

உ

கணபதி தலை.

திருச்சிற்றம் பழம்.

E 593

திருப்புத்தூர்ப் புராணம்.

சென்னை

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது.

ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள் மாணாகருளொருவராகிய

காலைக்குடி.

ராம. சோ. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையர் மே. பெரி. ராம. மே.

ஞானசம்பந்தச் செட்டியாரவர்களால்

குமரன் அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பெற்றது.

குதிரோத்காரி ஒரு கார்த்திகைமீ.

திருப்புத்தூர்ப்புராணம்.

, முதலில் சிலபாகம் ஞானம்பிகாப் பிரசிலும்
மத்தியில் சிலபாகம் ஞானசம்பந்த் விலாசப் பிரசிலும் .
மூடியில் குமரன் பிரசிலும் அச்சிடப்பெற்றது.

முகவுரை.

ஸ்ரீமத் மணிவாசகப் பெருமான் “பாண்டிநாடே பழம் பதி” என்பது முதலிய பற்பல திப்பிய வாக்கியங்களால் விதந்தெடுத்தோதப்பெற்ற பாண்டிநாட்டிலே பரமசிவாபேதர்களாகிய சுத்தாத்துவித சித்தாந்தசைவ சமயாசாரியர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திராவிட சுருதிகளாகிய தேவா திருவாசகாதி திருவருட் பாடல்பெற்ற திருத்தலங்களின் ஒன்றாய்த் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவா சப்பதிக மிரண்டு பெற்று விளங்குவது திருப்புத்தூரென்னும் சிவஸ்தலம்.

இத் தலமகிமை, பதினெண் புராணங்களுட் சிறந்த காந்தமகா புராணத்தின் ஆறு சங்கிதைகளிற் சிறந்த சங்கா சங்கிதையிலே ஸ்ரீ தலமான்மியம் நவபுரி மான்மியமென விளங்குவதாம். இம்மகிமை வடமொழியி் விருத்தலால் இது தமிழுலகர்க்குப் குபயோகமாகும்படி பெரியாராஞ்ஞை சிசுமேற்கொண்டு திருவருள் விளக்கியவாறு தென்மொழியாகிய தமிழ்மொழிப் பெயர்த்துத் திருப்புத்தூர்ப் புராணம் என்று பெயர்த்து இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்று நாளடைவிலே செலவாகி விட்டபடியால் மேலும் பல அறிஞர் விருப்பம் நோக்கிச் சிற்சில குறிப்புரைகளும் விளக்கி மெ. பெரி. ராம. மெ. ஞானசம்பந்தச் செட்டியாரவர்கள் பொருள்கொண்டு அச்சிடப்பெற்றது.

இதில், சிற்சில இடங்களில் எதுகை முதலியன நோக்கி நகரத்துக்கு நகரம் சேர்த்துள்ளது.

ராம. சோ.

விவரம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீ வீணாகாந புரஸ்த நல்லுராக்கிய நகரநிவாஸ

சுத்தாத்துவித சித்தாந்தசைவ வியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந் நாவலர் பெருமான் பாதசூலி சிரமேற்கொண்ட

ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவல சுவாமிகள் இயற்றியது.

திருவளரு மலர்ச்சும்மைச் செழும்பொழில்கள் சூழ்ந்திலங்கு
மருவளர்செந் தமிழ்ப்பாண்டி மண்டலத்துப் பன்னாக்கா
முருவளர்வான் மதிச்சடையார்க் குகந்ததல மவற்றென்று
புருவளர்விற் திருவளர்மா புரிதிருப்புத் தூராமால். (க)

அன்னதல மதுகளரி யரியலர்மின் காரிகரர்
மன்னவன்சே யிவ்முதலோர் தொழுதுவரம் வாய்ந்தெனீ
லின்னதென விதன்பெருமை யியம்புநர்யா ரிவ்வுலகின்
முன்னுபல மொழியுள்ள முதன்மொழியாம் வட மொழியில். (உ)

குதமுனி யொருவாறு சொற்றதனைத் தூய்மைமிகு
மாதவத்தோர் வழுத்துமருள் வளஞ்சால்செந் தமிழ்மொழியி
லோதுகென வரனன்பர் பலர்வேண்ட வுவந்துரைத்தான்
போதமலி நூல்கள்பல புரைதபக்கற் றுணர்புனிதன். (ங)

அருளடக்கம் பொறைவாய்மை யன்புநடு நிலையின்சொற்
பொருண்மிகுமெய்க் கொடையாதி பொருந்துகுணக் குன்றனையான்
திருவருளே யுருக்கொளுந் சீமான வலர்பெருமான்
குருபத்தன் பாலுரிமை யெனக்கியைந்த கொள்கையினன். (ச)

சைவசிகா மணியெங்கள் சாதுசிகா மணிபாசத்
தெவ்வைமுனிந் திடுதீர சிகாமணிநா வலர்செம்மல்
செவ்விதருட் டொடர்புரிகழ் சிறப்பதனா லெஞ்ஞான்று
மெவ்வழியுந் திறம்பாம லென்பாலு மன்புடையான். (௫)

வேதவா கமங்கொலாம் வினம்புபொருள் சிவமென்றே
போதமலி தாவரசங் கமமிவற்றிற் பொருந்துநெறி
யாதரவின் வழிபடுவோ னக்கமணி வெண்ணீறு
மோதுதிரு வெழுத்தைந்து முறுதனமாக் கொண்டியர்ந்தோன். (சு)

பாடுபுகழ் நால்வருரை முதன்முறைகள் பன்னிரண்டு
தேமியின் மெய்கண்ட சித்தாந்தம் பதினான்கும்
வீடுறுமெய்ச் சிவாநுபவம் வினோநிலமா வதுவேட்டு
நாடுமருட் டாளாண்மை வழுவாத நன்மையினுன். (எ)

அரியயற்கு மரிதாய வசிதாரா விரதமென்ப
பார்மனையை நயவாமை யங்கதையிப் பார்மீதே
திரமுறுதன் செயலதனாற் றெருட்டுமுயர் சீலனெனத்
தரியலரும் வியந்துரைக்கத் தகுந்திரி சனமாளேன். (அ)

என்போல்வார்க் குற்றதுணை யியல்காரைக் குடியதனி
லின்பால்செய் வணிகர்குலத் திராமநா தக்குரிசி
றன்பான்மெய்த் தவத்துதித்தோன் சைவநெறி தகவளர்க்கு
மன்பானன் னெறிநின்ற சொக்கலிங்க மாநிதியே. (க)

சூசீபத்திரம்

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற்றொகை.
க	காப்பு நூற்பயன் வாழ்த்து	ச
உ	கடவுள் வாழ்த்து	ந 0
எ	பாயிரம்	கக
அ	திருநாட்டுச்சிறப்பு	ககந
உந	திருநகரச்சிறப்பு	கடுக
சந	புராணவரலாறு	ந.ந.
சஎ	தலவிசேடச்சருக்கம்	கஅ
சக	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	கஅ
நக	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	உந
நச	நிருக்கைலாயச்சருக்கம்	அடு
சுச	கௌரி தாண்டவச்சருக்கம்	உந 0
கடு	இலக்குமி தாண்டவச்சருக்கம்	கசஉ
ககஎ	வைரவச்சருக்கம்	கடுச
கநஎ	சீதனி தீர்த்தச்சருக்கம்	கக
கடுக	ஆதிசந்திரபாண்டியச்சருக்கம்	உந.உ.
		சு. ந. ந. ந. ந.

பிழைத்திருத்தம்.

—0—

தேவாரம்.

பக்கம்,	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	க	உ	னொடு	னோடு
உ	அ	ந	வல்லி	வல்ல

புராணம்.

ந	அ	உ	வந்தருளு	வுவந்தரு
”	”	”	கண்ட	கண்டங்
ச	கஅ	உ	சொல	சொல்
சு	உசு	உ	நீத்த	கோதுநீத்த
கஉ	நக	உ	வம்பணி	வெம்பணி
கந	நஉ	ச	காற்றினி	காற்றனி
”	நசு	க	கோண	கொண
”	நஎ	க	மெய்தரு	பெய்தரு
கச	சடு	ந	ரிடைபுண	ரிடைப்புண
கஅ	எந	ந	யார்போ	யாற்போ
உ௦	அஅ	ச	றிநள்	றிரள்
உக	கஎ	க	படரக்குப்	படரக்
”	க௦க	க	தொன்றோர்	தொன்றோ
”	க௦உ	ச	புறப்ப	புரப்ப
உஉ	க௦டு	ந	உணந்தி	உணர்ந்தி
உஉ	க௦அ	க	நிலத்தில	நித்தில
உந	ககந	ச	பெனார்	பெனார்
உச	சு	க	மேதலாய்	மேலதாய்
”	க	க	மருசங்	மிருசங்
உடு	கடு	க	கவிகைக்	கவிகைக்
உசு	உசு	உசு	சல்பன்	கல்பன்
உஎ	உசு	ந	மெய்யார்	மெய்யார்
உக	சடு	ந	ருழிசெய்	ருழிவ்செய்
நஉ	எக	ச	கவாவர்	கவர்வர்
நந	எச	உ	யுயர்த்திய	யுயர்த்தியு
”	எஎ	ச	ருமிவர்	ரும்மிவர்
நடு	கடு	ச	வோடும்	வொடும்
நசு	நசு	ந	பசுப்பி	பசுப்பி
”	க௦௦	ச	வினபுரி	வினப்புரி

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
11	கட்டு	ச	கமந்து	கமர்ந்து
ந.அ	ககச	ந	முட்பொ	முப்பொ
11	ககடு	உ	யரியமுத	யரிமுத
11	ககக	ந	றியைந்த	றியைந்த
11	கஉஉ	ச	ரன்பார்காசி	ரன்பாற்காசி
சீ0	கநத	ச	லுலகி	லுலகி
11	கநச	க	கனினிடை	கனினடை
11	கநஎ	ச	வேவு	மேவு
சஉ	கசஅ	ச	செல்வள	செல்வவள
சந	க	ச	மேதியின்	மேதினியின்
சச	க0	ச	துண்ண	திண்ண
திஉ	க	உ	ரோனு	ரோனும்
திந	கக	11	பாட்டு	இரட்டித்துவிட்டது
திச	கக	ச	டகைய	டகைய
11	கச	உ	காத்தி	கரத்தி
திஅ	உரு	க	கிளர்	கிளர்
11	ந0	உ	சந்து	சந்து
ச0	சரு	க	முதல்	முதல
சுக	சஎ	க	முன்றும்	மூன்றும்
சுந	சுச	க	திகழ	திகழ
சுச	எக	ச	மராக	மராக்
11	எரு	ச	பங்ச	பங்க
சுஎ	ரு	ந	மன்றி	மன்றின
எக	ச0	உ	பால்	பால்
எஉ	சச	ந	கரச	கரச
11	சுசு	க	நகவே	நகவேத

புட்டுநோட் * ஆதம்—விருப்பம்

11	சக	க	கணியி	கணியி
எந	ருக	உ	பிறராற	பிறராம்
11	ருந	ந	யானரோர்	யானரோர்
11	ருரு	ச	கிதழ்	கிதழ்
11	11	11	ணர்ந்து	ணர்ந்து
சச	சுஉ	உ	கைக்கங்கை	கைக்கொங்கை
11	சுந	ச	தொழலிரு	தொழலிரு
சஎ	க0	ச	பெருவ	பொருவ
அக	கஉஉ	உ	திப்பய	திப்பிய
அஉ	கநக	ந	துகிலொழிக்	துகிலொடு
அச	கசக	ச	கண்ட	கண்டை
அசு	கருசு	ச	முஞ்சனம்	முஞ்சனம்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூடு	கூகத	க	மாதவரா	மாதவனா
கூந்	உகந்	உ	ள்வேயருான்	யருள்வோன்
கூந்	உஉக	உ	தகமை	தகைமை
கூஅ	புட்டுநா	ட்	தத்தம்	தந்தம்
கூஉ	கூஉ	ந	வுந்தம்	வுந்தச்
கூடு	எச	ந	பருகு	பிருகு
„	அக	ச	பிதிவுற	பதியுற
கூக	ககஉ	க	யதிகேட்	யதுகேட்
ககஅ	உஅ	ச	தண்ட	தண்ட
கஉடு	சஉ	ந	கழுவு	கழிவு
கஉஉ	கூச	ச	புரிந்தியி	புரிந்திய
கஉச	கூச	ச	சிவனிருத்	சிவநிறுத்
கஉச	கூஎ	க	ருமவி	மருவி
„	„	ச	திருவு	திருவ
„	எக	ந	சமர	சமரச
கஉந்	எந்	ந	பசு	பேசு
„	எஎ	ந	தம்பர	தம்பவ
கஉசு	எக	ந	திடுச	திடுகு
„	அடு	ந	லித்தகு	லித்தகு
கஉஎ	கூஉ	ச	தரிவனவாய்	தரிவனவாய்ச்
கஉஅ	கூச	ந	யெனசிவா	யெனச்சிவா
கஉக	கூஉ	க	ஞானி	ஞாளி
கஉடு	கூசு	ச	யலக	யலக்க
கஉக	ககச	ச	கொள்	கொல்
கஉஉ	கஉந்	ந	மிக்குய	மிக்குப
„	கஉசு	ந	சிரமிகை	சிரமிசை
கந்	கசுஎ	உ	வில்சார்	வில்வார்
கசுடு	கசு	ந	விலங்க	விலங்க
„	கஎ	க	நெறி	நெறி
கசுஉ	நச	ச	ணிமிரிய	ணிமிரிம
கசுசு	கூஎ	க	மலரடி	மலாடி
„	„	ந	நேர்கின்	நேர்கின்
„	கூடு	க	அயனபெரும	அனையபெரும்
„	கூசு	க	புரிந்து	புரிந்த
கசுஎ	கூஅ	உ	பதிபுகழு	பதிபுகலு
கஎந்	ககூஉ	ச	மார்ப்பி	மார்ப்பி

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவாய்மொழித் திருநாய

தேவாரத்திருப்பதிகம்.

பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள் விம்மு வெறியார்பொழிற்சோலை
திங்கனொடுகிறோக்குத் திருப்புத்தூர்க்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு
மெங்களுச்சியுறையு ல்லையாரே.

(1)

வேனல்விம்மு வெறியார்பொழிற்சோலைத்
தேனும்வண்டுநிலைக் கந்திருப்புத்தூ
ருனமின்றியுறையாரவர்போலு
மேனமுள்ளுமெயிறம்புனையாரே.

(2)

பாங்குநல்லவரிவண்டிப் பாங்குத்
தேங்கொள்கொண்டறிகோக்குந் திருப்புத்தூ
ரோங்குகோயிலுறையாரவர்போலு
தாங்குநில்கடவழ்புன்சையையாரே.

(3)

நாறவிண்டநறுமாமலர்வ்வித்
தேறல்வண்டுநிலைக்குந் திருப்புத்தூ
ருறல்வழிக்கையுடையாரவர்போலு
மேறுகொண்டகொடியெம்மிறையாரே.

(4)

இசைவிளங்குமெழில்சூழ்ந்தியல்பாகத்
திசைவிளங்குபொழில்சூழ் திருப்புத்தூர்க்
பசைவிளங்கப்படித்தாரவர்போலும்
வசைவிளங்குபடிசேர்துதலாரே.

(5)

வெண்ணிறத்தவிரையோடலருந்தித்
தெண்ணிறத்தபுனல்பாய்திருப்புத்தூ
ரொண்ணிறத்தவொளியாரவர்போலும்
வெண்ணிறத்தவிடைசேர்கொடியாரே.

(6)

நெய்தலாம்பல்கெழுநீர்மலர்ந்தெங்குஞ்
செய்கண்மல்குசிவனாந்திருப்புத்தூர்த்
தையல்பாகமகிழ்ந்தாரவர்போலு
மையுணஞ்சமருவுமிடற்றாரே.

(௭)

கருக்கமெல்லாங்கமழும்பொழிற்சோலைத்
திருக்கொள்செம்மைவிழுவார்திருப்புத்தூ
ரிருக்கவல்லிவிறைவரவர்டோலு
மரக்கனெல்கவிரலாலுடர்த்தாரே.

(௮)

மருவியெங்கும்வளருமடமஞ்ஞை
தெருவுதோறுந்தினைக்குந்திருப்புத்தூர்ப்
பெருகிவாமும்பெருமானவன்போலும்
பிரமன்மாலுமறியாப்பெரியோனே.

(௯)

கூறையோர்க்குந்தொழிலாரமணகூற
தேறல்வேண்டாதெளிமின்றிருப்புத்தூர்ச்
ராமநான்குமமர்தாரவர்போலு
மேறுகொண்டகொடியெம்மிறையாரே.

(௧௦)

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன்
செல்வர்க்கேடருறையுந்திருப்புத்தூர்ச்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று
மல்லநீருமவலமடையாவே.

(௧௧)

திருநாசுற்றையலர்.

உ.
சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

இருவாரப்பாலத்தூறிய

தேவாரத்திருப்பதிகம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புரிந்தமரர்வொழுந்தித் தம்புகழ்தக்காண்காண்போர்விடையின்பாகன்காண்புவனமேழம், லிரிந்தபலவுயிராகிவிளங்கினாண்காண்விரைக்கொன்றைக்கண்ணியன்காண்டேநான்நீ, தெரிந்துமுதல்படைத்தோனைச்சிரக்கொண்டோன்காண்டிந்தன்காண்டிருமாலோர்ப்பங்கத்தான்காண், முருந்துவயல்புடைசுழுவிறுப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான் காணவெனன் சிந்தையானே (க)

காராருழில் மங்கைபங்கத்தான்காண்மாமறைகளாயவன்காண்மண்ணும்விண்ணும், கடாரவெங்கழலவனுங்காற்றுநீருங்துலவரையுமாயவன்காண்கொடுஞ்சுண்ட, காராருக்கண்டன்காணெண்டோளன்காண்கயிலமலைப்பொருப்பன்காண்விருப்போடென்று, தேராரடுவெவீசித்திருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான் காணவெனன் சிந்தையானே. (உ)

யின் காட்டுவெலாநருக்குதுமையாட்டுகென்றும்விருப்பவன்காண் பொருப்புவலிச்சிலைக்கைபோனகாண்பாட்டுப்புலவனுச்சங்கமேறிநற்கனகக்கிமிதருமிக்ருளிஞென்காண், பொன்காட்டக்கடிக்கொன்றைமருக்கேநீன்றபுனக்காந்தன்கைகாட்டக்கண்வெண்டு, தென்காட்டுஞ்செழும்புறவிற்றிருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான் காணவெனன் சிந்தையானே. (ங)

வடேறுமலர்க்கடையத்தயனுமாலுயிந்திரனும்பணிந்தேத்தவிருக்கின்றன்காண், டோடேறுமலர்க்கடுக்கைவன்னிமத்தந்தன்னியசெஞ்சடையான் காண்டுகடர்ச்சங்க, மாடேறிமுத்தினுங்காணல்வேலிமறைக்காட்டுமாமணிகாணவளங்கொண்டேநீ, செடேறிமடுப்படியுந்திருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான் காணவெனன் சிந்தையானே. (ச)

கருமருவவல்லினைநோயகற்றினாண்காமருபுங்கச்சியேகம்பத்தான்காண், பெருமருவுநீருலகிறிணிகடர்க்கும்பெரும்பற்ற, தன்புலியூர்மன் னுகாண், டருமருவும்காடைத்தடங்கையளகைக்கோன்றன்சங்காத்தியானிறநனிபானைகாண், டிருமருவுபொழில்புடைசூழ்திருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான் காணவெனன் சிந்தையானே. (ரு)

காம்பாடுதோளுமையாள் காணநட்டங்கலந்தாடல்புரிந்தவன்காண்னையில்வெய்ய, பாம்பாடப்படுதலையிற்பலிகொள்வான் காண்பவளத்தின்பருவரைபோற்படிமத்தான்காண், டாம்பாடுகினவிடையேபகடாக்கொண்டசங்கரன்காண்பொங்கரவக்கச்சையோன்காண், சேம்பாடுவயல்புடைகுழ்திருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான்காணவனென்சின்னையானே. (௬)

வெறிவிரவுமலர்க்கொன்றைவிளங்குதிங்கள்வன்னியொடுவிரிசடைமேன்மிலைச்சினாண், பொறிவிரவுத்தகாமக்கிழைநெட்டவன்காண்பொருபுலித்தோலாடையான்காண், ணறிவரியதுண்பொருந்களார். ணன்காணுயிரம்பேருடையவன்காணத்தன்னானற், செறிவொழில்சூழ்மணமாடத்திருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான்காணவனென்சின்னையானே. (௭)

புக்கடைந்தவியிற்காக்காலந்தாய்ந்தபுண்ணியன்காணவெண்ணைகவென்வளையாளஞ்ச, நிக்கெதிர்த்தகரியெருவூரித்தகோன்சாண்டெண்மய்யைக்கலைசேர்த்ததன்மையோன்காண், ணக்கருப்புபெருப்புண்ணெருங்குசோலையாருருக்கதிபுகாணத்தன்மென்ற, நிக்கணைந்தகருமருங்கிறிருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான்காணவனென்சின்னையானே. (௮)

பற்றவன்காணெனோர்க்கும்வானோருக்கும்பராபரன்சாண்டகன்முன்வேள்விசெற்ற, கொற்றவன்காண்கொடுஞ்சினத்தையடங்கச்செற்றுஞானத்தைமேன்மிதத்தல்கோளாக்கொண்ட, பெற்றியன்சாண்பிறங்கருவிக்கழுகுன்றக்கெம்பிஞ்ஞகன்காண்பெரெழிலார்காமலைபோச், செற்றவன்காணசீர்மருவுகிருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான்காணவனென்சின்னையானே. (௯)

உரமதித்தசலந்தரன்றைகங்கிண்டவொராழிபடைத்தவன்காணுலகுமுழும், வரமதித்தகதிரவனைப்பற்கொண்டோன்காணவாடவர்கோன்புயமெரித்தவல்லாளன்காண், ணரமதித்துச்செம்பொன்னிறார்புணாணித்தவன்காணலைடெல்குழிலங்கையேந்தன், சிரமெரித்தசேகடிக்காண்டிருப்புத்தூரிற்றிருத்தளியான்காணவனென்சின்னையானே. (௧௦)

சேருசிறிப்பவலர்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றப்பலர்.

திருப்புத் தூர்ப்புராணம்.

விதாயகர்.

காப்பு.

திருத்த லம்புக ழாய்த் தென்மொழிப்
பொருத்த லம்புனை சொற்பொருள் பொற்புறக்
கருத்த லம்புணர் காட்சியர் காழுறு
மொருத்த லம்புயச் சேவடி யன்னுவாம். (க)

வேறு.

திருவாக்குக் கிறைவென்னுந் தேவருரு முதலெவருஞ் செயலா ரம்பத்
தொருவாக்கும் பிடுதலையெப் பொருட்கியற்றிக் கருமசித்தி யறுகின் னாரப்
பொருவாக்குன் றலிப்பொருளாங் கைவலிய பத*நிபனைப் புரையி ருனத்
துருவாக்குங் கருணைமழை யும்பன்முக நம்பினையெம் முளத்திற் சேர்ப்பாம்.

தூற்பயலி.

திருவாமுந் திருப்புத்தூர்ச் சிவசரிதம் படனவிதி சிறப்பச் செய்து
ஒருசார்வத்துடன் கேட்போருரைப்போர் நன்மகவுபொருளுலப்பில் போகந்
தருவாழ்வு பெற்றநெடு லாளமர்த்து நரேந்திரமய்த் தருபொன் னாட்டின்
மருவானின் நின்பமுநீ லு மறைமுதல்வ னறைகழற்கீழ் மன்னி வாழ்வார். (.)

வாழ்த்து.

வேதநெறி மகம்வளர்கி விண்மாரி முறைபொழிக விரிநீர் வையத்
தோதுவன மறம்பொரு றின் போங்குதவை நிகசைவ முயர்க வென்று
மீதுறுக் கண்மணியு டெண்ணீறு மைம்தெழுத்தும் விமல ஞான
பூதபரம் பரைபொலிக புரவலன்செந் கோல்வாழ்க புவன மெல்லாம். (ச)

கடவுள் வாழ்த்து

சீதளிதாதர்

திருமாத வண்புவனி பெருகுதவப் பிரகுதகன திருத்தான் சென்றே
திருமாதீ வண்புவனர் சிந்தையராய்த் தினம்பொற்றுஞ் சீத ளீசன்
திருமாத வண்புவன மலிதழி பொதிவேணிச் செம்மல் பாற்க
திருமாதீ வண்புவனத் தருபரமன் திருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (க)

பிறந்தைபல புக்கொழிந்தும் பிரமமெனத் தமை மான்ற பிரமன் மாற்குச்
சிறந்தவய னைச்சுதனத் திருப்பெயரீந் தவர்க்குயர்வு நிகழ வேதத்
தலைந்தருளு சிறைத்தனியருட்குடல்பொற்றிருத்தலத்தின னயாச்செல்வத்
திறந்தழையுஞ் சீதனியிற் சீதனிராயகன்மலர்த்தான் சிந்தை சேர்ப்பாம். (உ)

சிவகாமியம்மை.

கரத்தாளைத் தோட்டெழின்ம கரத்தாளை யறம்வளர்த்த கமல நாண்செங்
கரத்தாளை யருணிஹைசா கரத்தாளைத் திருத்தலமென் கலினாச் மாந
கரத்தாளை ஞானபஞ்ராக் கரத்தாளை யிலங்குசுவ காமி யைச்சே
கரத்தாளை மதிமறைச்சி கரத்தாளை மலர்த்தாளைக் கருகிவாழ்வாம். (ங)

நடேசர்.

பைதூக்கி வருமாவப் பணிதூக்கிச் சடையின் விசைப் பயக்கொ ண்று
மைதூக்கித் கரத்தினமான் மறிதூக்கி மதிதூக்கி மதியந் தூக்கிப்
பொய்தூக்கித் தளரு மிடைச் சிவகாமி காணவெமைப் போல்வார் தம்மைக்
கைதூக்கி யாளுநைக்கோர் காறுக்கி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம். (ப)

சிவகாமியம்மை. (வேறு.)

தத்துவநெர் கண்டுகூத்தி கண்டு தன்னைத் தான்க ன்நு தற்சத்தி கனையுங் கண்
டாங், கொத்தசிவங் கண்டுகலந் தூரிய போகத் துற்றிடுபே ரின்பதனை யுணர்
வி லேழும், கைத்தலநெல் லியிற்கண்டு கலப்ப வெம்மான் கொளரிடங் கண்
டுமெனங் களிப்பா ளாநிச், சித்தமகிழ்ந் தெமையளிக்கு மன்னை யெங்கள் சிவ
காம சுந்தரிதான் சென்னி சேர்ப்பாம். (ஊ)

நட்சிணமுர்த்தி. (வேறு.)

தடவிருக்கம்* மறைமு உவு காமுமுதுங் றேட்டு னர்த்துத் கம்மு ியைப்
படவிருக்க நால்லருக் தஞ் சித்தாந்தத் தனிப்பொருளைப் பகர்த்து தேறக்
கடவிருக்க விற்பொருளென் றருட்குறிச்சின் முத்திரைக்கை காட்டினான
வடவிருக்கத்தமர்த்தருமறைப்பொருளினறைப்ப துமலர்த்தான்போற்றி.

வன்னியடிவிநாயகர்.

எவரெனினு நீனைப்பவர்விக் கினந்தீர்த்தல் லார்க்கதனை யியற்றும் வாய்மை திவன்பெயர்தன் றனக்கேயாய்ச் சிறப்பவொளிர் மறைப்பொருளைத் தெய்வ வானம், புவிதொழும்ன் வைபுரியிற் புண்ணியனை வன்னியடிப் புனிதவாழ்வைக், கூளமத களிற்றிநையெங் கற்பகத்தை யற்பகத்திற் கண்டுவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியர்.

அருகுமரந்த்ஹெறுகனற்க ணவதரித்தெம் பவமிரித்தற் கனாகி தொட்டே திருகுமரந் றையையகற்றிச சிவந்தழைப்ப வந்தருளுஞ் செய்தன் கண்ட கருகுமரந் குமரனென னிருபபத மாத்நிரத்திற் காண மேவு மொருகுமரனிருசரணமுளத்திலுநஞ்சிரத்திலும்வைத்துவந்துவாழ்வாம்

வீரபத்திரர்.

அருமறைமுற்றுணர்ந்தாலு மருளினடங்கார்கெவொதுமெய்யென்ற [டும் றெருளமுற்றுங் கோர மதேகிருவுருவாப்போந்து மகந்தெறன்மேற்கொண் டெருமுறைமற்றடர் கினர்க்காங்கருளறெளிவுறவயற்குவலவனாகுந், திருவளித்தமறக்கருணையறக்கருணைப்பெருங்கட றுள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

வைரவர். (வேறு.)

துயர! வந்தனை யருள்கெனத் துதித்தவர் சுகமார்ந்
துயர வந்தனை வடற்றியவ் ளுறுசெய் தவர்பாற்
பயர வந்தனைப் புரிந்தவன் சயந்தனைப் படரு
மயர வந்தனைக் காண்டலு மாற்றினோற் பணிவாம். (க0)

திருநந்திதேவர். (வேறு.)

ஆயுமீரன் கயிலைமுதல் வாயிலமர்ந் தகம்புறமு மவனே தானே, யாயுமடை வார்த்தை மத்தன் னையுறவைத் துட்புகுத்து மரிய காவற், றாயபணி தலைக் கொண்டோன் மெய்ப்போத முணர்த்துகருந் தவமுங் கொண்டு, சேயரை யுமண்ணியராச் சேர்த்தருளு நந்திசன் றிருத்தான் போற்றி. (கக)

விட்டுணு.

பாயுமீனிடையொருபாற்பைக்கொடியாய்ப்பாணமாய்ப் பான்மேற் கொள் ளுந், தூயகரம் பெற்றானைத் துலங்குவன் றிருநடமே தொழுமுன் னோனை, மாயகனை மாயகனை மாயகனை யாண்முலையுண் மாண்பி னானை, யாய வரன் சீதளியி னமர்ந்தருளெம் பெருமானை யடியிற் றாழ்வாம். (கஉ)

† அருகுமரன் † துயர-துயருறுதலால். நீரவம். ஒலி.

இலக்குமி. (வேறு.)

வேரி சத்தி னருளின் விரியுஞ்செவ்*
வாரி சத்தின் மருவு மடந்தைமு
ராரி சத்தித னல்லரு ணைக்கநம்
பாரி சத்தின் வளரப் பரசவாம். (கங்)

சரசுவதி. (வேறு.)

ஆலிய கமண்ட லத்தோன் றாலுவி னமர்த்திட் டன்பர்
சாலிய கமல வேணித் தற்பா னருள்பெற் றுய்வான்
கோலிய கமமெய்ந் தூல்கள் குறித்துண ரறிவு கூட்டும்
வாலிய கமலத் தன்னை மலரடி மனத்துள் கைப்பாம். (கசு)

தமிழாசிரியர். (வேறு.)

அகத்தியல வருந்தழிழ்மா மறைமுதனா லாய்ந்துகமி ழுவளி மாக்க
ளகத்தியங்குயிற்ப்பொழிந் தின்படைவறச்சங்கிளந்தெ றலனாவுந்வேற்பி
னகத்தியனா லகத்தியந்தத் தமர்த்தருளத் தமிழ்க்ருவ னகிலந்வேற்று
மகத்தியனை யகத்தியனை வகலவறி வகலநினைத் தடியிற் றாழ்வாம். (கரு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

நாதனுமை நாப்பணின் று நரருவிந் காழிவந்து நயந்த ஞான்று
மாதியவன் டொரு ற் றிதராற்ச் சித்தனக்கா தலுணர்ந்து மமைதிவாய்ப்பச்
சீதானுக் கரானுருவ சித்திதந்த புச்சமுதைத் தீயே னுள்ள
கீதுமொளிர் மணிவிளக்கை வித்தகனை நித்தலுமுள் விரும்பி வாழ்வாம். (1)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பார்த்தனவேமனஞ்சோர்த்துபை தத்தானன்வரு ணன்முதற்பற்பலோரைக்
கூர்த்ததுணைகொடுகுரம்பு குயிற்றியிலகடந் திடுமக்குரிசினுண
வார்த்தெறிநீரமிழ்சிலைதன்னரு ள்வாக்கினுணையினுலம்பியாக
நீத்தமுந்நீரீர்த்தெமையும்பவக்கடனீ த்திட்டவர் தாணினைத் துயாழ்வாம். (கஎ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஆக்குதலுங் காக்குதலு மாமிசெண்டு வல்லானென் றமர்த்தத் தன்சேய்
நோக்கெரிய னீராயுந் கையறு வால் வெள்கமவாரு டெடியிற் றுன்சொல
வாக்கினுரு சேயினுயிர் வெனவுதரா வாலியினீர் வருவி தீய்தோன்
காக்குமவன்பணிவுறவென்கரியுதைத்தோன் விரை மலர்த் தார்க்கு டெயாழ்வாம்

*வேரியானது சத்தாயுள்ள தனது இன் அருளைப் போல விரியும் செவ்
வாரிசமென்க.

மாணிக்கவாசகச் வாமிகள்.

ஆசுரர்சை வந்நிலைநீத் தொருமுவ ரிடைப்பலியா தகன்ற மாறன்
மாசினுளங் குலைவுறப்புத் தொருக்கொழித்தாங் கரசடிமை மருவக் கொண்
றேசுபெறு முபநிடத சிந்துறுகந் தரியதமிழ்த் தெய்வ வேத [டோன்
வாசகமாம் வரதமணி மழைபொழிசம் வர்த்தமுகின் மலர்த்தான் போற்றி.

சண்டேகரநாயனார்.

தாதையுனக் கொருநாமே மைந்தவென்றாண் டெந்தையரு டகையி னேன்
றென், வேதமெலா மாங்காங் தவிதந்துரைப்பவுயர்ந்தபொருள் விதமூன்றாய்,
பாதகமேசோறு தரப்பற்றினேன் றனைப்பணிவோர்பைம்போதாதி, யாதுமொ
ருபொருடனக்கென் நீட்டாமே பூசைகொள்வோ னினைத்தான் போற்றி. (1)

அறுபத்துமூவராதியோர். (வேறு.)

திருக்கைலை தனி ஸரனா தரிசு நோக்கிச் சிவையகிழ வழைத்திடவந் துலகி
னேரைத், தருக்குறுமா சைவநெறி நிறுவத் தானோர் சலம்புணர்த்திந் நிலம்
புகுத்தச் சார்ந்த நம்பி, யருக்கணியோன் றாதாதி பணிசெய் வாக்கி யவன்
முதல்கொண் டியற்றுதொண்டத் தொகையின் மேவி, யிருக்குமவ ரியல்பு
ணர்த்த கியாமா ளன்னோ'ரிணையடித்தா மரைகணித மேத்தி வாழ்வாம். (உக)

நம்பியாண்டார்நம்பிகள். (வேறு)

பொல்லாத விபமுதற்குச் சண்டைச பாகமுநேர் பொற்பி னூட்டும்
வல்லாரை னுதிசைவ மரபின்மணி யடியார்தொகை வகைசெய் வாழ்வு
வல்லாரும் திருமுறைபன் னென்றாகக் கோத்தருளும் விமலன் வானிற்
செல்லாரும் பொழிஇரைத் திருநகரி னம்பிகழல்சென்னிசேர்ப்பாம். (உஉ)

சேக்கிழார்நாயனார். (வேறு.)

திருநுள்வா ரித்தருவான் குன்றையுறீஇ மரபிற் சேக்கிழார் கண்மணியா ய
னபாயன் வினாகீ, டரவிடைந் திளம்பருவத் தமாத்தியமேற் தமனூற் சா
ர்பகற்றி யுலகுமுதல் கொடுமெய்ந்து லுரைத்தல், வருண்முறைமன் றந்த
ணர்பூ சிப்பவரநேற் றியரசிரட்டக் கவரிமுலா யிரர்வேதமோதி, வரமதமா
லூர்ந்துதிரு வருண்மருவு ிகருபா வாசிச பாணுவையுட் கொண்டிருண்மாற்
றிவொம். (உங)

மேய்கண்டசிவாசாரியர். (வேறு.)

அருமறையின் சிரத்தெளிவாஞ் சித்தாந் தப்பே ராழித்தைந் தருட்போதவ
முத மீந்த, மருமுதலைக் கறைவிடறு நெற்றினோக்கு மறைத்தருளி வெண்
ணெய்நகர் வந்த வாழ்வைப், பரசுறுமே டெழுப்பெரியர் பாங்கு குழந்து பணி
புறத்தன் மயமளித்த பால ரூப, குருமணியை வர்மணிமெய் கண்ட நாம
குலமணியை மலரடியைக் குறித்து வாழ்வாம். (உச)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

புலவேடர் புருந்தாச புரியு நெஞ்சப் புலத்துயரைம்பொறிவான்மெய்ப் பு
லக்கை யேந்தி, விலகாமற் றவரொழிய வீட்டிக் காம விலங்காதி தமிழ்தரு
ளாம் வேலி கோலி, வலமாரு மன்புவித்திச் சிவமார் போக மல்குபர முத்தி
நலம் வாய்ப்ப வாய்மை, நலமாருஞ் சிவஞான சித்தி தந்த நாதனரு ணந்திபத
நயந்து வாழ்வாம். (உடு)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

குலமறையார் சிவமணியைப் பரத்து வாச கோத்தி ரஞ்செய் தவப் பயனைக்
கூறும் வேதத், தலைமுடித்த கனிபிழிந்து நீத்த சாரைசை சித்தாந்தத் தனிப்
ப்பேரினப், நிலையமுதற் தனையடைந்தார்க் கருளி னோக்கு ரீர்க்கணத்தா ல
ளித்தருளு நிமல வாழ்வை, நலநிறையு மறைஞான சம்பந் தப்பேர் நாயகனை
ச் சேயடியை நயந்து வாழ்வாம். (உஉ)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

எளியேயன்யான் குடியாருக் கெழுது சீட்டென் றேகவெகு வசனத்தாற்றாழ்
த்தி யேற்றி, விளியாத பாழுத்தி கொடுக்க வென்னும் வியக்கோளின் வே
ண்டுகோள் விளங்க வேத, மரியாநின் றோலமிட வயன்மா மேட வரியபிரா
ன் தறிக்கவிசெய் தன்பு கூரு, மொரியாரு முமாபதிமெய்ச்சிவன்றான்போ
ந்து முழுவலன்பர் கழல்களான்பி னுவந்து வாழ்வாம். (உ௩)

பட்டினத்துடிகள் (வேறு)

அருந்தாற உணர் வெண்காட்டடிகள்ங் கயல னன்னாட்
டருந்தனி யிலிங்க மேற்ற சற்குரு தாவின் ஞானப்
பெருந்தகை மருத வாணர்ப் பிள்ளையாப் பெற்ற வாழ்வு
திருந்துழும் பட்டினத்தெஞ் செம்மறன் சிந்தை சேர்ப்பாம். (உ௪)

அரத்தூதாசாரியர். (வேறு.)

திரிபுரத்தார் சிவரியம நீத்த தோடஞ் சிந்துறமால் வந்தித்தா னெனமுற்
றேன்றிப், பரதவித முணர்த்தவரு பொது தூறானும் பதிசிவனென் றஞ்ச
லியாற் பகர்தல் காட்டித், திருதாமன லைணவர்க்கு கேமிநாமத் திறந்தொ
த்தாங் கரத்தத் தொழும்பேர் தாங்கி, மெரியிருப்புப் படியேறி யவர்கோன்
வீட்டி யிலகுசைவ நாட்டியரு ளிறைதான் போற்றி. (உ௬)

நேவசிகாமணிதேசிகர். (வேறு)

அவனியின்மும் மலர்க்கருள வவருருக்கொண் டருணையிலவந் தமர்ந்துமே
ளோர், புலியுருவென் றுன்கியிடர்ப் புகாவகைதன் சீர்ப்பெயரே புனைந்து
தற்சேர், பவர்பெயர்முன் விகாரமுறப் பண்ணியவர் விகாரமெலாம் படுக்கு
ம் வாய்மைச், சிவஞான சிகாமணியாய்த் திகழ்தேவ சிகாமணிதான் சென்னி
சேர்ப்பாம். (உ௦)

கடவுள்வாழ்த்த முற்றிற்று

ஆதிருவிருத்தம்-௨௪.

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

மாதொரு பாகத் தெந்தை வந்திசெய் நந்திக் கோத
மேதகு சனற்கு மாற முனிக்கவன் விளம்ப வன்னோ
னோதுற வியர்தம் கன்னோன் குதனுக் கோது மூவா
றேதமில் புராணந் தம்முட் காந்தமிக் கிலங்கு மாதோ. (க)

அத்தகு புராணத் தீச சங்கிதை யதனு னோங்கு
மெய்த்தகு திருத்த லத்தின் மேன்மையல் வடநூ றன்னி
யித்தமிழ் நாட்டி னுள்ளார் யாவரு மெளிதி னோர்ந்து
புத்திமுத் திகன்பெற் றுய்வான் மென்மொழிப் புணர்ந்து கென்னு. (உ)

இறைவன்மெய் யன்பர் கூற விவ்ரசொலு மினைய மாற்ற
மறிவிலா வெனக்கீ தாற்ற லரிதெனு மெண்ண மாற்றிப்
பிறவிரோய் மருத்தீ தென்றே பேணுமா றுளத்தை யுந்தி
நிறைமகிழ் தரலா லன்ன நிலைமையே கடைப் பிடித்து. (ங)

அனையமாண் வடநூ றன்னி லறைதல விசேட மாதி
தனைநிகர் வழங்கியாதி சந்திரன் கதையீ ருய
வினைதெறு கதையென் பானுஞ் சருக்கமா விருத்த யாப்பி
னனிமிகு பெரியர் கோக்கி நகைமலர் முகத்த ராக. (ச)

இன்றமிழ்ப் புணர்த்தா நின்றே னித்தல மேன்மை தன்னைத்
தென்றமிழ் முனிகன் றானுஞ் செப்புத லரிதென் றோது
மென்றிடி னறிவி லாத வேழையே னியம்ப வெண்ணி
நின்றதென் னறிவி லாமை வெளியிடு நெறியே யாமால். (ஞ)

ஆயினும் புல்லு நீரு மருந்துமா னவற்றை மிக்க
தூயதீம் பால் தாகச் சுரந்தளிப் பதுபோ லென்றன்
வாயசொற் பொருள்கண் முற்று மனக்கொடு வழந்த் தானோர்
மேயசீ தளிநா தர்க்காந் கினியவா விளப்ப மாதோ. (ட)

வெறு.

மறையுமளப் பரியபிரா னமர்ந்து வாழு மாண்புகொடும் பெருமக்கண்மது
ரவாக்கி, னிறையுநவ புரிமேன்மை யாது மோரா நீசனேன் சொலத்தொட
ங்க னிலி லாச்சிற், துறவி யொன்று பற்றிடினுங் குலையு நாங்கு முயர்சே
டன் முடிப்புவிழுந் றொருதா னேன்று, பொறைபுரிந்து நிலபெறுவான்
றுணிந்து சென்னி பொற்புறமேற் றாக்கியெழல் போலு மன்றே. (எ)

குன்றெதிர்கூப் பிடுமாபோ லோங்கு வந்தக் குன்றடக்கு தமிழ்மலயக் குன்றக் கோமா, னன்றுரைத்தர் இன்னுரைத்த குதன் வாக்கை யடியேனின் றுரைத்தனனீ தமலன் காலை, வென்றிதரு குணநாடிக் குற்ற நாடி மிகை நாடி மிக்ககொளு மேன்மையோர்க, னன்றிதெனக் கொள்வான் நிரவையே யாய்வார் நயக்கவிகளி யற்கவிக்கு நவில்வா ரன்றே. (அ)

இணைதவிரு மியற்றமிழ்தூற் புலவர் கற்பார்க் கெடுத்துக்காட் டிலக்கியங்க ளியைபு தோன்றக், குணமருபா வினமன்றே குற்றம் யாவுச் குறித்துணரு மிலக்கியமுங் கொளுத்தற் கித் தூன், மணமுடைய தாகலிற் சொல்வாக்கி யா ர்த்தம் வாக்கியைபு தொடையிசைகண் மற்று மெல்லா, மெணயரிய குற்ற முடைத் தென்று தன்னா தேன்றுகொள்வ ரெனுந்துணிவா லியற்றி னே னல். (ஆ)

மாற்றமொன்று சொலச்சொலித்தம் மகவம் மாற்றம் வயங்காமை யுரைப்பம கிழ் பிதாக்கன் மாணத், தேற்றிலேற் குணர்த்தியவன் றொண்டநாதன் றி ருவால வாயமர்மெய் யப்பெனம்மா, னொற்றுபணி கொண்டடிவென் முடியிற் சூட்டு மாறுமுக நாவலர்கோ னவன்றாட் கன்பே, போற்றுவழி வந்தவிமற் சரமெய்ச் சீவர் புந்திமகிழ் வுறுவரென் சொற் புண்மை நோக்கி. (கா)

பொது

காண்டகு புத்தூர் வடசொன்மான் மியத்தைக் கவின்கொன்செச் தமிழ் மொழி பெயர்த்துச், சென் டவழி ம செர் வேணியன் றேவ சிவ மணி சிற்சபைப் புரியுர், தாண்டவ ராய சீதனி நாதன் சந்திதி தனிவாக் கேற்றித், தேண்டரு ம் பெருமை பூண்டனன் காரைத் திகழ்சொக்க லெகெ சிகளே.

பாபிரம் அலவயா தகவ்.

முற்றற்ற.

ஆட சிருவிருத்தம்-க.அ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

திருத்தகு புரத்திற் சிவபுர மனுவிற் செப்புமைத் தக்கா தூவி னுருத்தகு நிகமா கமமிய வுளரி னுமாபதி மதங்களிற் சைவ மருத்தியீ சனுக்காற் துதிகளி னருட்பா வாம்பணி களிற்சரி யாதி கிருத்தியம் போலச் சிறத்தது பாண்டிக் கோள சிங்களன் னுடு. (க)

எம்மை யொப்பாய் கௌரியை யுலோபா முத்திரை யிழையுந்மென் றீசன்
பொய்ம்மையின் மாற்ற முகமனென் றெனையோர் புகன்றிடா தாண்டுசெய்
செயலான், மெய்ம்மையே நாட்டு முனியையேற் கொண்டக் கையையே வி
ழையுமா மலய, நன்மலை யதனைத் தன்னினிடக் கொண்டெந் நாட்டினுஞ்
சிறந்ததிந் நாடு. (உ)

இறையிலக் கணஞ்சொ லியைபிணுலுவம நெய்தினு நால்வர்வாக் கியஞ்செய்
நிறைபலற் புதத்தா லினிமையென் பொருளே நிலவுநீ இயோகரு டிப்பே
ரறைதலாற் கொங்கு மதியுல கன்பி னைநீணை திலையடி யார்முன்
மறையருள் வாக்கீ தலின்வட சொலினு மாண்டமிழ் வளர்வதிந் நாடு. (ங)

எரிமணி மகுட பங்கமுற் றேகி யெழிலியை யருள்கென விரந்தாங்
கரிபெநீஇ யாஞ்ஞா வுறிமழை பொழியு மாடல்சா லரசினர் முனிவு
பரிவகல்வாத புரேசர்தாம் பாண்டிப் பதிகமுன் னும்பல பாவுள்
வரிசையின் விதந்து புகழ்ந்துசொல் வழிதி மரபினர் புரப்பதிந் நாடு. (ச)

குருக்கொய் வெவர்க ளவர்க்கெலா மூல குரவனா யமர்ந்த ருளால
விருக்கன் னிழலோன் சீடனாய் பணிவு மேன்மையும் புகன்றருட் பாக்க
டிருக்காஞ் சிவப்ப வெழுதிய மொழிந்த சின்மணி வாசகப் பெருமான்
பெருக்கருணை யமைச்சிய னடாத்தப் பெற்றதிந் கொற்றநன் னாடு. (இ)

அரணமர் தலங்கள் பற்பல வுளவெத் தேயமு மாயினு மிதன்பின்
விரிவுற வமைத்த புதியன வவைகள் வின்மைசா ரென்மைய திதுவென்
பரிசுணர் சான்றாய் பாண்டிநன் னாடே பழம்பதி யாகவென் றெமையாள்
வாதநன் மணிகாக் கடி கண்முன் பரசு மகிமைமிக் குடையதிந் நாடு. (ஈ)

கயிலையிற் பரம குரவன்வாய் மலர்ந்த கட்டுரை மறந்தமை கருதாப்
பயிலுறப் புகன்ற சாபமேற் கொடுபா டாணத்தின் படிவுறு மியக்க
வயில்வீழி மடவா ரறுவரும் யாண்டு மகற்றருந் தீங்கெளி தகன்று
நயனுறு மட்ட சித்தியெய் பெருமா னல்கிடப் பெற்றதிந் நாடு. (எ)

கூடலா டானே பூவணஞ் சுழிய நிருத்தலங் காணெருற் றால
மேடக மாப்ப னூரிரா மேசம் பராசலம் பிரான்மலை சாலி
வாடியே வாத புரிபுன வாயின் மங்கையே பெருந்துறை பாவஞ்
சாடுமூர் முதலாந் திருவருட் பாக்கொ டலம்பல நிறைந்ததிந் நாடு. (அ)

குலத்தினிற் பொறையிற் றிருப்பணிச் செயலிற் குணத்தினின் மாணத்திற்
கல்வி, வலத்தின்மெய் வாக்கி லெவற்றினுஞ் சிறந்த வணிகர்கள் சென்னி
நா டிகந்து, நிலத்தினி லுயர்ந்த தரனரு ணிறைந்த நீதிசேர் கௌரியர்புரக்
கு, நலத்தினி லுயர்ந்த தெனக்குடி கொண்டு நயந்துவாழ் வுறுவதிந் நாடு. (ப)

§ என்ற வென்னும்-பெயரெச்சத்தகாந் தொக்குகின்றது.

இளைப்பகற் றகரங் கணேசமா நகர மிரணிய புரம்பை ரவப்பேர்
வளப்பதி நேம மதுகமா புரம்பே வவன்புரி குரைபொன் மாற்று
ரளப்பிலிவ் வொன்பான் சிவாலயங் கனாமங் வணிகரா கமவழிப் பூசை
கிளப்பரு நிதிக்கொண் டங்கழன் றுருந்தக் கிளர்வுறப் பெற்றதிந் நாடு.(௧௦)

வேறு.

மன்றிறைவன் நிருவருஞ்சா ரந்தணரு ளொருவர் மற்றவனைப் பெட்டகத்
துள் வைத்திஷமா பதியார், குன்றைமுனி பதவணக்க மேயமல மோக்கங்
கொடுப்பதென வழுத்துபுச ரிதஞ்சொலருண் மொழித்தே, வன்றருநீ நார்
மன்னுசின்சை நற்றுறைப்பன் மாந்த ரவர்போற்றும் பார்மனுதொன் மைப்
புகழ்பூண் டதுசேர்த், சென்றமிழ்நா டென்பதமுற் பற்பலிடை விதவாச்
செப்பிநிக மொப்பனைசெய் திப்பியநா டுதால். (௧௧)

வேறு

இன்ன போல்வன பற்பல வற்புதத் தியற்சை
யென்ன நாட்டிலு மில்லன வுள்ளன வீசன்
தன்ன லீலைகண் மலைமலை யாகவே சார்ந்து
மன்னு கின்றன விதந்தினை யாங்கண் ம் வகுப்பாம். (௧௨)

தலைமை பெற்றுள நாட்வகைச் சாதிக டத்த
நிலையி னீங்கலா நியமங் ளொழுக்கொடு நில்லாவி
யலகில் பன்னிதி களுகிறை யகரங்க ளெவையும்
வலனை யாவுருப் படுத்தவ னுலகினும் வயங்கும். (௧௩)

எங்கு மாலய மெங்கணு மகோற்சயத் தீட்ட
மெங்கு மாமறை யெங்கணும் நிராவிட வேத
மெங்கு மாமக மெங்கணு மெய்கண்ட நூல்க
ளெங்கும் வேள்விக ளெங்கணு மிவரசெலு மிரதம். (௧௪)

எங்கு மாநதி யெங்கணு மெந்தைவா முசல
மெங்கும் வாலிக ளெங்கணுஞ் சூழ்மலர்ச் சோலை
யெங்கு மன்றல்க ளெங்கணு மியமியம் பியற்சீ
ரெங்கு மாதவ ரெங்கணு மடாலயச் செறிவு. (௧௫)

எங்கு மோதன சாலக ளெங்குநீர்ப் பந்த
ரெங்கு நீதிமன் றெங்கணு நூல்பயில் கழக
மெங்கு நீர்வய லெங்கணு நிறைபசம் பயிர்க
ளெங்கு நீள்விளை வெங்குநெற் போர்களின் பிறங்கல். (௧௬)

† பெட்டு அகத்துள்ளவைத்தனன்பதுமொன்று.

‡ நாரமன்னு சிந்தைப்பல நற்றுறைமாந்தர் போற்றும், பார்மன்னு
தென்னுமைப்புகழ் பூண்டது பாண்டிநாடு என்பது பெரிய புராணம்.

வேறு.

தண்டலை கற்ப தாருத் தண்டலை கவிழப் போயுந்
தண்டலை யுரும லண்டத் தண்டலைச் சார்ந்து நிற்குங்
கொண்டலைத் தீப தாருக் கொண்டலை யெல்லை யாக்கும்
வண்டலை மலர்சேர் யாறு வண்டலை யொதுக்கி யேதும். (கஎ)

ஒதனக் குலையி னோங்கு முவனக மடால யங்கள்
கேதனக் காடு சூழு மாடங்கள் கெழுவு மின்பங்
கோதனத் தங்கண் மேவும் புறவினன் னெறியிற் கூறுஞ்
சாதனத் தியையும் யோகர் முயல்செயல் சாலே யங்கள். (கஅ)

மாதவர் கார்கோ ணப்பண் மாதவப் போழ்ந்த சீய
மாதவழ் கடாத்த முக்கண் மாதவ னோப மான †
மாதவ னாழி தான்கொண் மாதவப் பரசும் வாம
மாதவற் பூசிப் பார்கண் மாஶீதவத் துடச மெல்லாம். (கக)

சாற்றிடிற் பொருளி லாரைத் தனதனிற் குறைந்தா ரின்ற
வேற்றசு பன்னி மாரை யிகந்திருப் பவரு மின்ற
போற்றுமித் தன்மை யாலே புரவலர் முனிவர் பான்மை
தேற்றிவே ளான்மை யாரு மாற்றுவர் திகழு மாந்தர். (உ௦)

மழைவளம். (வேறு.)

வேத வாகமத் துணிபொருள் பசுபதி விமலன்
காத னாயகி யரசுசெய் கனங்கொளிந் நாட்டி
னோது மேதது பொதுச்சிறப் பெதைத்தெரிந் துரைத்தாஞ்
சீதமாமுகின் மழைவளஞ் சிற்சில மொழிவாம். (உக)

பாலின் வேலைமுன் மதித்திட மதித்திடப் படர்வெண்
மாலின் மாலினம் வாரிபோய் வாரியிக் கருந்தி
யாலின் மெய்கறுத் தகன்றவம் மாலென வகன்று
குலி யாலவன் கொண்ணிற மின்னிவிண் சூழ்ந்த. (உ௨)

எம்மி னீங்கனாண் மாடமாய் முற்பக லெழுந்து
தம்மு னொன்றிநின் னோங்குமித் தண்ணடை சார்தும்
வம்மெ னுவிளித் திடலின்வாய் விட்டுவல் விரைவ
வெம்மை யாங்கணுந் தீர்த்தருள் வெம்மையின் சாலம். (உ௩)

† தவனோபமான ஆழியென்றியையும் தவனன்-சூரியன்.

‡ தவம்-காடு. † காதல்-மகன்.

ஈசர் தம்முடி யெம்மின நான்குமுன் னிகப்ப
வேசில் கூட மா யியைந்தன வென்பலிம் மலைமே
லாசி எம்முடி வதிசுவா னேற்பமென் தடுத்து
மூசு தன் மையி னேற்றுவெற் படைந்த சீமூதம். (உச)

மூல மாகிய பகுதியின் முக்குணத் தொகையின்
மேல வானின்முன் வெண்மைபின் கருமைபின் னிலைமை
சால வேற்றுவா னேற்றுவான் நடத்தினிற் படிந்த
சீல வாடைபூ மகண்மூலக் கொண்டு நிிலபோல். (உரு)

தனது வெம்பழி பாற்றுகுந் தாப்பெறுந் தகையா
ளினிய நாட்டினைத் தெறப்படர் மறப்பக வினைக்காய்
புனித நந்திவெற் பென்றரி சபாற்றியாட் டுதல்போற்
றனித வானமக் கிரியினிற் றுரைகான் றனவால். (உசு)

ஏக மாயெழுந் துவரிசீ ரொடுகலம் திரவி
மீக விந்துவித் துத்துவாய்ம் கொடுக்குநீர் விடுத்த
மேக மாணியை மீகையனை வெற்பமர் விபின
மேக ஸந்துளோற் பானற்றைத் தூர லெய்யும். (உ௭)

வெற்பி டங்கனிற் பொழிந்தன வெண்ணனைப் பருப்புங்
கற்பி டங்கனிற் பொழிந்தன கனியளம் பீண்குழ்
பொற்பி டங்கனிற் பொழிந்தன புனலா சமரு
மற்பி டங்கனிற் பொழிந்தன வமைவிவார் சொடைபோல். (உஅ)

யாரும் யாவின் குளிர்ச்சியொத் துறச்செயு மெழில்
யாரு மன்றலி னருட்கொடை தெரியவாங் கெவர்க்கு
மோரும் வாசக திக்கையென காதல்வாக் குகவி
நேரி லின்பருள் கௌணியர் குலமணி க்கரும். (உக)

விரியும் வெண்டுகில் போர்த்தெனக் குளிர்க்குவென் ளருவி
பாவும் வெற்பெலா மன்னது படர்ந்திழி யசைவு
மாவ முங்குளிர் பின்னரு மாற்றொணு துடற்கண்
வருந் துக்கமு மதிற்படு மொலிமென வயங்கும். (உ௦)

சோதி மென்கொடி படர்தரத் தூயவெண் பிறைதான்
மீதி லங்க வம் பணிபல குழ்தர விளங்கும்
பூத ரந்தனி னின்றிழி யருவியப் புராசி
சேதாமுடி நின்றிழி கங்கையிற் நிகழும். (உ௧)

வேறு

ஏற்றவெற்பதனி னருவியாய் நதியா யிருநிலத் தொருகுலப் புனலே
பாற்றொ குகுளங்கா லோடைமூற் பலவுட் பரம்பியவ வப்பெயர்த் தாகி
நாற்றிசை பரவச செலுமர னுயிர்க ண்லமுறப் பலவுரு நயக்குந்
காற்றினி யருளாஞ் சத்தியை யடுத்துக் கருதுபல் பெயர்கொளல் கடுப்ப ()

இடபகன் மலையின் றொழுதுமிந் நீதத் மிணையில்கீர் நவபரித் தென்பாற்
படநடந் துவக மணிமுத்த நதிப்போ பகாதரப் படர்ந்திட வடபால்
விடுசில பெணு மபோ நதியுமொன் றதன்பால் விரலிவந் திரண்டுமொன்றாகி
நடவுமாற் சிவமுஞ் சததியு மொன்றாய் நலநதரக கலந்துறு நயம்போல் ()

பிரசன உணை மலர்முதந தலைய ம பிறைததென வருதலாற் பாரந
தருமிகு தரமைந தறனிறை பாணி தாங்கலாற் கயமுகன் குகன்மா
திரமுறு சீரமா மையின்மரு வுறலாற் நிருககைவா மயிலையே நுதலால
வரனம ரமலை யமலையின் வரலான் மலையுமந் நதிப்பிர வாகம (௩௪)

அம்பிகை யிடத்தா லம்மல் கலீவா லிலைதரு மேனத்தின் கோட்டாள்
வாழறு முலமுன னுழைதரு மாபான் மலையுமான் மணிமிடற் றவ்வே
யுமபரந் கரக முறப்படி வுதலா லோவமா ஸந்தரு மாபாற்
கமபலை ஸந்தரா காத்திற் று லுமையைக் கடுகருவ வடுக்கலவ கலுழி. ()

மாறநு நீரான் மலரினா ண்ததால் வழங்குபா ர ஸ்காணு வாழா
லேறிவ ஶோதி மத்தினில் வரலா லிரணிய கருப்பின யிழையும்
பாறுகைந் திடலாற் பாலன முறலாற் பரவுவபாற் நிருலமா நிறத்தா
ளுறுதன மிளம புயலா தரலா றுரணன பொலுமந் நதியே. (௩௫)

மேகார் கலியின் முகநதுமெய் தருமிவ விரைநதி புலியெலாம விரிந்து
காகமா சிடமலே நிரைமையா லோடிச சலதிசேந் தொன்றிய தாங்கே
யேகமா யெங்கு நிறைநதுநெய் திரண்டாவ கின்னுயிர்க் கருளவுவ வவற்றின்
நேகமே தான்கொண டிறினும் பரன்றன நிறத்தினவே றுறாதமர் செய
[லின்.

நல்தரு கழலாய் முரம்பையே மருவி நண்பகற் காலையாம் பாலை
சிலமுதில பெருநீர் பொழிதலு முழுதுஞ் சிதைந்தது தீமையே யுருவாய்
மலிபுகழ் நிறையிந் டூட்டின்முன் னொருதான் மாசுறப் படரமண் கழிக்
குலமணி கிருவாக் கமுதமா மழையாற் குலைந்தொருவ் கழிந்ததே போல. ()

கோதைய நுரைக்கொவ வாதுடைந் தனபோற் குயிலகன்வா ஸ்டைப்பனருவ
ளைப், போதுகண் காட்டத் தளவுக் ண்கைப்பப் புன்மயிலினமுன்மபொரு
ந்துந், காதர மொழிந்து காதரநிறந்து கீளியிக்குவற்கு காணு, வீதரு ம
வர்போற் சம்மியா கங்க ளிலங்குபொன் சொரிவனையாண்டும். (௩௬)

குறிஞ்சி.

வென்றிமால் விடையோன் வீற்றிருப்பதுவுமேவுதன் றாய்பிறந்தகழுமன்
றலார் கோடை வள்ளிநாயகியை மணந்ததுங் கணந்தரு வரைக, ளென்றவா
ஞ்சையினோ வெயினர்சீர் விழாக்கொண்டேத்தும கோத்திரக் கிறையாய்க்,
குன்றுதோ ளுடல் புரிந்தெமை யானுங் குமரவே ளுமர்தருங் குறிஞ்சி.

அருவியுண்டமுழிநீற்றணித் தெனமற் றதுபர வுறப்பெற்றீஇ யளியாம்
வான்விழி மணிபூண்டசைவற னோற்கும் வாய்மையான் வறப்பினும் வளமே
தருவரை யினங்கண் முருகருள் சார்ந்து சதமகற் பொரவெழுந் தனபோன்
மறுவிற வானிற் கரத்தமர்க் கழைக்கு மாறென வரையசைத் தொலிக்கும்.

இறவுள ராண்டை வனங்குறித் தார மெரிமணி யாகிதொட் டெறிதன்
மறையுப் பிடத்த யியாவெண் ணில்லா வாய்மையாற் பதியிலக் கணங்க[றும்
ளறைபொருள் சிவனே யெனக்குறித் தென்னெஞ் சுகன்றிடா நாவா சாற்
விறலுழ வாரக் திருப்பணி யனை விழைதர நினைப்பிக்கு மார்க்கே. (௪௨)

ஆரநீள் காண்மே லாமால்வெண் மருப்பார்ந் தமைதரு மிதணம் ரெயினர்
நாரியர் குரலார் பலாசனம் † தூர்ப்ப நண்ணியா யோவென விசைத்தாங்
கேரிய லரித மாதனன் தள மெறியவு மினத்திசை குவித்துச்
சார்சிறை யினங்க டிங்கனி யமலை தாமென வணிமையிற் சார்வ. (௪௩)

வெள்ளிடைவெயிலிற்றன்னிழல்காணுவெகுண்டபாயந்தவனியின்வெண்
மின்றறக் கீண்டு சென்றுசென் றிபமால் குயர்கணி நீழல்புக் குரங்கு, [கோ
மள்ளிருள் மலந்தான் வேறுகண் டளவி னப்பகை தெலும்வகை யாற்றித்
தெள்ளநன் னெறியிற் சென்றா னடிக்கீழ்ச் சிவானந்த மடுக்குநர் செயலின்.

பெருவலி மறவர்கயமுனிக்குலஞ்சன்வினை ந்துலிட்டேனலின்பெரும்போர்
சரிவுறப் பார்பி யவற்றினு லாக தணத்தியத் தானியங் கவர்வா
ரருமணி மிடற்றோன் மாயையைப் புணர்த்தி யாருயி ரிடைபுண ரழுக்காந்
கருமலமகற்றித் தூய்மைசெய் தவற்றைக் கவர்ந்தடி யிருத்துதல் கடுப்ப. ()

அருவரை மிசைக்கீழிழிவது மருவி யாங்குமே லெழுவது மருவி
குரலரி குறியாய் மலர்வதும் வேங்கை குறவர்க ளுடுப்பதும் வேங்கை
தெரிவைய ருடைப்ப மலர்வது மசோகஞ் சேர்த்தவர் சிந்தையு மசோகங்
கருமுகி னிகருங் குறத்திய ளளங் கார்குமிக் பொழிவது மாகம். (௪௪)

மலைவருங் குறவர் மாற்றமுங் கடிய மாதர்க ளோதியுங் கடிய
கொலைவரு நிலைய விழிகளுங் கொடிய கோப்பகை நாப்பணுங் கொடிய
மலர்தழை நா க நிதம்பமு நாகம் வகையணி நகிலமு நாக
நலநிறையினிய மொழிசொங் கிளைக ணயமுறு புயமும்வண் கிளைகள். (௪௫)

முல்லை.

இனிதுறப் படைத்தல் புறந்தர லழித்த லென்றிவற் றிடைத்தொழில்செய
லா, ன்னிமகிழ்ந் ததனை யுயிர்க்கெலாம் பொதுவாய் நவீற்றலா லிடையனற்
பொதுவ, னெனவுரை தருமா லப்பெய ருடையா ரித்நிலத் தவரென வெ
ண்ணு, முனிவற வனைய நிலக்கிதை யாகி முதமிகப் பரில்வது முல்லை.

வாணுறு மண்டர் தானொரு பாலை மதித்தமு தளித்திட வாழ்வார்
காணுறு மண்டர் மகளிர் தாம் பாலைக் கடைந்திழு தனைநவ நீதந்
தானுணத் தருவா ரன்றியும் பிருந்தை தனைமணந் துவத்தலுந் தருமா
லான்பா னரலை யோபுவி வனமோ வாங்கவந் கார்வமிக் களிக்கும். (சக)

காசையாங் கொருபாற் செருந்திமற் றொருபாற் கடிமலர் செறிந்துநின்றிட
தேசமர் பலாச மிடைமதி முடிமேற் சேர்வுறத் திகழ்கரு முசுவொன் ட்ப்பூந்
ருசறு நிழற்கீ முறங்குற வமர்த லரியயற் கிடையனல் வெற்புந்
சாசறு மிரண்டுந் துருவிடு மேனத் தெனினத்தின் காட்சியுந் காட்டும். (௯௦)

மறைத்தகார் முகிலைத் தூர்த்தலுஞ் குறை வயங்குமோர் சோதியந் தாரு
மறைத்தகா ரெழினி வாங்கலுந் தளியின் வயங்கு மாதிபமே மாணு
மறைத்தனைத் தொளியை வயக்குமச் குறை மாணவ மாணவ மாய வயங்கும்.
மறைத்தனைத் தவர்மெய்ப் போதமன் விளக்கு மாண்மையோ ரென்னவும்

பொதுவனோர் புதல்வன் வங்கிய மிசைத்தோர் புடையுறப் புதுமதி சிசை
மேற், பதிவுறப் புதுப்புந் தளவமேற் படர்ந்து பாதியா வரிப்பவோர்சிகிமேற்
கதுவுற வமர்ப்பூந் கடுக்கையிற் தொருவாக் கற்றைவே ணியனுமை யோடும்
விதிதவா னுயர் குழலிசை கேட்டு விடையிவர் தணியுறல் விழையும். (௯௨)

பன்னிற வேனல் சாமைமெய் ளிறுங்கு பகருநீன் மாடமுந் காதி
மனைனுதா ளியங்கள் பலநவ மணியின் வரையின் மெனத்திகழ் தருமிந்
நன்னில் மாக்க ளென்றுகி தியங்கி ரவிமுதந் கோள்களுக் கிரங்கி
யன்னவைக் குரிய மண்களி னிளைப்பாற் ருதன மமைத்தன ரென்ன. ()

வேறு,

ஆய்ச்சியர் குழலங் காசை யவரிடை யாயர்ச் காசை
பூச்செறி கடுக்கை யாசைப் புதுநிறம் விரியு மாசை
காய்ச்சபால் கடைதந் தேங்குந் கலிதிசை யெட்டுந் தேங்குந்
தூச்செறி தளவு நாறுந் தூரொலங் கீர நாறும். (௯௪)

முலைவரு குடத்தி னூ முலைவரு குடத்தி மார்தம்
பலினினை தளவை நேரும் பார்துகா தளவை நேரு
மலர்விழி களவை யேயு மாண்குழல் களவை யேயுந்
சொலுநடை பிடியை யாருந் துவளிடை பிடியை யாருந். (௯௫)

மருதம். (வேறு)

மகவீணை புரிந்தாங் கவீணெம்மக் குதவு மன்றயங் ராதினெய் வயிர்த்துந்
தருமுனை வளித்தீந் நிலைநிலையுறுத்தும் கதைத்தென வமர்க டவேவன்
மிதுவளம் பொலிய மழைவன்ம் புரிந்து மேலியா கிவாவும் கீழ்ந்து
வகையற வணங்க நனியுள் மகிழ்ந்து மன்னிவீந் றிருப்பது மருதம். (௫௬)

அணிவளை பது மவ கத்பக முரு வீரம்பை ரிணைபவ ரணிக [ம்
முணியொளி சித்தா மணிமுதற் பொருளாற் சிவணிணு முடிணையைச் சிறக்கு
பணிலமென் பழைப் பயிரினால் யான்றி ம பச்செனப் பரத்துசீ தளமாய்க்
கணிணயம் புணர்ச்சுதுஞ் சீரிதென் றுடல்க கண்ணன்வாழ் தரு தனக் மருதம்.

மேகிபுக் குழகக வீட்டிசெலும் வாடு விண்ணெலு மலாவகலி மிடற்றின்
மோதமுப் புண்டக்காய் வீழ்த்தியவ வாலி முழுவது மறைத்தமத் தெவது
போதமிழ் குடையார் தமக்கிடர் சிறியார் புரியினு மவாககிடர் புரியா
தேதமற் றவர்பின் செயாவகை கடையாங் கியற்றுறு மியற்கையே போல.

அளியினங் குமுறு கொள்ளிபசெங் கமல மலங்கை டொறு ம்பவ வலர்ந்து
தெளியதன் கமல மேலொளிர் காட்சிசேனைத் தாக்கள மாநின்
முளமிகு மெளியோடுருத்திரம புகனற வருத்திர பசுப சிப் பெயர்வாய்க் [கும்.
தொளிசு மெய்யன்பர் பல்லுரு செடுத்தவ குற்றனர் கொல்லென வேரவ

கண்ணுறார் முன்ன ரிளவகலி கழகைக கழகெனார் மற்றது காணு,ரண்ண
லங் கரும்பைக் கரும்பெனார் காணு ரதனைநெல் சாலியென் றறையா,ரெண்
னுபின் னையதை முன்ன கா மகிழ்வ ரெய்கிறீற பெரிதெனு மவர்போ
னண்ணுபல் சமயத் ததுவது பெரிதா நயக தறு மயலவர் போல. (௬௦)

கழைமணி நிலந்தோய் கைக்களிற் றுலவைக கதிரமணி மலைபடு வயிரத்
தழைமணி நிலங்கீழ் களிற்றுவெண் மருப்புத் தருமணி மாசுணங் கடன்ற
விழைமணி முகல பவமணிவரன் றி வேங்கைசு தகருமுன் சாய்த்து
மழைபடு சினைமெய்க்கென்னவரிக் கொண்டு வருகிறை மணிமுத்த நங்கியே.

மலைபடு நறவ முலைபடு கோர வண்டியி ரிழுதுவண் புனக்
குலைபடு கழையி ரதலிவை வாரிக் கொண்டிறை துய ரியுட் புகுத
லலைபடு மணிமுத் தாறுதான் கடல்க் காறுமேற் செஞ் றுவர்க் கடலி
னிலைபடு முவந்தித்தெழியல்லை மெய்நிந்து நேர்கொடைபுரிகென னிரகரும்.

விரிசிலை யாறு மணிமுத்தந்தியும் வீரைந் று பான்வ புரிதர்
னிடைபுற நடந்து குணக்குறீஇ யொன்றா யெகுதல் தோளி யிழைப்பைந்
தொடிசில காமி யிருவர்பா லுயிர்கள் கசமுறத் தோள்மருட் பெருருக்கே
நடவுமொன் ருதி யுண்பதங் காது கழம்பிறி துண்புதிதாழ் றிழையால்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

உரப்பிர வாகந் காணுபு மள்ள ருள்ளமிக் குவகையர் கிணையி
னிரைப்பொடு வறுமைப் பகைமுடித் திடுகூழ்க் கிதந்தர மடைதிறந் தியக்க
வரைப்பறு கால்க ளிலடப்புகூந் தினைய வான்பயிர் வளர்க்குமந் நீத்தந்
கரப்பறு வழுதி படைக்குநீ ரளித்த கண்ணுதல் கமண்டலங்கடுக்கும். (சுச)

அலப்படைபுயங்கொண்டனீ முதற்பாடி யயின்றவ நையந்தமுன் னவன்போ
னலப்படு கரிற்போய்த் திருத்தலத் திறைசெய்நடநினைந்தனர்மடிப்பவர்போ
னிலப்பட வெருகா லான்றுபு தூக்கி நின்றொ ருகானுகத் திருபால்
வலப்பகட் டெருத்தி னமைத்தனர் புட்டிவரம்புற வுழுவரான்மள்ளர். (சுந)

வேறு.

அல, நதிதேய் வுறக்களம ராழமுற வுழுவாரல் வகித மேற்று, நிலவூரியபொ
றையெனுங்கா ரணப்பேர்தா னிடுகுறிபோ னிகழ வாய்ந்த, நலமதனுக்கிசை
யநனி பலன்றருக கழனிகளி னையனங் கெண்ணிப், புலனுறப்பின்ளிதஞ்
செய்வார் போல்வினாந்து பரம்புகைத் தொப் புமைசெய் வாரால். (சுக)

வால்வீராகர் சால்வழிச்சென் றுழுவர்கரத் குதவிபுரியயல்க டோறுஞ்,சேல்
வீரையங் கணத்தைநவ நீதமெனப் பதப்படு த்தித் தேவர் கோமான்,கால்வீர
யுமுளத்தினராய்க் களமர்நன்னாட் கொண்டிவிதை கரத்திற் கொண்டி,கோல்
வீராக்கை யுழத்தியர்கள் குரவையிட வித்துவிழாக் குலவச் செய்வார். (சுள)

தெளித்தவிதை தான்முளையைக் காண்முளையிற் கண்டிழுவர் சிறப்ப வுள்ளங்
களித்தூரிய தொழில்புரிய விதழ்விரிந்து வளர்த்துமர கதத்தி ஞுன்ற
வளத்தகடு பக்த்ததெனப் பாவாற்றி நிரைத்ததென வம்ப லோர்கள்
கிளத்தொருநாட் டிங்கனென வுழவர்களற் புதயிதெனக் கிளர்வ சாலி. (சுஅ)

உள மகிழ வொருவாம லுடனுட்டி வளர்த்தாலு மொருப தாண்ட
னாவுறிற் றம் புதல்வியரைத் தம்மனையி னகல்விக்கு மறிஞர் போல
வளருமிளஞ் சாலிகள்பேர்த் திடும்பருவ மருவுதலு மள்ளர் மாதர்
விளைவுறுநாற் றங்காலிற் கடிவினையைக் கடிவினையம் விளங்கச் செய்வார்.

தத்தமந் பயனுதவா வேனையிடங் களில்வாளா சார்ந்து நின்ற
வுத்தமந் கோள்கணற்பார் வையினொடுமே காதசத்தி ணுறுமா போலக்
கைத்தலத்திற் பறித்துநட வுலஞ்சாலி வளர்த்தொன்று கணக்கின் றாகும்
வித்தகர்கைத் தானமெனப் பின்றருபல் வளன்குறியால் விளங்கக் காட்டும்.

வயலுழவர் பதம்பகரக் கடைசியர்கண் முதலவய வங்க ணேருஞ்
செயலெவனும் முரங்காண்டு மெனத்திருகு சினஞ்சேக்கு சிந்தையார்போற்
பயமருவு லீலமுன்னு மருவலரைப் பாற்றியசெல் பரிசினோய்
வியல்வளைவென் றிடுமொலியின்யிகழுழங்கு கழுளியெங்கும்விரவினரால்.

உலகமொருங் கருடானை யொளிர்துவன் வேயெனென் றுயர்ச்சி பூண்ட
தலைவன்மலர்க் கட்டுமுயன் சாற்றுவன் றுதையிடைச் சாதி யானை [ன்ப
வலிகொடுசெய் செயல்பனவெம் மகபதிவென் ளாம்பன்மிசை வரத்த னெ
நல்லிலதென்றெவ றிகழ்வென்பார்போன் றுறுகள்ளு ணயந்தாரன்னோர்.

கனதனத்தை நிகர்வறுவாட் காண்டெனெச் சினந்திருநிக் களமர் மாத, ரினவ
ளேக்கை யாற்சாய்த்தாங் கீர்ப்பிழிசார் குடஞ்சாய்த்திட் டிலங்கு வள்ளர், த
னையும்வசி யார்போழுந் தகைமையினம் மதுவாக்கித் தங்கைக் கொண்டாங்
கனையமதுச் சிறுதுளியெதாட் டயலெறிந் துவாய்மடுத்திட் டயில்பமன்னோ.

போதுகென மொமிகேட்டோர் போதவெனவ் வருதலுக்கும் பொருளென்
னோரு, மதுணர்வி னுற்போல மொழிந்தார்பாற் புதுவாய்மன் முநிர்ந்துதிசு,
மாகிரகின் றழைந்தார்பால் வரக்கருந் தியவாசினெடு வழிச்சென்றாங்கோ,ரோ
பிமகேர் கண்டெனையின் றெவிளித்தி பென்கொலென வுரைசெய்வாரால்

தகாமனை முலைத்தியிர்வார் தளவடங் குழற்குழ்வார் தங்கை வாகுகி
முருமதன் புறநோக்கி முகந்தொன்ற திறப்பணித்தா முந்திற் றேகொல்
பகர்மினெனைக் கவல்வெரெதிர் படர்குநரவ் வாடியிறந்ம் முகமுன் பாரா
நகுமதியென் றைதழடி நயப்பர்முகந் தோன்றிலதென் னவிவு சோர்வார்.

தொல்லுணர்வற்றின்னணம்பல்சொல்லிளம்பிச்சொல்லிளம்பி துய்த்தமள்ள
மெல்லியர் பற்பலசெயலும் விகற்பமுறக் களியாட்டின் மிக்கா ரோனு [ர்
மொல்லுவதி் தெனக்கோவீட் றெற்புக்கா ருணர்வடக்கி யோங்க கத்தைக்
கொல்லுபுறம் றைதவளர்த்துச் சிவபோகம் விளவிக்குங் குரவர் போல. (1)

விளவுபெற விதியுடைய வியன்பயிருக் கிடப்பிரான் விரவி விம்முங்
கோழுமுதுங் கட்டநனைக் களித்தெழுந்த பன்னரச்செய் காட்சி யாங்கே
வளர்வுறநல் விதிபசென மறைமுதலூல் புகல்சைவ மாண்பி னுலங்கத்
தளர்விதிய வெனப்புனமதஞ் சாடிக் லாஉம் பெரியர்செய றன்னைக் காட்டும்

கடைசியர்கா லொப்புணரா வெகுண்டனபோ லுழக்கவழி கமல மாதி
மிடைமலர்க் கடைமக்கரத்தின் வீட்டுதல்கண் ணுதலோன்முன் விளம்பி
யாங்குப், படைகரத்திற் பரித்துலவிப் பாரதமாப் படைஞர்தமைப் படுத்தப்
பார்த்த, னடுகிலகொண்டனையருட் லழிதரக்கொண் றுங்குவக்கு மமைதி.
போலும்.

(௭௮)

கடைசியர்கண் மலருமிரு கமலமுதற் காட்டவிரு கமல மன்ன
நடையினரு கடையவிரு நயக்கமலம் வபற்கமல மொன்றை வீட்டு
மடலபிம னொருவனுபி ரகற்றிடவொல் வேர்செயலோ ரொருவ ராற்றித்
தொடைதிசூழம் புயவீரர் தொடர்ந்துபலர் தடிந்தவினைச் சூழ்ச்சி போல.

வலமிசுவா னவுணரிறை வாள்வருக் கண்டிருந்த வாளுர் போல
வலவனனை யுட்புகுவ வைந்துமொடுங் கினவாகி யாமை மாய்வ
சுவவுமினவ ராவிரிவ கொழுங்கயலி னொழுங்கயலிற் குதிப்ப மாதர்
நலனிறைசாணுவைமுனுறுப் பவைக்குடைந்தே யிரிவவென நயப்பமன்ள்.

பிறந்தகத்திற் றணந்துசெலீஇமணந்தகத்தி லணைந்துமருஉம் பேதையாரிற்
சிறந்தகட வுறுகூலி தண்பபரியா வன்றிலெனத் தெண்ணி ரொன்னும்
விறந்ததுணை யொருகணமு மொருவறமெய் மருவுறநண் றேனி காட்டிப்
புறந்தான்முற் றொழிலுறக்கொண்டறந்திகழக் கருப்பமுநீஇ ப்பொலிவ மா
தோ. (அக)

கருப்பமுநீஇ வளர்சாலி வலாரிதரு வரப்பேற்றற் கருக்கொள் காலும்
பொருப்பமுறத் முலனெழுங்கப் புருடர்தமைப் புணரமகிழ் பூவை மார்
லுருப்பமுற வாகிரிறை நலனெழிக லுறமையுட னுறுத லாக [போ
வருப்பமுறத் தழுமனகத் துடன்கலந்தே கருவீன்று விரிவ மன்னே. (அஉ)

பூநிகிறை யாணுருவம் புரைதரவெண் ணிறமருவிப் பொருப்பன் மாத
பாதியுமால் பாதியுமாய் நிறைதருமப் பரணுவிற் பசந்து பின்ன
ராதிபவ னியலெழில்கூ ரரியதரு மேனிரித மதுபோற் சேந்து
விதிவசச் செறிநெழுந்து விளங்குறுதண் ணெற்கதிர்கள் விளவ மாதோ.

இலகுபொரு ணனிபடைத்தே மெமக்கெதிரின் றெனவிறுமார் திவறன்
மைக்கோர், திலகமென மருவுபுதுச் செல்வரொனத் தலைகிமிர்ந்து சிவன்ற
னாணத், திலகமென வுணர்ந்தடங்கி யுயிரொனினுக் கொடைபெரி தென்று
றுதி வாய்ந்து, தலைவணங்கித் தாலுவக்குந் தகையரொனத் தலைவணக்கஞ்சு
ல்வ சாலி. (அச)

வேறு.

பிரிவினாற் கனலா வனலுமிழ் பிறையைப் பேதற வங்கையிற் பிடித்த
பரிசெனக் குயங்கை கொடுகடை சியர்தம் பவளவாய் வள்ளபா றெநீன்
விரிகதி ரரிந்து பொருசமர் புரிந்து வெற்றிகொள் வீரர்வெங் களத்திற்
பரிமுக நிரையம் பொடுகிலங் கிடத்தும் பான்மையிற் றரைப்பித் திடுவார்.

வேறு.

அரிபடித்த வரிகடமை யாடவர்க ளரிவையர் களரிய வார்கு, சொரிதரக்கொ
ண் டேகியிவை சூழ்ந்துபல வரைகளெனத் தொகவப் பூமி, வரைகிலக்கொ
லெனக்குவிப்ப மற்றவைவா னிமிர்ந்துறலவ் வலாரி தங்கட், கருன்பலமுற்
றவர்க்குணர்த்திப் பெ றன்மாபென் றுழுவரவ ணமைத்தல் காட்டும். (அச)

ஈமதிறைவற் கிவைபகையென்றி றும்புகளின் றலைதடிந்தாங் கினிதுமன்ள்
மெமுறுவவ் வரிதொகுபோர்க் கதிர்முடிசுட மைகிலத்திற் கதுவச் சாய்ப்பா
மைவுறுமச் சிகரியுறு மம்புதங்க ளதனொடுங்கி ழுடைந்து சூழ்ந்தாங்
மைதருமந் நெற்கூட்டி னிடைச்சூழக் கவரிபிணைத் தியக்குவாநால். (அ௪)

உடலிணயிர் வேறுபடுத் திடலஃதும் மிறைதொழினி னுன்ற நீலிர், கடவி
ரென்ற ன் குரைத்திடல்போற் களமர்புகல் பாட்டினுளங்களித்தம் மேதி, நட
வுறுநெற் குட்டினெழுற் றுழக்கியவை யொழிந்ததற்பி னயந்தாங் கன்னோர்
படையொழியப் பலாலிரை புடைத்தொதுக்கி நெற்றிறங்கள் பொருப்பிற்
சேர்ப்பார். (அஅ)

சேர்த்திடுபொங் கழிப்பதடி செயற்காலி னொதுக்கிமணித் திரள்கள் கூப்பி
ச், சீர்த்தி ஒரு ழார்க்காணித் தெய்வதமற் றவர்க்குரிய திறத்தி னல்கி, யார்த்
தியுள மிகவளந்தவ் வளவையினி லாறினுனான் றாசர்க் கீந்தாங், கோத்தி
யிமென்ற சிவசாவி யினைச்சுடத் தியங்குபுகம் மிடங்கிற் சேர்ப்பார். (அஃ)

பெறு.

செறித்தவை தம்முட் மெழுந லொடு திகழ்வுறச் சேர்த்தனர் பலதாங், குறி
த்திடு தெய்வம் விருந்தோக்கல் பிறர்கொளவெனவரைத்தனர் சிலவ், மறி
த்திடு விதைக்கென் றமைத்தனர் மேலும் வயந் துமத் தொழின்முயன் றிடு
வார், திறத்தவை கரும மலத்தின்முக் கொயாந் திண்ணிய வினைச்செயல்
பொலும். (அஃ)

ஒன்கூடு ருயர்போ ருறுமுதி லுழவ ரோதுசா தூரங்கமோ மிகளும், வண்கதி
வான மருவுக் கடமென் வாண்முதல் வயப்படை தாங்கித், தண்கடி னிகளாந்
தந்திரத் தலைவர் தம்மொழிக் தண்பனை வேந்த, நெண்ணொன் போர்க் கொ
லத் தென்றுந் திடலா லெறுழ்க்கவி யெந்தலின் றிலையால். (அஃ)

இரும்புவி யெவர்க்கு மிடர்புரி யிரதிக் கியல்பறி யெழிற்கைவில் லினமாங்
கரும்புகள் களமர் கருவியங் கரத்தாற் கணக்கில கண்டமாய்க் களத்தி
னரைந்துரு வழிந்து மனந்தர மனலா லடப்படு மடாதுசெய் தவர்பின்
பரிந்துளம் படாது படுவரென் பழுமை பலித்தெனப் பாவையர் பகர்வார். (அ)

செழுவிய கரும்பின் சாறடு தூமஞ் சேண்புகற் தம்புகற் செறிய
வுழுவாந்முட லுக்குறு, லிசெய்தனரென் றுவகையினன் றியோர்த் துளர்போற்
பொழிவமும் மழைக் கென்றுமாங் கபுத்தி புருவ மாநவ புரியிற்
றழுவுசில் ஸ்ரணம் பலபல னுடனெ தருமெனல் காட்டுறுந் தகைபோல். (அ)

நெய்தல்.

சுதரக் குறையு மேனைய பொருள்போ லெஞ்சுறு திருநில முழுதுள்
சீதனம் புரிவா னிறையவாய் மடுத்துஞ் சிறிதூந்தான் குறைவுஞ்ச் சீர்த்தா
மாதரன் தருநம் மூர்திபற் பலசா ராழிக்குழ் நிலைய தென்மரந்து
நேதரு வுருணன் புரந்திறை யாகி நிலையுந் பெற்றது நெய்தல். (அஃ)

ஆங்குறை நுளையர் புன்னென் னிழலே யவிரொளி மாகத விதானச்
தேங்குதித் திலம்பொன் றுவர்முத லவற்றாற் றிகழ்தரு சினகர மாகப்
பாங்குறு சுறவின் மருப்பவ னிறுவிப் பரித்துபல் கிளையொடும் பயிற்று
மோங்குறு சிறப்பேற் றுலயர் சவர்க்கல் வுலவைந் னுன்னியாங் குதவும்.

பரதவர் சோங்கின் பாங்குசெல் லமலை படவீனிற் கடல்புஞஞ் சம்மை
விரவுறு சாலம் வீசுகம் பிலைபன் மீன்கவர்ந் தீர்த்துந் துழனி
திருமில்ந் தவைதண் கரைசொரி யரவந் தெரிவையர் கொடிகளோப் புறசீர்
தரமென வுணங்கல் குவால்செயா குலத்தாற் சலதிபற் பலவெனத் தயங்கும்.

அலையெறி விலை தன் றிலையுறத் துகிர்சென் றுங்கொரு பாங்கினிற்படரக்கும்
கலைமதி ள்ஈண் முழுவதும் போர்ப்பக் கவினிறுன் மற்றொரு பாலி
னிலவு புன் னை மிந்துசே கரன்ற னேமியங் கைக்கொளு நிறையார்
தலைவியோர் பாலி னிலவியாழ் வுறுமத் தவளநீற் றுருவமே தகையும். (௧௭)

வரகதி பலரும் தரமிரு நாலை வாயுதித் தாயதின் மறித்தும், விரவுறு புனித
மருவலின் விதுவை மிலைந்தன னெமையிகழ் விமல, னாலையுற் றியானோற்
குலமினி யமல னமை முடிக் கொளுமென நயந்தாங், கரியவெண் டுகன்போ
ர்த் துரியகண் மழைவார்த் தமருமாங் கலரந்தமுண் டகங்கள். (௧௮)

அருமறை முதலா மெத்துறைப் பொருளு மொருதுறைத் திரட்டியாங் களி
க்குங், குரவர்தஞ் செயல்போ னுலிரண் டெனுங்க் குபங்களி னுறும்பொரு
ளெவையும், விரிதரு பிடத்த கலத்தகத் தமைத்து விரைசெல விற்கொண
விரிநீர், கரையினிற் நிகழ்நா வாய்களா லளிப்பக் களித்தினி துலப்பவக் க
ரையார். (௧௯)

சுயின்மழை வளத்தின் விலை தரு முறுபைங் கூழெலா மம்மழை யிலையேற்
செயலற வாடு மிவைதரு முணவெஞ் சேர்க்கைபெற் றேபயன் செய்யுங், வி
யல்பின வதனாற் றிலைமகொ ணமு மிவையென வெய்தொண தென் னுப்
பெயல்வளம்பேண்டாதி யலுமுப்போங்கல்பெருகுறக்குவிப்பாலுமணர்.

பாலை.

தனங்குண நிலமொன் றுறப்பெறு தென்றுந் தங்குரு மாலைய தொன்றோர்
வுணற்கருந் தழற்றும் பாலபென் றொழித்த லொல்லுமோ வுண்மைதேர்பெ
ரியோர், மனக்குறு மேனுங் குற்றங்க ணீக்கி வருகுணங் கொண்டுவப் புறக
வெணக்கழ றுவரா லத்தகு பாலையிடைக்குணம் பலசிலவிலைப்பாம். (௨௦)

வாகைதான் பெறவேண்டு நர்களைவ வெகரும் வந்தனை தந்துதம் மனத்த
வாகைமேற் கொளவாங் கருளும் பணத்தி வாகையீ தரல்வயக் குதலின்
வாகைபாற் றுழ வாக்ங்ஙன முறையு மறவர்தங் குலம்புரிந் திறைஞ்சம்
வாகையா லையத்தி னமர்ந்தினி திருந்து வாழ்வறப் புறப்பதப் பாலை. (௨௧)

தனநிற விலைய வளிமுரன் மலர்க டாங்குபு கன்னிகா ள்க
ளினமுற நிறற்க் களவொழுக் கத்தி னியன்றிடு தலைவரோ டெழில்சால்
வணமுலை மகளி ரணிகளை மறந்தும் வருவதிங் வழியவர்க் கீது
மெணவிலை பகர்வோர் கொப்பணி யணியங் கேந்துபு நின்றிட லுழையும். (௨)

செவிலியர் தாய் ரிகுனையர் குழுவிற் றினம்பயில் செயனினைத் தொருகாற்
நவரோடு மாங்குத் தனிபுகு மடவார் தாம்வெருக் கொடுத்தியங் குறலிப்
புவியிடை யுரினும் போக்குது மனைய புன்கணென் றுன்னியோ குரவங்
கவிரித் ழியர்பற் பலர்தமைத் தாங்கிக் கவினுறத் திகழுமக் கடத்தில். (௧௦௪)

அரியவா மலக மீந்துதம் பலங்க ளாங்குது மவர்விடாய் பசினோ
யிரியவாங் காங்கு னனியளித் திடவு மெய்துறா தமைப்பல தென் னுப்
பரணுகர் கபோத மவணிநூற் தொலிசெய் பரிசினே யுணர்திடார் பதிகர்
தெரிவையச் வயாவே தனையொலி யென்னாச் சென்றவட் காணுநர்திகைப்ப

நீணையக்கம்.

கணிமல ருருத்துப் பாடியின் மனைகள் கனகமா ளிகையெனக் காட்ட, வணி
மலர் செருந்தி செறித்துவெற் பெல்லா மாடக வரையென ஊற்று, முணும்
வரைக் கிளையொன் றிறுத்துமென் பாற்போ யும்பலொன் றும்பலை மாறெ
ன், நணுகிரின் றோச்சத்துண்ணெனவலமீர்த்தாங்குதுங்களமரின் படைய.

கவரிதன் கழைவாய் மென்றுகொண் டேகிக் கணிநிழற் களிநென வுறங்குந்
துவரமற் றதன்வாய் வழிமது துகர்ந்த சுரும்பின மெய்தற்பூஞ் சுரும்பிற்
குலகையிற் குறிஞ்சி பயிற்றுவ திரையா லுலையு மாம்பலிற் பமார்
திவன்சுனை மலர்குழ் பிரமரம் பயிலச் செவ்வழி பயிற்றுவ செறிந்து (௧௦௭)

கழைவெடித் தொளிய நிலத்தில் முகுப்பக் கபோதகம் பரனென துகர்வ
தழைதரு கோங்காங் கருவியா மகட்குத் தையல்கர் காதணி தருவ
வுழைமறி மேதி செருத்தலி னுகைப்ப வொழுக்குபான் முலைப்புதல் வளர்ப்ப
தெழிகடன் மூங்கி யுறமவர் பாற்பொன் றேக்குவ மேக்குயர் செருந்தி. (1)

பூதிசேர் மாலி னுருடெனப் பொடித்தாம் பூவைமேற் கைதைபுன் மேய்மான்
சீதம்வேட் டமரி தளிப்பரி பெனப்போற் திரள்கனி யுதுத்துவேம் பிதழிப்
பாதவத் திலிங்கம் பலவெனக் காட்டும் பைந்தட வானையின் றுழை
மோதவா சினி ரா வரம்பையி னிரத மூரிநீர்ப் புலவினை முருக்கும். (௧௦௯)

திரையெறி தரணம் புகத முகையிற் செறிதர வேற்றுமை தெரியார், புரை
தபக் கொழித்துச் சிற்றிலாங் கிழைப்பர் பொய்தலாற் றுழத்தியர் பொலிபூ
மருதவண் கிளைகள் குரவன் மலர்மேன் மாதர்கைக் கிளையொள வயங்கு,
மெருவைமீ னுகணெற் போருநீஇக் கழுக்குன் றிடைக்கழு கென்னுமறி
லங்கும். (௧௧௦)

எண்ணுபு குடத்திற் கயல்விழி யுடனாங் கேகிநெல் லியங்கனி வாங்கி, நண்
ணுமத் தொகைபின் பரத்தியர் மாறி நல்குவா ரிருகயல் குடத்திற், கண்ணு
ரார் திகைப்பர் குராமலர் புன்னா கந்நிழ லுகுத்தறப் பாத, ருண்ணியிற் து
மைமுன் போற்றனி யுள்ளபல் லுருக்கொடுற் றனன்கொலென் றுவப்பு. (1)

அருவிற் படர்ந்த கறிக்கொடி யிதழி யணுகுற வதிற்றள வகிலிற்
புகுதர மதமாக் கன்னிலை முறித்தப் பூங்கொடி மிசையிழுத்தேக
மிகுதய லூடு பாய்தர வலைசேர் வெள்வளை வீழ்த்தவை யிறுக்குந்
தகைமைகா ருகர்நெய் தொழில்புரீ இக் கலைகடறியின்வே ருக்குத றகையும

அரிபிர மாதி தேவரெண் ணிறந்தோ ராரனிக ரகத்திய னாதி
யிருடியர் நந்தி கணமுருத் திரர்க ளெனைப்பல கோடிய ரிறைஞ்சும்
விரிதரு கைலை யொருவிழுந் விமலை மேவுறு திருத்தல மென்னும்
புரிதனக் குயிரா யமைந்தவிந் நாட்டின் பொற்பெனார் புகலுதற் கெளிதோ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧௫௭.

திருநகரச்சிறப்பு.

பொது.

வேதநெறி வியாதனுரை யீரென் பானில் விடையவன் மெய்ப் புராணங்
ள் விளம்ப வற்றி, னேதுறுசீர்க் காந்தமதன் வகையு ளீச னுயர் பெயர்ச்சங்
கிதைமேன்மை யுற்றவா போன், மேகினியிற் தமிழ்நாடு மதனிற் பாண்டி
வியனாடு மன்னதிற் றீ தலமு மேலா, மேதகலத் திருநகரச்சிறப்பு முற்று மி
யம்புநர்யார் சிறிதறிந்தாங் கிசைக்கின் றேனாள். (௧)

வேறு.

திருநகரச் சிறப்பெனநூல் செயுங்கவிஞர் முணந்திகழத் தீட்டு வாரத்
திருநகர்யா தெனவுணர்காற் சொற்பெய்தே யறிவுறுமச் செயல தாகுந்
திருநகர மெனுமதனைப் பொதுநீக்கித் தனதாக்கொ டிறத்த திந்தத்
திருநகர மெனிலிதனுக் கிணைநகர மெங்கேனுஞ் செப்ப லாமோ. (௨)

வேறு.

பல்கு மேனைய தலமுத லுலகெலாம் பரம்பிப்
புல்குறும் பொரு ளெவையுந்தன் பெயர்சிரம் புனைந்து
மல்கு மேன்மைபெற் றிலகுற் மற்றவைக் கதனை
நல்கும் வாய்மைவண் மைத்திறத் ததுதிரு நகரம். (௩)

புலினிற் காணுந் ரேவர்க்குமா தாரமாய்ப் பொலிந்து
பலமிக் கிதலாந் சிகரங்கள் திகழ்பல பண்பால்
வலமுற் றெங்கணு மருவியின் சீர்நிகழ் மாண்பா
னலனிற் கூர்திருக் கைலைபோல் வதுதிரு நகரம். (௪)

எவர்க்கும் ஆதாரமாய், மாதாரமாய் எனவும், சிகரங்கள்-கோபுரங்கள், மலை
யுச்சிகள் எனவும், இன சீர்த்தி எங்கணும் மருவி எனவும், அருவியின்சீர்
எங்கணும் நிகழ் எனவுட கொள்க. தாரம்-வெள்ளி. சீர்-ஒலி.

திருத்த குஞ்சுடர் வலமுறச் சூழ்தலாற் சிவனார்
கரத்த வில்லென த்தரித்தலா னாடகக் கவின்கூர்
தரத்தி னாற்கன முறுதலாற் பொன்னிறை தரலால்
வரத்த மேருவை நிகர்வது வனத்திரு நகரம். (இ)

ஒளிவலியுறப்பார்புதலால், சூரியசந்திரர்கள்வலமாகச்சூழ்தலால், சிவனார்
ஒளியுடையதுல்லாகவசித்தலால், கையின்கண்ணதாசியவில்லாகத்தரித்தலா
ல், நாடகம்-ஆடகம். கனம்-பெருமை, மேகம்-பொன். இலக்குமி-பொன்.
எனக்கொள்க.

நீடு பாண்மைய நேமியின் மேதலாய் நிகழ்பொன்
நாட ராதியர் மதித்துறு தம்பமாய் நயந்து
வாடி லின்புற வவர்க்கமு தந்தரு மரபாற்
பீடு சாலுமன் தரம்பொரும் பெருந்திரு நகரம். (ஈ)

பாண்மைய நேமி-தன்மையுள்ளபூமி. பாற்கடல்;மதித்துஉறுதம்பம்-கரு
திவரும்புகலிடம், சுடையப்பட்டுள்ளமத்து. அமு,தந்தரும்-மிர்தமின்யைத்த
ரும், அமுக்கைத்தரும்எனக்கொள்க.

வேதன் னாலரி யாதிய விபுதர்கள் விமலன்
பாத சேனையின் செவ்விராக் தடிக்கடி பணிந்து
லீதி சூழவம் புயம்வனம் விளங்குகற் பகப்போ
தாதி நாறுமா லெங்கணு மத்திரு நகரம். (எ)

வாடு ருத்பொன் னரித்தோடை யாதிய வயங்கு
மாட கஞ்செறி விமானங்க ளாடல்வெண் களிறு
பீடு சான்றவெள் ளெகினம்புள் ளரசிவை பிரியா
நாடு னன்புறஞ் சூழ்வன பெருந்திரு நகரம். (அ)

வேத கோடணஞ் சிவாகம கோடண மாகுசங்
கீத கோடண மிடறுதோ றுயோ கஞ்சங் கிளையாழ்ச்
சீத கோடணந் திராவிட வேதமா தியவிந
தை கோடண நயந்துமல் குறுந்திரு நகரம். (ஊ)

தலத்தின் மிக்கன தரு மங்கள் பற்பல சான்ற
வலத்தின் மிக்கசெல் வத்தொகை யாவையு மலிந்த
பலத்தின் மிக்கவின் பத்திறம் பல்குவ பயில்வோர்
நலத்தின் மிக்கமோக் கம்பெறும் பெருந்திரு நகரம். (க)

குன்றி ருஞ்சிறை குறைத்தவ னிறைத்தபொற் கோயிற்
சென்றி லாங்கலி தீஞ்சுவைச் செவ்வின நீர்தான்
றன்ற லைச்சுமந் தளிப்பன தாளினீர் மடுக்கு
நன்றி யோர்ந்துகொ ணனிபலன் றருமென நயப்ப. (கக)

திரையன் மென்கொடி செறிதரத் திரையெறி வீளமேன்
மருவ வானிமிர் பூகத மருத்துண வலது
தெரித ராவிமை யோருண வோதனத் திரை
யரிய பாகடை யளித்திடல் போன்மென வமரும்.

(௧௨)

சூல டிப்பல விருங்கனி வேரிடைச் சுமந்து
ஞாலம் லின்னாறக் காண்டலும் வலிமு . நயந்தாங்
கேல வந்துபார் கீண்டெடுத்த தின்சுளை கவர்வ
சாலு மையினுற் புதையல்கண் டெடுப்பவர் தனகைய.

(௧௩)

சீய ரும்பியாங் கிளந்தளிர் செறுந்துள சூத
மீயி லங்குறு மாங்கனல் வெற்பென மிசைபோந்
தூய வெண்மதி நிழற்றுஞ்சு கவரிமுன் றுருவிப்
போய வன்னமு மேனமு மாமெனப் பொலியும்.

(௧௪)

வேறு.

மாரண கவிகைச் காம்பின் வண்குருத் தெழுந்து திங்கட்
சாரகின் றிலங்கு வாழைத் தண்கனி கவர்ந்து மந்தி
யாரரன் களிப்ப காத்த பிணையினுக் காசா னன்பர்
சீரிய கரத்தி னல்கு சிவலிங்க தான மான.

(௧௫)

களியளி முரலுங் கண்ணல் கண்முத்த முதுக்குந் தோற்றம்
வளைதனு வாய னங்கன் மாட்டுறீஇ யுலகர் யார்க்கும்
தளரிடர் புரிந்த பாலஞ் சாடுகென் றமலற் போற்றி
யொளியதன் கண்ணீர் சிந்தி யொருங்குகோன் பிபற்ற லொக்கும். ()

ஆடவர் மாதர் மாறி யாடுபொற் சுண்ண மாதி
யூழினர் கலன் களாதி யுஞற்றுசிற் றிலிற் குவித்த
பீடுறு மணிக ளாதி சிராரொடும் பிணங்கி நல்லார்
வாடியோச் சணிக ளாதி மறுகெலாந் குப்பை யாமால்.

(௧௬)

மைந்தர்க ளாகைக்கு மாம்பல் வயப்பரி மதம்வி லாழி
சந்தத நீத்த மாகித் தயங்குபன் னியமத் தோடிச்
சிந்திய குப்பை யாவு மரிக்கொடு செல்லு நாளுங்
கந்தா மின்றி யீண்டுக் கலந்ததென் வெள்ள மென்ன

(௧௭)

ஆழ்வன சுகோ ததிந் கணங்குளா ருள்ள மேயாம்
போழ்வன தத்த மின்னாந் நகில்களாற் புருடர் மார்பே
வீழ்வன பொழிலிற் செம்மன் மிதசுவைக் கனிக ளாதி
தாழ்வன வகழி ஊவி யோடைமா தடமுன் னாவ.

(௧௮)

வாடுவ நகிற் கிளைத்த மின்னனார் மருங்கு லன்றேற்
நேடியா துலரைக் காணாக் கவிகையோர் சிந்தை யாரு
மோடுவ நகரி னெல்லே யுறுபவர் பாவ சால
மாடுமஃ தன்றே லூரு மிரதயா னங்க னாவ. (௨௦)

இன்மையென் றியம்பு மாற்ற மில்லறத் தன்மை யென்னப்
புன்மையா ராம மாட மாதியிற் புணரு மேகந்
துன்மதி சிகரி யிஞ்சித் துன்னுயிற் தென்ன வின்ன
சொன்மய விலா தியற்சொ லாகவே துணிவர் கேட்போர். (௨௧)

வஞ்சமென் றுரைப்பின் யாரு முதற்குறை மாற்ற மாக
நெஞ்சறப் பவஞ்ச மென்னும் விதிதமே நிறுப்பர் கேட்போ
ரஞ்சமோ திமமே வேட்கை யருமக மியற்றல் கூற்றஞ்
செஞ்சொலே கோப மாலிந் திரப்பெயர் முன்கொள் செந்தாம். (௨௨)

மாதர்க ணல்கு றாமு மாதரும் வாமந் தாமு
மீதுசெல் யோக ருள்ளு நோற்பவர்க் கருளமெய்ஞ்
சீதளி நாதர் வாமஞ் சிவநிய மத்தார் செங்கை
வீதிகழ் தடியும் போற்று மிக்கவ ரம்பை யேயும். (௨௩)

கண்ணும்அல்குலும்-மிக்க அரத்தையும்சாப்பபடத்தையும்வயும். மாதர்அரம்
பைவயும் மாதர்-அழகு.அரம்பைதேவப்பெண்.வாமம்- அரம்பைவயும்.வாமம்-
தொடை.யோகர்உள்ளம்-மிக்கவர்அம்பைவயும். அம்பு-பாணகதி. சீதளிநாதர்
வாமம், மிக்கவர்போற்றும்அம்பைவயும். ஏய்தல்-பொருந்தல். சிவநியமத்
தார்செய்கை, மிக்கவரம்பைவயும். வீதிகழ்தடிவரப்புக்களையும். வீ-பூ. தடி-
வயல்.

கவிதரு விடைய நீத்த முனிவர்காத் திரங்க ளுள்ளங்
கவிகையர் கரங்கண் மின்னார் கருத்தெடு முறுவல் காக்கள்
கவிகன்செய் கவிக னோதுங் காமர்மா ணக்கர் நெஞ்சங்
கவினுறு மிவையோ ரெட்டுங் கற்பனை யவாவி னேரும். (௨௪)

காத்திரம்-கற்பங்களையையுவினேரும். உள்ளம்-கற்பிதப்பொருள்களில்அ
வாஇன்மைநேரும். கொடைஞ்சுக்கரங்கன்-கற்பகங்களை யுமயவாதவில்கேரு
ம். கருத்து, கற்பைஅல்லைஅவாவுடன்கேரும். முறுவல், கற்பு அனையவாய்
வில்கேரும். காக்கன்-சல்பன் டியவாவினேரும். கவிகன்-கற்பனையவாய் இனி
மைநேரும். நெஞ்சம்கற்பனவற்றையந் துவில்கேரும்.

கம்பலை யுந்து மேல்வை கம்பலை யுந்து நீடு
மம்பலை கண்ணார் மைந்த ரம்பலை யகற்றி வாழ்வ
ரும்பலை யுருட்டி யாடு மும்பலை யினங்கைக் கொள்வார்
வம்பலை முலைக்கோ டாயர் அழ்பலை யனக்கும் வீதி. (௨௫)

கம்புகளை அலையால் உந்துமல்லைகளில் கம்பலையுநீட்டும். உம்-உந்தாயது கம்பலை-ஒலி. அம்பலை-பழிச்சொற்சீர்த் உம்பல்-இனம்-அழகியசேயினம். கோடாயர்-கைத் தாயர். தாயர்கொள்வாரென்க. வம்பல்-திசை.

சந்திர நிலாவு மாடஞ் சந்திர நிலாவும் போர்ப்பத்
தந்திர மறைசொல் பூச தந்திர நாத னோந்து
வந்திர வசன்ற பெய்யார் வந்திர மாய வுள்ள
மந்திர மேவு நீற்றின் மந்திர மேனி மாணும். (௨௬)

சந்திரம் நிலாவும்-பொன்றாற் செய்யப்பெற்று விளங்கும். பூததந்திரன்-பூதசேனையன். ஓர்ந்து உவந்து எனப்பிரிக்குக. உள்ளமந்திரம்-உள்ளக்கோயில். நாதன்மேனி எனக்கூட்டுக.

செப்பரும் வளஞ்சா லின்ன திருநகர்ப் பொதுமை யாய
வொப்பரும் வளத்தின் மேன்மை யுற்றுணர்ந் தெவை யுரைத்தா
மிப்பெரு நகர்ப் புறத்து மிடையினு மகத்து மேய
வப்பெருஞ் சிறப்பி னுள்ளுஞ் சிறசில வறைய லுற்றும். (௨௭)

புறநகர்.

கானகத் துதிக்கை யாலுந் கந்தர நேர்த லாலுந்
தானமா மருவி யாலுஞ் சைலநேர் தான மாக்க
ளானவை முத்தி றத்த வளப்பில செறிந்து மல்கி
வாணுய ரோளி பல்ல நகர்ப்புற மருவு மாதோ. (௨௮)

விண்டொடு புழைக்கை நீட்டிக் கற்பக விடப மாட்டிக்
கொண்டலை வளாரி னேச்சிக் குஞ்சர மழைபெய் விப்ப
மண்டுமப் பெயனீ ரன்ன மத்தமா மதப்பே ராற்றை
வண்டெழுந் தலற கோட்டி வாரியில் வீட்டு மன்னோ. (௨௯)

ஆரூயிர்க் கிதழே யாக வவைக்குறு போக மூட்டிச்
சேர்புதன் வசம தாகச் செலுத்துந் திரோதை மாணக்
கார்செறி வனம்வெற் பாற்றிற் கஞல்கரி யீட்டிப் பாகர்
நேருண் ளூட்டி யாணை நெறிச்செல வியக்கு வாரால். (௩௦)

கரிபதங் கறைகள் கோடு கைக்கொளு முலக்கை யன்ன
சொரிமணி வல்சி காலிற் றுயல்செவி சூர்ப்ப மாக
விரிபுகர் நிறத்த விட்டின் விரவவார்ப் பொருவா வோளி
யரிவைய ருலக்கைப் பாட்டி நெற்குறுங் களம தாமால். (௩௧)

பரிமுக நிலைகள் சாலிப் பழக்கதிர் நிலைக ளாகத்
தரையுறச் சொரிவி லாழித் தண்டுளி சாலி முத்தா
மருவநேர் நிறவு மத்தி கைந்நிலை வரம்பிற் கன்னல்
பொருவுமந் துரைகள் சாலி விளைநிலம் போலு மன்றே. (௩௨)

சூழுறுந் தாங்க மாகக் கோடரத் தொகுதி பல்ல
வீழுறு பேன மாக விலாழிகூண்டங்க ளங்குத்
காழ்மரக் கலன்க ளாமீ காமர்கள் வலவ ராக
வாழிபற் பலவங் குற்றங் கமருமந் துரைய னேகம். (௩௩)

கந்துகம் வன்னி கோட கம்பரி யிவுளி பாட
லந்திக முட்ட மங்க லம்பயில் பஞ்ச கல்யா
ணந்தெய்வ மணிக்க ளத்தி னயந்தரு குதிரை யாதி
யந்தமில் பாய்மா நூல்சொன் மரபெலா மமைந்து சூழும். (௩௪)

மண்டலம் வீதி யாதி மரபினி லோடிச் செல்வ
தண்டலி லிடப மல்ல மயூரஞ்சார்த் தூலம் யுகங்
கண்டிடு கதிய பாணஞ் சசமுதற் கதியுங் கொள்வ
கொண்டல்சிம் புள்சங் காதித் தூரலின ருந்த மெல்லாம். (௩௫)

பரவுந் சுழிக ளெல்லாம் பயில்வுறப் பெற்று நூறு
விரலுயர் வுடைய மாவின் மென்றளிர் நாவ நெய்தன்
மருமலர் விழிய வன்ன மலர்மணம் வாய்ந்த மெய்ய
விரவபல் லணிய கிள்ளை விதம்பல மேவு மாங்கே. (௩௬)

ஆடகச் சில்லி கொத்த வயிரவச் சவீர்மா ணிக்கப்
பீடிகைப் பரப்பு நீலக் கான்மிசைப் பிறழ்கோ மேத
மூடுற வமைந்த தேர்கண் மொழிதரு மைம்பூ தங்கண்
கூடுற வடுக்கி மேன்மே னின்றெனக் குலவு மாங்கே. (௩௭)

பாருல கிணத்துங் கொள்ளும் பரப்பதா விரிந்த வீவ்லூர்த்
தேரினைப் புலவர் நோக்கித் திரைக்கடல் வைய மேய்வ
வேரிய விரத மென்றா விசைத்தகா ரணத்தால் வாய்த்த
பேரினம் பற்றி மற்றும் பெற்றன பிறிதொன் றின்றால். (௩௮)

இடத்தினில் வைய மென்ன வியைந்தவீவ் வொன்றோ வேளை
முடித்தலை யாலவ் வண்ட முகட்டையுங் கடந்து காலாற்
படித்தலை கிழியச் சென்று பாதலங் கிடைக்கும் பண்பா
லடுத்தவா னாரமுந் தம்மு னென்னுமா றமைந்த தேர்கள். (௩௯)

மலர்விழி யிமைத்தல் செய்யார் வஞ்சிகுழ் குஞ்சி சோரா
ரினகுமுன் கால்பின் னோக்கா ரிரும்படைத் தடக்கை சோரார்
குலமக வென்ன மான மொன்றையே குறிப்பீர் மேற்சென்
றலமரப் பகைகள் சாடும் வீரராக் களப்பி லாதார். (௪௦)

இம்பரின் வீர ரேயன் நெதிர்த்தவ ரிமைத்த வில்லா
வும்பரே யெனினு நோக்கா லொப்பினு மஊரூட் கன்னோர்
செம்புரை மார்ப் மேற்பச் சிறுவரை சிலைமுன் கோட்டித்
தும்பைவேயந் துடுபோ ராற்றித் தொலைத்திடு மாற்றன் மிக்கார். (௪௧)

அத்திர சத்தி ரங்க ளாயிரு தொகைய வாகிப்
பத்திர முதலீ ரொன்பான் உகையவாய்ப் பரம்பு கூர்மைப்
பொத்திர குலங்கள் யாவும் புரையறச் செறிந்து மல்குஞ்
சித்திர கருவிச் சூல திகழ்வன வனேக மாங்கண். (சஉ)

கரும்பொனை யிரும்பொ னாகக் காண்பவர் செயற்கு மேலா
யிரும்புசெம் பதுமராக மெனச்சிவை முகம் பழுத்து
வரும்பரி சீழலிற் காய்ச்சி மறித்தவை வெண்பொ னென்னத்
தரும்பல கருவி யாங்கே சமைத்திடுங் கொல்லர் பல்லோர். (சஉ)

அச்சரு ளார்பூ ணணி யாதிய உமைப்பார் பல்லோர்
கைச்செறி குந்த நேமி கப்பண நாந்த கந்தோல்
வச்சிரத் தோம ரஞ்சுல் ஷையுடம் பிடிதண் டாதி
நச்சுழற் படைக ளாங்கு நவிறறுகிற் பார்கள் பல்லோர். (சஉ)

ஒடுரு துடுப்பி னங்க ளொருங்குழ் கிடப்ப தென்னென்
ருடுமா சேய்மைச் சுண்டோ ரலத்தகக் கொழுக்க ளாற்றி
மாடுறப் பரப்பு வார்சண் மற்றும்பலி ரெழிசெய் மாக்கள்
கூடுபு புரிவார் முற்று யினைத்தெனக் குறிக்கொ ணதால் (சரு)

இடைநகர்.

இந்நக ரிடைவா ணுள்ளா ரியாவருஞ் சேத ளீசன்
றன்னடி பணிந்து நாளுஞ் சார்சல் னவருந் போற்ற
லென்னது கடமை யென்ற லியைந்தரண் புரிந்த தேய்ப்பப்
பொன்னகர் மேலும் பொங்கர் போய்ப்பொழில் பிறவுஞ் சூழும். (சஉ)

தாதகி கன்னி கரரஞ் சண்பகம் வழை செருந்தி
மாதாள் நாறீங் கஞ்சம் பீரமா வகுள நீபஞ்
சாதியாண் குரவு கோளி சந்தகி னறவஞ் சாலம்
பாதிரி ஞாழல் கொன்றை பலவுமுற் பலவு மேவும். (சஎ)

அயலுறு குயில்க டாமு மரிவையர் மொழி பயின்றற்
நயலுறு தடைத்து வாய்பின் னாணுபு சின்ன னுள்கிப்
பயிலுறு மேலு.மன் ன பான்மைய் னென்ற லன்னே
ரியன்மொழிக் குருகி மாழ்து மைந்தரை யிகழ்வ தெவ்வன். (சஅ)

கின்னையின் மால புழை கோகிலங் கிளர் மராள
முன்னன புடசு ளொல்லா மேடுவ போது கொய்வா
னன்னொழின் மகளிர் போதக் காண்டலு மலைகுழ் ஞாலங்
கொள்ளுநன் மொலி யேந்தர்க் கண்டரி குறும்பர் போலு. (சஅ)

பன்னியுள் ளவப்பக் கோங்கின் முகையினைப் பறித்தங் கீவான்
முன்னியோர் புருட னுங்கு மொய்குழ னொரு தி கொங்கை
தன்னையங் கையாற் பற்றி யுணர்ந்துபின் றளர மேலு
மன்னவன் கவலச் செய்வா ரவ்விரு மடந்தை மாறும். (௫௦)

செருந்தியி னுகுமென் போது செறிந்தில கலர்ந்த கோங்கி
னரும்பினைத் திதில பூத்த வாயிழை முலையென் றுக்கே
விரும்பியோர் மகன்றெட் டிர்ப்ப மென்முகை யதுகைம் மீது
வரும்பரி சுணர்ந்து நாணி மறைத்தது மாதர்க் கீயும். (௫௧)

சைவலங் கமல நீலங் கைரவந் தாளம் வள்ளை
மொய்வளை குமிழ்கல் லோலஞ் சுழிவரால் கூர்ம முன்சார்
மெய்வளர் தடங்கள் பல்ல வினங்களேற் றோகை மேவப்
பெய்வளை யவர்கள் போந்து பெட்டுகீர் குடைவ ராக்கே. (௫௨)

நீளானேர் மாதர் பல்லோர் நிறைதரு பவர மாதி
வாளையாய் தடங் கவர்ந்து கலங்கலாய் மல்கப் புங்கிப்
பாளானேர் கூந்தல் பூப்பப் படிந்தனர் கரையிற் போந்து
மீளவு மூழ்கச் செல்வார் பங்கமெய் விரவிற் றென்னு. (௫௩)

கொந்தலர்க் குழலி னூர்தங் குடங்கையி னடங்க வைத்துப்
பந்தடித் தாடுந் தோறும் பனைமுலை படத்தை நீக்கி
நந்தமக் கணிகள் பூட்டி நயந்தெழில் புணர்க்குங் கையாற்
கந்துக மடிபட் டேங்குங் காட்சிநன் றென்று காண்ப. (௫௪)

இட்டிடை யணங்கி னல்லார் செம்மணிக் கழங்கை யேந்தி
யொட்டிலின் வீசியாட வுறுங்கனி யணவான் கின்ளை
கிட்டியா றிலைப்பார் போலக் கவர்ந்திடக் கெட்ட சுன்றோ
பெட்டதும் மொட்ட மென்பா னன்றென்பார் பிணங்கு வாரால். (௫௫)

தேங்குசெங் கமலப் போதிற் தேங்குயின் மிழற்றற் தேமாப்
பாங்கடை துதியின் வார்ப்பப் பான்மலர் கமுது தூர்ப்ப
தூங்கிசை மறைக னோதித் துவையா னறுநெய் வார்த்திட்
டாங்குவெண் பொரிசு வேி யங்கிவேட் பவரின் மாதோ. (௫௬)

அகநகர். (வேறு.)

முரலிசைவண் மெழுதுழக்க முறுக்கவிழ்த்து நறவென்ன முளரியாதி
விரிமலர்க் கொழுக்கமது வேலையென ளாயனப்பின் மேதிதம்பாய்
தாவுகளும் வாளாசெருத் தலின்மோதக் கணுறைநினை தந்தமேதி
சொரிபயத்தாற் பாற்கடலாய்த் துலங்குதுழிந் தகர் மெல்குழகின்றுற்றம்.

வேலையென விசம்பணுகி வீழ்த்தருந்த வெங்கார்கை வெற்பீதென்றோ
வாலினடித் தப்புணலம் மலர்க்கிடங்கிற் பெய்விக்கு மாண்பக்கேணி
ஞாலமுணற் குதவாத நாலையன்றோ நீகவர்த்து நல்கவேண்டும்
பாலதுனக் கத்தொழிலெம் பாலிலையென் றுடன்வரும் பான்மைபோலும்.

கண்ணுதல்செய் கௌரிநடங் கண்டனந்த னுதியருங் கண்ணனாதி
விண்ணவரு மண்ணவரும் யேறெவரு மெது ஞான்று மேவாகிற்ப [த்தாய்
வெண்ணருமுற் றுலகினுஞ்சா ரெப்பொருளு நிறைந்தமைய யாமென்சேய்
நண்ணுதலென் றண்டமதி னையந்திவணின் றதுகொலென நல்குமாறல்.()

அடியதனற் பிழமேழென் பவைகடந்தப் பாற்செல்லு மமைதியாலு
முடியதனற் வானுலக முற்று மளந் தப்பாற்சென் முறைமையாலு
நெடியமதி லொளியகளை நேய்கதை கரம்பரிக்கு நெடுமால்வேதன்
படியகல்வான் றுருபிமிர் பானுருப மென்பதலாற் பகர்தலென்னோ.(௬௦)

மெப்பொறியே முதலாய வகப்பகையு மெல்லுபுத் தாயேநீக்குந்
தர்பமதாய் வயருதுவதித் தனிங்கர மெனினுமுரை தகுநுல்காற்றுஞ்
செம்பொருடே ரங்கமென்மாந் திரையையா யகழ்புரிசுச திகழப்பெற்றாந்
கும்பர்புது மப்பதனத்தது ம்பொறிகள் செயுத்தொழிலங் குலப்பிலாத.(௬௧)

உவணைமுத லுலகேழு மொருங்குடந் தேகுதலா லும்பர்யாரு
மவரவர்த முலகினின்று மாங்குடெளிப் போய்வரு கற் கமையப்பெற்றங்
கிவர்தருபன் மணியாவி லேழிலகு கோபுரமங் விஞ்சிமேவித்
திவளுநாநற் றிசையினுமச் சிகரநல மினைத்தெனயார் செப்பவல்லார்.(௬௨)

வேறு.

இணையமா நகரிற் சாபமோ சனந்தா நெய்திவா னிடத்தமர் சயந்த
னணையவி ழலங்கந் புயாசல ஁டுக நாயகன் தனக்குரை வாய்மை
தனையரம் பைபர்த்தம் போகத்தான் மறந்து தங்கினு முணர்ந்திவட் சார்வான்
மனமுறவழைக்கும்பரிசெனச் சுதன்மை மருங்கசைவுறும்விலோதனங்கள்.

செம்மணி மாட மைம்முகில் போர்த்துச் சிவனுருக் காட்டிடு மெதிரே
மைம்மணி மாட மவற்றொழிப் புருந்த ாரயவ னுருமும் வளஞ்சேர்
பொன்மணி மாடந் திருமக னுருவும் பொற்புறத் திகழ்மா கதமா
நன்மணி மாட மிமுகிரி பயந்த நங்கைதன் னுருவமுங் காட்டும். (௬௪)

ஆடக மரித மரதன மாதி யணிநிறத் தசலமுற் றடைந்தாங்
கேடல ரிதழி வேணியஞ் சித ளீசனை நேசமிக் கிறைஞ்சி
நீடலர் கா த லாற்றிரி யாற்றா ிரர்துநின் றனவென நிமிர்பன்
மாடமிக் கிருபான் ிடை மறு கணேகம் வயங்குமற் றகற்றையார் லுகுப்பார்.

பரத்தையர்வீதி. வேறு.

மானவர் முனிவர் யோகர் வானவர் வன்கட் டிய
தானவ ராதி யானோர் யாரையுஞ் சாம்பி நெஞ்சம்
போனவா றறியா ராகிப் புலம்புகொண் டினையத் தங்கள்
பானலங் கண்ணுல் வெல்லும் பரத்தைய ரிருக்கை சொல்வாம். (௬௬)

மன்னமர்ந் தெம்பால் யாரு மகிழ்ந்தினி தளிக்கா நின்ற
தனமேதே யறமாஞ் சோகந் தணத்தியா மளிப்பக் கோள்வல்
வனதனந் தம்பா லீட்ட லாம்பொரு ளிதய மொத்த
லினிதுறு மின்ப மாமவீ டினைவிழைச் சதுவே யென்பார். (௬௭)

வேறு.

பலதர மொருவர் கனதனங் கொடுக்கிற் பலதரங் கனதனங் காட்டி
யிலகுபை மறித்தாங் கிணையபுற வெழிலான் யாரையு மபத்துவ ரில்லார்
வலியவந் துறினு முகத்தையு நோக்கார் மைந்தரை வசிக்காந் தெழுந்த
கலகமார் காம சாகரத் துலாவுந் கடமெனும் துழுல மடவார். (௬௮)

விழிவலை வீசி மைந்தரைத் தூண்டின் மிடிப்புநோக் துந்ஞெயல் புரிவார்
கழிமனை வாயின் மறுகெதிர் நிற்பார் கால்வழிச் செபன் ணம் விடிப்பார்
மொழியிசை தருவார் முலைப்பட நெகிழ்ப்பார் ஸ்டெவா ராடைத்த மருங்கி
னமுவிடாங் குடிப்பா ரிவைமுத லிவர்செய் நாடக நவிற்தி மம். (௬௯)

இசையுமெய்யன்பே கட்புன றருமென் றியம்புதான் மெய்யொரு சிறிதும்
பசையிலிற் மடவார் தம்விழி வலையிற் பட்டுறு மைந்தரால் கொருகா,னசை
தமி லிருத்திச்செவினும்பின் போய்த்தந்தநயனநீர் பெருக்கிநின்றதனை,யசை
வின்முன் பிரித்தார் தமைநினைந் தழுதாங் கவருமங் குறவெதிர் மொழிவார்.

இருள்வலி கடந்த வருள்வலி யினர்பா வெய்தினர் மலச்சிமிழ்ப் பலிழ்த்தே
யரியமெய்ஞ் ஞான மளித்துடல் பொருளோ டாலிதாங் கவர்குவ ரிவர்தங்
கருவிழி யதனாற் பிணித்துறார் தமையுங் கலந்தனர் போகமுங் கவர்ந்து
மருவுமம்முன் றங்கவாவர்தாமொன் றும்வழங்கிடார் திறமையார்வகுப்பார்.

சூத்திரர்வீதி. (வேறு.)

உலகமேவிய வுயிர்ப்பசி யொழியவெஞ்ஞான்று
மலநிலாவிய வுமுதொழி லாற்றியங் வனத்தா
னலனுலாவுபற் பலபொரு ளீட்டுவர் நாலாங்
குலநிலாவுவே ளாளர்தம் மறுகணி குறிப்பாம். (௭௦)

நாளுமீட்டுறு பொருளெலாந் திருத்தனி நாதன்
நுளினன்பருக் களித்தலே விரதமாச் சமைந்தார்
நீரிடைச்சிவ னன்பரைக் காணினைந் குருகிக்
காள்கண்டனே யென்னுமூட் கருத்தொடும் பணிவார். (௭௧)

அடிகணற்றிரு மாளிகை யோடருள் வாக்கென்
 றிடரிலன்பரை யுயர்த்திய மெளியரேஞ் சிறியேங்
 குடில்கள் புன்சொலென் றிழித்துமுற் றங்களைக்குறையாப்
 படியில்பூச்சிய ரைச்சிய மாற்றங்கள் பகர்வார். (௭௪)

படருமன்பொடு குரவர்தம் மடியிணை பணிவார்
 விடையினாடி யருச்சினை விடாதுசெய் திடுவா
 ரிடையரீதுமெய் யன்பருக் கின்னமு தளிப்பார்
 கடையினின்றவர் வரவையே மேலுங்கா முறுவார். (௭௫)

நேருமொவ்வொரு வருடவர்த் தனைப்பல நிதியுஞ்
 சேரவீந்துமுன் மதம்புரி செயலின்மட் கலத்திற்
 சாருமாமுனிக் கருத்தியத் தந்தவேந் தொப்பார்
 பாரிலின்னரைச் சூத்திர ரென்றிடப் படுமே. (௭௬)

அண்டர்நாயக விதிதமு நம்பிதா தயில்வேல்
 கொண்டவுக்கிர வழுதிமு னிவர்குலத் தினர்சொல்
 விண்டவேதத்தி னம்பிமால் விடுத்தன னென்ற
 லெண்டருயிவர் மகிமைநா மியம்பலாந் தகைத்தோ. (௭௭)

வைசியர் வீதி.

அணிகொ ணம்பிசொ லம்மையா ரமர்நீதி யன்பர்
 கணிகொண் ணுர்த்தியா ரியற்பகை யார்கலிக் கம்பர்
 தணிவி லின்னனோர் தங்குலத் துறத்தவம் புரிந்த
 வணிக ராவண வளஞ்சிறி தறிந்தவா வகுப்பாம். (௭௮)

மறைக ளோதுமெய்ச் சிவார்ச்சனை முதனிய மம்போ
 லுறையும் புற்பல பொருள்களீட் டீக்கமிக் குடையார்
 குறைவி னன்னிதிக் குபேரராங் களவிலார் குலவி
 ரிறையு மோர்நகர் போலுமவ் வணிகர்க்குழ் நியமம். (௭௯)

ஏழுவோ கமுனைப் பொருள்களுந் தழீஇ யிமையோர்
 வாழுந்தம் முலகில் பொருள்கொள வரும்வளஞ் சேர்
 பாழி யாவண மேருவி னமரர்முன் பயில்வே
 லுழிநாயகன் கொண்டபே ருருவமே யொக்கும் (௮௦)

வரைதரு ம்பொருண் மாவனம் வழங்குபல் பொருள்க
 ணரலை நற்பொரு ணுடைப் பொருளெலா நணுகும்
 புரையில் பீடிகை நவமணி பலவொளிர் பொலிவா
 லிரவி முற்கிர கங்களுக்குப் வாணென வியையும். (௮௧)

பரமகாட் டையா மணுவள வெனினும்பைம் பொருளை
யிரவி * கேரென வீட்டுவ ரிதற்கெதிர் மறையா
வரண தாலயப் பணிமுத லறங்களுக் களிப்பார்
பொருளின் வாஞ்சைய ரென்பதெங் கிவரிடைப் பொருந்தும். (அஉ)

தனதன் முன்னர னெடுசெலீஇ யிவர்தனப் பெருக்கி
னனித நோக்கலி னருளினுற் பட்டினத் தடிக
னென வுதித்தமை யிவர்குலத் தென்றிடி லினையோர்
புனித மான்மிய மனப்பவ ரெவர்கொலோ புகல்வீர். (அஉ)

இராஜவீதி. (வேறு)

தரை யெலாம் புகழுமாதி சந்திர வழுதி முன்னோர்
மரபினி லுதித்தோர் மூன்று வையமுஞ் செல்லுங் கோலா
ரான்மகி ழீண்டிராச தானியா யமர்ந் தோர் வாழும்
வரைபுரை மாட மால மறுகணி வகுக்க லுற்றும். (அச)

இறையெனக் குடிகளீயு மிறைப்பொரு னொருபா லோங்குந்
திறங்கெழு வேந்தரீயுந் திறைப்பொரு னொருபா லோங்கு
முறைதிறம் பினரென்றீட்டு முறைப்பொரு னொன்று மின்றான்
மறையவர் நாளுமோது மறைப்பொருண் முழங்குத் தாயில். (அரு)

மூதகு மணுதூனீதி மொழிசூந் ரொருபால் வாய்மை
மேதகு சிவபுராணம் விரிக்குக ரொருபான் மேலிப்
போதுதோ றைத்துறுப்பும் புகலுந் ரொருபா லாசி
மாதவ ரொருபால் வேத்து மருவு மத் தாணிவாயில். (அக)

அணியணி யிரதமேறி யருக்கலுஞ் சமழ்ப்ப வுய்ப்பார்
வணர்மதி † யுலவைமால மாலுமுட்கிடவுகைப் பார்
குணனமை துரங்கமாந் குலனுமெய் குலையசூர் வார்
திணியவின் முதலவிஞ்சைச் செல்வவேத் தினைய மைந்தர் (அஎ)

செய்களி றாசர்திண்டே ரொதுங்குறச் சிறுமணித் தேர்
வைவற வருட்டிச் சிற்றில் பேதையர் நலிந்துவீசும்
பெய்மணி யாரந்தப் பூடிப்பின் சிறுந் தன்னோர்
கைதரு னேற்றுப் பின்னைச் செயற்கெதிர் காட்டுவார்கள். (அஅ)

சிவனருள் வலிபால் யார்க்குஞ் செய்கிடற் கரியசெய்கை
புவிமதி மரபினோர்கள் புரிந்தன ரென்று வாய்மை
யுவமையி லாலவாயின் மான்மிய முதனூ லோத
லிவர்களை யென்னிலென்னு லியம்புதற் கெளிய ரேயோ. (அஃ)

* இரவி-மலை.

† உலவைமால்-கோடுள்ளமேகம். அது யானை.
பிந்தினமால்-இந்திரன்.

பிராமணவீதி. (வேறு.)

தழுவும் கலங்கள் பற்பல பொலியச் சசாதியின் விகோத்திரத் துதித்த
வெழினல் நிறைசா லேந், நெழைவதுடை யிலங்குந் வெய்துநான் வேட்ட
வழலினை நாளு மோம்புது மொளபா சனமங்கி கோத்திர மாநி
யொழிவறப் புரியும் வைகிக மறையோ ரொளிமறு கணிசிறி துரைப்பாம். (1)

அரனருள் சுருதி வழியிரொளத மாநெறி யனையான் மறையை
முரணுற மிருதி வழியன் மார்த்த மாநெறி யென்றுற மொழியு
மிருவகை நெறியாம் வைகிக முறைநீன் நீசனே பேசரும் பொருளாம்
பிரமமென் றுணர்ந்தாங் குயர்சிவார்ச் சனமே யுயிரினும் பேணுறு மனத்தார்.

அங்கியை யான்மா ரோகணஞ் ச.விதா ரோகண மவைபுரிந் தேனு
மங்குறா தென்றும் வளர்ப்பவ ரனைய மன்றலின் வேட்ட தியதுவே
தங்கடே காந்தத் தியல்சமக் காரந் தனக்குறித் தாமெனி லிதனை
யிங்குயி ரளவு மிடையறா தோம்பு வாரென விசைப்ப தென்யாமே. (௧௨)

பிரதமை தொடங்கித் தெரிசுத்தின் முடித்துப் பின்னும் முறையென்றும்
பேணுந், தெரிசபூ ரணம்பல் பலிகளோ தனத்தாற் செய்ததும் வைச்சுவ
தேவம், பரவுறு தாலி பாகமுன்னாகப் பகர்ந்ததற் கருமங்க ளெவையுங், கிரி
யைமந் திரம்பா வனையுறை யாமற் கிளருமன் புளமுறப் புரிவார். (௧௩)

ஈங்குறும் யாகத் தவிதுகர் வோர்க ளிமையவ ரிம்மகப் பொருட்டா
லோங்குரீர் பொழிவ தம்புத மிதனுக் குதவில வொன்று மூவங்கி
பாங்குறு நாமிப் பயோதரக் குதவி பண்ணலே கடனெனும் பரிவா
லாங்கிடை யறும் லெழுமகத் தூம மம்முகி ளளாவுமெஞ் ஞான்றும். (௧௪)

வைகறை யெழுந்து நியதிகள் புரிந்து மகம்வளர்த் துலகினை வளர்ப்பார்
தெய்வநான் மறைமூன் னூல்களெஞ் ஞான்றுஞ் சிரவணஞ் செய்துதீக் க
றுப்பா, ருய்வகை விழையு மாணவர் தம்மை யோதுவித் துட்டுக ளொழிப்
பார், பைலிரி பணிப்பூட் பரமன்மான் மியங்கள் பற்பல பரிவோடும் பகர்வார்.

ஏகமுத் திறத்து விதப்பகை யாவு மிரிததொரு மாத்திரை யமைய
மாகுத லயலிற் செலாமனச் சதுர ரம்பஞ்ச மதற்றெறு கினத்தீதார்
பேகநஞ் சடுத்த வேதமாசத்த மிடற்றர னட்டமா ரடிக்கே
மோகர்மா னவங்க ணிதசம தமங்கண் முயன்றான் பான்மயங் குறுவார். (1)

அரிதினி லாதி சந்திர வழுதி யந்தர்வே தியின்கணீ ராறு
வருடமன் பணிசெய் தழைத்துட னூல வாய்ச்செல வரும்வழி யருள்கர்
தாவெதிர் போந்து விப்பிர னெனச்சீ தனியான் நகைந்திவ ணிருத்தும்
வரமிகு மறையோர் வழிவரு மினையோர் மாண்பெவ ருரைக்கவல் லுநரே.

சிவாசாரியவீதி. (வேறு.)

உருவருவோ ரிருநான்கி னனந்தலையவ் விருதிறனு முறநின் றுளும்
பாணமுதோற் பணராய கௌசிகர்கா சிபலிருடி பரத்து வாச
குரவர்கௌ தமரெமையா ளகத்தியர்தங் கோத்திரத்திற் குலவப் போந்த
வரமுறுமா சிவமறையோர் வாழ்நியமத் தணிசிறிது வகுத்து மாதோ. (கௌ)

மேதகைய சிவாகமஞ்சொ னித்தியனை மித்திககா மியங்க ளென்னு
வோதுமொரு மூன்றினுக்கு மொருவாத வதிகா வுரிமை தன்னை
யேதமறப் புராணமா யுற்றோர்கள் பசுபடுத்தாங் கியற்றும் வேள்வி
வேதவிதி யெனினுநிதஞ் சிவாக்கினியா கமவிதியே விழைந்து செய்வார்.

ஆனியங்க டோறுமான் மார்த்தபாரத் தம்மெனநூ லறையும் பூசை
யானியங்க வருமொருவற் கவன்சொல்லிவா கமவிதிக ளாய்ந்தொன் றேனு
மானியங்கண் மருவாம லாற்றுநர்சி வாங்கியினெய் பாயசாதி
யானியங்க வினபுரிவா ராகுதிகள் விலக்கியன வயர்த்துஞ் செய்யார். (க00)

முத்திரத்த தத்துவமுப் பாளுறுங் கடந்துயர்ந்த முறைமை தேற [றுங்
வத்திரம்பன் னிருமுழத்தொவ் லொன்றாக லொருமூன்று மருங்கி லொன்
கத்தியை யுத்தரிய மாயொன்று முத்தமாங் கத்தின் மீது
பொத்துமுட்டி னீடமா யொன்றுமுறப் புனைந்துஞ்றும் புனித சீலர் ()

கோதிலங்க மணியாறு கோத்திமொற் றுயர்சாத ரும்பத் தாய
சோதிதிக ழாறுகட்டி யோர்மணிச்சந் தரவேடந் துலங்கப் பூண்பா
ரேதிதனூற் சடத்துவசோ தனைபுரிந்து பக்குவர்க ளெவர்க்கு மேலா
மோதியளித் திருஞகற்றுந் தீக்கைபுரிந் தொன்றுறச்செயுரிமைதோன்றும்.

ஈசான முதலைந்து வத்திரங்கொள் சதாசிவமா மிலிங்க பூசை
நேசாரப் புரிபவர்கௌ பீனநேத் திரஞ்சடியி னிலாவு நாகந்
தேசாரம் புயவாசஞ் சேகரகோ சிகமலர்ப்பூஞ் செங்கைக் கொள்ளு
மாசார மெனைவந்து வத்திரதா ரணமிவர்க்கே யமைந்த மன்னோ. (நா.க.)

வேறு.

தயங்குறு துவைபா யனமுனி தருவே தாந்தகுத் திரத்துண்மை தெளியாச்
சயங்குலாஞ் சிவாக மத்தெளி வாஞ்சித் தாந்தத்தோ டொவ்வறாஞ் சிலர்பா
டியங்களை வேண்டா ரொதுக்குபு நீல கண்டபா டியுமொன்றே யிறைசொ
னயங்கொளாகமத்தோடொத்ததென்றதையேநலந்தர்புகன் றுணர்விரிப்பார்

போக்கறு நிகமா கமமிதி காசம் புராணமுற் றுளமுறப் புகல்வார்
தாக்கற விழைந்தார் தாசர்புத் திரர்சா தகர்க்கியல் சமயமுன் னாய
தீக்கைசெய் றுரிய சரியையா திகளிற் செலுத்துவ ரிவர், தின நியம [வார்,
மாக்கொஞ்ஞ் செயல்கண் முடித்தபி னொருபாங் கமந்துதத் தமிலிவையாய்

அத்துவி தார்த்தம் யாதென வுரைப்பா ரதற்கிரண் டன்மையே பொருளா
வொத்துரைதருவாரொன்றெனலமையாதோவெனவுரைப்பர்பண்ணேசை
மெத்திய கனிதீஞ் சுவையென விறைவன் வேற்ற யாண்டுமே வுதலாற்
சுத்தநான் மறைக னேகமென் னாதத் துவிதமே சொற்றிடு மென்பார். (1)

என்றிழன் மறைக னேகமே துவித மின்றென லென்கொலென் றிசைப்பார்
நன்றுநீர் மொழிந்தீர் பதிப்பொரு ளொன்றே யிரண்டல நவிலுறு மேனைத்
துன்றிய யாவூர் பசுக்கொன் னுணர்வான் சொற்றதா லருமறை யேக, மொ
ன்றுணர்வில்லாரொன்றெனினொன்றென் னுரைப்பவர்பாவர்மற்றென்பார்.

தத்துவ மகிழுன் னுன்குவே தாந்தத் தனிமகா வாக்கியங் கொண்டே
ரித்திய பதார்த்தம் பதிபசு பாச நிகழ்த்துமிம் மூன்றென வுரைப்பா
ரொத்தலிம் மூன்றுஞ் சலதிநீ ருவர்போ லுட்கிடை யீதுண ராதோர்
சித்தமான் னுரைப்பி னுரைக்கமற் றவரத் தீநெறிச் சேறலென் னென்பார்.

அப்பொரு ளானுதி ரித்திய மாகி லாவீசேர் மலமழி விலையா
லெப்படி யுயிரா னந்த மேவுறு மற்றென்ப ராணவ மலமனேக
வொப்பில் சத்திகடா னுடையதச் சத்தி யொழிந்திடில் குருவரு னோக்காற்
றப்பிலல் வான்மாச் சிவனடி நிழலிற் றனிகிளைத் தின்புறு மென்பார். (௧0௧)

மேவிருண் மனையி னாமர்பொரு ணயன விடயமா காமையிற் றுயர்ந்தோர்
தீவமொன் றாங்க னுற்றிடு காலத் தெளிவுநீ று யின்பமே திளைப்பா
ராவரித் துளமுன் னிருள்வியா பகம்போ யவ்வலி யடங்கிய தல்லாற்
சாவடைந் திலதா லிதுகொடு துணிக சார்மல ரித்திய மென்பார். (௧௧0)

ஒன்றென வுரைப்பி னுறுமிடர்ப் பாடொ வொன்றல பற்பல வுளவாம்
பொன்றிய விகார பிரமத்தி னுயிர்கள் போந்தவென் னுரைத்த லோளுநன்
துன்றிய வவற்றை மலமுற லூனஞ் சொலுமவை லீலபென் றிடிற்றா
னன்றினோக் குநர்வே நின்மையிற் பிரமக் கவத்தொழி லுண்மையோ ளுனம்

அல்ல தூஉம் பிரமமொன்று பற்பலவா யமைந்ததென் னுரைத்தலோ ளுனஞ்
சொல்லுறு மாயோ பாதுயா லென்னிற் சுத்தசே தனமதை மாயை
புல்லுறு திதனாற் போந்ததோ ளுனம் புலியினிற் கடநிறை யிலையோ
ரெல்பல வாகத் தோன்றலிற் பிரம மனேகமாத் தோன்றுமென் றியம்பில்.

பிரமமொன் றொழிந்த யாவுஞ் குனியநீ பேசலாற் கடமதிற் கண்டோ
ரோருவரவே றின்றா மாதலிற் பிரம முண்மையோர்ந் திலதெனு மூனம்
வாமுறு காய மொன்றுபற் பலவாய் மட்கடா காயமா வதுபோ
லுரைசெயிற் பலவா யேகமென் மேற்கோ னொழியுமஃ துவ்விலா ளுனம்.

இன்னபல் லூன மெய்தவும் வாளா வியம்பலென் னொன்றென விசைப்பார்
சொன்ன நாம் வெவ்வே னுரைத்திடி னன்றோ தேய்ந்திடு மின்புறு மென்பா

ரன்னமுட் பொருளும் வியாபக வியாப்பி பத்தொடு வியாத்தியா மென்
பார், துன்னுகண் னொளியா ரிருங்கதி ரிரவி தொகுமிவைக் குவமனென்று
[ரைப்பார்.

இவைமுத லாக வுண்மைதூல் விசாரம் யாவுஞ்செய் திறைவனெஞ் சிவனே
பவனொழிந் தேனை யரியமுத லானோர் பசுக்களா மடிமையென் றுரைப்பா
ரிவர்களைத் திலிங்கத் துயரறி விலிங்க மென்னிலா ரிவர்திற னிசைப்பா,
ரவர்கொ ரேனை மறைச்சொர் மறுகி லாடுறுஞ் செயல்கிறி ததறைவாம். ()

இன்றியற் றுதுஞ்சத் திரமக மென்பா ரியற்றின நெருனலின் மகப்பேர்
துன்றுகா மேட்டி புரிகுது மென்பார் துலங்குவில் வட்டமே சதூர
மென்றழன் றங்கி குண்டங்க ளமைப்பா ரெச்சேனே டிருத்தவிக் கியைப்பார்
சென்றுபுற் சமித்தே யாதியீட் டிடுவார் செய்வினை வரன்முறை செய்வார்.

நிச்சலு மிவ்வா றக்கினிட் டோம நிகழ்த்து வரசபே யந்தான்
விச்சைகொள் சோட சாகடே மசோமம் விச்சவ சித்துமுற் புரிவார்
நச்சுறு களத்தோன் பதிட்டைமா சாந்தி நவபஞ்ச குண்டர்க ளமைத்தே
யச்செயன் மரபி னுற்றுவார் பூர னாகுதி யாதிகள் புரிவார். (ககஎ)

அங்கண்மா ஞாலத் தமணிருள் பாற்றற் கலரியிற் காழியி னருளிற
றுங்கமெய்ஞ் ஞான வடிவுகொண் டெழுந்த தோன்றன்முற் சான்றவ ரீங்குத்
தங்குசீ தளிரா தனைப்பணித் தரிய தமிழ்மறை புசுன்றா றென்பார்
பொங்குமிந் நெறியோவடிக்க யாம்வாழப் போந்ததென் றன்புரைபுகல்வார்.

ரீண்டசீ தளியின் வெண்ணிறப் பன்மீ னிலவுசெய் காலத்தோர் பசுமீன்
காண்டக வமைந்தாங் குறுகிற நோக்கித் காழிமா மணியெதி ராண
ரீண்டெரி ய்டுமே டெரிந்துவெண் ணிறம்பெற் றியைநக த்தமெப்பிரானேடு
மீண்டமுன் னையினும் பசுமையிற் நிகழ்ந்த விதத்தையுங் காட்டுமீ தென்பார்.

மாளிகை மீது வயங்குபொற் குடமுன் மருவுறப் பின்னொரு மகட
னீளிரு காமுங் குவித்தரன் சிகரி நேருறப் பார்த்துநின் றிட்டக்கண்
டாளிபன் மயிலை யரன்முனென் மண்ண லக்கடர் பொற்துடத் தெழுப்பும்
வாளிருங் கட்டும் பாவைமுற் போந்த வகையினைக் க ட்டுமீ தென்பார். ()

வானுறு மசனி கவந்தர நிறுத்து மாளிகைக் கோனிரை மருங்கே
நீனிற முசுக்க ளமந்தர னோக்கி நிலைதபு மமணரை யருளான்
ஞானசம் பந்த ரவர்கெய்பா தகங்க ணலியுப்பின் விரித்தென விரங்கிக்
கோனுதிக் கமுலே றிட்டமை போலக் குலவுமித் தோற்றமென் றிசைப்பார்.

திருக்கோயில்.

மறைச்சொ ரிங்க னுடுறுந் தரள வாலுநம் பரப்பிய மறுகு
செறப்பொடு சூழ நாப்பனென் பெருமான் சீதளிச் சினகரந் திகழ
நிறைத்தசா னவிகுழ் மணிநரு ணிகைப்பேர் நிகேதன மீதென நினைந்தே
யுறைத்தபே ரன்பார் காசிக்கே சூம்ப ருடங்கிழிந் தாங்குநீஇ யுலப்பார். ()

தீந்திர மறைக ளவைதெளித் துரைத்த சமயசந் தானமா ரூவர்
தந்திர விடமெய்ச் சுருதிக ளேனைச் சார்புநான் முற்றுணர் தயவ்வா
தந்திரக் கரியாச் சைவமே நிறுவிச் சாற்றுபஃ நீக்கைசெய் தருளி
தந்திர வகற்றா சிரியர்வாழ் மடங்க டன்புறஞ் குழுமக் கோயில். (கஉ௩)

திரவிட மாரி யக்கீல தேற்றுஞ் சேர்த்தங் குழுக்களெண் டிசை*ய
திரவிட மாரி யக்கலூரி கன்பஃ றேவச மூகமுற் றெறுபத்
திரவிட மாரியக்களு யுணர்த்து சிவனரு ணீதிய ரமர்க
திரவிட மாரி யக்கறு சிகைமன் றகம்புறந் திகழுமக் கோயில். (கஉ௪)

திருவள ரேழொன்பான்றனி தொகையொன் பானென நம்பிமுன் செப்புங்
குருவள ருண்மை நாயன்மாந் பூசை கொண்டருள் புரிமடா லயமும்
பொருள்வள ரன்ன சாலீரீச் சால புண்ணிய முனிவராச் சிரமந்
தருவள ருத்தி யானமுன் னுவ தன்புறஞ் குழுமக் கோயில். (கஉ௫)

ஒருதினம் போலப் பரிதிதேர் சேய்ப்ப வுருவினை யுவன்பரி மிதிப்பப்
பரிவுகூர் நேயி தேளி நாதந் பணிந்துரைத் தவையொரீஇ யருளா
லிரவிதேர் பன்ன ளேகினு மெட்டா வியல்புபெற் றருணினைத் திறைவன்
நிருமுனர்ச் சூழ்ந்து பணியினின் றிடல்போற் றிருமதிவ் குழுமக் கோயில்.

மாயையிற் றேன்று மனப்பறு மண்டம் வரும்பொழு தவற்றொடு மலருஞ்
சேயபொன் மேருப் பலப்பல செறிந்து திருத்தகு நிமித்தகா ரணனும்
பாயசீ தளியான் பாங்குநின் றொளிரும் பரிசெனப் பன்மணிப் பரப்போ
டேயபல் லுருக்கள் செறிந்தகோ புறங்க ளெண்கடந் திலங்குமக் கோயில்.

திருமதி லுடனுய்ச் சேணெலாங் கடந்து திகழ்தரு மடுகருமா ளிகைகள்
கருமணி கண்டன் றிருவிழாக் கொண்டு கருணைநத் திடவெழுந் தருளும்
பருமணி வசந்த மண்டப மிமைபாப் பாவையர் சமழ்ப்புற நடிக்கும்
வருமுருத் திரந் கணிகையர் நிருத்த மண்டப மோங்குமக் கோயில்.

புரிசைசூ டுகத்தி னிலங்குமீ சான புலியிற்பல் புவனமும் பூத்த
கிரிசைவாழ் கருவி லாதிமண் டபங்கள் கெழுமிய விழுமிய மணியின்
வரிசைசூழ் விமான மாதிபல் லுறுப்பு மன்னிமா லயனரி முதன்மா
கரிசைமா முனிவர் மிடைநிகே தனத்தைக் கவினுறக் கொண்டதக் கோயில்.

மந்திர ரூப துவாதச நாம மருஉந் துதிதரு மரிமகன்சு
மந்திரப் குறுசா பந்தெறு காரி வாழ்த்தேவ சித்தமென் றுரைநா
மந்திர மாமண் டபமுதந் பணிகண் மன்னுற மயன்முன மமைத்த
மந்திர மடுத்த வடகிசை மேவி வயங்குறத் திகழுமக் கோயில். (கஉ௦)

*அதிர வின்தம் ஆரியம் கல்லூரி உபத்திர விடம்ஆர் இயன், கதிர்அவ்விடம்
ஆர்இயக்குஅறு, எனப்பிரிக்க.

†காரிவாழ் மந்திரமெனக் கூட்டுக. காரி-வைவார்.

அலைதரு தனிர்ப்பைப் தழையரும் பலர்பிஞ் சரியகாய் நிகரப் தார்த்த
நிலையென வபரி பக்குவரவிரீ தங்கொரு நிலைமைய தேனு
யிலைமறை கனியிற் றெளிபொரு ளரிதுள் எலிகியுத் துணர்தர வீச
லுலகினர்க் கனித்த நான்மறைச் சாலை யொலிதின மலியுமக் கோயில். ()

ஈசனென் வாக்கி னெழுமறை போலன் நினைமையே பெயர்கொ டென்மொ
ழியா, னேசினம் மபேதர் வாக்கினு முதிப்பித் திட்டதம் மறைவடித் தெடுத்த
தேசடைத் தெனவம் மறைக்குறு சாரம்போற் பண்வகுப் பித்தவா திறம்பா
தாசுற வோதுந் தமிழ்மறைச் சாலை யாவமிக் கூருமக் கோயில் (கூஉ)

அகமுற வுலக ரறியொணு நிலைத்தா யரன்பதி யெனல்வெளி மலைபோற்
றிகழ்தரு சமய விசேடநிர் வாண தீக்கையா தியசமக் காரத்
தகை யதிகார சத்திரி பாதர் தாமினி துணர வீசான
முருகிடைத் தோற்று சிவாகம சாலை முழக்க மும் பாங்குமக் கோயில். ()

வேறு

பரவுசிவா கமங்களினிடை ரொளரவா கமநூற் பாசலிமோ சனபடலத் திரா
றுகுத் திரமா, யரியவட நிழற்குரவன் மலர்க்கரத்தின் மேற்றா யகிலசிவாக
மத்துணிவா மத்துவி தானந்த, மருவுசித் தாந்தத் தெனியாய் நந்திபரம் பரை
யின்வந் தொளிர்மெய் கண்டபிரான் வண்டமிழின் வகுத்த, திரமுறு மெய்ச்
சிவஞான போதமுன்னீ ரேழுசிர வணசாத் திரசாலை திகழுறுமக் கோயில்.

வேறு.

ஈசனே பதியாம் பசுக்கனென் றிம்ப ரிசைத்தனன் வியாச ரூபத்தா
லாசுற யான்செய் தவத்தினு லன்னோ னருட்கையா லெடுப்பவு மடியேன்
மாசுறு வெரிநி லிருப்பவும் பெறுபிய் வடிவினா ல் வானுல கெவைக்கும்
பேசுவ லெனமா லெழுதலின் மேற்போய்ப் பிறந்துமான் றுவசமக் கோயில்.

முந்துறு சரியா தியசுதுட் பாதர் முராரியா தியசுரர் முனிவோர்
தந்திர நிகம பாடகர் நால்வர் தமிழ்மறைச் சிவவணப் பெரியோர்
புந்தியி னினைந்த பெறவரும் புதியோர் போதுதோ றுக்குவந் துவந்து
வந்தனை புரியு நந்திமண் டபமுன் வயங்குறத் திகழுமக் கோயில். (கூசு)

பிரதமா வரணத் தீசன்மா திரத்திற் பேச்சிறந் தமைந்திடு பெரியோர்
வரதமா வரண நீத்தொளி ருளநான் மறைமுடி யாதியா மகிமா
விரதமா வரணத் திரையமுந் தகித்தோ னிமாத்திரி குமாரியா னுடன
பிரதமா வரணன் வேவுசிற சபையெய் பவனமும் விசாக்குமக் கோயில். ()

வரதம ஆவரணம், மகிமாஇரதமா, மாபரத நடனவரணன் எனப்பிரிக்குக.

சமயமா றவைக்கு மிறைவிசெய் திடுபூ சனெனொளும் பரமனெம் பிரபஞ்
சமயமா றவைக்குஞ் சீதனி நாதன் சார்ந்துவாழ் கருவிலா தியவிஞ்
சமயமா றவைக்குஞ் சிவாகம மோர்ந்த சான்றவர் விரும்புண் டபபுஞ்
சமயமா றவைக்கு ணப்பல பணிக டயங்குறப் பொலியுமக் கோயில். (கூஅ)

பிரபஞ்ச மயம்மாற, விஞ்சமயம்மாறு அவைக்கும், புஞ்சம் மயம் மால்தவு
யித்தணம், எனப்பிரிக்குக.

கருத்தரு விடைய வாதினை யகற்று கண்ணுதல் கமழ்கொன்றை யெனப்ப
கருத்தரு விடைய வாதினை யகலங் காட்டிலீற் றிருப்பவ மாண
கருத்தரு விடைய வாதினை யகத்திற் கண்ணுகன் றெற்குள் கருணி
கருத்தரு விடைய வாதினை யகமாக் கருணைசெய் திருப்பதக் கோயில். ()

பகர் உத்தருவிடை, மால்நகர் உத்து அருவிடை, கருத்து அருவி றியம்
வாதம் னை எனப்பிரிக்குக.

[யுருவாற்
அடுத்திவேண் டிரங்கே யந்தியப் பொருளே யளிக்கும்பொற் றருவினை
கடுத்திள தெனினுஞ் சேய்மையிற் றன்னைக் காண்குநர்க் கும்பவ முழுதுங்
கெடுத்து நித்தியமா சுகமருள் செயலாற் கிளந்தவத் தருவினை மிகக்கீழ்ப்
படுத்துமே லோங்குஞ் சுகன்னக விருக்கம் பச்சிமத் திலகமச் கோயில். ()

தூலவீருக்கம்.

அரங்கர் மாமுனிய ரசுரீர னையரா லரிட்டமயா தியாதுறுங் கொல்லென்
றிரக்கமுற் றாயரு மச்சமு மல்லா லின்பிலற் பாயுள்வேற் தமரும்
விருக்கமுஞ் சருவ சத்திமா னிந்தன் விமலனுஞ் சதாசிவன்மேவு [விதழி].
மிருக்கையா மெமக்கு மேலுற லெவனென் றெழுந்துபோய்த் தாழ்த்து மங்

வியத்தமங் வியத்த மாதிரி ரகத்தின் வீற்றிருப் பவன்சிவ னென்னு
உயத்தரு சுருதி யுரைத்திடு மதிரி சியத்தினை மாநிலத் தெவர்க்குந்
தியங்கா விட்ட விலக்கணை யாகத் திரிசிய முறத்தெளித் திடல்போ
னயத்தனார் குழிந்து டுவுற ஞான்ற நாதன்மாட் டிலகமங் விதழி. (கசஉ)

நிகழ்மறை புகலத் துவிதவாக் கிபத்தின் சென்பொரு டெரியுர னின்றி
யகயிரு மவிச்சை யாற்றிரித் துணர்வார்க் கன்னது மமலமா மோக்கத்
தகைமையு சிதரி சனத்தினு லுணர்த்தா சாரியன் போன்றதா தனைந்து
நகைமது நுகர்ந்து களியனி யினஞ்சார் நாண்மலர் பொதுளமங் விதழி. ()

தீதூர்சன். (வேறு)

தலத்தினுயர் திருத்தளியான் சததமனத் திருத்தளியான்
பிலத்தமர்மா திடப்பணியான் பிணியெமைத்தோய் திடப்பணியா
னிலத்தினயர் கனவிடையா னினைப்பினுஞ்சேர் கனவிடையான்
கலத்தினு கங்கையினுன் கமலசிவ கங்கையினுன். (கசச)

மணிப்பணியா மாசுணத்தான் வண்டவள மாசுணத்தான்
கணிப்பகன்மெ யம்பரத்தான் கருபமணி யம்பரத்தா
னணிக்கைலை யங்கிரியா னடியவர்க்கே யங்கிரியான்
றணிப்பில்பகை திருத்தலத்தான் சார்ந்துபணி திருத்தலத்தான். (கசடு)

மெய்யாகிய அம்பரத்தான். அம்பரம் சிதாகாசம். கருபமாகிய அம்பரத்
தான். கருபம்—திசை. அம்பரம்—வஸ்திரம். பகைவரைத் திருத்து அலத்
தான். பலராமனாகிய விட்டுணு.

வேணியினுற் கந்தரத்தன் விடமருவு கந்தரத்தன்
காணயில்வேற் கந்தரத்தன் கழிதலையா கந்தரத்தன்

மாணகரங் கந்தரத்தன் மாண்மையிலங் கந்தரத்தன்
பேணுவிட்புங் கந்தரத்தன் பிறங்குதரங் கந்தரத்தன்.

(கசசு)

நாற்கந்தரம் நாலுமேகம். கழிந்த தலைமாலையனை மார்பிறற்றித்தவன். மாண்
நகர் அங்கு அந்தரத்தன் இலங்கு அம் தரத்தன். வில்லாகிய புங்கம் தரத்தன்.
தரம்-மலை. தரங்கம் தரத்தன், தரம்-சிரசு

தறைபுகழிச் சீதனியான் சார்ந்துறையிச் சீதனியான்
மறைமுழக்கின் வாணியமர் மலர்மகன்றன் னாவாகு
நிறைமலை யுகறையினு னெடியன்மணி மார்பாகு
மிறைவியமர் திடுதலினு லீசனிடப் பாலாமால்.

(கசஎ)

வேறு.

மையேந்து மணிமாட மதுரைநகர்ச் சதுரன் மருவுபழி யஞ்சியசுந் தர
நாதன் வாய்மை, மெய்யேந்துன் பறப்புரிந்த லீலையறு பாளுன் கிடையொ
ன்ற னிப* னுன வெழின்மறை யோன்பதியாய்த், துய்யேந்† துய்த் தரு
ளுபாஞ்சோதிமுனி வரன்றான்சொல் லாடற்புராணம்திற் றெல்லுலகம்போ
ற்றச், செய்யேந்து திருப்புத்தூ ரென்றுவிதந் துரைத்த சீர்த்திகிரிப் பெற்
றுளதிச் செல்வளம் பதியே.

(கசஅ)

தீங்கரிய வெங்கள்விம்மு வெறியார்த்த சோலை நிற்கனொடு தினைக்கின்ற
திருப்புத்தூ ரென்றுந், தேங்கொள் கொன்றை தினைக்கின்ற திருப்புத்தூ
ரென்றுந் திகழ்நெய்த லாம்பல்கழு நீர்கண்மலர்ந் தெங்கு, மோங்குசெய்க
ண் மல்குபுத்தூ ரென்றுமட மைஞ்ஞையொழியாது தெருவுதொறு முலாவு
புத்தூரென்றும், பாங்கொழிவை முற்பலவாய்க் காழிவரு சேயின் பவள
வாய்த் தமிழ்ச்சுருதி பரசியதிப் பதியே.

(கசக)

திருந்துவயல் புடைதழுவு திருப்புத்தூ ரென்றுந் தேராரு நெடுவீதித்
திருப்புத்தூ ரென்றும், புரிந்திடுபைப் பொண்காட்டக் கடிக்கொன்றை
மருங்கே புணக்கார்தன் கைகாட்டக் கண்டிவண்டு சொடைமை, தெரிங்கி
னிசைத் தென்காட்டு திருப்புத்தூ ரென்றுந் செப்பிவைமுற் பற்பவவாய்
த் தீவினையே னுளத்தும், பரிந்துமலர்ப் பதமளிக்கும் வாகீசப் பெருநான்
பவளவாய்த் தமிழ்ச்சுருதி பரசியதிப் பதியே.

(கடு0)

வேறு.

இன்னவா பரசி யுலகமெய் யுணர்ந்தே யின்பவீ டெய்துவா னுளத்திற்
றுன்னவா வுந்த நிலம்புரி தவத்தாற் குலிதன் னுணையா லவன்றன்
மன்னவா ருளே யுருக்கொடு வந்தோர் வழத்துமிந் நவபுரி மகிமை
பன்னவா யனந்தம் படைத்துள வனந்தன் பல்லக மொழியினும் பல்லியா.()

திருநகரச்சிறப்பு

முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௩௦௮.

* ஒன்றன்ரிபன்— ஒன்றுக்குக் காரணன்.

† துய்வம்—சுத்த இன்பம். ஏம்கடைக்குன்ற.

புராண வரலாற்றுச்சுருக்கம்.

— 000000 —

வேதநெறி வாயிடென விரிந்தமையி னளந் துணரு மேதையில்லார்
பூதர்பலர் வைதிகசை வத்தயலிற் புக்குலதல் பொறுது முக்கட்
டாதை கழல் பணிந் துரைத்தப் பரனருளா னரிதனமி சத்தால் வந்திம்
மேதியின் மறைநாகாய் விரிவகுத்துப் பெயர்வேத வியாச னென்றே. (க)

வேறு.

கொண்ட மாமுனி யாயதன் குருபரன் பாத
புண்டரீ கத்தை மனத்தினுஞ் சிரத்தினும் புனைந்தோ
னண்ட நாயக னமரர்க ளாயக னீல
கண்ட நாயக னருள்வழி யொழுகுமெய்க் கருத்தோன். (உ)

தூய நீற்றொடு கண்டிகை துதைந்தொளிர் மெய்ய
ளுய கன்றிரு வைந்தெழுத் தேசொலு நாவோன்
மேய தொல்கதை யொன்பதிற் றிரட்டியும் விமல
மாய நான்மறை யாதிமுன் னூலுமாய்ந் தறிந்தோன். (ங)

தான நிந்துள புராணமெய் யன்பினர் தமக்காங்
கான வன்பொடு சென்றுசென் றறைதொழி லதுவே
மாண வாழ்வென மனக்கொளு மாண்புறு சூத
ஞான மாமுனி யொருபக னைமிசத் தறித்தான். (ச)

அப்பெ ருந்தவ னனுசூத மெரிந்தன ரறவோர்
கைப்ப டுங்கனி நெல்லியிற் கலையெலா முணர்ந்த
வைப்பெ னுந்தவ மாமுனி யீங்குவந் தருள
வெப்பெ ருந்தவ மியற்றின மென்றுகொண் டெழுந்தார். (ஊ)

எழுந்த மாதவர் யாவரு மெதிர்புகுந் திறைஞ்சி
யழுந்து மன்பொடு மழைத்துவந் தாசனத் திருத்திச்
செழுந்தண் மாமல ரருக்கிய மாதிய திருத்தி
மொழிந்து பற்பல முகமனும் பூசனை முடித்தே. (ஈ)

முன்னர் நின்றன ரெந்தைநின் வாக்கினின் முளைத்தாங்
கின்ன யந்தரு முதுமொழி யமுதமுண் டிருந்தும்
பின்னு மம்மொழி யமுதமே துகர்ந்திடப் பெரிதூந்
துன்னு மாசையெம் முளத்தக லாதெனத் தொழுதார். (ஏ)

அனைய மாதவர் யாரையு மாயிடை யிருத்தி
வினையை வென்றொளி ரந்தணீர் தும்முளம் விரும்பு
மினைய தொன்றுல சூயரெலா மிறைசிவ னருள்பெற்
றனைய வின்புறு மேதுவு மாகுமா லதுவே. (அ)

என்ன னுள் ளுந்து மிக்கெழு மிச்சையென் றினையோன்
பன்ன லத்தரு ச்தனிப் பரமனைப் பாங்கின்
மன்னு மன்னையை மனத்துவைத் தொருப்படு சமாதி
துன்னி நின்னுபின் முனிவரர்ப் பார்த்திது சொல்லும்.

(க)

அண்ணன் மாதவீ ரருள்பெறற் குறித்தது வேபென்
றெண்ணு மாக்கதை யொன்றுள தலெவ ரேனும்
வண்ண மாணசெலிக் கொளினுடன் மாசெலா மிரிக்குந்
துண்ண மோக்கமும் போகமு மெளிதினிற் சேர்க்கும்.

(க1)

ஆய மான்மிய மகனிலஞ் சமநில யடைய
மேய தென்மீல வீற்றிருந் தருள்புரி மேன்மைத்
தாய மாதவன் முன்னொரு காற்றினைச் சூழ்ந்து
பாய மாதவர்க் குரைத்தன னுங்கது பகர்வாம்.

(கக)

என்று கொண்டிமா முனிவர்கா றினையமான் மியத்தை
யொன்று முள்ளத்தோ டுவந்தனிர் கேட்குதி ரென்னு
நன்று கடலுவான் றொடங்கியே நற்றவச் சூத
வென்றி மாமுனி குறுமுனி பிசைத்தவா விளம்பும்.

(கஉ)

உலகு போற்றுகா னலிமுத னுதிகளி னேங்கிக்
குலவு மாண்கொள்கோ தாவிரி ந்தெக்கரைக் குழுமி
யிலகு யோசனை யாறைந் தி னெல்லெந்தா மிடங்கொண்
டலகி லாவளஞ் சால்வன மொன்றுள தறவீர்.

(கஉ)

இருது வாறுனொவ் வொன்றிற்கே யுரிபவென் றியைந்த
வரைகொள் கோடுநீர் லிலங்கொடி யாவுமங் வரம் பின்
நிரவு நண்பகற் போதுமெப் பருவத்து நீங்கா
துரிய மென்மல ராதிக்கொண் டெறுபல முதவும்.

(கச)

சிறக்தங் கத்தூழ லங்கடேன் நிகழ்கனி யாதி
நிறைத்த வவ்வனத் துறுபகை நீங்கிமா வாதி
யறத்தின் மேவுறுங் கலிப* யா டோபந்தூர்ப் பிச்சம்
விறக்தம் பாவனோ யாதி துன் பொழிக்குமங் விபினம்.

(கந)

நிலம்ம் விளையுதீ வாரமுன் னும்பயிர் நிலவும்
புலம்ம் விளையுமா முனிவர்வா முடசங்கள் பொலியும்
பலம்ம் விளமகத் தமராதங் குழுதீதம் பங்கு
நலம்ம் விளையுநான் மறையொலி யாங்கணு நலிலும்.

(கந)

*ஆடோபம்- ஆடம்பரம்அது ஈண்டு மிகுதி.

அரணை யொத்தநன் முனிவர் ராலையஞ் சூழ்ந்து
விரியும் பன்மல ரங்கையி னெடுத்துமேற் றுமம்
வரமுறப் புனைந் தளித்துவண் மலர்த்தலை வணங்கிச்
சரியை யாளரைப் போன்றன பூருக்* சாலம்.

(௧௭)

நனைய னாவிய மகரந்த கந்தநாண் மலர்கள்
கனிக ளாதிதேன் மஞ்சனங் காட்டியங் கீற்றி
லினிய வோமதூ மத்தளி யெழுத்திகழ் தருக்கள்
புனித பூசனைக் கிரியையசெய் மாக்களைப் புரையும்.

(௧௮)

ஏக மேவுகான் மீதெழுந் திளந்தளிர்க் கனன்மே
லாக மாமதி நெக்கபுத் தமுதென வலர்த்தேன்
மீக மழ்ந்தொழு குறவர னுருக்கண்டு விமல
யோக மாக்கள்போ னிரந்தபல் விருக்கமந் கோங்கும்.

(௧௯)

அலர்க ளாதிதம் முறுப்பினை வேறுசெ யகிதங்
குலவு நீர்தரு மிதம்புரி குறொனக் குறியா
துலகில் யாவர்க்கு நிழலளித் திருவினை யொப்பி
னிலவு ஞானியர் போன்றன நிகழ்தரு நிகரம்.†

(௨௦)

இன்ன வாகிய பல்வள மினையுயிவ் விபினர்
தன்னின் மாதவர் கருக்கர்சா பாலிசுன்ன டினரே
மன்னு றுங்கென தமர்முத லினர்மாநு. மலையி
னன்னர் மாநதி சேர்கட லுண்டரு னாதன்.

(௨௧)

விர்த மால்வரை தனைக்கரத் தடக்கியவ் வீறு
சிந்து மாதவச் சிந்துமா முனிவரன் சேரந்தான்
புந்தி யார்வ முன் பெருக்கேந் புருந்தடி வணங்கி
யந்தணுளராங் குவகைகடர்ந் தாசன மளித்தார்.

(௨௨)

ஆய பாத்திய மருக்கிய மாசம னீய
நேய மோடளித் தனையர்நந் றுதிசெய நிமல
நாய கற்பொருந் குறுமுனி குசலநேந் நயந்து
வாய வன்பினன் மகிழ்வித்து வினவுற வகுப்பார்.

(௨௩)

முனிவர் புங்கவ காசியின் முத்தமண் டபத்தி
லினமி லங்குமா முனிவுர்கேட் டெவப்புற வீனிதான்
டனக சோமசுந் தரனென்று மமர்ந்திருந் தருளும்
புனித வாலவாய் மான்மிய மாதிரூல் புண்ணாய்.

(௨௪)

இன்ன தானன மதியமு தெனுமுறை நிறையக்
இன்ன பாகமார் தநனரி மாந்தியுந் கருத்தி

பூருகம்—மரம் † தருநிகரம்—மரவரிசை.

லின்னு மாதா மமைந்தில தாதலி னெந்தாய்
நன்னர் மாங்கதை மீளவுங் கேட்பது நயந்தாம். (உ.தி)

பாரி லேழ்நடத் தலங்களின் மகிமைமுன் பகர்ந்து
தேரு மன்னவற் றென்றதா யுயர்ந்திடுந் திருப்புத்
தூரின் வைபவ மந்தண மெனச்சிறி துரைத்தா
யாரு மங்கதை முழுதுயின் தருடியா லைப. (உ.சு)

என்று ரைத்தனர் கேட்டகத் தியமுனி யியம்பு
மன்ற லத்தல மகிமைமற் றுன்னவா வகுத்த
லென்ற னுலியை யாதுணர் வானிறை சிவனே
நன்று கேட்டனி ராதலி னுறித்தவா நவில்வாம். (உ.எ)

வேத மாண்பொருள் வியங்கியம் வெளிப்படத் தோன்ற
நாத னொருள் வழிப்புரா ணங்களீ ரொன்பான்
மேத ருந்திறத் துதித்தன வவற்றினுண் மேலா
மோது காந்தடி விண்ணிசங் கிதைகளை யுடைத்தால். (உ.அ)

போதன் மாதவன் சங்கரன் புகல்சுன்ற குமாரன்
சூத னாதவன் பெயர்த்தவவ் வாறுமத் தொகையு
ளாதி சங்கர சங்கிதை தனியுமைக் கருளும்
போத வண்மடி யினிலெமை யாளுடைப் புனிதன். (உ.க)

ஆய சேந்தனெங் தருபான் வீற்றிருந் தருளித்
தூய சங்கிதையன்னது கேட்டனன் றெழுது
நேய மிக்கெழப் பரவுமென் பாலரு ணிறைவாற்
சேயெ னக்குரை செய்தனன் கேட்டவா தெளிய. (உ.ஓ)

அனைய சங்கிதை யினையுல கின்புற வறைந்தே
னெனது நாமமும் பெற்றதச் சங்கிதையிதனு
ணனிது லங்குமா திருத்தல மான்மிய நலந்தா
னினிது சொற்றிடப் படுந்தொகை வகைவிரி யிசைப்பாம். (உ.க)

காண்ட ருந்தலந் தீர்த்தமே மூர்த்தநிநற் கைலை
புண்ட மேன்மைகள் கௌரிபெர்ப் பொதுநடந் திருப்பேர்த்
தாண்ட வம்வடு கன்கதை சீதளித் தகைமை
மாண்ட வாகிசந் திரன்கதை யெனவொன்பான் வகையாம். (உ.உ)

ஐவவ கைப்படு மொன்பதிற் றிருஞ்சிறப் பமைந்த
தெய்வ மான்மிய நிறுத்தவா விரித்துரை செய்து
மெவ்வ முற்றொருங் கிரித்தரு னெக்குரு நாதன்
செவ்வ யிற்படைக் குமான்முன் செப்பியங் கென்றான். (உ.ஊ)

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௩ சக.

தூலவிசேடச் சருக்கம்.

தேச மிக்ககோ தாவிரி தீரத்தின்
வாச மிக்குறு மாதவீர் கேண்மினென்
நீசன் மிக்கமர் சீதலத் தெய்துசீர்
நேச மிக்க முனிவ னிகழ்த்துமால். (க)

சொன்ன மால்வரைச் சூழல வாசியின்
முன்னு நாவலந் தீவினின் மூவகைத்
துன்னு கண்ட...த்தொன் றாகித் துலங்குசீர்
பன்னு மேன்மைப் பரதகண் டத்தினில் (உ)

பாண்டி நாட்டிற் பரவுறு மாலவாய்த்
கீண்டு மூன்றரை யோசனை மீசன்பேர்
பூண்ட திங்கின் மனோகர பூமியாப்
நீண்ட கொன்றையங் காண நிலவுமால். (ங)

மெல்ல யொன்றரை யோசனை மெய்தித்
மெல்ல யின்றும்பர் யாவரு மேத்துறு
மெல்ல யில்லுயிர்க் கின்னுயி ராஞ்சிவ
மெல்ல யில்விழை வெய்துறு மிவ்வனம். (ச)

துன்ன மால்வனத் தெய்துஞ் சிறப்பினோர்
முன்ன னேகப வங்களின் முற்றிய
துன்ன கம்முழு துந்தொலைத் தின்பமே
மன்னு வாரிதன் பேர்முன் கழுத்துவம். (இ)

பெறு.

பிரம தேசமே கிருத்தலந் திருப்புத்தூர் பேணுஞ்
சருவ சித்திமா நகர்சம்மி யாககாந் தார
மருள்செய் தென்சிதம் பரத்தொடு மாரக்கு வதக்கான்
கிருத மாலயங் காணெனப் பெயர்பல கிளப்ப. (ஈ)

பெறு.

எண்ணிலாப் புலனத் தியாவரு மென்று மிதயமுன் னெருப்பட விறைஞ்சு
மண்ணலார் கைலை மலைதணந் துலக மளித்தரு எண்ணையாங் கௌரி
புண்ணைசை யூக்கப் போந்தது மவண்மற் றுரகபூ டணனருட் குறியை
மண்ணுறு மனந்த கோடிகு ரியரின் வயங்குநக் கண்டிறைஞ் சியதம். (எ)

மூவுல களந்த வீரடிச் சூரிசின் மொழிந்தவா வினவிமொய் யளிகுழ்
பூவரு மடந்தை யடைந்தது மீசன் பூசனை புரிந்தது மென்றுந்
தாவில் சீதளிரீர் நளினத்தி னமர்ந்து சபரியை புரீஇத் தரிப்பதுவு
மேவுசீர் வடுகன் காசிகே சைலம் விடுத்துவேள் விளம்ப மேவியுதம். (அ)

அன்னவன் யோக வாதனத் தமர்ந்தே யம்லனா வரணங்கள் யாவு
முன்னவ னருளாற் புரந்திடும் வரத்தை முற்றுறப் பெற்றதூர் திசையின்
மன்னவர் பேறு பெற்றதும் திருப்பேர் வாவியி னெண்ணிசை மாட்டும்
பன்னுறு சோதிச் சுயம்புலிங் கங்கள் பாங்குற வமர்ந்திலங் குவதும். (க)

அன்பொடு மாதி சந்திர வழுதி யமல னைக் கருளிய வாறே
வின்பமீ தூர வாயிரத் தெழுநா றிணையிலா வேதியர் பதிட்டை
தன்பொரு ளீந்து புரிந்தது மிந்தத் தலத்திலென் றுரைப்பர் மாதவத்தி
ரென்பல வுரைத்த லணந்தனும் விரித்தாங் கியம்புத லரிதரி திதன்சீர் (க0)

நித்தலும் வேதம் யாவுமுற் றெடுங்கு நின்மல பூமியென் றுரைக்குஞ்
சித்திசெய் காசி யருகிலந் தருவே திகையில்வீ டொன்றையே குறித்த
வித்தக மறையோ ரத்தல மிகந்து விளம்பரும் விருப்பின ராகி
யித்தலம் வகிவா ரெனிலிதன் மகிமைக் கீதலாற் சான்றுவே நென்றே. (1)

வேறு.

இத்தலம் பூதலத் திருப்ப வீங்கிதை
வைத்தலந் தருதலம் வேறுவாஞ் சித்தல்
கைத்தலத் தழுதுகா சினித் தலத்தினி
லுய்த்தலந் ததன்புற நக்க லொக்குமால். (க2)

ஏனைய தலத்திருந் தியற்று மாதவ
மேனைய தலத்திருந் தியற்றுந் தோத்திர
மேனைய தலத்திருந் தியற்றுந் வேள்வி க
ளேனைய தலத்திருந் தியற்றுந் பூசனை. (க3)

ஏனைய தலத்திருந் தியம்பு மந்திர
மேனைய தலத்திருந் தீயுந்தா னங்க
ளேனைய தலத்திருந் தியற்று நல்லற
மானசீ கலத்திலொன் றனந்த மாகுமால். (க4)

கவின்கொ ளித்தல மான்கொளி தாண்டவ
முவந்துசெய் தானமென் றும்பர் மாலய
னவந்தெறு முனிவர்மா நுடர்க ளாங்குதந்
பவந்தெற வதிந்துபல் பலனு மெய்துவார். (க5)

இத்தல நினைவார்சா லோக மெய்துப
வித்தலத் தடைவார்சா மீப மெய்துப
வித்தலத் துதிப்பார்சா ரூப மெய்துப
வித்தலம் வதிவார்சா யுச்சி யத்தரே. (க6)

சிலைக னெலாஞ் சிவலிங்கந் திகழ்தருநீர் நிலைகனெலாஞ் சிவதீர்த் தங்கள்
கலைக னெலாஞ் சிவஞான மாந்தரெலா முருத்திரர்கள் காணுஞ் செய்கை

நீலக ளெலாஞ் சிவபணிகள் விருக்கமெலாங் கற்பதரு நிகர மாடத்
தலைக ளெலா மிப்பதிபூ லோகசிவ லோகமிது சரத மாமால். (கௌ)

எனாத் துணைய மகிமையும்வாய்ந் திலங்குதலம் பொருளாயிர்முன் னியங்கி
மனைத் தினுக்கு முபபதமா யவ்வவற்றின் மகிமையெலா மமையத் தன்னுண்
முனைத் துறுபல் பொருள்காட்டி முந்துபெய ரெதுவதுவே மொழி யியற்பே
ரோனத்துதிப்பு விளங்குமயித் திருத்தலத்தின் மகிமையெவ ரிசைக்கவல்லார்

தலவிசேடச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் - ௨௩௩.

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்.

திருத் தலச்சிறப் பென்றன
ஹரைத்த லாவதன் றுறுவர்கா
ளருத்தி யோடவ ணமரு மா
திருத்த மேன்மையைச் செப்புவாம். (க)

மூத குந்தவ முனிவர்கா
ளாதிரா ளாமலன் றன
பாத மீது பணிந்தனர்
பூத நாடர்கள் போற்றுபு. (உ)

உலக மெங்கணு முன்னவா
யிலகு தீர்த்த மியாவைபு
குடி யிவ்விடைக் கூடிநின்
நலகிலா நல னுமேறார். (ங)

பாலளிக்குறும் பண்பதிவ்
வேல்வை யென்றுளத் தெண்ணுபு
ஞால மூழ்கி நயம்பெற
வால மான்களத் தண்ணிலே. (ச)

வாலி யொன்று வகுத்தியாற்
றாவி லித்தலந் தன்னிடை
மேவு மாறென வேண்டவப்
பாவை பாகன் பரிந்துளம். (ஐ)

சூலவே லினிற் சூன்றுதா
 னேல்வை யொன்றங் கியற்றுபு
 ஞாலும் வேணிநந் கங்கைநீர்
 மேலு மாக்கு விடுத்தனன். (௬)

அந்த வேதுவி னத்தடங்
 கந்த மார்கிவ கங்கையென்
 றிந்த மூவுல சூந்தொழி
 சுந்தரப் பெயர் துன்னிற்றால். (௭)

ஆய மாசிவ கங்கையி
 னேய மார்தர நேர்புநீ இந்
 தோயு மாந்தர்க டுன்பெலா
 மாய வின்பொடு மன்னுவார். (௮)

இத்தடத் திணை யெண்ணின்மற்
 றெத் தடத்தினு மின்றிலி
 துத்த மத்துயர் தீர்த்தமே
 யத்த னுணைமெ யறவிற்கான் (௯)

அன்ன வாவியி லமரரும்
 பன்னு பாதலர் பிருதவு
 நன்னர் மூழ்குபு நலனெலா
 மன்னி வாழ்ந்தனர் மாதவீர். (௧௦)

யாலு மப்புன லெய்துபு
 மான வன்பின் மகிழ்ந்துதோய்
 தான வெண்ணமுற் றுக்கியே
 யின மின்னல மெய்தினைன். (௧௧)

(௧௨)

இந்த வாகலர் சான்றமா தீர்த்தத் தோய்ந் தியங்குட
 வத்து வந்து சார் ஈராசர சீவர்கள் வாநேர்
 தந்தலைக் கொடு வணங்கியே தம்பணி கேட்ப
 முந்து மாண்சிவ கணத்த ராய வாழ்குவார் முனிவீர். (௧௨)

நண்ணி நோக்குார் திலலைதம் மெய்யுறு நலத்தோ
 ரண்ண லார்கிவ கங்கைப மங்கையா லன்னி
 யுண்ணு வார்படி சூநர்பெறு பலமொன்றுக் கொண்டு
 கெண்ணின் மேம்படும் விரிப்பதெ ணுண்ணறி வினர்க்கே. (௧௩)

தேச மிக்கெழு மப்புன ரெய்ந்ததன் றிருத்த
 மீச னுந்திரு முடியிசை யெடுத்தினி தாட்டு

கேசர் தாம்பெறு பலத்தினை நிகழ்த்தலென் னிமலன்
வாச நாண்மல ரடியவர் காணியாம் வாய்மை.

(கச)

இன்னு மத்தலத் திலக்குறு மருட்கொ ரீசன்
மன்ன துத்தர திசையினிற் கொளரிமுன் சமைத்த
மன்னு தீர்த்தமொன் றவடிருப் பெயரினா ல் வயங்கும்
பின்ன ரத்தடங் கமலைபாற் சீதனிப் பெயர்த்தார்.

(கந)

பூய தீர்த்தத்தெண் டிசையினு மாநிரத் ததிபர்
தேயாய் தேயந்தனர் வலியுநீ லுத் துலங்குற வெப்பை
ராய மாபலன் மூழ்குநர்க் களிப்பன வாச
வேய தம்பெய ரனைபநா லிரண்டி ர்து மிசைத்தார்.

(கச)

எண்ணு மப்பெருஞ் சீதனி வாலிசீ ரென் னைம்
வண்ண வெங்கனல் பருகினர் திண்டினர் மனத்திற்
கண்ணு கிற்பவர் படிந்தவர் கண்டவர் தம்பா
ணண்ணு பாவதூ வத்தையெஞ் சாவகை நசிக்கும்.

(கௌ)

அன்ன தீர்த்தத்தின் மகிமைதா னளப்பரி தெவர்க்கும்
பின்ன ரோதுஞ் சிற்சில விரித்தெனப் பெருகீர்
முன்ன ருண்டமா முனிவரன் முத்தமிழ் முழங்கு
நன்னர் மாமலபத் தமர்குரு பானவின் முன்.

(கஅ)

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௩௭௭.

—

முர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

பவகங்கை நீத்துரிய பராமசுகம் பெறத்தினைவோர் படியுந் தெய்வச்
சிவகங்கை சீதனிமா தீர்த்தகலஞ் சொப்பினமேற் சிறந்த நோன்மைத்
தவகங்கை யூர்க்குமொ லயற்கரிய பிரானிமவர் றன்பா லன்றுற்
பவகங்கை யேற்றமுடிப் பானருட் குறிமகிமை பகாவா மன்றே.

(க)

அடிண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளாய்ச் சச்சிதா னந்த மாகித்
கெழ்ந்துயிருந் குயிராய சிவமுலகு புத்திமுத்தி சேர்ந்து வாழ்வா
ளகங்கொடுமா சிருட்டியா ரம்பமதிற் கொன்றை துன்று மடவி தன்னி
லகந்தொருபொன் னிதழியடி யொளிமயமா யருட்குறியா யுதித்த தாவகே

அவ்விதழி யடியின்முனைத் தருண்முல விலிங்கந்தன் கிளைக ளாகச்
செவ்விதின்யாம் பூசித்த சிவக்குறியொன் றாய்ச திசையின் மேவுந்

தெய்வவருட் குறியொன்றா யிவையுறுமத் தளிப்புறம்பிற் நிகழு ஞானப்
பொவநிகர் சீதனியின் பச்சிமத்திற் குறியொன்றாய்ப் படர்ந்து மேலும். (௫)

உலகிருநான் கினிலென்கோ டொப்பவருட் குறியெட்டா யுலகம் யாவு, ம
லகுமொரா லிடைப்பூத்த வெழில்வல்லி படர்ந்தேற வியைத்திட் டிச்சை
குலவமுதிழ்த் தறிவுநா ளரும்பாகச் செயல்பூத்தெந் குறையைக் காய்த்து
நிலவுமருள் பழுத்துலக மெவைக்குமொரு கற்பகமாய் நிற்கு மாதோ. (௬)

இப்பரமன் நிருநாமம் பிரமதேசப் பிரிய னவபுரீசன்
செப்பரிய கௌரீசன் பிரகுபூ சிதனமல சீத ளீசன்
வைப்பெனலாந் திருத்தலமா நகரீசன் பராபரன்மால் வணங்கு நாதன்
றுப்பிதழ்வாய் வசந்தராபூ சிதன்முற் றொழுவுமுதி முன்பு தோன்றும். (௭)

சிவமறையோ னுகேச னென்றுரைப்ப நால்வேதஞ் செப் பனேக
முலமனிலாத் திருநாம முடையநா யகன்றனக்கீண் டோது நாமஞ்
செவிபுகுதப் பெறுமவர்தந் திருவாயாற் செப்புமவர் சிந்தை செய்வோ
ரெவரவர்கண் மூன் றுலகுக் கிறையாகிப் பிறவாத வின்பஞ் சேர்வார். (௮)

எண்ணரிய திருநாமஞ் சீதனியாற் குள்ளனமற் றிசைத்த லென்னு
னண்ணுவதன் றதுநிற்க வெம்பெருமான் கௌரிநட நவிறற் லாலே
புண்ணியசை வத்தலங்க ளெவற்றுநவ புரிமேன்மை பொருத்தல் போன்முக்
கண்ணுடையா னருட்குறிக ளெவற்றினுமிக் குறியதிகங் காட்சி மிக்கீர். (௯)

அப்பரனை யப்பதியி லருச்சித்தோ ரம்பிகைமா லவனி மாதா
செப்பரிய சேந்தனறைச் செங்கமலத் திருமானெண் டிசைக்கு நாதர்
குப்புக்கழ்ச்சி கொளும்பிரு குசகேசன் குலமறையோர் குழுமு வானோர்
வைப்புறுயான் வைரவன்முன் வருசேன மாசுனைமுன் வரம்பி லோரால்.

வேறு.

இத்தனிப் பெருமான் மண்ணப்பூ சித்தோ ரிமைஞ்சி நின்னு
பத்தியிற் கனிந்து முன்னர்ப் பரவுநர் யாவ ரோனு
புத்திமுன் னுகர்ந்திட் டிச்சை போகமேற் போக வீற்றின்
முத்தியின் புற்று வாழ்வர் திண்ணமே முனிவீர் காளோ. (௧௦)

காலையிற் சீத ளீசன் கழலிணை வணங்கப் பெற்றோர்
மேலோன் மறைக ளோது மறமெலா மினிது மேவிச்
சாலுமா தரவின் வாழ்வர் நண்பகற் சார்ந்து போற்றுகு
சீல ரொப்பொருளு மேன்மேற் செறிந்தினி திருப்பர் திண்ணம். (௧௧)

காலையிற் நிருத்தலத் தெம் வரதனை வணங்கப் பெற்றோர்
பாலுறு மின்ப முற்றும் பருகுவ ருத்த யாம
வேலையிற் பணியு மேலோர் விமலஞண் மல ரடிக்கீ
மேலுற வமர்ந்து வாழ்பே ரின்பமுற் றிருப்பர் மாதோ. (௧௨)

மாலையிற் நிருத்தலத் தெம் வாதனை வணங்கப் பெற்றோர்
பாலுறு மின்ப முற்றும் பருதுவ ரருந்த யாம
வேலையிற் பணியு மேலோர் விமலனான் மலர டிக்கு
மேலுற வமர்ந்து வாழ்பே ரின்பமுற் நிருப்பர் மாதோ. (கக)

கீதளிநாதன் கோயில் சென்றுமுன் பணிந்து நின்றான்
கேதமிறுதிகள் பல்வே நிசைக்குந ரெய்தும் பேற்றி
லாதிதன் மலர்வாய்ப் போந்த வாரண மன்பி னோதுங்
காதலர் பத்துநூறு கதித்திடும் பலன்மேற் கொள்வார் (கஉ)

அம்மறை நான்கி னுள்ளு மதிகமா மெசுர்வே தத்தைச்
செம்மைகொண் ணைத்த ராகிச் செப்புந் ரயுதஞ் சேர்வர்.
பொய்மையி லதனி னுப்பட் பொருத்துந் காண்ட மோதுங்
தன்மையர் சரதநூ ருயிரமடங் கதிக்கு சார்வார். (கங)

அருத்திகொ ளன்ன காண்டத் தாற்குறு வணக்கம் வாய்ந்த
வருத்திர மன்பி னோது முவரொரு கோடி சேர்வர்
கருத்துறு மறைந ளென்னுங் கன்னலிற் கோது நீத்த
நிருத்தகு மருளே யாகுந் திராவிட வேத மோதும். (கஈ)

தொழுதகு மன்பர் பேற்றைச் சொல்லுதற்கியானு மாற்றேன்
முழுதுணர் பரமன் ருனு மொழிவனே லவ்வின்றென்பான்
கெழுதகு முனிவர் கேண்மின் கிடைத்துமுன் நெழுதுமென்ன
வழிவரத் தொடங்கு வாரும் வந்தடிபணிந்தா ரொப்பர். (கடு)

இன்னன புரிவார்க் கெந்தை யிங்ஙன மருளல் சொற்றும்
பொன்னமர் தலத்தெம் மீசன் பூசோப காணமாகப்
பனைனுறு தூப தீப பாசன மணி யிழைத்த
மின்னுபொற் சூடங்க ளாட்டும் வியன்மணிக் கலச மேலும். (கசு)

இன்னிசைக் கண்டை யாதி யியம்பல வெழிற்பொன் னாடை
வின்னிரைக் கலங்கள் சொன்ன வில்வமா லிகைமுத்தாரங்
கொன்னுறு மணிசெய் கண்டி கோளகை குண்ட லங்க
ணன்னர்மெய்க் கவசந் திண்காழ் நறுங்குற டிரிஞ்சு தேய்வை. (கள)

'ஆகிய வளிக்கு மன்ப் ரலர்பல தொடுத்த லங்கல்
போதுதோ நமையச் சாத்தல் புலரியி லெழுந்து மூழ்கிச்
சோதனிப் பணிமெ முக்குச் சுடர்வினக் கிடங்க டோறு
மேதக விடுத னந்த வனமவை விதியாற் செய்தல். (கஅ)

இவைமுதற் புரியு மன்பர் நிருத்தலத் திறைவன் கோயி
னவமுறக் கிலங்கள் போங்கி நவமணி சாத கும்பந்

திவன்சுதையிட்டி கைம்முற் பொருள்கொடு திருத்தச் செய்து
நவபுரி நாம மேன்மேல் வினவகுற நலஞ்செய் மேலோர். (கக)

எஞ்சலில் பொருள்க ளாட்டற்கியைவன வன்பி னீந்து
மஞ்சனம் புரிவிப் போர்கள் மெனவன்மென் முனையின் வான்மை
யஞ்சவை யோத னம்பற் பலவகை யபூப வர்க்கம்
விஞ்சுற நிவேதிப் போர்க ணறும்புகை விரவச் செம்போர். (உ௦)

இயம்பல வியக்கு விப்போ ரிரும்பொளுன் மணியாற் செய்த
நயத்தரு திருத்தேர் மீது நல்விழா நடத்து விப்போர்
வியத்துரை யிவர்முன் னாய் மெய்த்தொண்டர் க்கெந்தையீழ்
பயன்றினை மெம்ம னேரோற் பகர்தலெங் குணர்வான் மிக்கீர். (உ௧)
வேறு.

இத்தவருண் மூர்த்திகில மின்னுமா வில்லனவென் றியம்ப ஞானம்
வந்தமுனி வார்த்தல்தீர்த் தம்மூர்த்தி நலங்கேட்டு மகிழ்ந்தோ மெந்தாய்
முத்துமைபேர் நடம்புகன்ற யவன்பொருட்டர் நடம்புரிந்தான் முதல்வ
னென்ற, லத்தரியான் டித்துமுடி யடிபணித்தென் வினவினளாங் கமல
[மூர்த்தி

எவ்விடைத் தருளிந் னெவவகையி னுவப்பித்தா னெவ்வா றிந்தத்
திவ்வியமா தலம்புதுத் திருத்தகுதன் பேர்நடனந் தெரிசித் திட்டான்
பெனவமுழு துண்டமரர் பயத்தீர்த்த பெருமானே பகரா யென்ன [ரான்.
வெவ்வமின்மா தவமுனியீர் கேண்மினென வான்முறையா லியம்ப லுற்

மூர்த்திசரிசே ட்சுருக்க முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம்-௪௦௦.

திருக்கைலாயச்சருக்கம்.

கிலைய மாதவ நிமிர்க்கொளிர் செம்பொனன் மேருச்
கிலைய மாதவன் விழியெனக் கெண்டவன் றிருமுன்
மலைப மாதவன் றின்ன லிடமிதென் றயர்வான்
மலைப மாதவன் கைலையின் சிறப்புரை வழங்கும். (க)

மேருச்சிலைசிலை எனக்கூட்டுக. அமா-இடைக்குறை. அம் ஆதவன்
விழி. மலை அராதா அவன்றினை.

திருத்த னாயக னாகிய தேவமேம் முனத்தைத்
திருத்த னாயக னிசங்கெனச் சேர்ந்துவின் நேத்துந்
திருத்த னாயகன் மலராயன் நேடரு முடிசேர்
திருத்தனாய்க் கிருப்பது திருக்கயிலாயம். (உ)

உளத்தை திருத்து அனாய். ஏத்தும் திருத்தன் ஆய் அகல் மலர் அயன்
தேட அரும் முடி சேர் திருத்தனாய் அகன் எனப்பிரிக்குக. திருத்தனாய்
தீர்த்தத்தையுடையனாய். அகன் தன்னிடத்து.

சிந்து மாதவ னுமெனாற் கீரற்குத் தியிரஞ்
சிந்து மாதவன் போலிய நேற்றுவித் துளங்க
சிந்து மாதவன் ஞானவாக் கருள்செயுங் கருணைச்
சிந்து மாதவ னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௩)

சிந்துமாதவன்-குறுமுனி. தியிரம் சிந்தும் ஆதவன் உளம் கசிந்து மா
தவல் கருணைச்சிந்து உமாதவன் எனப்பிரிக்குக. மா-கருமை அது
ஆணவ இருள்

சித்த ரங்கமா றுணர்ந்தரு மறைமுதற் தேர்ந்த
சித்த ரங்கமா லகன்முனி வர்த்துதி செயுங்காட்
சித்த ரங்கமார் முடியா னுயிர்க்கருள் செயற்கிச்
சித்த ரங்கமா னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௪)

சித்தர் அங்கம் ஆறு உணர்ந்து, தேர்ந்த சித்தர் அங்க மால் அகல், காட்
சி தரங்கம் ஆர், செயற்கு இச்சித்து அரங்கமான் எனப்பிரிக்குக. அங்கமால்
தேகவாஞ்சை, அரங்கமான்-சிற்சபையில் கடிக்கும் மகான்.

சிகர மாயிரஞ் சூழ்கன சிமயமுன் யாவஞ்
சிகர மாயினு மால்பத மாநிசந் திடினுஞ்
சிகர மாயிருங் கங்கையெம் பிரானருட் செயலாற்
சிகர மாயிருந் தொளிர்வது திருக்கயிலாயம். (௫)

சிகரம் ஆயிரம்-அனேகமலைபுச்சி. கனசிமயம்-பொன்மலை. கனம்
பொன். யாவும் சிகரம்-மலைகளெல்லாம். சிகரம் ஆய் இரும்பகங்கை-சிரசில்
ஆய்கின்ற பெரிய கங்கையைத் தரித்த. சிகரமாய்-உயர்வாய்.

தஞ்சு கீந்தரம் புடவிலின் வாழியிர் தமக்கே
யஞ்சு கந்தர விடத்தருண் மாதென வமர
நஞ்சு கந்தரம் வைத்தருள் சேகண்ட னகுதோற்
கஞ்சு கந்தர னிருப்பது கைலையஞ்சைலம். (௬)

தஞ்சு உகந்து அரம்-தஞ்சமாக விரும்பிப் பாதலம். தோற்கஞ்சுகம்
பாளைத் தோலாகிய சட்டை.

காவ லம்பதி நம்பிமா லாதியர் நனுகி
மேவ லம்பதி வுருற்றிவென் ளிபத்தற வேண்டப்
பாவ லம்பதி கத்தினுற் பணிந்துசெல் பாற்றாற்
காவ லம்பதி கங்கையன் கைலையஞ் சைலம். (௭)

மே வலம் பதிவு-விரும்புகின்ற பிரதக்ஷணம் வணக்கம். பா வலம் பதி
கத்தினால்-ஞானவல்லபமுள்ள பதிகப்பாவினால். காவ அலம்பு அதி கங்கை,
காவதல்-தாங்குதல்.

மீத ஸங்கண் கணிசெய வெழுதலின் விளைவுற்
 மீத ஸங்கண் வயறிகழ் *மகோதையெம் பெருமா
 றோத ஸங்கண் வுலாத்தமிழ் ஞானநூல் கேட்டுக்
 காத ஸங்கண் னிருப்பது கைலையஞ் சைலம்.

(அ)

ஈதலையுடைய வயல். ஒதல் அங்கு அணவு உலா.

சுதி யளித்தன விதழியந் தொடையான் ஞான
 நிதி யளித்தன தருட்கையி னன்பர்க்கு நிகழ்தற்
 பதி யளித்தன மனமகிழ் வுறத்தரீஇப் பரம
 சுதி யளித்தன னிருப்பது கைலையஞ் சைலம்.

தன இதழி-பொன்னிற் இதழி. ஞானநிதி அன்னி. தற்பதிமனம், அ
 னித்து அன்ன மனம் என்றீரிடத்துவ் கூட்டுக. தன்னிடத்திற் பதிசின்ற
 மனம் அளியையுடைய மனம் என்க. அளித்தன்மைபுடைய எனினுமாம்.

அனக னம்பர நிருத்தனம் மேயென வழைப்ப
 வினக னம்பர னவனையப் பாவென விளித்தா
 டனக னம்பரந் றொழத்தலை யாற்செலுத் தகைத்தாற்
 கனக னம்பர மாறொழுவ் கைலையஞ் சைலம்.

(இ)

அம்பர நிருத்தன் வில் நகன் நம்பரன் ஆகிய அவனை யென்க. தன்
 அகன் நம்பு அரற்றொழ. அம்பர கனகன்-பீதாம்பரன்.

என்னை யாளுடை நாவர சேண்டில சூய்வர்ன்
 மன்னி மேல்வரக் கருதியே தன்னாமற் நவர்க்கு
 முன்னை யாற்றினிற் காட்டியுன் விழைந்தவா முடித்தத்
 தன்னை நாமமப் பதிக்கரு டகையதச் சைலம்.

(கக)

கரிய கண்டன தானையாற் கடிதுவந் தழைத்துப்
 †பெரிய தேவருட் கொடுபுகுஞ் சேரலர் பிரான்சொ
 லரிய நான்மறை யாகமத் துணிபொரு ளமைந்த
 திரு வுலாத்தமிழ் மணநனி யுலாவுமச் சிலம்பு

(கஉ)

பாவை கேள்வர் சென் னெறியின்முற் பகர்த்துநன் பதிகச்
 சுருதி யாங்கணும் பன்முறை துதிக்குந் ரிசைகேட்
 டாவ மாதியு மசலமாய்த் தன்மயமாகி
 விரவு தன்குண மடுத்தாற வினங்குமவ் விஸங்கல்

(கங),

சிறிது பாணித்த மாலையுந் கரியவ னெனச்செய்
 திறுதி யாற்றமுன் னடர்விடத் தினையெதிர் காத்திற்

* மகோதை-சேரர்க்காரம்

† பெரியதேவர்-திருநந்திதேவர்.

குறுகியேற்றரு ணம்பிதா னெனமுதற் கொடுசொன்
மறையின் வாப்பை மறப் பதிகமென் றுடையதம் மலையே. (௧௪)

கச்சி னோற்றமர் மாற்கா னுரைத்தவா கருத்தி
னிச்சை யாற்சிவ ரூபமீந் தவ்வுல கேற்றுஞ்
செச்சை மாலைவேள் கொணனியர் சிகாமணி செப்பும்
விச்சை வேதவாய்ப் பதிகமூன் றுடையதவ் வெற்பு (௧௫)

இருந்த வாறடிப் பெருவிரல் சிறிதிறை யூன்ற
முரித்த ராவணற் சூய்வுழி மொழிவியா சத்தாற்
றிரிந்த மாநிலந் திருந்தவுட் கொண்டிறை செலுத்த
வருந்த கைக்கொள்சொல் வேந்தர்முப் பதிகமவ் வரைக்கே. (௧௬)

புடவி யாங்கணு முளசிவ தலமெலாம் புகுந்தா
ளுடைய பின்னையு நம்மையா ளாசமுன் னுரைத்த
திட முறுந்தமிழ் மறைப்பதி கம்மெலந் திகழ்த்
தொடரு மன்பொடு போற்றுசீர் படைத்ததச் சுரும்பு. (௧௭)

வேறு.

ஆயிர வீரட்டியான மருப்பயி ராவணந்தந்
நாயக மாக்கொண்டென்று நண்ணுவென் ளிபம்பல்கோடி
பாயவச் சிகரியாண்டும் படர்ந்தன மிடைந்துசூழ்
தூயமெய்க் குடியிலையேயத் தோலின மாவமாதோ. (௧௮)

வெள்ளிய கரியசெய்ய விழைதரு பசியபொன்மை
கொள்ளிய னிரத்தவின்ன கோடா மளப்பில்கோடி
யெள்ளிய லகன்றசீர்த்தி யிறும்பத னிடங்களுங்கும்
வள்ளியன் மறைகளேயவ் வடிவமாய் உதிவவாங்கண் (௧௯)

ஆடகச் சில்லிசேர்ந்த வயிரவச் சினங்கனார்ந்த
கோடக நிரைகல்பூண்ட கொடிஞ்சிபன் மணியின்மாண்ட
பீடக விடைப்பாடாகை பிறங்குசந் தனம்பல்கோடி
சூடக முன்கைபாகன் றெல்வரை யதன்பாற்குழும். (௨௦)

ப்தம்பல ஞானேயாநப் படைத்தவர் பாணிசென்னி
வீதம்பல ஞானமெண்கு வியாக்கிர மறுகுபூட்கை
கதம்படு மரிமுன்போகில் கவிநா ராதியாமற்
புதம்படு முகத்தாங்கிப் பூமகன் முருந்தனாதி. (௨௧)

தேவர்க ளாற்றன்முற்றுஞ் சிந்திந் தகையான்றோர்
மேவுறு பதங்கண்மறற் விதிக்கவோ ரொருவர்கல்லா

ராவயிற் சூழ்வர்யாண்டும் பூதர்க ளனந்தகோடி
யோவிலப் பூதநாத ருவகையின் மிடைவர்புல்லோர்.

(௨௨)

கருமமெய் முனிவர்மாதர் கருவமுற் றகற்றுவாண்டொ
ளானுரு நோக்கிமால்கொண் டிணைவிழைச் சமர்ந்தமாற்குத்
தருகுதும் பின்னொன்று சாற்றியாவ் கவன்பாற்ற்த
வானுறு மையன்மேவி வாழ்பத மாங்கோர்பாவ்கர்.

(௨௩)

பயன்மிசு வடுகன்வீர பத்திர னுகியோர்தம்
வயமிசு பரிவாரங்கண் மருஞ்சுநின் றேவலாற்ற
வியனர சிருந்துவாமும் விரிமணி மாடமேய
நயன்மலி பதங்கனோக்கு நவிரமற் றதன்கனோர்பால்.

(௨௪)

கிரிசையி னமிசமாகக் கிளர்ந்தெழு மனந்தகோடி
வரிசைகொள் சத்திமார்கண் மருவிலா ழிடங்கன்பல்ல
வரியயன் வலாரியாதி யமரர்க ளமரவாங்கண்
விரிதரு மிடங்கன்பல்ல விளங்குமப் பறம்பின்மேவும்.

(௨௫)

இயவுனர் பதினெண்பாலார் யாவருமீண்டி யென்றும்
வியலிடந் தோறுஞ்சூழ்வர் வேட்டன யாவருல்கும்
பயன்மலி காமதேனுப் பற்பலகோடி தத்தஞ்
சயமிசு விடைகளோடு தழீஇக்கொடு வதிவவாங்கே.

(௨௬)

கற்பகம் பாரிசாதங் கவின்கொள்சந் தானமிக்க
பொற்புறு மந்தாரத்தான் புகலரிசந் தனப்பேர்
விற்பயில் விருக்கமொவ்வொன் றனந்தமர்ய் விரிந்துபூத்தவ்
வெற்பில்வந் திரப்பாரின்றி விளங்குவ வளவிலாத.

(௨௭)

வரையதன் பங்குசிந்தா மணிக்குவா ளளப்பிலாத
மரைநிதி யளப்பிலாத வளைநிதி யளப்பிலாத
புரையறு பதுமராகப் புதுமணிமுதலவொன்பா
னிரைமணி பரல்களாவத் தவமெலா ளிலவுமன்னோ.

(௨௮)

சாதகம் பத்தினுலுந் தயங்குபன் மணிகளாலு
மேதமில் வேர்பாரை யினர்தளிர் முகையலர்ந்த
போதுகாய் கணிகளாதி புணர்ந்துன தருவனேக
மீதிகழ் வல்வியோடும் விரிபொழி லாகிமேவும்.

(௨௯)

வருளமா வருக்கைகோளி வழைபுன்னை கன்னிகாரங்
கருபமாண் செருந்திசந்து கணிசூரால் பாடலந்தெங்

கருநா ரங்கனாழ லசோசுசண் பகந்தமாலம்
புகலியின் னவைமுன்னு பொழில்கண்மேற் பொழிலனக்கும். (௩௦)

அகனிலம் பளிக்ரண்பொன் னுன்மரகதச் சோபாணன்
தகுமர தனத்தாற்சந்து பதிந்துயோ சனைவிரிந்து
வகையபன் மலர்கள்பூத்து வயங்குறு மனேகமேல்வை
புலரு மமரிதன்னுற் பூரித மாகிமன்னே. (௩௧)

மாலதி சாதிமௌவன் மயிலேமுற் கொடிகடாங்கிச்
சாலதி சுகந்தம்வீச தண்பொழில் கதிர்கண்மாய்க்கும்
பால்திவ் வசல்மேனும் பரந்தசெம் மணியுந்தானு
மேலகின் கதிர்விளைத்தவ் விருசுட ரின்மைவீட்டும். (௩௨)

பூத்தரு தாதினாற்பொன் மலையினைப் பொழிநறாவி
னீத்தவர் தானைபோர்த்த நிலையினைப் பதுமராக
மாத்தரு மொளியாற்பானு வந்துபோ மலையமாளுந்
சோத்தமா லயன்செய்தாங்கட் சூழுமத் துணையில்வெற்பு. (௩௩)

புறம்புருந் திடுமண்டத்தும் புதியபல் சுகந்தம்வீசந்
திறம்புரிந் துரியகாலச் செய்தியர னன்றியென்று
மறம்புரி வாரினுரா மம்பல னளிக்குமந்தப்
பறம்புருந் நெறிவிளங்கா பண்ணவர் தமக்குமன்னே. (௩௪)

பத்தியி னடிசூழ்வானோர் பார்த்திழி யருவியோட்ட
மத்தலை நின்றதென்னென் றதிசய முறவவ்வெள்ளிக்
குத்திரம் வேள்வியீதி கோத்திரத் துருகியோடி
மெத்திய வெப்பமாற வீழுத லொழியுமாக்கே. (௩௫)

கோத்திர மதிற்சுவேத சூஞ்சா மமுதவாவி
சேத்திர ளமருங்காம தேனுவெண் மாடமாதி
காத்திர விடயமாய பரிசத்தாற் காண்பதல்லா
னேத்திர விடயமாகப் பிரித்துநேர் காணொண்தால் (௩௬)

முனிவர்பூ வெடுப்பவெட்டா விடபத்தை முரண்மால்யானே
யினிதுகை நீட்டித்தாழ்த்தாந் செடுத்தின் விடுத்திச்செந்தே
னனிமழை மலர்பூமாரி நல்குமா வர்த்தமிக்க
புனித சங்காரித்தங்கள் பொழுதொன்றிற் பொழிதல்போல. (௩௭)

மாதவ ரூட்சந்தோறும் வாலதிச் சாங்கந்தானே
சோதனி யுபாங்கமாகச் சூழ்ந்துவை கறைமுற்காலத்

தாதா முறைப்பநாளு மலகிடும் பணிமேற்கொள்வ
பூதா மதனி ஸ்யாண்டும் புல்லின மளப்பிலாத.

(௩௮)

அலகிடு மிடங்கடோறு மலகிலா நிரந்தமங்கண்
வலனுறு காமதேனு மயசல மதனுவீவப்
பலமுசச் சிலபூந்தாதிற் பண்ணிறக கோலஞ்செய்வ
குலகரி யருவிமொண்டு குழுமிநன் முன்றில்வார்ப்ப

(௩௯)

கேசரி யருவியாடிக் கெழுவுதஞ் செயறொடங்கு
மாசரி முனியர்பின்னல் வள்ளுதி ரூர்ந்துலர்த்தற்
காசரி தங்கணீட்டி யத்தொழில் புரிவவேர்க
டேசரி வெயிலுணக்கு மருத்துவர் சிவ னமாதோ.

(௪௦)

நனிர்சுதை யேல்வையே நாலையே புரையுமேனு
மொளிகுக முவரியேய்க்கு முற்பலத் தெழுமென்றதி
னனிகன்செவ வுழிசெய்செம்மை யம்புய மலரினோர்காற்
களிமதுக் கடலேநேருவ வலினுமக் கைலேப்பாங்கர்.

(௪௧)

அமரிபூ ரிதவலந்தை பளப்பில கீரவேலை
விமலன்பின் னாளி ஸ்யார்க்கு மளித்திட விழையிற்செய்த்தா
யமருகம் வாவுதாழ்க்கு மண்மிப்பல் லுருவமாக
வெல்லமளித தருளாயாழ்து மென்றவ ணிருத்தலேய்க்கும்.

(௪௨)

மாடுபலி நடத்தவாளே வாலீவான் கிழித்துக்கற்பஞ்
சாடிமா டங்கடாங்கிச் சலமலர் மணிபொன்வீழ்த்தல்
வாழிலா வர்த்தமேசம் வர்த்தசக காரித்தங்கள்
பீடுறு புட்கலாவர்த் தம்மழை பெய்வமானுக.

(௪௩)

வேறு.

பூதிநிறை மெய்யர்விழிப் புனல்பெருக விருந்தசையா
தோதியர்ரோற் கின்றார்க்கண் டுறுபகலின் மதிச்சிலதான்
சீதளகீர் பொழிதலென்கொல் செப்புகெனச் சிலம்பிதன்மெய்ச்
சோதியினென் றிறைதருவார் துணிபுணரா வாதிகன்போல்.

(௪௪)

வேறு.

சரியையே முதல்முன்றுந் தனித்தனி புலியிற்றாங்கி
யரியகற் சாலோகாதி பதந்தொறு மமர்ந்துவாழும்
பெரியர்முன் னெறியின்மேன்மேற் பிறங்குநன் னெறியின்மேலி
யுரியதான் மரபினின்றும் குவகையிற் பொலிந்துவாழ்வார்.

(௪௫)

மறைபரா யணர்கனோர்பால் வாக்கியம் வகுப்போர்பா
னிறைபொருள் விளிப்போர்பா னேதிகீத் தொழிப்போர்பா

வறையெனச் சிவனையென்ற வளையயா னிறப்போர்பாற்
பொறையரு ளடக்கவாய்மைப் புனிதமா தவர்கன்பல்லோர். (௪௯)

ஆகம மிருபானெட்டு மையமுன் ஞாயமுன்றும்
போகமுற் றுணர்ந்துதம்பாற் போந்தயர் பாசசத்தி
யேகுறப் பசுத்தவததை யிரித்தருட் சிவமேதாமே
யாகவைத் தருளும்போத லாரியர் மடங்கன்பல்ல. (௫௦)

வேறு.

முற்றுணர் பரமன் சூத்திர வடிவின் மொழிந்து வேதத்தை யாகமத்தைத்
தெற்றென வுணரும் பாடிய வடிவின் செய்குற வுயிர்களா மேனோர் [தா
சொற்றநூல் களிணம் மறைத்துணி பாய்ந்து துளக்கலெ னவன்செ யாகமத்
லிற்றெனத் தேர்த்து தெளிகவென் றுரைப்பா ரிவைமுடி வொன்றென வு
[ணர்ந்தோர்.

வேறு.

இத்த குங்கை லைப்புறத் தின்னுமெண் ணிலவா
மெய்த் தகுந்திரு வன்னெலாம் விளம்புவா ரெவரே
யத்தனிப் பொருப் பனவதிற் சிருக்கங்க ளவற்றின்
மத்தியிற் றிருக் கோயிலின் வளஞ்சிறி தறைவாம். (௫௧)

ஒது தன்னகத் தமர்ந்தரு ளீறையென வொழியா
வேத னண்டமுட் புறம்பெலாம் விரிந்தா தியதாய்க்
கோதி லாதபல் வகைச்சில யுலோகங்கள் கொடிகண்
மீது பின்னு* குஞ் சம்பல விளங்குவதாகி (௫௨)

நீடு வென்னொளி யாங்கணு நிறைக்குமக் கைலை
நாடு மேலவர் காட்சிக்கு விடயமாய் நாற்பான்
கோடி யோசனை யுந்ததங் குலவதிற் பாதி
யாடு யேரசனை யகற்சிபெற் றுடையதப் பொருப்பில் (௫௩)

பாங்க ராயிர கோடிமா சிருக்கங்கள் பரம்பி
யோங் நாப்பணித் கருணிகா காரமாயுவம
னீங்கி யையிரு கோடியோ சனைவரை நியிர்ச்சி
தாங்கி யத்துணை யகன்றொரு சிருக்கமன் றயங்கும். (௫௪)

ஆய தோர்சிக ரத்தின தடிசலாய் முடிசண்
மேய வான்சிக ரம்பல வவற்றடி மேவிப்

* குஞ்சம்-லதாக்கிருக்கம். அது ஈண்டு முனிவர் வாசஸ்தானம்.

† கருணிகை-தாமரைப்பொருட்டு.

பாய சேண்முடி சூழறப் படர்வன வனேகஞ்
சேய வாங்கவற் றடிமுடிச் செறிவன வனேகம். (௧௩)

அன்ன வற்றடி சூழ்வன வவற்றடி சூழ்வ
வென்ன விவ்வகை போரொர்க்குந் நிரைமுடி யெவையும்
பன்னு மேன்முடி யனவினிற் பதினமடவ கதிஃ
துன்னி நின்றகீழ்க் கீழ்விரி தொகையின வாகி. (௧௪)

சிகரம் யாவையும் கணிதநூற் றேர்ச்சியிற் சிறந்தோர்
புகலுமா பெருந் தொகையினு மடங்கிடா புள்ளூர்
தகைய வானவ ரிருவரித் தொகையெனத் தாவகன்
பகர வெண்ணின்மால் பிரமன்பேர்ப் பெருந்பிற பரிப்பார். (௧௫)

அலகில் கோடிமா சிகரங்க ளென்னவே யவைந்து
நிலவு மாங்கவை பொவ்வொரு சூழ்சிறை யினமொத்
திலகு மாடக மிரசித மித்தினன் சிலைகன்
சூலவு நீன்மணி மரத்தங் கொழுங்கதிர் வயிரம். (௧௬)

படிக மாதிய வடிவமாய்ப் பசுரண்டத் திருஞ்
கடியு மின்னவை யாலினு முயர்ந்துமுன் கழறு
முடியி னின்றதோர் முடித்திறன் யாவரே மொழிவார்
வடிவி னுலது மாணிக்க மபத்தாய் வபங்கும். (௧௭)

இத்த மாமுடி மேலதா யிலங்குறுப் பெவர்க்குஞ்
சிந்தை யாலுநின் றனப்பரி தாய்நெய்து சேண்போ
யுந்து காஞ்சன மாமதி லொளிர்மணித் கொடுங்கைப்
பந்தி யோடுமச் சிகரத்திற் சூழ்ந்தொளி பரப்பும். (௧௮)

இருங்கவின் கொளு மன்னுத னுச்சியி னிலங்கி
விரிந்த கோடியோ சனைத்துணை வியனிடத் தாகி
வரக்கொள் கோடிமா மேருவின் வயங்குகோ புரீன்
பிருத்த மோடுறு வாயிலகன் பிறங்குவ தாகி. (௧௯)

அணி யுறுத்திய பஞ்சரத் தினங்களா லமைந்த
தினிய வாவர ணங்களைந் திலங்குறு சீர்த்தாய்
மணிகொ ளேமகல் லாசமல் கேமவான் றடங்க
ளிணையி லேமவுய் யானமுன் னிலங்குவ தாகி. (௨௦)

கருது தாங்கடார் தனித்தனி வாழ்பதங் களிளு
யிரமடங் சூயர் வனத்தவா யிமாசில பெழிற்சூஞ்

சரமுதன் குகன் மாலய னரிமுனோர் சத்த
மருவி வாழ்வுறு பதங்கண்மன் வயங்குய தாகி. (௬௧)

கோல மேருவை யொத்தவர் குடிவ மா முடியோர்
சூல டங்குதன் டங்கரம் பரித்தவர் துலங்கு
நீல கண்டத்தர் கராசாத் தத்தினர் நிலவும்
பால நேத்திர மாலையாய் நாகவா பரணர். (௬௨)

வேறு.

ஆயபல் பூதநாத ரளவிலர் சூழ்வதாகி
யேயமா வலங்காங்க றொனைத்துமார்ந் துலகமெல்லாம்
வாயவற் புதங்கொண்மேனி யுருத்திர கணிகைமாதர்
மேயபல் குழாங்கன்குழும் விளக்கிக் குடையதாகி. (௬௩)

ஆன்றவ ருத்துளென்று மமர்ந் துவீற் றிருப்பதாகிச்
சான்றவர் துதிராபுரப் தாங்குருத் திரர்பல்கோடி
தோன்றல்கள் சூழ்வதாகிச் சொல்லினும் விரைவினெங்கு
மேன்று செல் விமானகோடி யெங்கணுஞ் செறிவதாகி. (௬௪)

கிளருமிந் திரமாளீல டிருத்தசோ பானத்தாலுந்
தெளிபொளி மணிகளாற்சித் திரித்த குட் டுமங்கனாலுந்
தளர்வின்பல் வயிரத்தம்பந் தீதத்தகாஞ் சனத்தபித்தி
யொளிசெயு மிந்துகாந்தத் துலப்பில விடங்கத்தாலும். (௬௫)

சுவிதிகழ் பதுமராகச் சான்ற வரிசையாலு
யிவைமுத லளவிலாம லிலங்குறுப் பினங்கனாலுந்
தவலறத் திகழ்வதாகித் தாளமத் தளங்களாதி
திவிபிமா வியம்படுக்கும் பல்கணஞ் செறிவதாகி. (௬௬)

வரையறு மணிவித்தார மண்டபஞ் செறிவதாகி
யுரைசெய்தம் மதிகாரங்க ளொழிந்தவ ரனவிலாத
வரிபிர மேந்திராதி யமர்ச்சா யுச்சியத்திற்
புரிவொடு சண்டசாமி பம்முறீஇப் பொலிவதாகி. (௬௭)

தத்தொழி னிகழ்ச்சியாவுஞ் சாற்றிய வாங்குச்சார்ந்த
வீந்திர னயன்மாலாதி யிமையவர் முனிவரோனோர்

௦ கிருதம்-செய்யப்பட்டது.

|| குட்டிமம்-கற்பித்தநிலம்.

|| தத்தம்-தத்தமென்னும்வடமொழி தற்படிமாய்ப் புடம்வைக்கப்பட்ட
வென்னும் பொருடந்தது.

வந்துசா மீபத்தெய்தி யுட்புத வணங்கியேத்து
நந்திமண் டபமுன்மேவி நலம்பெறத் திகழ்வதாகி. (௬௮)

ஆயிர கோடிசோம ருக்கரோ டங்கியொன்றாய்
மேயின வெண்ணயாண்டும் விமலதே சுடையதாகி
வாயிக மாதிமுன்றுத் தகோசர வடிவமாகிச்
சேயவென் னறிவுக்கெட்டா வளம்பல செறிவதாகி. (௬௯)

செழுந்திருச் செம்பொற்கோயி லொன்றுசேர்ந் திவங்குமாங்கே
யழுத்துறு மிடரினீங்கி யாருயிர் யாவுரின்பந்
தழுஞ்சிவத் துவப்பேறெய்தச் சகனமா யகனமாகி
யொழித்திடா தியாண்டும்வேறற் றுறைபொரு னொன்றுதானே. (௭௦)

திருவரு ளதனாற்பால சுந்திரன்நிரைசெய் கங்கை
மருவுறு மிதழி லீவணி மாணிக்க மகுடமாண்பும்
பொருவருந் தூவெண்ணீற்றுப் புண்டர துதல்வனப்பு
மரிசில வனன்முக்கண்ணு மராககுழை யணிர்த்தகாதும். (௭௧)

அருமறை யாகமங்க ளாதிமெய்த் தூல்கணந்தி
திரிபுரைக் குபதேசிக்குஞ் சீர்சிறை திகழ்செவ்வாயு
மரியுறு வெண்மைமாற்றிக் கருமையன் தளித்தவாலம்
விரவுறு களனுராக பூடணம் விளங்குமார்பும். (௭௨)

ஒருசிறு முகனுநான்கு புயங்களு மொழியாதென்றும்
விரிதரு கருணைநோக்கு மேருவி னருவிமானு
முரணமர் மதுமுன்னூலு முழைமழு வபயமொப்பில்
வரதவண் கரனுய்யாத்த திருவரைச் சருமமாண்பும். (௭௩)

இருவினை யொப்புவாய்த்து மலபரி பாகமேய்த்து
திருவருந் பதியப்பெற்றுச் சிவத்துவ விளக்கமுற்று
மருவினர் மருவுகின்றார் மருவுவா ராயவெண்ணில்
பெரியவர்க் குலகநாடு பிறங்கிய நகரியாகி. (௭௪)

உறைதரு மனைகளாகி யுலாவரு வீதியாகி
நிறைமலர்த் தடங்களாகி னீண்மலர்ப் பொழில்களாகிக்
குறைவிலுய் யானமாகிக் கோதிலுப் பரிகையாகி
மறைமுழங் கரசுமேவத் தாணிமண்ட பஞ்சளாகி (௭௫)

சித்திர மணிமன்றாகிச் செய்மணி யணிசூன்றாகி
சித்திய நிதிகளாகி நிரந்தபன் னதிகளாகி.

- யத்தரு பெரியர் யாருத் தனித்தனி யமர்ந்திட் டாங்கே
சத்தவத் து விதா னத்தத் தோய்வுறு விரிந்த வாகி.

(௭௯)

வேறு.

அரவணையான் சிந்தித்தோ லிடுவவாகியுருமறையான். சென்னிதனத் தணி
ய வாகிச், சரவணத்தான் கைதொழுது சார்வ வாகிச் சாந்தார்வ டமக்கெல்
லாஞ் சரண மாகிப், பரவுவார் பாவங்கள் பறைப்ப வாகிப் பதினெட்டுக் கண
ங்குஞ்சூர் படிப்பு வாகி, வீசவுநொடி வினையார்கன் குறுகாவாகி விழைந்து
ஞறைந் தடைத்தாவரக் காப்ப வாகி.

(௭௭)

அரும்பித்தசெய்ஞ்ஞாயிதேம்பப் பவாகியழகெழுத வாகாத வருணையாகிச்,
சுரும்பித்த வண்டினங்கள் குழுவ வாகிச் சோமனையும் காலனையும் காய்ந்தவா
கிப், பெரும்பித்தர் சோந்துபிதற் றுவன வாகிப் பிழைத்தார்கள் பிழைப்பறி
ய வல்ல வாகி, விரும்பித்தவ் கையாலன் புடைமாரிட்ட விறைமலர்க டாம்
விரித்து நிறைவ வாகி.

(௭௮)

ஒருகாலத் தான்றா விநிப் பவாகிபூழி தொ றாழியுயர் வுடைய வாகிப், பரி
யோதி பற்றுமுனி மைத்தற் காகப் பதைத்தெழுந்த வெங்குன்றைப் பாய்ந்
த வாகிப், பொருளாளர் பொன்னுணையாய் நிற்ப வாகிப் புகல்விசம்பை பூட
றுத்துப் பொலிய வாகி, வருவாகி மதிக்குவ மான்ப வாகி, மத்திரமுந் தந்திர
முமாய வாகி.

(௭௯)

உருவிரண்டிலொன்றோடொன் றொவ்வா வாகியுருவமெனக் குறித்துணை
வொண்ணா வாகிப், மயிருகழலும் பல்சிலம்பு மாப்ப வாகிப் புகழ்வார்கள் பு
கழ்தனைய வல்ல வாகி யுரைமால் யெல்லாமு முண்டய வாகி யுரையாதி யா
லுணரப் படாத வாகி, யவுரமாத் திரையிலடங்கி யமர்வ வாகி யுலமன்க்கிற்
பார்க விலலா வாகி.

(௮௦)

- அணியனவுஞ் சேயனவு மல்ல வாகி யுடியார்வட் காரமுதப் பெருந்தேயு
கிப், பணிபவர்குருப் பாங்காக வல்ல வாகிப் பற்றற்றார் பற்றுநின்ற பயனே
யாகி, மணியனைய பொன்னனைய மாண்பு வாகி மருந்தாகிப் பிணிநீர்க்க கல்
ல வாகித், கினியரக்கன் றனதாற்ற லழிப்ப வாகிச் செப்பருமற் றெப்பொரு
ளுஞ் சேர்வ வாகி.

(௮௧)

வேறு.

இன்னன பலவு மாகி யிருநிலத் துயிர்க னெல்லா
ன்னல முற்று மேவி நயப்புறப் போந்த வாக்கின்
மன்னொமை யாண்ட தெய்வ மாகில வீணை யாதிச்
சென்னலம் பெறமுன் போற்றுந் துதிக்கிலக்கியமாய் நின்ற.

(௮௨)

மலர்தரு தூயசெந்தா மணியுயர் மருவு வாய்மை
வெணவா மமைந்த செய்ய நற்றுணைப் பதமுமேவி

யிலகெழி லருணன் மேனி யியைந்தெமை யாளு மண்ண
ஊலகமுற் றெருந்து வாய்த்த வுமையருட் சத்தி யோடும், (அ௩)

ஆயிர கோடி னாயி றாங்கொருங் குதித்தா லெண்ணப்
படியொளி கான்று, மீது பனிமங்கி கலிகை காப்ப
மீயுற மணிவி தானம் விரைகமழ் மென்போ தார்ந்து
மாயிருங் கண்ம டங்குன் மடங்கின டிமிர்ந்து தாங்கும். (அ௪)

அரதன பீடத்தும்ப ராருயிர்க் கின்ப மேவ
விநிதரு கிரீடை செய்து வீற்றிருந் தருளு மென்னு
வரயிகு மலையத் தெம்மான் வழங்கின னிமயத் தன்னை.
பரணெதிர் பணிநீவி னாவும் பரிசினெப் பகர லுற்றான். (அ௫)

திருக்கைலாயச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சஅரு.

கௌரிதாண்டவச்சுருக்கம்.

எம்மையா ளுடைய கோன்வீற் றிருத்தருள் கைலை மேன்மை
பொய்மை தீர் தவத்தீர் முற்றும் புல்லவதெற் கியலு மோமே
லம்மையண் ணலைவி னாவி நவபுரி யடைந்து கோற்கச்
செம்மை யாளு சமூலத்தெம்மான் செய்நடச் சிறப்புச் சொல்வாம். (க)

அதிருக் கைலை தன்னி லண்ணறன் னிடப்பான் மேவுஞ்
செய்யெம் மண்ணை யோர்காற் றனித்தெழுந் திறைஞ்சி நின்ரு
புத்திமுத் திகளை யன்பாற் போற்றிவே ண்ணெந் தமக்கு
வித்திய முதல ரானே நியமங்கொ ணிமல மூர்த்தி. (உ)

விண்ணக வேலான் வேதன் றன்னகம் வீட்டு மேலோய்
பொன்னக வரசா மங்கைச் சொன்னகங் கணம்ப ரித்தோய்
பொன்னக மதிக்கொன் வேணி யின்னக மிதழி வேய்ந்தோ
பென்னக மெனவே யிர்த மன்னகத் திருந்து வாழ்வோய். (ங)

ஆரண முதல்வ போற்றி காரணற் கரியாய் போற்றி
காரண முரித்தாய் போற்றி மாறண ரூவி போற்றி

நீ பணிவினாவுர்-பணிந்துவினாவும். வரிப்புனைந்து என்பதுபோல.

பாரண காண போற்றி காரண பரம போற்றி
பூரண புனித போற்றி தாரண புமங்க போற்றி. (௪)

என்னின் நேத்தி யன்னே யிறைவரின் னடனம் பவ்வே
றுன்னுறு மியல் வெனறு யுவற்றிய விடநதேர் கில்லேன்
பொன்னிபன் மன்றிமுன்னீ பரிநடம் புரிந்து நோக்கி
நின்னரு நொருவுறுது நின்முன முயகை கூர்த்தேன். (௫)

கமலதகி னறுந்தேன் மர்திக் கடி லார் பின்னுந் தேடும்
பமரத்தி னின்ன டததின் பாலுளம் விரும்பு மேலுஞ்
சமலத்தாக் கறிவொ ணுந் தாய் தாண்டவ பேத மின்ன
நிமலதத தலவக ளின்ன வென்றிவை கிகழ்த்துகென்றான். (௬)

கிளநதசொல் வினவி யெம்மான் கி ரிசைகே ஞாலநம் யாவும்
வனந்தரு நமது கூத்தின் மயமென வுணர்ந்தி யானி
னுளந்தவ மகிழ யமு னொப்பிலா நடனந் தில்லந்
கனந்தனிற் புரிநாத் சாம காணநீ யாங்குச் செய்தாய் (௭)

வேறு.

தயங்கிய சாம காணத்தி னின்றஞ் சரிதம பதரியேழ் சுரங்கன்
வயங்குறு சட்ச ரிடபகர் தாரமத்திம பஞ்சம மதன்மே
லியங்குமத வதமே நிடாதமென் பெயர்க ளியைந்தமா யூரமே யிடப
மயங்கிர் வஞ்சங் கோகிலந் தூரக் மாம்பல வோக்சேபோன் முறையே. (௮)

ஒன்றன்பி னொன்ற யொலித்தெழுந் தனவா லோதமவ்வேழ்சுரங் களிஞ
னன்றுநம் மிடையே யெழுவித நடன நலம்பெறத் தோன்றின நளிர்பூ
மன்றலங் குழலா யுலகுயி ரோர்தது வழிபடஇ யின்புற மதித்தே
யினீறுநீ கேட்டி யிவற்றெழு பெயரு விடங்களு மிகைத்தமென் றியம்பும்.

மாதவர் பரவு மானந்த நடனம் வயங்குறு சந்தியா நடனந்
காதலி நின்பேர்த் கொரிதாண்டவமே கவின்பெறு திரிபுர நடன
மோதுமா காளி தாண்டவ முனிதாண்டவமொடு முலகசங் கார
மேதகு நடன மெனு மிவை சிவைநாம் விதந்தகன் னுமமென றுணர்ந்தி. (௯)

வேறு.

பிரமகற் பங்க டோறும் பேணுநர் பொருட்டா லிர்த்தத்
திருநட மேழுஞ் செய்துஞ் செப்புநத் துணங் கேண்மோ
காவுமம் புலியும் போற்று மருட்டிலை யம்ப லத்திற்
பாவுமா னந்த தாண்ட வஞ்செய்வோம் பைம்பொற் பாவாய். (௧௦)

இவர்தனி மாடக்கூட லிங்கித சபையி னின்று
தவாடி பாவச் செய்துஞ் சந்தியா தாண்ட வஞ்செம்
பகன்மெல் விதழி கின்பெய்ம்பரவுதாண்ட வத்தையென் றுஞ்
சிவயிரு திருத் தலத்திற் றிசைப யதனிற் செய்வோம். (௧௨)

இத்திரி கூட வெற்பென் றறைகருக் குற்ற ளைநிற்
சித்திர சபையிற் செய்வோம் திரிபுர தாண்ட வம்புல
கத்திகைக் குழலி யாலங் காட்டினிற் காளிதாண்ட
வத்தைநன் கியற்று கிற்போ பிரத்தின சபையின் மாதேதா. (௧௩)

தாம்பிர சபையிற் றேவ தாருமா வனெல் லேலி
யாம்பிர பலதலத்தில் லாற்றுது முனி நிருத்தவ
காம்பிரத் குறுதோ ளீசவ காரதாண்ட டவத்தை யாயுப்
கூம்பிர வதனி னின்று குலவுற வியற்று கிற்பார். (௧௪)

இவ்விய னுடன மேழு றேந்தியா யிடற்றி டங்கன்
செவ்விதி னுரைத்தா முனறன் சிந்தையி லார்வ யிக்க
தெவ்விய னுடன மோது கென்னவென் பேர்க டவார
ணவ்வியை வுற்றே னன்ன தலமெவ ணருந் க வெனருள். (௧௫)

அன்னையாங் குரைப்ப வெந்தை டருஞ்செயு மமலைமூன்
மன்னடம் புரியு மாவ வாய்மது பாபு ரிக்கு
முன்னுறு வடகீழ் பாலின் மூன்றரை யோச னைத்தாய்ப்
பன்னுமெல் லையிலுண் டோர்பொற் பதயிது யிதழிக் கணம். (௧௬)

அவ்வனஞ் சகல தேவ செவித மாகு மாங்கே
திவ்விய நமது ருப சிவக்குறி யஞ்சி யாகி
பெய்வெய வுரதீங்க விலககுமொன் ற சிலெஞ் ஞானு
மைவவிழி யிமய மாண மன்னிவீற் றிருந்து வாழ்வோம். (௧௭)

என்றிவை யருளி னோதி மெம்பிரா னியம்பு மேலு
கனநிசெய் பிரணவார்த்த நாமென லுணர்த்தி நம்பா
னின்னொளிர் கொன்றை யிற்போ னிலங்களிற் றவங்க டம்மின்
வென்றிகொ ளித்த வத்தினமக்குள் விருப்பு மேலாம். (௧௮)

மதிதுதற் பவனச்செவ்வாய் மதாரிக் கயற்கட் கோங்கின்
க ரீர்மணி யாரக்கொங்கைக் கணங்குழைக் கெனரி கேட்டி
விதியரி புடவி நாகர் விபுதர்கள் பிருகு முன்னோர்
கதியளி முரலக் கானிற் சூழ்ந்தெமை யருச்சிப் பாரால். (௧௯)

சகலகா மியங்க னுத்தும் தவமொன்றே யேது வாகும்.
வையுயிர்ப் பயிர்க ளோம்ப வருசரி யாதிக் காலிற்
றகையரு ணண்னீர் பாய்ச்சந் தலைவிநீ யாங்கட் பூசை
பகர்தவம் புரிநிநின் பேர்ப் பயிணடந் தெரித்து மென்றான். (௨௦)

அத்தனன் மொழிலி னுவி யண்ணையுள் னுவகை கூர்ந்தந்
கித்தன தருளின் மேன்மை நினைந்தவ னடியிற் ருழ்ந்து
பத்தியி னிறைஞ்சி நீங்கா விடைபெறீஇப் பரவு மக்கா
னத்துற மதித்தெ முந்தா ளகிலமு நலம்பெற் றுய்வான். (௨௧)

பொன்னரி மாலை யாதி புதுமலர்த் தொடைய லாதி
நன்னரி னாணிந்து சாம்பூ நதத்தீதடர் குயின்ற தண்டிற்
றுன்னரி வயிரத் தாற்றித் துலங்கரித் திலமேல் வேய்ந்த
பன்னரி தாய சோதிப் பஹொழில் விமான மாங்கே. (௨௨)

அமரரிற் சில்லோர் தாங்கி யந்திகந் கொணுமுன் னிற்க
வெமையளித் தருளு மன்னை யிறைவனை யகத்திற் றாங்கி
பமரமேல் லோதி யார்ப்பப் பாதநா புரங்க ளார்ப்ப
வினைகதிர்க் கலாப மார்ப்ப வியம்பதி னெட்டு மார்ப்ப. (௨௩)

மாதவர் முனிவர் போற்ற மற்றவர் மகளிர் வாழ்த்த
வேதமில் விபுதர் யாரும் புட்கலா வர்த்த மேய்ப்பப்
போதரப் பொற்பு மாரி பொழிதரப் புவனம் வாழக்
காதலின தன்க ணாரோ கணித்துவீற் றிருந்தான் மன்னே. (௨௪)

வானிம கரன்பாற்பாணு மண்டலத் திறைவன் போலத்
தூனமர்ந் தருள றுனி தரிசனத் துணர்த்து வான்போன்
மேனரித் திலவி மானம் வீற்றிருந் தருளு மன்னை
தேனல ரலங்கல் வானோர் காவின்ர் செலச்செல் வாளால். (௨௫)

அன்னையாக் கெழுதன் முன்ன ரிந்திதை கமலினிப்பேர்
மின்னனா முதலனைக சேடியர் விசைச் சூழ்ந்தார்
சின்னமெக் காளந் தாளந் தியிலைசல் லரித டாரி
யின்னிய முன்ன வெல்லா மியக்கினர் கணங்க ளெல்லாம். (௨௬)

பன்னிறக் கவிகை தாங்கிப் படர்குநர் பல்லோ ரம்பொற்
றன்னுகாற் கவரி வீசிச் சூழ்குநர் பல்லோ ரங்கை
மன்னுகோ டிகந்க டாங்கி வருகுநர் பல்லோர் தண்கான்
முன்னுறு சிவிறி வீசி முடுகுநர் பல்லோர் சூழ்ந்தார். (௨௭)

துங்கால் லிசைகள் பாடுஞ் சூதர்மா கதர்கள் பல்லோர்
மங்கல மெடுத்துப் பாடும் வந்தியர் பல்லோர் போந்தா
வங்கிய முதல கோட வகிமுதற் கருவி யேங்கி
யங்கிசை யெழாலி னின்ப வமுதம்பெய் தனேகர் சூழ்ந்தார். (௨௮)

மேயநான் மறைகள் வீற்று வீற்று நின்றி சைப்பார் பல்லோர்
தூயவம் மறைக ளாலே சுவத்தியோ துநர்கள் பல்லோர்
சேயதற் திரங்க னோதுஞ் செம்பொரு டிரட்டி. நேர்நின்
ருயபன் னுதிக ளாவகே யன்பொடு பகர்வார் பல்லோர். (௨௯)

புபனிறக் கோகி லங்க போதக மராளம் புவை
பயின்மொழிப் பலாச னங்க ளாதிய பறவை தத்த
மியல்பின் வாழ் பஞ்ச ரங்க னேந்தியவ் லிசையி சைப்பித்
தயில்விழி யரம்பை மாத ரளப்பிலா டித்துச் சூழ்ந்தார். (௩௦)

திரிமருப் பரிண மோவாத் திறல்கெழு மேட மிசுக்
கருமுசு வாதி தத்தங் கைக்கொன் பொற் றொடரி னோடு
மருவுறக் கொண்டு செல்லும் வானவ ரன்ன மாகக்
டருதொழி வருமை காட்டிச் சார்ந்தன னாங்கட் பல்லோர். (௩௧)

வீரமே யுருக்கொண் டன்ன விசையையே சபையங் கையிற்
சேரமா விடப் மீது திகழ்தரு பொற்கோ ருங்கி
கேரிரு பாலுஞ் சூழு கெருக்கினை யொதுக்கிச் செல்லத்
தாணி முழுது முய்வான் றண்ணரு ணக்கச் சென்றான். (௩௨)

இத்தகை யோடு செல்லு மெம்பெரு மாட்டி யாங்குச்
சித்தமீ தன்பு கூடச் சேரடி பணிந்து போற்று
நித்திய முனிவர் வாணோர் சிற்றுகர் நிநீ இப்பல் வாயி
லத்தலை யொருவிக் காத மளப்பில கடந்து சென்றான். (௩௩)

வேறு.

என்னகத்தென் னிருத்தவத்தா லினிதமர்ந்தா ளிறைமணஞ்செய் தெழுந்த
காலத், தன்னகத்துச் சார்ந்தருளுந் தனையையினுந் தாயகஞ்சார் தைய லார்
போன், மன்னகத்து வகையோடும் வந்தனனென் மகிழ்வெள்ள மணங்
கொள் ளாமற், றுன்னகத்திற் சொரிதலெனத் தூயருவி துலங்கியய் தோ
ன்றக் கண்டான். (௩௪)

எனையகன்ற பிரிவாற்றா னென்றாகை விளர்த்துடல மின்னல் கூர்ந்தான்
'றனையனுதி மாற்றுதுமென் றருள்கூர்து வருமவன்போற் சமீபத் தெய்தித்
தனையவன்கண் டகமகிழ்ந்தான் கந்நிறம்போய்த் தன்னிறமே பரவச் சார்ந்தா
னினிவரிய சுயம்பிரகா சத்தெவையுந் தன்மயமா கிகழ்த்தும் புவை.

ஆங்கன்று தேவர்தினத் தொருபாதி யமரர்நர ராங்கட் பாதி
பாங்குபெறப் பூசனைசெய் கேதாரம் பணிந்தேத்திப் பவன வேணி
தாங்கியமா நதிகலவ வீற்றிருக்கு மகிலேசன் றுண்ணிப் போற்றித்
தேவகுபுகழ்ச் சீசைலம் பணிந்துகா ளத்திமீல சென்று சேர்ந்த ன். (௩௬)

காளத்தி மீலக்கொழுந்தைக் கற்பகத்தை யற்பகத்திற் கசிந்துக்கொள்வோர்
நீளத்தம் பவத்துழலும் பிணிக் கழுந்த வருமருந்தை நேர்கண் டேத்தி
மீளத்தன் றனக்குவடுதனக்குவடு விளை த்திடவுள் விழைந்தோன் கண்ட
காளத்தன் றினையிறைஞ்சிக் கம்பமகன் றம்மையுள ட களிப்பச் சென்றான்.

இன்னபல் லிடங்கொலா மியனெறிக்கண் டினிதேத்தி யிமய மீன்ற
வண்ணிதிருத் தொண்டைநா டகன்மடிபர் தொகைக்குவிரி வகிலம்போற்றப்
பொன்னவையி னுலகெலா மென்னுமுதல் கொண்டியற்றும் புனிதர் பல்
காற், பன்னுறுசீ ரனபாயன் மரபினாத் கீர்நாட்டின் பரங்கு சேர்ந்தான்.

அந்நாட்டிற் காருயிரா யமலமதா யருண்மயமா யண்டமெங்கும்
விண்ணாட்டி மறைதகா வித்தைகிக ழுட்டிதென விதந்த சீர்த்தாய்ப்
பண்ணாட்டிற் குரியபவித் திரமம்பொன் னம்பலத்திற் பரமன் மேவி
முண்ணாட்டின் புலியரவுக் கிபற்றுநடந் கண்டிறைஞ்சி முத்தித் கூர்ந்தான்

அப்பதியி னேகியினஞ் சேய்மணத்தி லெவ்வெவர்க்கு மமல மோக்க
மப்பதிய வருள்பதியு மம்மகூலக் கருண்முல்பால் வள்ளத் தீந்த
வொப்பதிக மிப்பதியு ம் வயித்தியனார் மண்மருத்திற் துயர்க ணேயின்
வெப்பதிருத் துடல்வளர்ப்பச் சேமாசு புரிபதியும் விழைந்து போற்றி. (௩௭)

சாயன்மய லுருக்கொழுந் றுன்போற்று பதியு ல்பலி றலங்கள் பாங்க
'ராபதளி யினமாக வங்கணிகை யமர்பதியு மரனாற் கும்பத்
தேயவிருத் திருப்பதியு மாலுரமு மால்புரமு மிகந்து மேலார்
தூயபதி யிதுவேயென் றிறைவருமு லப்பதியு் தொழுது போற்றி. (௩௮)

படர்வேணிப் பரித்ததன் றிப் பதமுதனீர் பரித்தனன்கொல் பரம நென்ன
தொடர்பாக நீருறுந் தொல்பதியுந் தாயெனவோர் தொடிக்கை மாகி
னடர்குத விளைபுரிந்த வரன்பதியு மற்றுமடைந் தாக்காந் கேத்திச்
சுடர்வேற்கை வழுதிதிரு நாட்டிமய மீலயுயிர்த்த தோகை போந்தான்.

பத்தனமெவ் வெவற்றினுயின் பத்தனஞ்சார்வளங்கொலாம்பல்குஞ்சீர்த்தார்
நத்தனய னுணர்வருமர் நிலையொயீ இ நத்தனமென் னடைப்புள் மூலத்
முத்தனமென் முகாம்புயத்தான் முத்தனத்தான் முத்தனத்தமுளரித்தோன்
யுத்தனக வருண்மேனி யத்தனகம். மதிவேணி யண்ணன் முண்ணன்.

வளர்கலை மலைதணந்து வந்துதினை மணந்தருளும் வகைமு வான்டி
 எரிமகவாய்ச் செழியர்துல மீடேற வுலகெலா மின்ப மேற .
 வளியொடுதான் முடி கவித்தாங் கரசுபுரிந் தருள்பதியை யடைந்து காதன்
 குளிர்மலர்ச்சே வடிபணிந்து குலவு யிமா சலையு கை கூர்ந்து போந்தான்.

சேவணத்தன் சேவணத்தன் நிருவடிபார் தினைப்பிலங் கிளைப்பச் சென்ற
 மாவணத்தன் மாவணத்தன் சமழ்ப்பமறை யவையைமுன் வந்து நீட்டு
 மாவணத்த னாவணத்த னிச்சொலா சோதுபொழி லண்ட மேவும் [தான்
 பூவணத்தன் பூவணத்தன் பொன்னடிபோய்ப் புநிர்கிறைஞ்சிப் புறம்புபோந்
 சே-வண்ணத்தன்-சேவில்துண் அத்தன் தினைப்ப-வந்து என்றியையும்.
 சென்றிருகத்தனை மயன், மா வண் நத்தன்.

வேறு

ஒருவாத நகவே முடியோது பதியாய வுணமநாதனைக்
 கருவாத நகடோ முயிரோதி யொழிவானுள் கரைவாசக
 மருவாத நகவேது பெருமான்மு னவதார வளமேவிய
 திருவாத நகநாத னடிபேணி முதமோடு சிவையேகினள். (ச௭)

வேறு

இத்தக வுடனின் நாட்டி னிற்சிவ புரிகள் வேட்டை
 யுபத்திட முழுது மேச்சி யுத்தம னுரைசெ யாற்றிற்
 புத்தவ ரிதழி புத்த பொற்புறு விபின மாட்டி
 னுத்தமி யணிக னோக்கி யுற்றன ளடியர் போற்ற. (ச௭)

அண்ணிய வமலை கேட்டங் கலர்க்குமுன் முகிலின் கூட்டம்
 வண்ணவாய்க் கோப வீட்ட மணிநகைத் தளவி னீட்ட
 நண்ணுறக் கண்டு தோகை நடிக்கநன் னியித்த நாயிங்
 கெண்ணிய கருமம் வாய்த்தற் கெனவிரைந் தேகி னுனால். (ச௮)

அரித்திர லனியின் றுரி யணியமர் கனியி றுலக்
 டெரிக்குறற் றாம தாளம் யான்முடி வாகத்தீப
 விருக்கமோர் கானின் றுடல் விழைந்தபிற் கண்ணு ளாகச்
 சரிக்கைடெம் மன்னை நோக்கிச் சாற்றரு முவகை கூர்ந்தான். (ச௯)

வணமகன் கிள்ளை மலை மகரிகை பனித்தா ழந்திங்
 கனிகன்பன் மணிப்பொற் பூர கடநிறை முதல தாங்கி
 நனிமுக மலர்ந்து பூத்தூய் நாண்மல ளடியிற் சென்னி
 குனிதர வணங்கி யேற்ப வுலகையுட் கொண்டு சென்றான். (௯௦)

§ குரல், தாரி, கணியிறுல்கள்—எதிர்நின்றனையாய், தாளம் யாமே
 சை, முழுவக்களைக் குறிப்பித்தன் கண்—வேங்கைமரம் தாரி—
 இலகூச அரி—தவளை கணி பிரமணைக் குறிக்கும்.

அருளிவை வுலோபர் செவ்வ மவானு பவக்கு மாகா
மருளுமா பிறராற கொள்ளப் படுமெனல் வயக்கி யாங்குத்
கருமுசு வொன்றி னுத்த கைத்தளிர் வளர்கொண் டக்கள்
வெருளிய வடித்தி ருல்கள் பிழிந்திடு விதநேர் கண்டாள். (௫௧)

பிழிமதுக் கடக்கொள் பூக மடலுறப் பெருக்கு மந்தி
தழுவுபல் குருளைக் கீத ருன்புரி யறத்து னொன்றாய்க்
கழியிவ நன்மை யோரைக் கடிந்தவர் பொருள நத்தின்
வழிபுருத் துய்வு காட்டு மாண்பினர் செயலாய்க் கண்டாள் (௫௨)

ஊழிய பிணவி னுள்ள முவப்பலா சினியின் நேற
லோடிய கனிகின் டங்கை யொழுகிய விசை முன்னின்
நீழல்பொற் றுளைகண் மந்தி யிந்திறைஞ் சிடலை யானரோர்
நீடுகைச் சொன்ன தானஞ் செய்பவர் நிலையிற் கண்டாள். (௫௩)

உழைவயா கலிவு நோக்கி யுழுவையுள் ளருகி முன்போய்
விழைமருத் துவஞ்செய் தீனும் வெண்மறி நாளத் தோடு
தழுவிநாத் தைவங் தாசு தவிர்த்தமு தருத்து மேன்மை
யிழைதுசுப் பிமயப் பாவையினிதுள முவப்பக் கண்டாள் (௫௪)

குளிக்கொலும் விடம்பெ நக்கா கோதரக் குருளை பாணு
விளவெயி லிடைசின் ருட வின்னலுற் றனவென் றெண்ணிக்
களிமயில் சிறைக விப்பக் கலுழஞ் செழுக்கு பாலார்
களிர்கமு தெழுகொ ணாந்து நயந்துட னூட்டல் கண்டாள் (௫௫)

வேறு

இவ்வ கைப்பல மாக்களங் கேயுபுள்
செய்வ கைப்பல செய்கையு மேனைய
தெய்வி கத்த கிறப்பு டடைந்துளோ
செய்வ நீக்குமை கண்டுகண் டேகுஉள் (௫௬)

அம்பொற் கொன்றை யலரிதழ் மல்கலாற்
செம்பொற் பூமிடத் தானமத் தேவியை
யிம்பர்க் கண்டமு தாயுண் டிமைப்பலா
தும்பர்க் கொத்தன் றாங்குறை யுத்தமர் (௫௭)

உருப்புத் தூர்ந்துயி ரின்புற வுன்குஉள்
விருப்புத் தூண்ட விரைவொடு மேகினன்
அருப்புத் தூரிற் கழுவின முத்தமிழ்
திருப்புத் தூரெனுஞ் செவ்வி வனத்தகம் (௫௮)

ஆய காணன மேவிய வன்னேதான்
றாய மாதவஞ் செய்யத் கொடங்குமு
னேய மாதவஞ் செய்துந ரிம்முறை
வாய காவ னிறுவன் மரபென

(௫௯)

வேறு

உலகினுக் குணர்த்ந வாளா * யும்பலான் வம்ப லாற்றிற்
செலுபுதன் சத்தி யாய செட்டைபை வாணமயாதி
யிந்தசுத திசனோ டவுக னொறநரைக் துரோசத் தெல்லே
நிலவுறு கம்பை யூரி னிறுவினு னிரிமலை பின்னர்.

(௬௦)

செக்கணத் தனிற் குரோச மொன்றரை சென்று முன்னுண்
முநகணன் சித்தி பெட்டு மூவிரு மகளிர்க் கோதப்
புண்ண வால்சேர் பட்ட மலகையிற் பொருவில் காளி
யிக்கண மிருக்கென் றோதி யிருத்தின ளாவகன் னானே.

(௬௧)

செப்புமான் றரைகரு ரோசத் திடைப்பிர தீசி யானை
பொப்பிக லாலங் காட்ட னுழைவிழிப் புட்டை கெங்கைத்
துப்பிகழ்க் தலைக தீஞ் சொற் றுடிபிடைக் குமாரி தன்னே
யிப்புவி யமர்தி பென்னு விமகலை நிறுவி னாளால்.

(௬௨)

வடகிணைக் குரோச மொன்றின் நெடுமறைப் பதியின் மன்னிக்
கடிசெய வாறு கோடி கன்னி மார் தமைநி றுத்தி
மிடைமல ரிதழிக் காளின் மீளவுந் புதந்தெம் மன்னே
படிதொழ் விருந் லாணை யிலிககமும் பணியச் செல்வான்

(௬௩)

பூருவ திசைகரு ரோச மொன்றினிற் பொழில்கள் வானிற்
சேருந் முந்நொழிற்செய் தென்கரைப் பதியின் மேவிச்
சூருவ போகம வீடு தததருந் சயம்பி லிவக
நேருந் இயன்பு கூட நிலமுறப் பணிந்து போற்றி

(௬௪)

குலவிப வானை வீடு கோத்திரம் † கவவி யூகித்
தலைப மர் ‡ பெரிசை பென்னுந் தண்பதி யதனின் மேவி
யலைநிகர் மிடற்றெம் பெமா னருட்சயம் பிலிவகத் தன்னே
நலனிறை யன்பிற் கண்டு நயங்கடி பணிந்து போற்றி.

(௬௫)

யாமிய திகைத்து ரோச மொன்றரை யெல்லே யேகித்
தேமல ரளிகள் கீதஞ் செய்பொழிற் கோயிற் பட்டி
யாமுகன் பதியின் கோவு மருட்சயம் பிலிவக மூர்த்தி
தாமரை புரைமென் றுளறிற் றலையுறப் பணிந்து போற்றி.

(௬௬)

* உம்பலான் -- இரகிரன் † கவவி யூகி -- இரண்டு குரோசம்,

‡ பெரிச்சிபூர் - பெரிசையென மரீஇயது.

நிருத்தின் நிசையிற் கவ்வி யூகியி னிலவுங் கோட்டித்
நிருநகர் மணியூத் தாற்றின் நென்கரை யதனின் மாயோன்
வருமக பதித தம்ப முனிமுனோர் வழிபட் டேத்துஞ்
சுருதிசூழ் சுயம்பி லிங்க மூர்த்தியைத் தொழுது போற்றி. (௬௭)

மேற்றினைக் குரோச மொன்றின் விளங்குநற் காரை யூரிற்
போற்றுசீர்த் சுயம்பு வாகப் போந்தருள் கணேச மூர்த்தி
பேற்றுசண் டீச மூர்த்தி யிருவரும் புடையின் மேவ
வீற்றிருந் தருள் சு யம்பி லிங்கத்தை விழைந்து போற்றி. (௬௮)

பச்சிமோத் தரத்தின் பாலோர் குரோசத்திற் பரவு நல்லூ
ரிச்சையீ னேகி யாங்க ணிலங்கருட் சுயம்பு வாய
விச்சைமா வடிவி லிங்க மூர்த்திமுன் மேவி யன்பா
னச்சிமென் மலர்க ளேவி நலனுறப் பணிந்து போற்றி. (௬௯)

உத்தர திசைக்கு ரோச மொன்றினில் வேத யோசை
நித்தலும் பரவி யோங்கு நெடுமறைப் பதியில் யாழு
மத்தகு பிருகு நாகர் குசகேச ராதி போரும்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேத்தும் சுயம்புவைப் பணிந்து போற்றி. (௭௦)

வடகிழக் காசையின்கட் குரோசமொன் றறையின் மாயோ
னிடரகன் றின்ப மேவற் றெண்ணிவந் திறைஞ்சி யன்பா
லடைவினிற் பூசித் தேத்து மரிபுர மதனின் மேய
படரொளிச் சுயம்பு மூர்த்தி பதமலர் பணிந்து போற்றி. (௭௧)

துன்னண மிமய மீன்ற விடுகிடை யிணைத்த கொங்கை
யன்னமென் னடைப்புன் மூர ஸனிமூர லலங்கற் கோதை
தன்னுமர் காத லான்றன் சுயம்பிரு நான்கும் போற்றிப்
பின்னரவ் விதழி துன்னும் பெருவனம் புகச்சென் றாளால். (௭௨)

மலமகள் வரவு நோக்கி வனமகள் மரக தத்த
லிலவுசீன் மணிகால் யாத்த பொற்றொடை நிரைவி தான்வ்
குலவுற வமைத்தல் போலக் குளிர்நனி ரிடைவ ண்தோ
மலர்துண ரலங்கு கொன்னுற யடவியி னகம்பு ருந்தான். (௭௩)

ஆங்குறு மிமயச் செல்வி யனாதி யா யவனி யெங்கு
மோங்குபல் சுயம்புக் கெல்லர மூலமா யுன்னி யாங்கே
பாங்கினர்க் குதவு மூல விலிங்கமப் பசிய கானிற்
மேங்கொளி விரிப்பக் கண்டா ளன்புனஞ் செலுத்தச் சென்றான். (௭௪)

உருவென வருவ மென்ன வோதொணு துபய மாகித்
திருவரு ளாகி வான்சச் சிதானந்த மாகிச் சிந்தைத்

கருணிறத் தாது முற்றும் வலித்தருள் காந்த மாகி
உருமையி னேக மாகி யமர்ந்ததிங்கேன்னே வண்ணல்-

(௭௫)

என்றினி தன்பின் வாய்மை யின்னன பலமுன் னேதி
மன்றலங் கோதை பாத மரையளி நிரையிற் சூழ்ந்து
துன்றிய*நமந்து பல்காற் றுணைவனோ டலர்வா சம்போ
லொன்றுத லுருவி னுங்காண் புறத்தழீஇ யுகைக் கூர்ந்தாள்.

(௭௬)

பண்டுந் கணங்கள் வேண்டப் பரன்கழுக் கடையாற் கண்ட
மிண்டுறு பவமுற் றோட்டி. வீடருள் சிவகங் கைப்பேர்
கொண்டமர் வாலி யன்ன குறிக்கெதிர் குணக்கிற் றோன்றக்
கண்டுசென் றினைய தீர்த்தக் கரையின்மேற் கொளி நின்றுள்.

(௭௭)

நின்றரு ளமலை பாத நேருநீஇ யனந்த னாதி
வன்றிற னாகர் வீழ்ந்து வணங்கின ரெழுந்து நின்ற
ரன்றவ டிருநோக் கன்னோ ரடைந்திடப் பெற்றா ரற்றா
னன்றிசெய் வாக்கை யுற்றார் நயந்தருந் துதிகள் சொற்றார்.

(௭௮)

மூலகா ரணியாய்த் தோன்று முக்குண ரூபி யாகிச்
சாலவின் பருளு ஞான சத்தியா யிச்சை தானு
யேலுறு செயலி யற்று மிறைவியா யிறைவர்க் கேயுங்
கோலங்கட் கியைய நிற்குங் கோற்றொடி போற்றி யென்றார்.

(௭௯)

போற்றிய காற்று னாக்கொள் புயங்கர்க் டம்மை யம்மை
யாற்றுநல் லருளி னோக்கி யகிகணீ ரலந்தை யீதி
னோற்றதென் னெண்ண மென்கொ னுவலுதி ரெண்ண வளனோர்
பாற்றக் ளுடைய யனந்தன் பதம்பணிந் தினைய பன்னும்-

(௮௦)

வனந்திகழ் முகிழக் கொங்கை வரிவிழி வளைக்கை வாழ்வே
கனந்திகழ் கண்டர் பாத முடிக்கொளக் கருதி நாயே
னினந்திக முடியர் போற்றுங்குமலையி லிறைவற் போற்றி
மனந்திகழ் தாமுன் னோற்ப மதிமுடி யெதிர்வர் தென்பால்.

(௮௧)

காண்டரு மலர்த்தி ருத்தாள் காட்டினன் களிகூர்ந் தெந்தாய்
சேண்டவழ் திங்கள் வேணிச் செல்வநின் றிருத்தாள் சென்னி
பூண்டிட விழைந்து னேனாற் புரிந்தருள் புனிதவென்றே
னேண்டரு தவரீ யின்னு மியற்றுதி யெய்து மென்றான்

(௮௨)

* நமந்து- பெயாடியாகப்பிறந்தவினையெச்சம்.

† கமலை—திருவாரூர்

இனியெ வனேற்ப தென்ன வெந்தைவா சுகிகாரக் கோட
னினைபுந் தாண்ட வத்தை நின்றெதிர் காண்பான் கொன்றை
வனமிசை மடுவி னேற்பார் மற்றவர் நாப்பண் மேவி
நனிதவர் புரிதி யாங்கு நாமுறை பொருட்டுப் பின்னான். (அ௩)

கௌரிதாண் டவஞ்செய் வோமக் காலேலில் மருட நம்பொற்
றிவியகுஞ் சித்த்தான் சூடச் செய்துமென் றருளிச் செய்தா
னவனரு டிலைக்கொண் டிங்ங னடைந்துநோற் கின்றே னன்னே
யெவமகன் றின்புற் தேனின் னிணையடி யிறைஞ்சப் பெற்றேன். (அ௪)

அன்னை யீண்டுப் போதற் கருந்தவம் யாது செய்தேன்
முன்னுஞ் சித்த்தான் சென்னி முடிக்கொள நோற்ற தல்லா
லெண்ணையிப் கருள வுள்ளி யெளிவந்த கருணை யென்னே
பொன்னல ரிதழி வேய்க்தோன் புரத்தொருங் கரு மின்னே. (அ௫)

அண்ணனின் பொருட்டிங் காட லறைந்தவா ழுணைக்காண் பேற்று
லெண்ணியா னோற்ற பேறு மெய்திய தின்றே யென்பா
னண்ணுகார்க் கோட னாகி நாகருங் குலமு மும்பீகா
மண்ணுமுற் றுய்ந்த வென்னு வணங்கின் றிவைது திப்பான். (அ௬)

வேறு.

விரிதலைக்கான் செயலொளிமாய் விசும்புமெய்ப்பி லறல்பானு விதுமுன் மாயு
மிருளான்முன் வலியின்மல மெத்தென்னு விதழி முதல்யாவுமோட்டிப்
பரனுருவிற் பாதிக்கொன்பான் மைக்கிணங்க வவன்சடைநாற் பயோத ரத்தி
னிருமுகினீ பகிர்ந்தணிந்த தெனவகிற்கொண் டிலங்குகைத் தியல்பு போற்றி.

இருளினேகின் னுணையின்யா மிரிப்பவினம் பற்றிவெகுண் டெம்மை வாட்டு
கிரிசைகினை தோதியெனக் கிளத்தவரு மிருசுடரைக் கெழுமு சேற்றர் [ங்
திருகுபுதன் காற்பிணித்த செயல்காட்டு மிரண்டணியத் தேச மென்ன
வருதாள வரதனன் னுதலணிகள் வயங்கோதி வனப்புப் போற்றி. (அ௮)

இருகுயினுப் பட்டடித்தொன் றென்றமுழி யாதிருந்தா லேய்ப்ப காய
பொருவரிய சிந்தாரப் பொடியொழுக்கு சேமந்த ரேகை போற்றி
பருமகிசா பக்கிரங்கித் தாடைமேன் முனிவுகொளீஇப் பாதி யாகி
வருமவிற்றன் பால்வைத்தருளினன்கொலென்னு துதன்மாண்பு போற்றி.

இருபுறத்தி லொதுங்கிவகுப் பெய்துருழ லங்குரித்தம் கிடங் களாக
வருகிறைக்கொ ளிரண்டால வாலமே யிடைமறைந்த வகையா தென்னி
னருசிலைத்தாம் வித்துமதி மண்டலத்தி னிறைந்தெழும்பு முழுத மேலே
பெருவறப்பொங்குதலினைனப்புகன் மஃதேகிறுத்துமிளிர்புருவம்போற்றி.

கரமிசைநாந் தரித்திடுநற் கழைச்சாப மலர்ச்சாய கங்க ளாதி
வரமுறக்கொண் டேற்றூனை யெரித்தானை மற்றுமொரு மதனை நம்பான்
மருவுறவைத்திடுதுமிவன்வலியடைந்துவெல்வெனவகித்தான்கொல்லென்
றுரைசெயவப் பரமனுளங் கவர்ந்தொளிநுந் திருவிழிமி னுருவம் போற்றி.

ஆயமத னாங்கொளிய வணிகீல வாதனத்தி னமர்ந்திட் டாங்கு
மேயநடு வியன்கறுப்பு மிளிர்மணியுந் வெண்டாள விதானம் வேயந்த
சேயமணிச் செய்தொடையிற் நிகழ்ந்தையுஞ் செவ்வரியுஞ் செப்பும் வாயிற்
கேயலிரைத் தேராணத்தி னிலங்கிறைசார்ந் திரோமக் கெழுந் லும் போற்றி.

குலவளிகட் குணவளியாக் குறித்தணுக வேறுந்விடாக் கொடிய வாகி
நலனறுசண் பகரிழித்து நயனவளி யருகநர கபங்கூர்ந் தென்று
மிலகுசரோற் பலத்தளிக் னெழுந்தாடிக் களிகூர வியல்பிற் றுகி
யுலவுருளிர் மணங்கமழ முயிர்ப்பெறியுந் திருகாநி யுருவம் போற்றி. (கூ
விருப்பூர் நாகியின்மூர் நகிடைந்த பரிபவத்தால் விழும் மீங்கூர்ந்
துருப்பூர் வாற்றாது நானறிதப்ப நேருற்றங் கொளிர்ப்புத் தோடுங்
கருப்பூர் மாதவிராய்க் கமழ்விசை யிற்பொலித்து கருப றெட்டுந்
திருப்பூர் மணங்கான்று செவ்வ ம்பல் வெள்ளாம்பல் செய்ய்வாய் போற்றி.

முல்லமுறுந் கவிழ்ந்துடைய முருந்துவரை கிணையுமேன் முதற்க யற்க
ணல்லுகா மிகரமாய்ப் பிறந்தகத்து நீத்தலுநீஇ நலியத் தன்பார்
புல்லுபத் முருவழியப் புதுவயிரஞ் செம்மணியாற் புனைந்து வைத்தா
லொல்லுமெனவியற்கைசெய்லொளிகான்றுமிளிநுககையொழுங்குபோற்றி.

அரனுருவ கின்பாலே யாகுமெனல் பிரத்தியக்கத் தறிவித் தாங்குப்
பாவுமுத்தி புத்திவிழை பவர்க்கருளும் வலத்திடைத்தப் பரமன் சாயை[பால்
விரவுந்காண்டருப்பணாமாங்கபோலமுங்கட்கயலொடுபோர்விளைப்பத் தன்
வரிமகரங்கொண்டெனவப்பெயர்ப்பணிகொடிருச்செவியின்வனப்பும்போற்

[தி

இருகார்க் கிருதனுக்க் கிருகிடைக கிருவளைக கிருசு கோர
மொருகாம ரூபிவிம்ப மொன்றுபிறை யொன்றுமுதி மொன்று மெனவ
னிரைமேவு மாமதியொன் றுள்தாகி னொருவாறு கிகர்த்தி யாண்டுந்
திருவாருங் கருணைதொடர் பின்றியெழுந் திருமுகமண் டலச்சீர் போற்றி:

பணிலமெலா மிகவலறிப் பயமருவி யுடல்வெளுத்துப் படருந் தேங்கத்
திணியகல்பு கதங்கண்முத்தஞ் சிந்துபுவிண் விரைசெலவிற் சென்று நின்றங்
தணிவில்சதா கதியிலைப்பத் தள்ளாடித் தலைவிரிந்து நடுங்கச் சாடி
யணிதிகழமு வரையுமிக் தமைந்திலகு திருக்கனத்தி னழகு போற்றி.

திண்டளவே சிறுதிலை திருப்பூட்டு மங்கலமுற் கிதைக்கு மாற்றல்
பூண்டவிட மொருங்கயின்றும் பூதேசன் மாதேவன் புரையின் றோங்கந்

கீண்டுசிப மாயோக ருடியின்மங் கலநாம மியல்பிற் ருங்கி
மாண்டருபல் லணிக்காசாய் மலிதருண் மங்கலநாண் வண்மை போற்றி.
அருந்தவஞ்செய் தானுமிணை யா துமென வடுக்கஹீஇ யமர்ந்து வேய்தான்
வருந்தவிய லாதுனக்கு மதித்ததனை வருந்தலமை பென்னு மாற்றற்
தருந்தகையி னப்பெயர்கொண்ட துதணியத் தனக்குவமை தானே யாக
விருந்தவிரூந் திருத்தோரு மியைபுறுபன் மணிப்பணியி னெழிலும் போற்றி.

வளைதலுறா யாத்தலுறும் வல்லகியின் தண்டித்து வயங்கு செச்சைக்
கிளர்நறுந்தார் வாடுதலிற் கீழ்ப்படுத்து கூர்ப்பாத்தின் கெழுசீர் போற்றி
யனகமலை யாண்புருத்தம் புயங்கோட லலைத்தென்று மமர வோட்டி
வளர்புவன போகமெலா மகிழ்ச்சனிக்துந் திருக்காத்தின் மாண்பு போற்றி.

வித்துருமம் வகிர்த்துதுதி வியன்வயிரங் பதித்தாங்கு விளங்குஞ் செய்ய
கைத்தலமார் விரானிரையு மன்னவற்றி னுகிர்சிரையின் கவினு மேன்மை
வைத்திலகுமேற்கோளாய்வாருண தூலிதன்பாலேவந்ததென்னு [போற்றி.
வித்துவமெய்ச் சிரோமணிகள் விரித்துரைப்ப வொளிர்வரையின் விதமும்

இன்பாலி யெவைக்குறரு ளீசனுகர் தாவெழிற்பே ரின்பவாரி
தன்பால் னமுதநிறைத் தொளிரிலே மூடிக்கொன்பாற் தசும்ப ரென்ன
வன்பாச மறப்புடவி வந்தருளெங் குலக்காழி மணிக்கு நல்கு
மன்பாரு மிருளுனத் திரட்சியென வமைத்திலகு மம்மம் போற்றி. (௧௦௩)

சொன்னமலை மணிச்சிகரந் தொடுத்தியு மருவியெனச் சணங்கு பூத்த
வன்னமுலைத் தரளவட வனப்புங்கீழ் மலைதனிந்மேன் மலைச்செல் வானிற்
முன்னலரி துருவருத் திரச்செலவி னடுத்தோன்று கோற்றம் போல
மன்னியவந் தரளவட மத்தியிற்செம் மணியார வனப்படும் போற்றி. (௧௦௪)

விண்டுவைவாத் திரங்கொன்வட தளிர்விலக்கி மூவரமுதல் விபுத ரோடு
மண்டமெலாந் தனில்வகித்தப் பவஞ்சுநிறி வறிவிலபாத் தடைத்ததேகொன்
மண்டுசரா சாம்பிரித்த வரம்புகொலென் மயிரொழுங்கும் வகைமூன் றாவி
கொண்டரைதேற்றுதல்போன்றும்மடியிலகுதிருவயிற்றின்கோலம்போற்றி
தற்பொறைகொள் வானரிமுற் சமெனப் முழுதடங்கிச் சத்தா யாண்டு
கிற்பினுயிற் கன்பினருந் தவர்க்கலனு நேர்த்தோன்றா கிமலன் பன்னு
ளற்பினெடுந் தோல்வேணி யாதிபுனைந் தாற்றுவவத் தாலன் னாதே
பொற்புறுகைப் பரிசத்தாற் புலனாகி யுளதாகு தசப்புப் போற்றி. (௧௦௫)

தேவரொவ்வோ ருறுப்பாமவை திகத்தேரச் சிறவூர்த் சிவனை யங்க
மாவதொரு தட்டானே வேறுமென வதுகொண்டாய் கணிக ளாரந்து
மேவுறுசீர்த் கடிதடமும் வென்றுநிறுத் துரோமணிர விசயத் தம்பந்
தாவநேர் குழியின்வலஞ் சுழியினமர் திருநாபித் தலமும் போற்றி. (௧௦௬)

* இன்—ஈண்டு நீக்கப்பொருட்டாய ஐந்தனுருபு.

நற்றினுற்பா தந்தாலென் நீற்றினுவப் பின்றியினைத் தீர்வா டன்னா
லாற்றுதுபி னுணையாகி யதஞரிபட் டார்தையுற வரம்பை வீட்டித்
தோற்றுபுழைத் தூசலினு டொறுமலைந்து தண்டமுறச் சுண்ட மாட்டி
மாற்றுயர்பொன்னுந் தோர்க்குவாழைநிறுத் தாங்கொளிர்கவா னும்போற்றி.

பங்கமுருச் சலொருவித் தாக்கவைப்ப வோடியனோ பதுங்கித் தன்னை
யங்குநினைத் தினைந்தலவ னதனலே நடுங்குகுளி ரடைந்து நாளுந்
தங்குதலி னதுபெயராய்ச் சார்ந்தியிப் பவனெடுண்டந் தாத்தி லோடத்
துங்கமிரு மியலெழிற்குத் துணைவேறின ரெளரிச்சாறுத் துணைகன்போற்றி.

கண்ணினையாற் கயல்புகுதுங் காரகமே தன்பாடி காவ லாக
நண்ணிவரா லிலைந்துவெள்ளத் துள்ளுண்டு நிலையின்றி லலியவாவந்
திண்ணியர்முன் னில்லாது பின்னின்று பிணிப்புண்டு தெறலே செய்வன்
கண்ணினவம்புக்கிடனுய்க்கடைப்படவென்றோங்கிகிகர்களைக் கால்போற்றி

எத்துணையு முணர்ந்தாரு மியற்கருவி யாலனந்தே யீதல் போல
நித்தியமா ருயிரெவைக்கு நிகழ்கனம் பலமொர்த்து னிறுவிப் போக
வத்துவொரு தட்டினிநீஇ வழுங்கியின் சிற்பதகா மரைக டம்பால் [ற்றி.
வைத்துளபொற்றராசுகொலென்வகையமைந்தமணிப்பரட்டின்மாண் புபோ

அறனிதைநின் றைந்துமக மடக்குபுநோற் றுணுகி ராதுமென்றங்
குறுகமடப் புறவடியு முளமொருங்க நோற்றல்புற வுறப்பி னுலங்
குறிதரவைந் தும்மொருபாற்கொண்டனகொலெனச்சாரங்குலியுமாங்க
ணிதைதராமவற்றி னுதிதிரைத்துவைத்தாங்கிலகுமுகிர்லிரையும்போற்றி.

பழுதுணங்கல் துவிதன்முதற்பனகொன்றுநின் றியண்டப்பகுதியாவும்
வழுவில்லியாப்பியமாகமலர்ந்தருட்டேன்பிரவகிப்பமணந்தெஞ்ஞான்றுங்
கழிபுலவிக்காலான்செங்கரத்தொளியும்புறங்கொ டிப்பக்கடிந்துகண்ணீர்
மழைபொழியுன்பருளமலர்த்ததஞ்சார் திருவடித்தாமரைகள்போற்றி.

அண்டர்பிரான்புலவி தணிப்பான்ரொழுமப்ப துறையோளுமராளம்
பண்டுமுடியண்டமெலாம்பறந்துழன்றுங்காணாதுபரிந்த தின்னாட்
கண்டனமக்கண் ணுதல்சேகரமெனமாறையெகினங்கலித்தல்போல
வண்டாளமாறையநூபுரமிசைக்கு

ஆரமிகண்டுகனியான்பாறேன்கழைமுதல்வேம்பாகவீணை
சாரியைசார்பெயராகச்சாரிகையேகானகண்டந்ததைவேயின்
சேகொடியதாகவரன்றிருவருட்பாவினிற்போலத்திகழ்பேரின்பஞ்
சாரவருன்பழுத்தொழுதுதண்குதலைமழைமொழித்தருகிர்போற்றி.

பேட்டனமும்பிடியுமலர்ப்பிரமணார்பெருங்கானிற்பேதுற்றோட
வாட்டுமெழில்வாய்கடையுமபீலுடைந்து மகம்சுமப்பவைத்தவாய்மைச்

சேட்டியலுந்திருந்துமியற்றிருமேனித்தெய்வமணச்சீரும்போற்றி
தேட்டமொலஞ்சிறப்பவருச்சிவகாமசுந்தரியென்றிருப்பேர்போற்றி.

வேறு.

என்றா விறைத்து திப்ப விமாசலை யெம்பாலன்பா
னன்றுநீ புகன்ற வந்த நற்றுதி யினிது வந்தே
மொன்றிய வன்பி னேது முவரெவ ரவரி வற்றை
மன்றவிக் கினிது வாழ்த்து மறுமை டைவார் திண்ணம். (கக௭)

அனந்தரீ யமல னந்தா ளைந்தவா மடுத்திவ் வேல்வை
நனந்தலை முன்ன ரோபோ னயத்துநோற் றமர்தி யெம்மா
னிணந்தர வனந்தரம்போந் தெ ள்ணிபாங் கருளு மென்னாத்
தனந்தனி நின்றோர் காணுந் தற்பரையேவிப் பின்னர். (கக௮)

பங்கய மலரிற் சேக்கும் பகவன்மா லாதிவானோர்
தங்கரஞ் சென்னிகூப்பித் தாழ்ந்தருச் சனைசெய் தேத்தி
யெங்களை யருடி யன்னே டென்னசின் றிரப் பநாளும்
மங்கல மளிப்பான் பாங்குக் கூளியர் வதன நோக்கி. (கக௯)

ஈண்டுநா மீசன் பூசை யியற்றுதற் குரிய வாச
வேண்டுப காரணம் யாவும் விழைதரக் கொண்மி னென்னாத்
தூண்டின டன்பால் யாவும் தோற்றிவைத் தருளும் வாய்மை
பூண்டவெம்பிராட்டி யாவி போற்றிய புரிந்தீ தாற்றும். (க௧௦)

தவமதற் குரிய வங்க நானமே தருப்ப னாதி
யவைதமக் கேது தீர்த்த மாகுமென் றமலை யெண்ணி
பவன்மலர் க்கரத்தின் மேவும் பரசினை நினைவிற் கொண்டா
ளவிரமுடி படையாங் கெய்தியடியிணை யிறஞ்சிற றம். (க௧௧)

அப்பர சதனால் யாவு மாணர்க் களிப்ப தாய
திப்பய தடமொன் றுக்கிச்சிவன்முடிச் சகிமேற் கிந்தை
வைப்பவக் கங்கை யாண்டு வந்தன ளன்ன வாவி
யிற்பய னிறைத்துத் தூம்பை யியற்றிட விமயப் பாவை. (க௧௨)

அத்தகு மேல்வை தன்னி னருளினான் மரபி னாடி
நத்தெறி திரைநீர் வைப நவிற்பிய காட்டி வாளா
புத்தம் முனிவர் வாறே றிரவிமுன் னவர்க்குந் னோகை
பொத்தவம் மனுக்க னோதித் தருப்பணம் புரிந்து பின்னர். (க௧௩)

கூந்தலை வேணி யாக்கி மரவுரியுடையாக் கொண்டி
வாய்ந்தபை ங்குசையி னாய பவித்திர மலர்க்கை பூண்டா

ளாய்த்தாபாலத் தங்கியா கியா யைமும் தத்திற்
போந்தவும் மறுக்க ளால்லி புதியத் தூளஞ் செய்தான். (க௨௪)

உத்தம வங்க நெற்றி மார்பக முந்தி சானு
கைத்தலங் கண்ட முன்னக் கவினிறை யங்க மெங்கு
மெய்திரி புண்ட சிங்க ளாணித்தனை வேத கொப்பிற்
முத்தியைந் தெழுத்திஞ் சான் முற்றுகை செபிக்கிறுந்ருள். (க௨௫)

வேறு.
தேவமுன் னருள்பணி சேக்குஞ் சென்னியர்
சேவடி யிணைமலர் சேக்குஞ் சிந்தையர்
மேவிய பரிசனர் குழாங்கள் வீற்றுவிற்
ருவரு பொருளெல்லா மடைவி னீட்டுவார். (க௨௬)

போகித் துலகினிற் போகி யைந்தரு
வாகமர் மணிசிதி மருந்து தேனுமுன்
கைய* தெவ்வீ மீண்டவனி புக்கவ
னோகையி னொருபுடை யுறுவிப் பாரசிலர். (க௨௭)

மயனைமும் கூவியொன் மணிபொன் னுதியாற்
பயனிறை வட்டகை தாகம் பாசனம்
வியனுறு மஞ்சன கடமுன் மேதரு
நயமிகு பொருளாபல் நவிலகிற் பாரசிலர். (க௨௮)

ஐந்தரு வாதிய லாரங் கண்டுகை
யுந்தொளிக் கோள்கை யோதுதங்கனை
முந்துமொன்மருடன் குண்டுவமுன் னுயவு
வந்தனர்வந்தவண்மணிவிப் பாரசிலர். (க௨௯)

திரனுறு நந்தைபத் திரைச சீலையே
சுரபிச மரசை யெயின் பெயிரிற் றய்யகோ
புரமுற் கைவகை க்கப்பிலே போதா
கிரையுறக் கொணர்ந்தவண்ணிரைவிப் பாரசிலர். (க௨௯)

உலகிலெண் னுமபரி னுமப ரிமபரி
னிலவுபம் மீதத்தமுக்கிரமபு பொற்றந்த
பிலகுவாய்த் துலகிலெக் கெகணித்திருத்தியாந்
கலைவறகுகைத்தவந் துளவிப் பாரசிலர். (க௨௯)

*தெவ்வதல்—கவர்தல்.

*உழம்பர்—சுழப்போலி.

உழம்பு மறைமலர் உழம்பு மறைமலர் உழம்பு மறைமலர்

கந்தமிக் கூட்டிய தைலங்குணரி
தந்தவெண் பொழியரிசுனத்தின் வண்பொழிய
யுந்துமா மலகத்தி னுலர்ந்த வெரண்பெரடி
வந்தவ ணோபுடை மலிவிப்பு பார்சிலர் (கநஉ)
அரனமர் சிவபுரக் கணியு தாயகேச
புரமதிற் கொணர்தரும் பொருவி நேனுவிந்
பாவுறு பஞ்சகவ் விபமும் பாசுனத்
தூனுறு மாயிடை யுறுவிப் பார்சிலர் (கநங)
மாபுளி யமைத்தவான் கீழ் வண்டலிர்
கிருதமொண் மதுச்சுருக் கரைபிக் கேத்கிளர்
பொருக்கீளர் தொருங்குற்பு புணர்த்த நல்வரு
தரிமப வமைக்கு நரங்கு ணோர்சிலர் (கநச)
முக்கனி யுடன்றொகு முறைசெய்மைந்தரு
தக்கடம்ப லகிதைத் தமைப்ப ரோர்சிலர்
தொக்க வான் பய நறுந் துகிலி னுல்வழித்
தொக்கந் கடம்புலகிரைப்பு ரோர்சிலர் (கநடு)
தயிர்வெயி னிறைகடங்கு கணமழ்பு ரோர்சிலர்
ரயிர்முதி ரிக்குத கம்ப லர்சனைவச்
செயிரறு கனிகளி னிரதந் தெங்கினீர்
வயினிறை பொற்கட மலிவிப்பு பார்சிலர் (கநசு)
நறுங்குரு மெருங்குடி கெய்வை நானஞ்சால்
புறுங்குருப் புறம்புரு கொடியு குங்குமம்
பிறங்கிம சலமுதற் பெய்து சால்களிற்
பிறங்கெழு கலவைகள் கேர்ப்ப ரோர்சிலர் (கநஎ)
சொற்படு கூரியதாய வரலரிப்
பற்பல வகைய செம்பாகச் செய்கையி
னற்புத விதவரு தபுப வர்க்கங்கள்
பொற்புற வமைத்தனர் புலவ் ரோர்சிலர். (கநஅ)
அலுவலகையுணைக்கனவ் கடவுளின் நறஞ்
செவ்விய வயினியுஞ் செய்ய மாமணிதிகு
தவ்வியப் பரசுனைத் தமைத்திற் சீர்ப்பட்டாதி
தவ்வியின் முழுவைத் துவப்ப ரோர்சிலர். (கநக)
புலிப்பி னுஞ் சுருட்டுகோண் மெலி லிசெயொண் பாக்கதி
நீட்டாச்சுயத்ததற் பூயி லவங்குஞ் சாதிக்காய்

முயக்குறு மேலந்தக் கோல மேமுக
வியத்தகு வாசங்கண் மிசுவிப் பார்சிலர், (கசய)

தொண்டகந் தமருகம் படகந் தூரியந்
திண்டிமம் வளைகிணை திமிலையானகந்
தண்டிமத் தளமுழா தக்கை தண்ணுமை
கண்டமுன் னியம்புந் கஞல்வ ரோர்சிலர். (கசக)

ஆடக நவமணி யாதி யாற்புரி
தோடவித் பூகத மரம்பை தோரண
நீடுறு கழைநிரை நிறுவி யாங்கணும்
பீடுறு மணியெலாம் பிறக்குவார்சிலர். (கசஉ)

கற்பக மலரீழை யாதி காமரு
பற்பல பொரு ளிற்பூம் பந்தர் நாட்டியாங்
கற்புத மணிமல ரலங்க றுக்கமேற்
பொற்புறு விதானங்கள் பொலிவிப் பார்சிலர். (கச௩)

அலகிடன் மெழுதத லாங்கு வெண்சுதை
யிலகுற வெழுக்குத லிழைவிப் பார்சிலர்
புலனெலா மிமசலம் பொழீஇந் தும்புகை
பலமல ராதிகள் பரப்பு வார்சிலர். (கச௪)

மரபுளி வருமலர் மாலை யிண்டைதார்
நிரைநாளு மவ்வன நிராஞ்ச வன்னக
விரைதளிர் மலர்கன்கூ விளம்பைந் தூர்வைமு
னுரைசெய்ப்பல் பொருள்களு முறுவிப் பார்சிலர். (கச௫)

ஒன்பது கண்டமு முரைசெய் தீபமு
மன்புவி முழுதினும் வயங்கு மாண்பொரு
னென்பன யாவையு மீட்டி யாயிடை
யன்புள மகிழுற வமைவிப் பார்பலர். (கச௬)

வேறு.

இன்னன பலவு மிவர்செய லாக விதைவி முற் செபமுடித் தெழுந்து
தன்னமர் காத்த் தேநரி நாதன் சபரினயக் குறுந்திரவி யங்க
னென்னவு மமைந்த வகையெலா நோக்கி யிலங்குமத் திருத்தளி நாதன்
முன்னுற வடாது முகத்திருந் தென்று முடிவிலாப் பூசையின் முயல்வான்.
கருத்துறப் பிராண யாமமுஞ் சகனீ கரணமு யியற்றிமுன் னிலங்கும்
பருத்தபன் மணிச்செய் வட்டகை களிநீர்ப் பாத்தியா சமனமர் க்கியநீர்

நிருத்தக வமைத்துச் சிவார்க்கினங் கரன்முற் றிகழ்தரு துவாரபூ சனைக ளருத்தியின் முடித்தா ளகில முந் தனையே யருச்சித்தாங்கருள்பெற நின்றான்.

ஐவகைச் சத்தி யந்தரி யாக மாற்றியா தனங்கற்பிப் பானாய்
மெய்வகைச் சத்தி யாதிசத் தியந்த மேதகப் பூசித்துப் புவன
முய்வகை யமர்ந்த வருட்குறி சூழ மூர்த்திந் வேசன முஞ்றிப்
பெய்வகைக் கரத்தாற் றண்டமே முண்டம் பிறங்கிடும் வத்திர பங்கி. (கசக)

பூம்மையும் புரீந்தாங் கிலிங்கவா கார முன்னுற தொருபது கரங்க
ளாமுசம் பதினைந் தருள்பொழி விழிக ளைங்கலை யாதிய வமர்ந்த [செய்
செம்மைகொள் வேணி யெண்ணிரண் டாண்டிற் றிகழ்பளிங் ளுருவபாவனை
தெம்மையா ளுடையான் லீத்தியா தேகத் தினைக்குறி யிடைநிய சித்தான். ()

நேத்திர நியாச மைம்முகந் களிணு நிலவுறப் புரிந்துபன் மலர்கள்
சேர்த்திமென் கரங்க ளஞ்சலி யாக்கிச் செப்பியைந் தெழுத்தை யச்சிவனைக்
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞான னந்தநிட் களவி யாபியாய்க் குறித்தவஞ் சலியை
மீத்திகழ் துவாத சார்த்தத்தி னளவு மெல்லென வுயர்த்தியவ் விமலன் (ககக)

அலரிசாந் தியனாப் புருநடு வளவு மாங்குறின் றிறக்குபு கோடி
நிலவுகாந் தியனாப் மெல்லெனவிதய ந்றுத்தியவ் வஞ்சலி யதனுண்
மலரினோ சகத்தான் வந்திலங் குறுபா வனைபுரீஇச் சத்தியோ சாதந்
நிலகுமக் குறிமா முடியினுய்த் துலகென் பெய்தவா வாகன மியற்றி [ககக]

திருமிகு மனைய றிட்கள சிவன்ருன் றிகழ்சதா சிவனருட் குறியின்
பிரமரந் திரத்தா லிருதய கமலப் பீடுசா லிடத்தினை தமர்ந்து
மருவிவீற் றிருப்ப தாகிய நினைந்து வயங்குதா பனசந்நி தான
முரியசந் நிரோத ருஞ்றினையம் முடியி னும்மருக் கியங்களைந் தாதவி []

ஆயுயின் னிதயா தியநியா சபுஞ்செய் தடியினைப் பாத்தியம் வதனத்
தேயவா சமன முடியருக் கியந்தந் திருசுர நிறைபுட்ப தான
நேயமோ டளித்தம் மாலிய ருமுது நீக்கியோர் மருமலர் புனைந்து
வாயவண் சுகந்த தைலமுன் னாய மஞ்சனந் தரமனம் புரிந்தான் [கக௪]

அன்னது நோக்கு கடளிய ரதற்கா மரியன் திரவியம் யாவு
ன்னரங் கமைத்த சால்களி னின்று முழுமணிக் கலசத்தின் புகந்து
ன்னிரு சுரத்தாற் றரத்தா வாங்கி விமலனார் திருமுடி மீது
ன்னுமூவிரண்டங் குலவள வுயர்த்தித் துணைக்கர கலசத்தி னெழுக்கும் []

ஞ்சனம் பசுக்கொம் பக்கிரத் திழியும் வணப்பேர மாணமா வாக்கி
ஞ்சனம் பரமன் றிருவுளங் குளிர்ப்ப மலிதை லாசிகாந் மிடற்ற

மஞ்சனம் பதுக்காங்குண்பினெவ் வொன்ற வுருமுறை வரிசையி னுட்டி
மஞ்சனம் படுக்குந் குமுனடைக் கெளரி வயங்கிய வவற்றிடையிடையே. []

விராமலர் புனைந்து நதும்புகை சுடர்கை வேத்திய மாதிரத் தலர்சேர்
புரையகல் சுத்தோ தகமுட னுட்டிப் போற்றுமெண் பானொரு பதமென்
றுமாமதத் திகழு முருத்திர மூலமுள முறவோதி யாங் கனைத்தும்
வரைபட வாட்டி யீற்றினிற் சாந்த மணிப்புனல் மணமலர்த் தோயம் (௧௮௭)

மறைபுக நிரிசு பன்னநன் கமைத்த வனம்விசே டார்க்கியேர் தகமு
முறைமையி னுட்டி முடித்தபி டேக் மொழியுமக் கணங்கழி ருன்னம்
பொறையெழிற் றிருவொற்றுடையிட்டாரம்புலர்த்தினளன்புகன் றுதன் றனைத்த
னிறையை யாட்டு நீர்கட் கருப்புனலாட்டி யிருங்கதி யளித்திடு மியல்பை ()

யாவரு முணர்ந்தாங் கச்செய றிலினிற் றின்புறக் கருதியிவ வுலகை
யேவின் றருளெம் பிராட்டிமஞ் சனஞ்செய் திராய் புலர்த்திய வளவே
தூவிய வீறு சாந்தமக் கதைபைந் தூர்வைகூ வளமணிந் ததன்பின்
மேவுபொற் கடிருத் திரங்கெள பீனம் விலையிலாப் பீதநேத்திரமும், (௧௮௯)

நவமணி ருயின் ற கோளகை மகுட நன்மணி கண்டுகை யாரஞ்
செவியணி யுபலீ தந்தொடி யாதி திகழ்தொடை யிண்டைமுன் னணிந்தன்
பவிரிவ யாங்கம் வேண்டல்போ காங்க மருச்சித்தாங் கலர்நிறைத் தங்கைத்
திலியவஞ் சலியான் மும்முறை தூவீச் சீவாக ளானவ வலியை, (௧௯௦)

வாட்டமெய்க்கு ஞானம் வழங்கிய புரியும் வரத்தவாந் தூபதீ பங்கள்
கோட்டுபு குழிலை வரைந்தென வதன்பிற் கோதறு பூசனை புரிவோர்
சேட்டிள மதிசேர் வேணியெம் பிரான்பாற் சேர்தர முனையதற் போதங்
கூட்டுமுட் செயலை வெளியறி குறியாக் குயிற்றுமா ந்வேதனம் புரிவான் ()

கூளிய காங்கட் பாப்பிய வுணுவின் குவான்று மு துங்கர மலர்நீர்
நீளுறு புரோக்க ணம்முன மியற்றி நீர்க்கண ருதலிரு நான்கென்
றஞமச் சங்கரா ரம்புரிந் தவற்றி னமைவுறும் வீடத்துவ மகன்று
சேரளிலா வழுதத் துவம்பெறு மதமுற் கூறியப் பாவனை குயிற்றி (௧௯௨)

இன்னுரை மனுவோ டெம்பிராற் கூட்டி யிலகுபா னீயமு மீந்து
பன்னுமா சமனார்க் கியமளித் தினிய பாகிலை யுடன்முக் வாச
முன்னளித் தரிய புகைசுடர் கோட்டி முதியமா தீபமுன் னெவையு
மன்னுறு சிவத்து வந்ததப் புரிபா ளிதமலி தீபமும் வயக்கி (௧௯௩)

அருட்டிரு நீற்றை யங்கையா ளன்னி யணிந்துதர்ப் பணநிழற் கவிகை
சுருட்டியா வவட்டங் கங்கிரிவீ சனமுற் சொல்லுப சாடங்க ளெல்லாந்

தெருட்டியபுரிந்துசெம்பொற்பாசனத்திற்றிருத்தியாங்கழைத்தகடவீனத்தைப்
பொருட்டிரு நாம மாயிரம் புன்று புராசனன் சேவடிப் போதில்.

செங்கரத் தொளியான் முன்னிற மறைந்து செந்நிற மாகவோ கொண்டு
விந்திதத் தோடு சாத்தின னமலை யெம்மனோர் மும்மலத் தியல்பை
யங்கினி தடக்கிச் சிவமய மாக்கி யடிநிழற் புருத்துபே ரருளை
யெங்களுக் குணர்நி தீரிசன மரபி னிலங்குறக் காட்டுத லியைபு. (க௯௮)

விமலையின் னறுக்க கதைகண்மா லூரம் விரைமலர் காமலர்க் கார்த
டமிலுற நிறைத்தாங் கஞ்சலி புரிந்து தருமியற் பவித்திரஞ் சாத்தி.
யமலவைத் தெழுத்து மழுத்திய ஷாத்தி னன்புறு செபயினி தாற்றிக்
கமைகொளச் செபமுங் கன்மமு முயிருங் கண்ணுதல் வாதமென் காத்தில்.

ஐயவேற் றருள்கென் றங்கைநீ ரலரோ டளித்தன தெறித்தனத் தாதுந்
றுய்யமாண் சிவாங்கி விளைமுறை முடித்துத் துதிசத வருத்திர மாதி (௧)
செய்யன புகன்றிம் முறையின்முப் போதுந் தினந்தொறுஞ் செய்துல ருயிர்
ருய்யநற் சானம் யோகமே சாந்தி தாங்கிக னுறத்தழீஇ நோற்றான். (க௯௯)

வேறு.

ஆன பாலினைப் பானையை யம்முலை வெண்ணெய்
மேன கக்கொளுஞ் செய்தியின் விரிந்தெங்கு நிறைந்த
மான மெய்ப்பா சிவம்வெளி வயங்குறக் காணுந்
தூந் லச்செய லருச்சனை யென்பது றுணிந்தோர். (க௯௮)

அனைய தன்றியு மைம்புலப் பகைதெறு மறவீ
ரிளிது கேண்மினீ ருலருயிர் யாவையு மீன்ற
புனிதை யொப்புயர் விகந்தவன் பூரணி பொருவாத்
தளித வாச்சிய மறைமுழு துணர்தராத் தகையான். (க௯௯)

எம்மை யெம்மையும் புரத்தலே யியற்றொழில் பூண்ட
வம்மை யப்பா சிவத்தொடு மயின்னையா யனலம்
வெம்மை தண்மைநீர் விரைமலர் மணியொகி- வியோமஞ்
சம்மை, பால்கவை பண்ணிசை முதலிய தொன்கபேரில். (௧௯௦)

எக மாகிளின் தறிவீச்சை செயல்களா யியைந்துந்
தேக மாகிகொன் சிவரை யுய்விப்பான் சிறந்த
வாக மவ்வணர் தானுங்கொண் டன்னதற் கியைப்புப்
போக, மோக்கங்க டருந்திரு நாமங்கள் பூணீ (௧௯௧)

கெழுவு மாசகல் கூடத்தப் பிரமவைக் கிபமே
யுழுவ லன்புகொண் டெறுபசு பதிகஞ்சய் யோகந்
தழுவு மின்னன தத்தம கெறுமுறை சாற்று
மழிவி லாச்சிவ சாயுச்சி யம்பெற்ற கமைந்த. (௧௭௨)

உத்த மோத்தம நிபஞ்சிவார்ச் சனையென வுலகோர்
கைத்த லத்தினு மலகத்திற் கண்ணென் னுணர்ந்து
மெய்த்த பத்தியிற் சிலத்தின் லீதியினிற் புரிந்தே
பொத்து மாசுறுத் தரனடிப் புதுதுபே ரின்பம். (௧௭௩)

உற்று வாழ்வறக் கருதியிவ் வொருபதி முதலா
மற்று மிப்புவி யிடைப்பல தலங்களின் வதிந்து
முற்று மந்திரங் கிரியைபா வனைவிதி முறையிற்
சற்றை வேணிகு சனைபுரிந் தினிதுகாட் டிடவும். (௧௭௪)

வேத வாகம புராணங்க ளாதிய வியனூல்
சாதூர் மாமறையந்தங்க டன்னிகர் தாளு
மேதை யாகமாந் தம்மெனு மெய்கண்ட சுருதி
சீத நால்வர்வாக் காதிய திராவிட வேதம். (௧௭௫)

பன்னு மின்னமெய்க் நூலெலாம் பதிப்பொரு ளொன்றே
யுன்னு மப்பதி யுமாபதி யேயுவன் ருனே
முன்னு சாருவ வியாபக னனாகிமா முத்தன்
கொன்னு டைச்சரு வஞ்ஞதை யாதிய குணத்தோன். (௧௭௬)

அவனை யல்லவ ராரிபிர மேந்திர ராதி
திவியர் மானுட ராதியர் யாவருஞ் சீவ
ருவாரி நீர்புரை வியாப்பியர் சிற்றறி வுடையோ
ரெவரு மாற்றல்சா லனாகிமா மலபெத்த ரொனவும். (௧௭௭)

அம்ம லத்துவ நீங்கியவ் வான்மகோ டிகடாஞ்
செம்ம கத்துவ சிவத்துவப் பேற்றினைச் சேர்ந்தே
யம்மை யப்பளு யமர்ந்தரு ளவ்வா னடிக்கீழ்
மெய்ம்மை யுற்றுவாழ் பேரின்ப மேவுதற் குரிய. (௧௭௮)

சிறந்த காரண மகம்புற மிரண்டினுஞ் சிவனை
ந்றைந்த வன்பொடு நாடொறு நியதியிற் புரியுந்
வ்றந்த தொண்டெனுஞ் சிவார்ச்சனை யென்னவு மேலா
யறைந்த வாகுயிர் போலுமீ தில்வழி யறவீர். (௧௭௯)

ஆவீ நீங்கிய வாகமே யொப்பன வாக

மேவு மேனைய தவமெலாம் விலமா மெனவு

மோவி லாதுபன் முறைமுறை கையெடுத்தே துரைத்தே

யாவு மீன்றவ ளியற்றியிக் கிலகுறக் காட்டும்.

(கஅ௦)

நேரில் பூசனைப் பெருமையை விளக்கவு நிலையா

யாரு மம்மரி னுய்த்துணர் வின்மையி னானே

சோரு மாந்தரை மருட்டுவஞ் சகத்தினே துணியே

மோரி னும்பிர மம்பிறி தில்லையென் றுரைத்தும்.

(கஅ௧)

பிணைய கண்டித மாம்பரி பூரண பிரமந்

தலையொர் சூர்த்தியிற் கண்டிதப் படுத்துதா பனமாம்

விணைய பூசனை புரிபவ சறிவிலா வீண

ரெனவும் பூசகன் பூச்சிய னென்றிரு பொருள்கள்.

(கஅ௨)

இன்ற தாகவிற் பூசனை யாற்பயன் யாதோ

வென்றும் வானர கிருண்மல பந்தமே மோக்க

முன்றி கழ்பொரு ளியாவையு முயலீடத் துலவை

யொன்று காயவம் போருகங் கமடத்தி னுரோமம்.

(கஅ௩)

இலகு வந்தியின் மைந்தனே யிரச்சுரப் பாதி

புலனு ருதவிப் பொருள்களிற் பொய்மையே யென்றுங்

கலதி வாய்ப்பறை யாகநாக் கடிப்பறைந் தருணா

னலனு ற்புக ளியதிகண் மேற்கொடு நடத்தும்.

(கஅ௪)

வலிம னத்திலார் மாட்டுட லாநியை வருத்தி

யலைத லன்றியோர் பயனில வயனெறி யதுதி

ரிலகு விற்பய னுறுநெறி யிநெறி யெனவந்

நிலையர் தம்மனச் செலவினுக் கிணங்கவே நிகழ்த்தும்.

(கஅ௫)

போத ஔரிய ராயுவ மாதிகள் பொருந்த

வோதி யானாயும் வசித்தவ ருவந்தன ளளிர்கு

மேத மார்பொருள் கொண்டுபோக் கியப்பொரு ளியாவந்

காத லாற்கொணர் வித்தவை நுகர்ந்துளங் களித்தே.

(கஅ௬)

நீமை யொன்றிலாச் சிவனடி யரர்களிச் சிறந்தோ

ராமெ னாவல கறிந்துவந் தடுத்திடந் காகந்

காம நீறுகண் டிகைமுதல் வேடமுந் தாங்கித்

காம மாதியுட் கரந்துநந் ரொழில்வெளிக் காட்டி.

(கஅ௭)

தாமுந் தம்புக னம்பியே சார்ந்தவ ரெவரு
நாம வெந்நிர யத்துறு துன்னெ றி நயந்தே
சேம நீருல கத்திடைச் சிற்சிலர் திரிவார்
தோமு னாரிவ ருழ்வலி சொல்லுதற் கெளிதோ. (க௭அ)

இனைய பாதகர் வஞ்சக மார்க்கமெய் யெனவே
கனவி னுங்கரு தாமலெம் மன்னதான் காட்டும்
புனித மார்க்கநின் றுலகுய்ய வீண் டது புகன்ற
முனிவீர் காளுமை யாங்கன முயறவஞ் செயுநான். (க௭க)

ஆண்டு துறுசென் றிடப்பிரி வாற்றொணு தவன்போ
லீண்டு மாதவங் காண்டா வெள்ளிவெற் பிசந்து
மாண்ட ருங்கட மதிமகம் பருவம்பொன் வாரம்
பூண்ட நற்றினத் தறனிறை பிறைமுடிப் புனிதன். (க௭௦)

வேதன் மேதரு மாதவ ராதிய விபுதர்
மாதபோதனர் நந்திமுன் னோகுழீஇ வயங்கும்
பாத சேவையர் நாவையர் துதியினர் பரவிப்
போத மால்விடை பூர்ந்துமை திருமுனம் போந்தான். (க௭௧)

போதல் காண்டலும் பொன்னெனப் புடவியி னெழுந்தா
னாத ரப்பெரு வென்னமீர்த் திடமிதந் தமலன்
பாத மீதுறப் பலமுறை நிலமுறப் பணிந்தா
ணேத கம்பக மழையுட னனைந்தன னிமலை. (க௭௨)

உளத்தின் மிக்கெழு மன்பினப் பானரு ளொருவா
வளத்தின் வாய்மைகள் வழுத்திய மனக்கொளீஇ வருதன்
களத்தின் விம்மனத் தழுதழுத் தலுமுறக் கனற்கட்
ஞளத்தி னானவாய் குழறிய துதிபல கூறி. (க௭௩)

மறையி னந்தமு மொருசிறி துணர்வுற மரபி
னிறைவ நீயிவ ணெய்திய வெய்திய தென்கொ
னிறைகொ ணற்றவ மெனக்கெனப் புவிதொழ நிகழ்த்து
முஊறியி னின்னன பற்பல வற்புரை மொழிந்தான். (க௭௪)

அடியின் வீழ்ந்துமுன் வேண்டியாக் கம்பகங் குளிப்ப
கடன நாயக காட்டியிங் கருளென நயவா
கெடிது போற்றபு நின்றன எத்துணை நிறைநீர்த்
தூட்டி னோற்றிடு மனந்தை நியரவட் சார்ந்தார். (க௭௫)

சார்ந்த நாகர்க ளாங்கரன் ருளினே மலர்க்கீழ்க்
கூர்ந்த வன்பொடு பணிந்தெழுந் திருகரங் குவியா
நேர்ந்து நின்றனர் துதிபல புகன்மனர் நிமல
ஞர்ந்த தண்ணருள் வெள்ளத்துட் டிளைத்தன ராங்கே,
முன்னெ முந்தரு ளண்ணலக் கௌரியுண் மோத
மன்ன வவ்வுனத் தழுகிய சிற்சபை மாடே
மின்னி லங்குபன் மாமணிப் பீடிகை மீது
கன்ன லஞ்சொலெ மன்னைகண் களிப்புற நின்றான்.

(௧௯௬)

(௧௯௭)

மந்த காசமு காம்புய னாகியவ் வரத
ஹந்து மற்புத வடிவுகொண் டருளிய வுன்னி
யிந்து கோடிநேர் மேனியீ ரைந்துதோள் வலத்த
மைந்த குலமொன் மழுத்துடி சிலீழு கம் வாளும்,
வாமம் வீசிய மலர்க்கரம் வன்னிநீள் பாசந்
தோயில் கேடகம் பிளாகமுஞ் சொற்றிரி சுபன்னங்
கோம னந்தரு சுவன்னகங் கொக்கிற காதி
நாம மார்தரு மணிப்பணி விதுமுது நதிமுன.

(௧௯௮)

(௧௯௯)

கலவு தப்பெறு செக்கர்வே ணியுயிரு காதின்
வலமும் வாமமுங் குண்டல தாடங்க வனப்பு
நிலவ பாற்கர நயனமு நெற்றிக்கண் ரு கிழ்ப்புங்
குலவு மாமணி கண்டமு மாரத்தின் கோப்பும்.

(௨௦௦)

மஹுன் ஹாலந்தோ லாடையு மறைச்சிலம் பார்ப்பு
நனியி லங்குருக் கொண்டிமை காண்கென ந ள்ன்று
சினவு மாமுய லகன்புறம் வலப்பதஞ் சேர்த்தி
யனக னங்குறு மனந்தனை யணியுற வழைத்தே.

(௨௦௧)

பாங்கு மாமணி ராசி*வி ராசித படமேற்
ருங்கு மாறுவா மாங்கிரி குஞ்சிதந் தரித்துத்
தேங்கு வாமசா னுவினிற்கரக் கோடனைச் சேர்த்தல்
வோங்கு மங்கிரி வாசுகி தீனையுறப் பிணித்தே.

(௨௦௨)

ஏனை மாப்பணி யாவையு மேனைய வுறுப்பிற்.
கான மாப்பணி யாவணிந் தாடக மேருத்

தான் மாவதில் வனத்தென வுரைத்திடத் தயங்கு
ஞான மாசபை நாப்பணின் தருளின ஞானன்.

(௨௦௨)

இந்துலின் காந்த பருப்பத மாக வெம்பிரா னீற்றுரு வால
கந்தர நீர்பெய் கந்தர மாகக் கவிஞ்சடை தடித்ததாத் துடிக்கண்
ஊந்தெழு மோசை மணிமுகின் முழக்கா மலர்வழி பொழியுந்ண மழையாப்
பைந்தொடி யுமையா மோடதி குளிர்ப்பப் பவனமுற் றுயிரெலாந் தளிர்ப்ப

கொன்றையங் காணி லிருண்மலக் களைகள் குமைத்துயர் சிவானந்த போக
நன்றருந் துறநோன் டியற்றுமா தவரா முழவர்க ணையந்தஃ தருந்த
வென்றுவெண் மதிமண் டலங்கர் தாள மெண்கண னிருகரம் பிடிக்க
நின்றுமால் குணில்கொண் டதிர்முழவடிக்க நிரம்பிசை நாமகழ் படிக்க. ()

ஜம்புக முரசு மருணந்தி முழக்கத் துருவக மட்டைரு பகமே
விம்மிசை யடமே கந்திரி புடைசம் பையென விசைமறை விளம்புங்
கொம்மைநற்றாள் மேழமவ் வகையிற் குலவுறக் கௌரிதாண் டவத்தை
நம்மையா ஞடையா னம்மையுள் ஞவந்து நயனங்கள் களிப்புற நடித்தான் ()

களியுமை நயன வளிகாந் நாட கப்பத கமலநன் மதுவை
யளியொலி யதன்கட் சிலம்பொலி யாகவருந்துபு களிக்கட லுழந்தக்
கிளர்மணி ராசி விராசித வாமாங் கிரிமுடி தரித்தர விறையு
ளளியிக வேணி யொளியுல னையிற்போ யன்னதைக் கதிரூல காக்க. ()

நீற்றொளி யினன்கீழிந்துமண் டலந்தா னின்றலென் கொல்லென நிலவ
வீற்றுறு மீரைங் கரங்களெண் டிசையு மேவுற வுமைதிரு வுளத்தை
யேற்றுக்கட் கருணை நோக்கினு னிரப்பி யெழின்மிகு மனையதாண் டவழ்பல்
வேற்றுமை திகழ நடித்தல்கண் டரிமுன் விண்ணவர் முனிவார் தொழுதார்.

சனகர்முன் ஞல்வர் துதிபல தொடுப்பத் தருமிரு வோரிசை மடுப்ப
வனத்தா ரிடர்கூழ்ந் தரவொலி யெடுப்ப வரம்பையர் மணிவிளக் கடுப்ப
வனமலர்க் கரத்தின் மலரொளி கடுப்ப வானவர் மலர்மழை யுடுப்பக்
கணகதூந் துபியந் தரத்திசை படுப்பக் கண்ணுதல் புரிநடங் கண்டாள். ()

சலதரங் கண்ட சாதகம் போலத் தபனனைக் கண்டதா மரைபோ
னிலமதி கண்ட சகோரம்போ லுவகை நிமித்தர நெஞ்சநெக் குருகித்
தலவரின் னடங்கண் டியான்புரி தவந்தான் சபலமா கியநனி யென்ன
வலகிலா னந்த வெள்ளயுள் ளமையா தாங்கெதி ரெடுத்தலேபோல. (௨௩)

அரியந் சிவாதி காமினி சிவாதி சுந்தரி யம்பிகை கௌரி
யுரைபா சன்ன கோமள வதனம் புயத்தின ளாகியுள் ளுவந்து
வரசிவ கிருத சன்னமா வுததி லங்கன மங்கள் சொரூப
பரமகல் யாண மங்களைப் *பிரத மாநடம் பார்த்திவை துதிப்பாள். (௨௧௧)

வேறு.

ஓதும் பவாதி யட்டகப்பே ரொடுசோ தராதி யெட்டுருவன்
கூதும் பவாம்பு தியின் முழுதிக் கலங்குமு லருக்கா தாரன்
நாதன் பவனே சிவன்கோடி ரவிசங் காச மேனியன் சொல்
வேதன் பவாய புவிமூர்த்தி விமல பரம சிவாயநம. (௨௧௨)

விதற்கொண் மகாச லாதியவாய் வினோசா ருவசா கரமூர்த்தி
யிறைகொள் சீத ளாம்புவுரு டத்தா லிமையோ நரர்மிருகம்
பறவை முதல தரு முதல பயிர்முன் னிருபா லுயிர் புரப்போன்
ருறைமை புரிசர் வாயவம்பு மூர்த்தி பரம சிவாயநம. (௨௧௩)

பகர்மா சண்ட வெங்கிரண பந்தி களிஞற் சகம் ிளக்குந்
தகையோன் ககன சாகிரக தாரா தாமன் கபாலகர
னிகமார் போக மோக்கமரு ளிறைவ னளவாக் கருணைநீதி
தொகுமீ சான ரவிமூர்த்தி தூய பரம சிவாயநம. (௨௧௪)

வலமார் வலாரிக் ககல்சுவர்க்க மருவ வருள்வோன் வேள்வியர்க்கப்
பலந்தா யகளு பத்தெவர்க்கும் பாற்றி ளுவையருன் பசுபதிப்போர்
நலன லமைந்த சருவான்ம நாத னமலன் பசுபதியாம்
புலமார் யமான மூர்த்தியருள் பொழியும் பரம சிவாயநம. (௨௧௫)

உரமார் சண்ட மாருதத்தா லுலக முழுதோம் பாதாரன்
சரமார் பலபே தானிலத்தாற் சருவான் மாக்க டமில்வசிப்போன்
வரமார் தருமுக் கிரப்பெயரால் வன்னி சகளு யமர்ந்தருள்வோன்
முாண ருக்கி ராயவளி மூர்த்தி பரம சிவாயநம. (௨௧௬)

இயங்கு கடோர வன்னிரவி யிந்து விலோச னத்தினாயன்
றயங்கு பாலாம் பகமதனாற் சம்ப ராரி புரந்தகிப்போன்
பயங்கொள் கடோர வருத்திரநற் படிவாற் பவஞ்ச முற்றொழிப்போன்
முயங்கு முருத்தி ராயவன்னி மூர்த்தி பரம சிவாயநம. (௨௧௭)

இரவி கிரக முதலமா ரினமா லிகையன் றனதொளியில்
விரவு கிருட்டி யுறவெளியாய் விரியு மண்ட ரூபங்கள்
மருவு முதனாப் பண்ணிற்றுதி மருவாப் பெருமைத் திருவுருவன்
வருபீ மாய நபமூர்த்தி வரத பரம சிவாயநம. (௨௧௮)

*பிரதம்-கொடுப்பது. *தாயகன் - கொடுப்பவன்.

சகல பயிரு மாவழுத கையால் விருத்தி தாப்புரிவோ
னகில வுலகுங், ககனசா தேசா லொளிசெய் தருண்முதல்வன்
நிகழு மிதழி சானவிகட் செவிமுன் னமர்ச்சுத் திரமொளவி
தகைமை மகதே விதுழர்த்தி தரும பரம சிவாயநம. (௨௧௯

வேறு.

பரவுசங் கரனே யொப்புயர் விகந்தோன் பராற்பரன் நனக்கிவை பணிவென்
றுரிமையிற் கெனரி யகிலலோ கத்தி னுயிரொலாந் துயர்தரு மலனோ
யரியவீ தோதி யகற்றுற நினைந்தே யடிக்கடி யிறைஞ்சின தெத்தாள்
வருபசங் குழலிக் குறும்பிணி நீக்க மருந்துதா யருந்துமா போல. (௨௨௦

இவ்வியற் றுதிசெ யுமைமுகாம் புயத்தை யென்றமன் விகசித மியற்றுஞ்
செவ்விய ஞானு னந்தசா கரத்திற் நிகழ்ந்தன வரதநின் றருளுந்
திவ்விய தேசோ மயசொரு பகமா தினகர னென்றுரை யாடு
நவ்வியங் கரத்தோ னருண்மிக நோக்கி நங்கைகே ளென்றிது நவில்வான். ()

உலகெலாந் தழைப்ப நீர்னைந் துமையின் றொரத்திடு பிருதுவி யாதிப்
பலர்புக ழூட்ட பூர்த்திக ளுடனாய்ப் பவாதிமந் திரங்குளோ டியைந்தே
யிலகியோ துநர்கட் கிட்டகா மியங்கள் யாவையு மீவதா யெமக்கீண்
டலகிலா னந்த மளிப்பதா யமைந்த வருந்துதி கேட்டுள மகிழ்ந்தேம் (௨௨௨

நீயுளம் விழைந்த வரமெவை யுரைத்தி நேரிழா யெனவுல கருளு
நாடகி மகிழ்ந்தெம் பெருமவீண் டெள்ள நயப்புற நின்னையான் றுதித்த
மாயிருந் துதியைப் பாதகம் பலவு மருவிய பதிதரே யெனினு
நேயமிக் குரைப்பி னவையெலா மொருங்கே நீங்கிமா புனிதரா யிடுக.

பின்னல கிலவாம் பல்பொருட் பெருக்கும் பெறற்கரு நன்மகப் பேறு
முன்னுறு யாவும் பெற்றுவாழ்ந் திம்பர் முகுந்தன தியர்க்குமெட் டாத
நின்னடி நிழலிற் பின்னுற மருவி நித்தியா னந்தராய் வாழ்க
வென்னவ நீயித் தலத்திலென் னோடு மிடையறா திருக்கவெஞ் ஞான்றும்.

கின்புரி சடையி னின் றுமுன் னமுவி நிரம்புசா னவநகி யொருவா
தென்பெயர் வாவி தனிலன வரத மிகபர மோக்கதா யகமாய்த்
தூன்புறு சகல பாவமோ சனஞ்செய் தூயதா யமர்கவென் றமலை
யின்புற வுரைப்ப லிறைவினா யுமைநீ யெண்ணியங் காகென விசைத்தான்.

அறைதரு வியங்கோ ளிறுதிவாக் கியங்க ளாஹமை வினாவிய தவைகள்
விறல்விதி வினையு மாயுயிர்க் குறுதி வினைத்துளந் தெளித்திடற் கென்ப

நிறையுமா தவத்தி ருமைக்கரு ணிமல னிலத்தினிற் நிலகமென் றுரைக்குஞ்
செறியுமவ்விதழிவனத்திலெஞ்ஞான் றுஞ்சிவையொடுஞ்சேர்ந்துவீற்றிருக்கும்
கண்ணுதற் சிவன்செய் திருநடங் கௌரி காமமுற் றினிதுகண் டமையா
லெண்ணுநர்க் கெவையு மருள்சிவ காம சுந்தரி யெனும்பெய ரேய்த்தவ்
வெண்ணகைக் கொடியத் தளியினீசான விசும்பில்வீற் றிருந்தருள் புரிவா
ளண்ணறன் னோடுங் கிரீடைசெய் தென்று மமர்ந்துவீற் றிருத்திட மாதோ
இறையரு ணடனும் புரிந்தவத் தினத்தி னிலங்குகோ கிருத்தி பாதி
ருறைவிலர்ச் சனைகள் சிதளி யாற்ருத் குளிர்ந்தரு மகாவபி டேக
நிறைசுவை வருக்க நிவேதன வகைக ணிகேதனம் வலம்வான் மறையோர்க்
கறுசுவை யுணுக்கள் கூவிய மிதழி யாதியா லருச்சனை முதல. (உஉஅ)

புரிசூர் வசேட தினங்களின் வசேட பூசனை பொருத்துமெய் யன்பாற்
றருகுந ரிரதோற் சவமுறை மையிற்செய் தகமைய ராதுதரி சிப்போர்
துருவிமெய் யடியார்க் கமுதருண் மாகே சுரர்கடம் பூசனை தொடங்கும்
பெரியரின் னவர்பல் போகமு துகர்ந்தெம் பிரானடி மலர்நிழல் பெறுவார்.)

என்றுரைத் தருளு மலயமா முனிதா ளிறைஞ்சுபு முனிவர ரெந்தாய்
துன்றுசீர்க் கௌரி தாண்டவங் கேட்டுச் சூழ்வினை யொழிந்தனங் கமலை
யன்றரி பாலென் வினவினங் யி டையா தறைத்தன னிவ்வனத் தவன் செய்
ன்றியென் சிவன்பாற் பெறுவர மென்னை நயந்தருள் கெனமுனி நவிலுங்

கௌரி தாண்டவச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் எகரு.

0

இலக்குமிதாண்டவச்சருக்கம்.

திருத்தளி யமலன் வாமச் செல்விபேர் நடனா னந்த
மருத்தளி துமது கேள்வி மடுத்தனங் கமலை மால்பாற்
கருத்தளி யுறவி னுயிற் காளினோற் றிருந்து கண்ட
வுருத்தளிர் நடன மேன்மை யுறுவர்கா னோது கிற்பாம் (௧)

நீராசா கரத்தி னுப்பட் கிளர்மணித் தீவின் மேவுஞ்
சாருவ போக மீக்கூர் சுவேதமா புரத்திற் சாலத்
தேருறுப் பமைந்தி லங்கு சினகர மதனின் மிக்க
பாருறு முடிய னந்தபரியங்க மதனின் மேவி. (உ)

காண்டரு சிரத்திற் செம்பொற் கதிர்மணி முடியின் நேசம்
பூண்டருண் டலமு மெல்லாப் புலன்முந் திசும்செவ் வாயு

மாண்டசெங் தமலப் போதின் மலர்விழி வனப்புந் தோளிற்
சேண்டவழ் கதிரை நக்குத் திருமங் கதத்தின் சீரும்.

(௩)

வரதநல் லபய மாழி வாரண மமைந்த நான்கு
கரமுமா மறுவி னோடு கவுத்துவ மணிகொண் மார்பும்
விரவுறு சுவண் வாச விளக்கமுங் கழல்க ளார்க்கு
மருவளர் நறிய செந்தா மரையடித் துணையின் மாண்பும்,

(௪)

சிரதுதன் மார்பு முன்னுத் திருத்திய வங்க மெங்கு
மருவுமுந் தூள னந்தான் வழங்குபுண் டாங்கொ ணீற்றிற்
நிரைமறி கீர வாழி திருவுருப் போர்த்த லேய்க்கும்
பொருவினா வெழிலு மீசன் விழிமணி புனைந்த பொற்பும்.

(௫)

கருமுகி லணையநீல மேனியுங் கவினுற் றேங்க
வரிவையர்க் கெடுத்துக் காட்டு முவமரு யமருஞ் செல்வத்
திருமகள் பொறையின் மிக்க நிலமக ளென்று செப்பு
மிருவரு மிருபான் மேவி யின்புற விருப்ப வேனை.

(௬)

எண்டரு விகங்க ராச னெண்ணிசைக் காவ லோர்மற்
றண்டர்மா தவரெண் சித்தி யா தியோர் பணிந்து போற்ற
வண்டயின் மதுவார் செந்தா மரைமலர் விழிமு கிழ்த்துக்
கொண்டறி துயில மந்தான் குவலய முண்ட கோமான்.

(௭)

அனந்தலி னெழுந்தம் மாயோன் சிரமிசை யங்கை கூப்பி
நினைந்துதென் றுகத்தி ருந்து நிமலைதன் பொருட்டிக் கானிற்
கனந்தரு கண்டன் செய்த தாண்டவங் கருத்துட் கொண்டு
வனந்திகழ் கண்ணீர் பாயப் பதுமவா சனனாப் மன்னி.

(௮)

ஆனந்த *பரித னாயா ரோவத வடவி மேய
வானந்தங் கிந்து வேணி வரனை வாம பாக
மேனந்தம் வினைக டுர்ப்பரன் வீற்றிருந் தருளும் வான்மை
சானந்த முறழ்மி டற்றெங் கெளரியைச் சானித் தானால்.

(௯)

அனந்தா மிவ்வா றன்னோ ண்வயிக் குளத்தி னெண்ணுங்
கனந்தரு மலர்மென் கூத்தற் கயலிய னயன நல்கூர்
கனந்தல யாம்பை யூரு நளிர்குளிர் புரையுஞ்சாளு
வனந்தரு முகிழ்க் கொங்கை மலையர சளித்த நங்கை.

(௧௦)

பூசனைத் தவத்தின் பேற்றற் புதுமலரிதழிக் கானி.
லீசனை நடனங் கண்டா னெண்ணியாங் கன்பர் தேர்த்து

* பரிதன் = நிறைந்தவன். † ஆரேவதம் = கொன்றை.

பாசனை புரிய நல்கப் பாவையே யான்மற் றியானு
மாசனை யினைய மாணுந் தோன்றிட மொன்றே யாமால். (௧௧)

பெட்டுநான் வழிபட் டேத்தும் பரியகா ரணியப் பூவை
தட்டகல் பிருகு பூமி தம்மொடு மந்ரி ருத்தங்
கிட்டிமுன் காணப் பெற்றேன் கிளக்குமவ் வனத்திற் றானே
யிட்டமிக் கமர்கின் றேறா லமிசத்தோ டென்று மன்னே. (௧௨)

அப்பரிச மர்கின் றேனுக் கந்நடந் தன்னின் மேலுந்
தப்பரு மார்வங் கூர்வ தென்றிவை தானே யெண்ணிச்
செப்புத லின்றி யானெய் சித்திர பாறுச் சேர்ந்த
தொப்பவுண் ணெகிழ்ந் திருந்தா னுவணகே துயர்த்த செம்மல். (௧௩)

வேறு

மனநெகிழ்ந் துருகு மெவ்வையிற் றிருவம் மாயவ னடிதொழு திறைஞ்சிக்
கனமுடைந் திரிய வந்தரத் தோட்டு காத்திர நேத்திர கமல .
மனனமர்ந் தெனைநன் மார்பகத் திருத்தி வரமருள் பரமகல் யாண
புனைதுள வலங்கந் கந்தமார் ிகந்த பூதா சீதா போற்றி. (௧௪)

வாரண நேமி கதைசரா சனம்வாண் மலர்க்கரத் தெடுத்தருள் வரத
வாரணம் பரவு மாதவ போத வங்கண பங்கய வதன
நாரண முருந்த கேசவ பதும நாபபா ரணநவ நீத
பூரண முராரி வாரண சோகம் போக்கிய பாக்கிய போற்றி. (௧௫)

குலமறை கவர்ந்து சலதியின் மறைந்த கொடியனைத் தடியமீனாய்த்தன்
செலுவினுட் கடனீர் முழுதடைத் துடனத் தெம்மடித் தம்மறை மீட்டு
மலரய னிடத்து நிலையுறக் கொடுத்த மாதவ யாதவ வரத
புலனேறி நீத்த நிலையின ரேத்து புராதன சுராதிப போற்றி. (௧௬)

ஆதா நினைந்தாங் காதாம் பெருக வாதாங் கடைவுற வருளாற்
பூதாந் தனைக்கைப் பூதா மலரும் புலிநிழற் கவிசையாப் பொறுத்தே
காதா மோட்டிக் காதா நீட்டிக் களிப்புறத் துளிப்பெயல் கடிந்தோய்
போதாச் சுர்புண் போதா விறைஞ்சும் புண்ணிய கண்ணிய போற்றி. (௧௭)
என்றுரைத் திறைநீ யஞ்சலி புரிந்த தென்னிவ னுணங்கொண்ட தென்னை
யொன்றுமூ லுலகுக் கதிபனீ வணங்கு முயர்பொருள் யாதலி துணக்குந்
துன்றுவா னவர்க்கு மூலகா ரணமாய்த் துலங்குறு மதனியல் சூழினித்தான்
மன்றவிம் மிதமா மென்றனக் கதனீர் வகையுலாந்தெரித்தி யென் றுரை

பிரமர முரல மூகையலிழ் கமலப் பெற்றியிற் பொற்றிரு மகடன்
வரிவிழி நோக்க மருவுற வாய்ந்து மந்தகா சத்தொடு வயங்குந்
திருமுக மலர்ந்து கருமுகி லீனையான் நெங்கமழ் பூங்கடுக் கையங்கா [ம்
னரிதுமுன் னிகழ்ந்த சரிதமிழ் குரைத்து மணியிழாய் கேட்டியென் நறையு
புகலுமுத் தொழிந்து மூவர்க்கு முன்னேன் புந்திமுன் மூன்றுமுக்குணமும்
பகுதியுங் சடந்தோ னுள்ளொரு புருடன் பராற்பர தானவ னவனே
நிகரின்மெய்ப் பாதத் துவபர சிவன்மன் னித்திய னவனில்யா ரு தித்தேரு
சகலமா முருவிற் றனதரு ளாகுஞ் சத்தியை யிடத்தினிற் றரித்தான். (உ௦)

அனையளவ் விதழி யடவிமுன் னடுத்தா ளாங்ஙன மருச்சினை புரிந்தான்
கனையிருண்மிட ற்றெங்கண் ணுதற்பெருமான் காட்சிநேர்பெற்றனள்க கிர்ச்சால்
பனிவரை யுயிர்த்த பான்மொழித் தொடிக்கைப் பவளவாயுமையவட்பார்த்தப்
புனிதனுள் ளுவகை நனியுற வருளிப் பூவைகேளீதெனப் புகலும் (உ௧)
பொன்னலர் கடுக்கை நமக்கதி காதல் புரிதலி னதனையிப் புலியின்
மன்னுறக் கிருத மாலையென் பெயாரான் மலிவுற மலர்மகன் படைக்கு
மன்னந் றருவை யலர்செறிந் திலக வடைந்துகாண் பவனெவ னவன்றான்
றன்னுறு சனை பாவமுற் றொழிக்குஞ் சாதமீதென் றுரை தந்தான். (உ௨)

அளிமுரல் கமலத் தணங்குகே ளுமைசெ யருச்சினைப் பயத்தினு லவட்கு
நளிர்மதி முடியோன் காட்டிய நட ன நாகர்பூ மகன்சன காதி
தெளிவுறு முனிவர் பிருகுவா னருக்கர் திங்கண்முன் னிமைவவ ரோடுங்
கனியிகு மவனி மாடுடுங்க ண்டேன் கண்களா ற்பெறுபயன்கொண்டேன்
அந்திலெம் பெருமான் பைந்தொடி யுமைகேட்டருள்வா மாங்ஙனமளித்தாங்
கிந்திரை யென்பாற் பிறர்க்கெலா மரிய வின்னருட் சிறப்பு நோக்கருளி
முந்துமச் சபையின னந்தலை யெனைக்கடய் முகுந்தநீ யுகந்தநம் பூசை
சந்தத மியற்றி நந்தம தருகு தங்குகென் றங்கரு டந்தான். (உ௩)

மன்றலங்கூந்தல் வரிவிழி மலர்க்கை மணிமுலை மதிதுதால் கேட்டி
யன்றொர்நா ளிரணி யாக்கனென் றொருவ னசலமே யனையகாத் திரத்தன்.
வன்றிற லவுணன் வகிர்மதி புரையும் வக்கிர *தமிட்டிர னாளுங்
கன்றிய மனத்தன் கொடுந்தொழி ருனே கைவிடாப்பொருளுங்கருத்தன்
அம்மற மிருந்த வரக்கனோற் றடைந்த வருவா வலியினு லவனிக், கொம்மை
வெம் முலையைப் பாயலாச் சுருட்டிக் கொடுகரை கடல்புகுந் தொளித்தான்
வீம்மலுற் றயார்தார் மண்ணவர் விண்ணோர் வேறொரு புகலிட மின்றி
யெம்மைவந் தடைந்தா ரிறைஞ்சின ரினந்தா ரிதுபொரு துணமிக விரங்கி
மேலுயர் வரைக ளெவற்றினு முயர்ந்த மேருவி னெண்மடந் குயர்ந்து
வாலிய வரோம முடல்செறிந் திருகண் வழங்கிடம் வடவனல் கதுவிப்

பாலெலாந் தகிப்ப வெருத்தமேற் போகும் பற்களோ டிலங்கிடும் புதிய
கோலமாங் கோலங் கொண்டியா னண்டங் குகைந்திடக் குழுறெலி பாப்பி.

அவுண்ணுண் டேகு மவ்வழி யேகி மாழியு மளறெழ வலைத்துக் (நெர்ந்
குலவுமால் வரைக ளினைத்தையு முருட்டிக் கொண்டுகென் றிரணியாக் கனை
துவமனில் பெருப்போர் புரிந்துயிர் செகுத்தாங் கொதுங்கிய வசந்தரை த
னைமீட், டவமகன் திருப்ப வராமுடி நிறுவி யனந்தர மப்புவி மகளை. (௨௮)

ஆவளுடைத் தாதை பிருகுமா தவன்பா லரண்புகுத் தவுணனை யாலி
கவர்செருக் கறிவை மறைத்தலின் மான்று கதிர்வரு வாளவெற் புடைத்துப்
புலனியெண் டிசையு மலைத்தன னதனற் புன்கணுற் றிமையவ ராதி [ய்கி
யெவருமெஞ் ஞான்று மிடுக்கண்டித் தருளு மெம்பிரான் கைகைசென் றெ
மணியிடற் றிறைவன் திருவடிக் கமலம் வணங்கியீ துரைப்பொம் பெரும
தனிலிலா விரணி யாக்களு லெமக்குச் சார்ந்தபே ரிடரினும் பெரிதாத்
திணியமா லேன மாகிரின் றலைக்குந் திங்கிது தாங்கிலே மெந்தாய்
பணியணி முடியெய் பரமவித் துயரும் பாற்றினை போற்றெனப் பகர்ந்தார்.

ஆயிடை யமலன் சேயினை நோக்க வயிலுடைத் திருக்கரத் தினைய
சேயவன் கமலத் தூயசே வடிகள் சென்னியிற் றுன்னிய விறைஞ்சி
நேயமிக் கெதிரே நிற்பனேர் நோக்கி நிமலன்மால் புரிதுயர் நீக்கி
மாயன்மற் றவன்கொள் செருக்கினமாற்றிவருகநீமைந்தவென்றுரைத்தான்
தாதைதான் மீட்டு மிறைஞ்சுபு குமான் சடக்கென வெண்களிற் றுருவின்
மேதகு செருக்கி னின்றவென் னருகு மேவலும் வெகுண்டியா னுருத்தவ்
வாதிதன்செயொடமர்த்தன னினையோனயிற்படை தூண்டியென் செருக்கைக்
காதிவெள்ளையிற்றைக்கவர்த்துசென் நீசன்கழலடிதொழுதுமுன் வைத்தான்.

கந்தரம் புரையுங் கந்தர னாக்குக் கடவுள ராதியோர்க் கருளி
நுந்தம்வாழ் பதியி னேகுதி ரென்னு நொடித்தனன் விடுத்தயிற் கரத்தெங்
கந்தனை மனமு கந்தருட் கரத்தார் கந்தமார் தாலினி தனைத்து
மைந்தநீ யீண்டுப் புரிசெயற் கிதய மகிழ்ந்தன மென்றுவாய் மலர்ந்தான், (௧)

கூற்றுறழ் தடங்கட் குலவுமென் முலைப்பூங்குழற்பிறை நுதம்முடி நுசப்பிற்
கோற்றெழு கேண்மோ வனந்தர மெனது கோலத்தின் கோலத்தை நீக்கி
மேற்றிக ழுவனி மாதைவேட் டிவப்பான் விரும்பியச் சுவன்னக விபினத்
தாற்றுபு தவஞ்சி தளியா னடிக் கே முருச்சினை புரிந்தவ ணமர்ந்தேன். (௩௬)

இருநில மகளு மெண்ணைவேட் டிவப்பா னீசனைப் பூசனை புரிந்து
மருவின ளாங்கெம் மிருவருட் கோளு மகிழுடி திருவுள மகித்தெம்

மருகெழுந் தருளி நும்முளக் கருத்திங் காக்கெனப் பணித்தன னாங்ஙன்
பிருகுமா தவனு மணமுறையவனிப் பெப்குனை தனைபெனக் களித்தான். (1)

வதுவைநன் மரபின் வந்தவவ் வதுவை மணத்தியா னத்திருத் தலத்தின்
விதுவைமா முடியெஞ் சீதளி நாதன் வீற்றிருத் தருளரி வடபான்
மதுவையுண் டளிகள் குழல்பயில் குழந்தை மாதொடு மீதரத் தருசிற
பொதுவைபொற் கமலச் சேவடிப் பூசை புரிந்திருக் கின்றன னாங்கே. (1௨௬)

இவ்வகை யாங்கு னமர்ந்திடு நாளிவ் விறைபவன் மறைநனான் கலரோ
னெவ்வமின் முனிவ ரெவர்க்குமெட்டாத வியல்பின் தாயதன் சொரூபத்
தவ்விய லனைத்து மெனக்குப தேசித் ஞானின் னவன்புரி நடமே.
மைவ்விழியென துள்விழையுமென் றுணர்த்தான் மாதவன் மலர்மகள் வழங்கும்

நாதனை யெனைய னாதரித் தவனி நங்கையோ டங்கெழி னாடன
மாதரக் காண்ட லெம்முறையமைக வருளினி யென்னிடக் துளதே
னீதைய கூர்ந்தந் நடனம்யான் காணு நெறியினை யுரைத்தரு னென்ன
வோதலு முதுகேட் டெகெலா முதித்த வுத்தியா னுவட்கிவை யுரைக்கும். (1)

அரியன வாரு மசாத்தியப் பொருளு மருந்தவஞ் சாத்திய மாக்கும்
வருணனற் குணு பிருகுவுக் குரைத்த வாறிது கேண்மலர் மாணே
யுரியவத் தவமோர் மூன்றவை மனம்வாக் குடம்பின லுஞ்நறுவ வாருக்
தெரிவுறு மிவைதா மிலெனகிகஞ் சிறத்த தெய்விக மெனவிரு திறமாம் (1)

இருவகை விரிக்கும் நெய்விக மூன்றி லெனகிக மூன்றென விசைப்ப
வரியலென கிகந்தான் *பரார்த்தநிட் காமநீமனஞயை யாதிமா னதமு
மருவித் தவசனஞ் சத்திய மாதி வாசிக மும்முப வாசங்
கருதுறு தீர்த்த சேவை தாளுதி காயிக மும்மென மூன்றே. (௪0)

எய்தியா னாதி மனஞ்செபா தியவாக் கியாகமுற் காயமிம்மூன் றுந்,தெய்விக
மாமி லெனகிகஞ் செய்தே தெய்விகம் பின்செயன் முறையார், துய்யலென
கிகத்தை யொழிந்துதெய் விகத்தைத் தொடங்கல்வே ரற்றிடு மரத்தின்,
பெய்கனிக் கிச்சை கொள்வது போலும் பின்னையீ துண்மையென் றுணர்தி
இப்பரி சணர்ந்தா ரோவத வனத்தி லெய்திலென கிகதெய் விகமாந்
திப்பிய தவங்க ளிரண்டுநீ யன்பிற் செய்கெனச் செங்கண்மா லுரைப்ப
வப்பொலங் கமலை சம்புசா நித்தி யந்தரு மேதுவா மவைநான் [மும்.
றப்பிலா தியற்றும் விதியருள்.கென்று தாழ்ந்துமூன் னிறைஞ்ச மால் சாந்

* பரார்த்த நிட்காமம் - பிறப்பொருளின் விருப்பமின்மை.

நீ அனஞயை - பொருமையின்மை.

தாளுதி - தானமுதலியன,

வேறு.

வனசை கேண்மதி யிவ்விரு வகையுமெய் யன்பி
னனகன் வெள்ளியஞ் சைலத்தெம் மண்ணரு ணினைந்தே
யினிது செய்திடத் தக்கதா மித்தரு லாய்மை
தனைம றந்தவர் தாமவற் றுறுபயன் சாரார். (௪௩)

பவள மெல்லி தழிப் பான்மொழிப் பைந்தொடி கேட்டி
யிவை யிரண்டொருங் கியற்றென முராரிமுன் னிசைத்தாங்
கவிர்ச ரோருகத் தமர்ந்திடு மனையவ ளவண்போய்த்
தவமி யற்றுதற் கமைவுறு வேடமுஞ் சாற்றும். (௪௪)

அளிந ருவுணு மலர்க்குழல் வேணிய தாக்கி
யொளிகொள் பூந்துகி லாமர வுரியினை யுடுத்து
வளரு மன்பொடு தரிப்பவர் பசுத்துவ மாற்றித்
தெளிவு றுஞ்சிவத் துவஞ்செய்வெண் ணீற்றைமெய் திகழ. (௪௫)

நிறையுத் தூளன மேதிரி புண்டர நெறியே
மறைமுற் கூறுசா பாலத்தின் வயங்குமைந் தாறென்
றறைய னுக்களா லணிந்துபின் சதவுருத் திராமந்
நெறியிற் கூறியப் பதந்தொறுந் தருப்பண நிகழ்த்தி. (௪௬)

பாத்தி யாசம னூர்க்கிய மேறும் படரங்
கூர்த்த வக்கதை னூருவை கூவிள மிதழிச்
சேர்த்த மாமலர் முதலுப கரணங்கள் சேர்த்தி
யேத்து சத்தியோ சாதமா தியமனு வியம்பி. (௪௭)

ஆண்டு சீதளி நாதனை யருச்சனை யாற்றி
மாண்ட குஞ்சிவாக் கினிவளர்த் தமுதநீ வார
மீண்டு பிப்பில மர்திய பொருள்களா னீற்றிற்
பூண்ட வாகம விதிமுறை யோமமும் புரிதி. (௪௮)

ஒது மன்பினர் விளைவெலா மொருங்கினி தருளு
மேத குந்திர லைந்தெழுத் தினைவிரை மலர்மேன்
மாது தாரக மசலைமா மாயைதன் பீசங்
கோதி லாதனின் பீசமுங் குலவ முண் சேர்த்தே. (௪௯)

மறைசொல் சம்புவைக் கிருட்டின பிங்கள வடிவி
னெறிம லர்க்குழ லுமையொரு பாகனா கினைந்தே
முறைகொ ணற்செபம் புரிசுதி முளரியஞ் சேக்கை
யிறைகொள் பொற்றொடிச் செங்கரத் திந்திரை யிவைநீ. (௫௦)

யாழா ரைத்தவா தேர்தினி தியற்றினீ நினையுங்
சாமம் யானவயு முடிக்குவன் கண்ணுதற் கடவுள்
வாம மாதவ னென்றவண் மாதவ னிதழி
நாம வல்லையின் வல்லெசெல் கென்றரை நவீன்றவர். (இக)

வேறு.

என்றுமா லுரைத்த யாவையுங் கமலை யிருசெவீ மடுத்துளத் துவனை
தூன்றே ரீஹஞ்சி வீடடபே நீயிதழித் துலங்குபேர் முளரியிற் புலங்கள்
வென்றுநோற் றமலன் புரிகடங் காண்பான் விரைதரு நிறையவா ஷந்தச்
சென்றுசேந் தனைய வனப்பீர தீசித்திகையிரு குரோசத்திற் நிகழும்.

அகநலி காரை நகர்தனிற் சுயம்பு வாமருட் குறியினை யாம்பன்
முகவனைச் சண்ட சனைவிழி குளிப்ப முன்னுறக் கண்டனன் முதமே
தகவுளத்தெழுமெய்யன்பி னுலுடன் டுதலமு நப்பணிந்துமுன் றுதித்தான்
விசுதி வருண வம்பயப் பொருட்டின் மேவிவீற் றிருந்தருள் விமலை.

காரையூர் தவன் றனிளவன் மார்பகத்தாள் காரையூ ரதனிலோர் தடந்தன்
பேரையூர் தரக்கண்ட தனிடை முழுகிப் பிறைமுடிக்கறை மிடற்றிறைவ
ஞரையூர் பத்தத்திற் சிவாகம விதியா லருச்சனை யன்பினுற் புரிந்தான்
வாரையூர் முலைபா நலுக்கத் தூம்சீ வந்திய நாற்பேர் வாய்ந்த. (இச)

உரைத்த ஸூல்விதியா லரண்டிப் பூசை யுளுற்றியச் கமலையாங் கிருப்ப
வரைத்தனுக் கோட்டிப் புரத்தெரி யூட்டு மந்தகா சந்தரும் வரன்மா
விரைத்தமர் போதின் மாதிரு காதக் கின்னமு தொழுக்குவ தென்ன
நிறைத்தவம்புதஞ்ரு நம்பரத்துடம்பினிலவுருமொழியிவை னிகழ்த்தும்

நித்தகல் யாண மங்கள ரூப நிலவுற ஜீலவிலா துளத்திற்
யத்திமை யோடுநமையருச்சனை செய்வளவாய்ப்பதுமைநின் றனக்கீண்
டத்தகு பத்தி யென்றுமே லோங்க வகிலரும் பரவுறு மிதழிக்
கொத்தலர் வீபினத் திமசுரர் குலம்பல் கோடுகுழித் தொளிர்வது போல.

முதிரருட் சுயம்பீ வீண்சொன் றெமக்கு மூலமா யிலகுமத் தலனீற்
நீதலைவெம்முனைச் சென்றுசேந்தவண்சிவக்குறி தனையருச் சனைதூள்
வீதிமுறை புரிதி யென்னலும் வணங்கி விரைந்தன எவ்வன் மேவீக்
கதிற்று வியனீர்ச் சேனா மேல்பாற் கவிழ்ணைக் குரவமு லத்து. (இள)

இந்திர னாகி யெண்மரு முலக மெட்டினின் றுங்ஙன மெய்திச்
சுந்திய வலியின் பெற்றுவாழ் வுறுவான் றிருந்திய வருச்சனை புரிய
முந்தால் வரங்க ளளித்தது மேதை முனிவா ரருக்கரா தியர்செய்
தந்தபூ சனைகொண் டவாவர்க் குரிய தருவாம் பவவளித் ததுவும். (௫௮)
ஆய்தோர் சுயம்பு லிங்கமிக் கிலங்கி யணிமணிப் பிழம்பென வாங்கே
மேயவெண் டிசையுந் தனதொளிபரப்பி வீற்றிருந் தருள்வது கண்டான்
சேயவா ரிசத்தி லிருந்தல களிக்குந் திருமக ளருகுசென் மமர்ந்து
பாயவன் பொடிமப் மரமனைப் பணிந்து பகர்சிவா கமவிதிப் படியே. (௫)

பூசனைக் குறியபொருளெலாம் தொகுத்தப் புராரிதன் றிருவடி மலர்க்கீழ்
மாசறு மினிய சபரியை புரிந்தாண் மனநெகிழ்ந் தரியன துதித்தா
ளாசறு கமலை யாங்குநின் றெருவா நகன்றுசீ தளிவட கரையிற்
மேசமிங் குறுநற் நவம்புரி கருத்தாற் சென்றுநின் றுங்கிது செய்தாள்
ககுபவித் தாங்கொன் நவனியிற் பதித்தாள்கார்முகந் தனையாங்குரித்துத்
தொகுபலகிளையொண்டெழு தருவாகித்துலங்குமாபெய்தனன்வளர்த்தத்
தகையபூ ருகமே யுடசமாக் கொண்டு தான்புரி தவக்கிட ருருது
வகைசெயக் கருதி மலர்ந்தசெவ் வனச மலர்வரு தலைவியீ தாற்றும். (௬)

கவிப்புரை யதாத் தனையவன் முகுந்தன் கரத்தசெவ் கரத்தசக் கரத்தை
யவனுற நினைத்தா ளஃதுணர்ந் தாழி யத்ததத் தான்கிசை மேல்பாற்
குவலைய நேமி தீர்த்தமென் றுரைப்பக் குளித்தெழுந் தன்மகட்டுறுகிப்
புவிதொழு மடிக்கீழிறைஞ்சிமுன் னிற்பப் பூவையத்தினியை நோக்கா-

பரிதியைப் பழிக்கும் பரிதியிப் படிநாம் பயிநவ பாணைப் பரிக்கென்
றரிதவ ணிறுவி நோற்றமர் காலை யற்புத மொன் நவட் கண்டான்
வருமதன் வரலா றுரைக்குவங் கேண்மின் மாதவத் தீரொரு சேன
மருமலர் செறிசீ தனியுறு மீன்முன் வாயினுந் கவர்துணை வீழ்ந்து. (௬௩)

ஒய்யென மீனென் றெடுத்தவின் னேக வுறுகய னமுவுற வுடன்வீழ்ந்
துய்யுந் குடல நனைவுறப் பெற்றவ் வருவமே திவ்விய வருவாச்
செய்யபொன் னிறமுநேத்திரமூன் றுநதிகழ்புலித்தோல்வி ளங்குடையங்
கையயன லபய வச்சிச குல கந்தா கந்தாக் கவினும். (௬௪)

பணியணி வேணி மதிநதி யாதி பலவுமுற் திலகுறு மீச
னணியசா ரூபம் பெற்றவா நோக்கி யாரைநீ யென்னவப் புருட
னிணையிலநீர்தோய்கலத்தின் முக்கால*மெய்திறனெய்தலினிசைப்பான்
மணமலர்த்திருவே மானவ தேய மன்னன்யான் மணிப்பிர காசன். (௬௫)

தாணியிற் தாணி குலத்தில்வர் தானைச் சபரியை முப்பொழுதாற்றி
யாசரி நீதி வழவிலா தியற்றி யறநெறிப் பொருண்மிக வீட்டி
யுரியவெண் கவினை நீழலி னுலக மொருந் தவழ் புகழ்நி லுடையம்
புரவிதேர் பதாதி யளவின னங்கப் பொருளாகத் தவச்சுமார் தாதித்தேன்.

அளவிலாச் செல்வப் பெருக்கினுற் செருக்குற் றரித்தலி சமருமக்கலை
வனரொளிச் சடையும் புலியத னுடையு மலர்க்கா கரையும் வயங்க
வினையருந் தவஞ்செய் மிருகண்டு முனிவன் வெம்பசி பம்பெய்வாடிக்
கலையகற் றுணவு விழைந்துநண் பகலிற் கடிதென தருகுவர் தடுத்தான்.

நசனே யாத வழிபடற் பால ரீசன்மெய் யடியொன் றெண்ணு
வாசசே ருளத்தா னன்றியு மிகழ்வக ருட்பசி யுற்றடைந் தவரை
நேசமோடுண்போம்பொழுதினுமழையார் நினைவுறத்தாந்தனி யுண்பார்
நீசரின்னவர்தீராகினெஞ்ஞான் னுநிலப்பென் றநின்றுவைத்திருந்தும்.

போகலுழ் வலியா லவனடி பணிந்து போற்றிதா திருந்தன னதனைத்
திகலுழ் சாபம் வல்லனே யாயுந் திருவனத் தடைத்திதா திருந்தா
னுகொடும் பதக னாயநான் தனிச்சார்ந் தயின் றுயின் வருந்துய ரறியா
தேகியம் முனிமுன்வருதலுமிருகண் ணெரியுக்க் கொடுத்தித்தனைநோக்கி

அரசநீயாச னாகலின் னுமலி யாயினுந் தலைபனித் தகன்றங்
கொருவுறும்வாந்தியனமெனவெமாநீத்தொழித்தனர்பழித்தவிச்செல்வம்
பெருமித வாழ்வென் ததனையே யிறுகப் பேணுபு நித்தியப் பொருளாக்
கருதினையனைய செருக்கினுற் பசித்துன்கடைத்தலைய னு கியநமையும்.

வழிபடல்புரியாதொருதனிப்புருந் தூண்மடுத்தெதிர்ப்புருந்தனைமடவோய்
பழியித னுனீ பருந்துருக் கொண்டு பசிக்கன நகிப்பவெங் கெங்கு
முழலுபு திரிகென் றுறுவர்கோன் சபிப்ப வுநடு நடுங்கியங் வுரேஷான்
கழலடிதனில்வீழ்ந்தெதையெம்பெருமகடையே னன்பிழைபெரிதேனும்

யியநின் கருணை யதனினும் பெரிதா லப்பிழை தன்னையுள் ளடக்கித்
துய்யவக் கருணை மேற்படன் முறையே சொல்வதி யாதினி நாயே
னுய்யுமாறருள்கென் றுடன்பலதுதித்தவ்வுறுவர்கோனடிக்கிடந்தினைந்தே
னையுநெலரசவெழுக்கெவன் றுரைத்தானவையினேன துவியெழுந்தேன்

அஞ்சலி காமென் சிரமுறநின்றே னறவர்கோனெதிரவ னெனைப்பார்த்
தெஞ்சலி லருளான் மன்னகேண் முன்னு னெறுழ்வலியசாருஞ்சாரும்
விஞ்சுபோர் புரிகாற்சாருடைந் தகல்பால்வீரையின் முாரியையடைந்து
தஞ்செயலுரைத்தாங்கினவு நவனையான் றுளவர்தமையெதிர்த்துந் தான்

அரியிகன் தசரர் யாரையுந் துமிப்ப வஞ்சுபு சிலருடைந் தோடி.
மருவல ரிதழி வனத்திற்றங் குரவன் மந்திரி தந்தையாம் வாஞ்சால்
பிருகுலி னுடசுத் தொளித்தன ரிருப்பப் பின்றொடர்ந் தாங்குறு மாலப்
பெருமுனி யாங்க ல் மூர் னதே புருநிற் பிரிந்தமை தெரிந்துழைபுகுந்தான்

வேறு.

புகுதலு முனிவின் பன்னி புகலுற்றார் தமைத்தம் மாவி
யுகுமிடர் வரினு மேம்ப லுத்தமர் மரபென் றோதுந்
தகுதியி னுறைத்து நின்ற ளாதலிற் றகைய மால
யிகலின்முத் தொழின டாத்து யிறைவரு ளொருவ னாயும். (௭௮)

திதித் தொழி றனதே யாயு மூழ்வினைத் திறத்தி னானே
விதத்தசுத் துவகு ணந்தன் றெழிற்கலா தியல்பிற் சாரா
விதத்தினே கடலி னுஞந் துயிலுதல் கரிய மேனி
வதத்தொழின் முதலி யற்கைத் தமகுண மருவ லானே. (௭௯)

அனையமா றகையு நாரி யறவர்கோன் சுபன்னி யொன்றோ
வினையறு குலியாக விரங்குவ தறிந்து மந்தோ
கனவெழ வாழி யோச்சிக் கற்புடை யவளைக் கொன்றான்
பினைவுறு மசுரர்க் கொன்றான் பெயர்ந்துடன் விரைந்து சென்றான்.

அந்தின்மா லேய பின்ன ரருந்தவப் பிருகு வாங்கு
வந்தன னிகழ்ந்த தோரான் மனைவிதா னவர்கண் மாட்சி
சிந்தைவெந் துயரின் மூழ்கத் தெரிந்திட ருழந்திச் செய்கை
யெந்தவெம்பதக ரானி கழ்ந்ததென் றுளத்தி னெண்ணி. (௮௦)

மாலெனும் பெயரை வாழ்ந்து மயக்கமே யியற்கையாக் கொண்
டாஹும் வஞ்சனையிற் கொலைஞனென் றகந்துணிந்து
சாலும்வெங் கோப் சாபந் தந்தன னனந்த யோனி
மேலன விலாப்பி றந்தை மேவிமா றுயர்க வென்னு. (௮௧)

அரிகரத் தமர்ந்த செங்கே ழரிகறை தோயு மாழி
வரிகறை யுறுக வென்னு வரிகறை மேலோன் கூறும்
பரிகர மிலாத சாபம் பரிகர வளையை மால
யெரிசுடத் தொடர்ந் தலைப்ப வெரிசுடர் மணிகொண் மார்பன். (௮௨)

கதிதரு காஞ்சி மாந் கரத்தடைந் தமலன் றானே
விதிமுறை மெந்து வந்த வினாவைவின் ணப்பஞ் செய்து
துதிபல கூறி வேண்டக் துவரிதழ்ந் கௌரி கொண்க
பதிவுறக் குழைந்த மேனிப் பரமனங் கருளிக் கூறும். (௮௩)

சாபத்தை நின்னந்தினெந்து தளர்வுறு முருந்த கேட்டி
யாபத்தை யுகற்றி யின்பே யருள்கொன்றை யடவிசேரிப்
பாபத்தைத் தணிவித் துன்பாற் படர்ந்தரு படரைத் தீர்க்குஞ்
சோபத்தை யொழிதி போதி யென்றனன் சுருதி நூதன். (அஉ)

அம்மொழி வினவி மாயோ னவ்வனத் தணித்தி னேகிச்
செம்மைசெ யீச னுசைச் சிவபுரத் தமலன் றன்னைக்
கைம்மலர் தூவிப் பூசை காலங்க டோறுஞ் செய்தே
யிம்முறை வருட மொன்றாங் கியல்புற நோற்றி ருந்தான். (அஉ)

தவமுவந் தமல னுங்குச் சார்ந்தெதிர் சலசை, கேள்வ
விவனடைந் தெம்மைப் பூசை யியற்றுதி யென்கொ லென்ன
வவனடியிறைஞ்சி மாயோன் விளைவெலா மடைய வோதி
யெவமுறு சாப மோசித் தெந்தையெற் புரத்தி யென்றான். (அச)

மாதவ னுரைப்ப வெம்மான் வருதிமா வெமக்கன் போரம்
மாதவப் பெரிய ரற்றால் வருந்துயர் புரிந்த வந்த
மாதவன் றன்ற லன்றி மாற்றொணு தெம்மா லென்று
மாதவ ழிதழி வேணி பிருகுவை மனஞ்செய் தானால். (அடு)

சிவபுரத் தமல னுள்ளஞ் செய்தலு மனத்திற் போந்து
தவநிறை பிருகு வெம்மான் சரண்முடிக் கொண்டு தாழ்ந்து
பவ்னெதிர் துதிய னேகம் பரலியொன் றினுக்கும் பற்ற
வவலனென் றனையு மிங்கோர் பொருளென வகத்துட் கொண்டோய்.

இந்திர னையன்மா லாதி யிமையவர் முனிவ ரேனோர்
புந்தியின் வழிபா டாற்றிப் போற்றுபு சூழ்ந்து நிற்ப்
வெந்தைநீ யாது மோரா வேழையாஞ் சிறிய னேனைச்,
சின்தைசெய் தருளிற் றென்கோ றெரித்தருள் பெரும வென்றான். அள

திறநிலில் பிருகு மாற்றந் திருச்செவி மடுத்து முக்கட்
பிறைமுடிக் கறையி டற்றெம் பிரானருள் பெருக நோக்கி
யறனிறை பொறை முன்னாய் வருந்தவத் தங்க மெல்லா
நிறைவுறு முனிவ கேட்டி நீனைதன் கேள்வ னின்பால். (அஃ)

ஆற்றிய தீமை யம்ம வறைவதன் றதுகு ரித்துச்
சாற்றிய சாப மேற்கத் தக்கதே யெனினு நம்மைப்
போற்றிய தொழின்மேற் கொண்டோன் புரப்பவன் புன்கண் ணுற்றாற்
பாற்றிய வருனல் யாவர் பாலதெங் கடமை யன்றோ. (அஃ)

அன்றியு மீவண டைந்தே வருடமொன் றளவு நம்மைப்
பொன்றுறு வன்பி னோடு பூசிக்கு நியமம் பூண்டான்
நன்றுல களிப்பா னின்றே லகிலமு நலத்தி னீங்கி
வன்றுயர் பலவுட் பட்டு வருந்துது மாத லாலே.

(கூ)

வேறு.

பவவினை புரிந்து வருந்துமால் சாபம் பாறுமோர் பரிசுரை யெனவப்
பவனருள் சிரமேற் கொடுமுனி யுரைக்கும் பங்கயக் கண்ணீர் யளவில்
பவமென லகன்றி ரைந்துமட் டடைந்தப் பலங்களுட் டசரதன்மகவாம்
பவமதின மனையை யிழந்துசின் னாளிப் பாரினிற் கானிடைப் பயில்க.

சக்கீர நீயா தவருலத் துதிக்குஞ் சனைத்தோர் முகூர்த்தமா மளவு
மிக்கபேரொளிபோய்க்கறையுருவடைந்துவிளம்பியசாபமேற்றொழுகென்
றக்கட டுண்மா முனிசெல வானு ளரிபணிந் தமலனே யடியேன்
புக்குறைதருமப்பிறப்பிடைமயங்காப் போதமீந்தருள்கெண்புகன்றான்.

திருமறு மாப்பன் பணிந்துரை வாய்மை திருச்செவி மடுத்தீர் னருளு
மரிநினை தொருபான் பிறப்பினு ளைந்தே யனுக்கிர கம்பெறற் கமைவ
வுரியநிக் கிரகம் பெறுவமற் றைந்து முவற்றினு மீற்றினி லருள்வோம்
பரிவுறெல் விழைந்தவாறுமெய்கு ஞானம்பாலித்தன்பதம்புகவளித்தும்.

எனவர னுரைப்ப விறைஞ்சிமா லகன்ற னிவ்வரி பூசனை செயலா
லனகவப் பதிபி னாரிபுர மெனும்போத் தாயதப் புரத்தினி யரச
முனமுறைத்தாங்குச் சேனமாயடைந்தம் முன்னவன் றண்ணெய் யன்பாற்
றினமுமர்ச் சனைய ரைம்பலி தாண்டு செய்தவ னினிதமார் திருப்பாவ.

இன்னண மாங்க ணமாந்திடு கால யிரும்பசி யுடற்றநொந் தொருநான்
மன்னுபொன் னிதழிவனத்தினிற் றிருப்பேர் வாவியின் மீன்கவர்ந்துண்பான்
முன்னுடி பறந்தம் முயற்சியா லுடல மூழ்குறப் பெற்றதன் பயனா
னின்னையான் முனிந்து புகன்றவிச் சாப நங்குறப் பெறுதி யான்மேனும்.

செப்பருஞ் சிவசா ருபமும் பெறுதி செறியென் றுரைத்தனன்றிருவே
யப்பெரு முனிவ னருளிய வாறே யடைந்தனன் பருந்துரு வதனைத்
தப்புற தனைய வரிபுரஞ் சார்ந்து தாணுவை யருச்சினை நானுந்
துப்புற வியற்றி வழிபடஇ யாங்கட் யோநன் மனத்தோடு மமர்ந்தேன்.

அப்பதிக் கிறையான்பணிந்தத னுற்சேனே சனென் றொருபெயரடுத்தா
னொப்புராத் திருவே சார்ந்ததன் வணமா யுயிருறல் புகித
லிப்பருந் தருவை யடுத்தயான் பசினோ யீர்ப்பவந் திக்கயற்
றுப்புணு வாகச் சலசரம் விழைந்து தோய்ந்தனன் வாய்ந்ததிப் படிவம்.

காமுயர் தவத்தோன் ரனையிகழ் பதகன் கயலுணக் கருதுமா கொலைஞ
னூழிய நிரயக் குரியனே யாயு மானருட் டிருவுரு வடைந்தே
னூழினும் வலிய யாவுள வேறென் றுறவரு மேனும் வ ளுழ்முன்
குழுபுந் தந்தன்பயனையென தூல்சொற்றதுவெ ிப்படத்துவிந்தேன்

என்றுமா லகலத் தடத்தமர் சலசை யின்புற முன்புகன் றுங்கு
நின்றவா விமான மேலிவர்ந் தூரிய நிகரிவாச் சிவபுரம் புகுந்து
மன்றவாழ்ந் திருந்தான் மணிப்பிர காச மன்னவ னின்ன துவனசை
நன்றுணர்ந் தினைய தீர்த்தமே யாவு நல்குவ துடனெளி தென்பான். ()

சேதளி யதனுத் தரதடத் தனதன் றிசைக்கரு கடுத்தகீழ் பாலி
னாதரம் பெருக மரபினின் மூழ்கி யருக்கிய முதனிய மஞ்செய்
தேதமி லதன்பே ரீலக்குமி தீர்த்த மெனப்புகன் றியாமிய திசையிற்
போதுபு கெளரி பூசனைக் குவகை புரிகெள ரீசன்முன் புகுந்தான். ()

அன்புளஞ் செலுத்த வடுத்தன னுலகி னருட்குறி யாவைக்கு மூல
மென்பதாதே தாற்றுந்திருவுருப்பொலிவுமிலங்கொ ளியினங்கொல்லாந்தன்
முன்பொடுந் குறநீ னொளிப்பிழம் பாகு மூலமுங் கொலமுங் கண்டா
டன்பர மிழந்தாள் சிவவச மாளு டரையின்முன் வீழ்ந்தனள் சலசை.

பின்னொரு வாறாங் கெழுந்தனண் மீட்டும் பிரானடி முடியுறப்பெருகன்
பின்னனி போற்றிப் பன்னுமஃ றுதிக ளியம்பியங் கரிதக ன்றேகி
மன்னிசற்சபையெம்பிரானே முன்பணிந்துவந்துகாற்றிசையிலத்தளியு
முன்னருச் சனை-யான் புரிதரு மிலிங்க மூர்த்திதன் சேவடிபணிந்தாள்.

அனந்தர மனைய விலிங்கத்தின் வடபா லத்தளி யுள்ளினி தமர்ந்து
கனந்தரு குழலி புடவிமா துடனாய்க் கலந்துவீற் றிருந்தருண்முருந்தன்
வனந்தரு கழற்கால் வணங்கினள் பிருகு மாதவன் கண்டெ மகிழ்ந்தான்
முனந்தருமாயன்வாய்மையைநினைந்தம்முதல்வன தாணையின் முயல்வான்.

சேதளி யானை மாதவன் முன்னாட் செப்பிய விருமுறை சிந்தித்
தோதுறும் விதிகள் யாவையுந் திகழ வுழுவவன் புளத்திடை நிகழ்
மாதவ லரிய வுபகர ணங்கண் மலிவுற வீட்டுபு வாய்மைப்
போதமொ டரிய தான்முறை நாடிப்பூசனை புரிந்தனனாரும். (க0ச)

நாடொறும் பூசை புரிந்தனந் தாரந்தன் னுதனாண் டொரத்தவா நயந்து
பீடுற திருவைந் தெழுத்தையு முளத்தாற் பேணுந் செப்புரிந் தீற்றி
லாடுறு சிவாங்கி வ்திவழி யியற்றி யாண்டெழ் தூறுநோற் றமர்ந்தா
டேடுமெம் பெருமர் னுவந்துபந் குளியுத் திரம்புகர் வாரமுஞ் சேர்ந்த.

—யான் என்றது அகஸ்தியமுனிவர்.

சுற்றினத் திடப மீதுமை யோடு நான்முக னாதிவா னவரன்
புற்றிடு சனக னாதிவே தியர்யா ழோதிடு மிருவந் கணங்கள் [யப்
சுற்றிட வெழுந்து தோன்றினன் கமலை தொழுதுநத் தானந்தம் வீளை
பெற்றுநன் மிடறு லிம்மவன் புருவாய்ப் பிஞ்ஞகன் றுண்மலர் துதிப்
பான்.

வேறு.

வேத மலர்கா ய்த்திரியின் விளங்கு பொருணீ யேயென்ப
ஶீது தெளிய நின்னொத் திடையே யிலகும் பற்கநம்
போத னரிமே லாளுகப் புகலு நாம் வியாசத்தா
லோது தொழின்மூன் றுஞற்றியுமே லுஞற்றா தொளிரு மொருவுநம்.

மலரோன் முதற்கீ டாந்தமென வருதா பரசுங் கமரூப
வுலகி லுபாதி பேதத்தா லுணரார் கணேக ரூபநம்
நிலவும் வலிசேர் தத்துவத்தி லிறைநோக் குடையார் கீகநம்
நலனார் கௌரி நிருத்தநம் நதியார் மதியார் மௌலிநம். (௧௦௮)

சூரர்க டிதிகொ ளரவநம் துலங்கு முருத்தி ரோசநம்
கரிய கால காலநம் கவின்கொ ணீல கண்டநம்
புரமுத் திறத்த வயிரிநம் பொன்னார் சைல வில்லிநம்
வரிதன னொருபா லழகநம் வனல துதற்க ணனநம். (௧௦௯)

புருட பாவங் கடந்தமையாற் புகலவ வியத்த னாகின்றாய்
புருட னாக்கொன் புத்தியினாற் பொருவி லேக னாகின்றா
யிருமை பெறுதி பெண்மையினு லினைய னெனவோர் வரியநம்
திரியம் பகமுக் குணத்தி தே ளீச சிவாயநம். (௧௧௦)

என்று துதிக்குஞ் சலசைமுக மினிது நோக்கி யெம்பெருமான்
மன்றல் கமழு மலர்த்திருவே வருதி யுனது துதிமகிழ்ந்தே
மொன்று முணர்வி னமைப்புகை யுஞற்றி நோற்ற தெதுகருதி
யுன்றன் வேட்கை யாதுரைத்தி யருள்வோ மென்ற னுமைநாதன். ()

அந்தண் கமலத் தனிக்கோயி லரசி யதிகேட் டெவந்துரைப்பா
னெந்தை யெமது பெருமானே யெமையா ளுமையான் பொருட்டொருநீ
முந்து புரிந்த திருநடன முறையி ளீண்டென் பொருட்டினிது
யுந்து புதிதி னியற்றறுயான் காண்பான் லிழையு மன்மென்றான் (௧௧௨)

கமலை யுரைத்த வதுவினவிக் கருணை பொழியுந் திருவதனத்
தமல னினைத்த வுடனெவையு மன்பர்க் கருளு மதுதொழிலோன்
விமல மனத்த திருவிரும்பி வேண்ட வருளா தொழியுங்கொன
முமல மகம்றி யெமையளிக்கு மூனைவ னதுவே புரிகின்றான். (கக௭)

தெக்கி னாபி முகத்தமர்வேற் செங்கைக் குமான் றிருநந்தி
மிகக போத னரியவனி விபுதர் குலங்க ளிருடிகுழா
நெஞ்சுள் ளருரு மனந்தன்முத னாக ரெனையோர் நெருங்கமறை
யொக்க முழங்க வப்பரண்முன புளுந்து நடத்தி னும்புதிதாய். (கக௮)

ஒத வரிதா யுணர்வரிதா யுன்ன வரிதா மன்னடமே
நாத முழங்க வியங்கன்பல நலத்த குரலின் விரலு ளர்யாழ்க்
கீத முழங்க மிடற்றிசையுங் கிளர்ந்து முழங்க வொருநான்கு
வேத முழங்க வன்பர்துதி விம்மி முழங்க வெம்மிறைவன். (கக௯)

வேறு.

அருந்தவம் புரிந்த வனந்தன்மா முடிக்கோ ரணிகல னுயபொற் பதமும்
வருந்திறன் முயல கன்புறத் தூன்று மலருமீ ரைந்துசெங் கரமுந்
கிருந்தொளி முகமண் டலமும்புன் னகையுந் தேவசா லந்தெழு கூற்றங்
கிருந்தொளிர் நீல கண்டமுங் கண்டத் திலங்குபொற் கலங்களி னெழி
லும்.

கொன்றைசெஞ் சடையிற் சூழ்ந்தொளிர் வனப்புங் குலவிளம் பிறை
யொளிர் வனப்பு, பொன்றனி மேரு வருவியின் மார்பிற் புரளுமுந்
தூலொளிர் வனப்பும், வென்றிவெண்ணீறு பார்த்தசெம் பவள மேனியி
னெழுகொளி வனப்பும், மன்றலங்குழல்வெற் பண்ணைபா னோக்கி மகிழ்
வுறுங் கடைக்கணின வனப்பும். (கக௯)

இனனன பலவு மெண்டிசை களினு மிலங்குறத் திருநடம் புரிந்தான்
முன்னர்நின் றிருகண் களிப்புறக் காணு முளரியங் கொடியுள முருகத்
தன்னிரு காங்கன் சிரமிசைக் குவியத் தரையுறப் பலமுறை யிறைஞ்சித்
தன்னிரு கண்க ணீர்மழை பொழியத் தொழுதுநின் றிவ்வாரம் வேண்
டும்.

தேவநா யகனே யுமைபொருட் டன்னாட் செய்க்கட மென்பொருட் டிக்
யாவருங் காண நவமுற வியற்றி யென்குறை முடித்தனை யிதனுள்ளான்
மூவுல கிறைஞ்சு மிப்பெருந் தலத்தை முதலிலென் பெயர்தொளவருளா
யாவரும் பெரும அமைதிரு மனாள் வடியனே னருச்சனை யாற்றும். (கக௯)

நின்தரு ஞருவாய் மூலமா யிலகி நிலையுறு மினையமா' விலங்கர்
தனையுநா னேற்றல் கமர்தடத் தினையுந் தமியனேன் பெயர்முதற் சார்வா
னினிதருள் புரிதி யிவையொழிந் துலகி னிலகுறு முயர்பொரு னெவற்
[அம்]
வினெதெறு பரம வென்பெயர் முதலின் மேவிய வருடியால் விமல. ()

அன்றியு மெந்தீர் யித்தட நாப்ப ணன்பொடுன் பூசனைத் தொழிலே
யென்றுநான் புரிந்தாங் கிருந்திடு மாறு மினிதருள் புரிகெனப் பணியத்
துன்றிய கருணை நோக்களித் தளிசூழ் சுரிசூழல் வரிவிழித் தொடிக்கை
மீன்றரு நுகுப்பி னணங்குரைத் தாங்கு மேவுகென் றருளியல் விமலன்.

கமலேகே னின்ன லருச்சனை புரிந்து கருதியேத் திடப்பெறு நமைநீ
யமலமா கெளரி நாண்டவ மூர்த்தி யாகவே சந்தநினைந்து
விமலையா யமர்தி யெமதுபொன் வேணி மேவுமா கங்கையா னிறைந்து
நிமலமுந் றுளதுங் கெளரியாற் பரசா னிருமிக்கப் பெற்றசீர்த் தியதும்.

ஆரிவைநீ யெமையாங் கருச்சனை புரிந்தே யமர்வது மாயவத் தடத்திற்
புரிவொடு முழ்கி நமையுமவர் திறைஞ்சம் புண்ணிய னெவனவன் றனக்
பரிவினன் மோக்க மளிக்குது மென்னாப் பகர்ந்துமா சகிதனா யாங்கே
விரிமலர்த் தவிசிற் றெரியிழை பரவ லீற்றிருந் தருளினன் மாதோ. ()

பின்புமக் கமலே யரன்புது நடனப் பெருந்திருக் கோலத்தின் பொலிவை
யென்புநெக் குருகக் கண்டுகொண் டென்னத் திடையறா வானந்தம் பெருக
லன்புரு வாகி நாத்தழா தழுப்ப வகத்தடங் காடெழுந் தாங்கு
முன்புநின் றரிய வாக்கிய வகையான் முன்னவன் றன்னையேத் தெடுப்
பான்.

ஆதியு நடுவு மந்தமுங் கடந்தோ ணனாதியன் சுனாதனன் விசால
மேதரு பலஞ்ச ரூபகன் பரனவ் வியயனே விபுபல கோடி
யாதவர் மதிக னங்கிகாந் தியனல் லடியவர் மனோரத் யாவர்
தீதற வருளு மருட்பெருந் கடலெஞ் சேதளி நாதனாள் போற்றி. ()

வஞ்செறி யுலக சிருட்டிமுன். னாக வயங்குமுக் கிருத்தியம் புரிவோன்.
விரிஞ்சுன்மா தவனோ ரெருத்திர வடிவன் வியத்தரு முக்குண தீதன்
சுரஞ்சன விசால பலபுரு டார்த்தந் துதிப்பவர்க் கருளருட் யேமைத்
கிரஞ்செயு முருவன் பாவநா சகனெஞ் சேதளி நாதனாள் போற்றி. ()

அனந்தவெம் பூத சங்கரா யகனல் வருணிதி சனந்தன் னாதி
யனந்தமாயோக முனிகுல பூசி தாங்கிரி பங்கய னாஞ்சே,
ரனந்தமா மகுட பூடண மாக வம்புயாங் கிரிதரித் தருள்வோன்
நினந்தொழு மனந்த நாமரூ பகனெஞ் சேனி நாதனாள் போற்றி. (1)

வெங்கதிர்த் தாணி யங்கிதன் சோம விலோசனத் திரையன்மின் புரையு
மங்கதிர் வேணிக் கங்கையிற் தணிந்தோ னரையினிலுரகருத் திரன்றான்
பொங்குசார்த் தூல சுருமவம் பரன்றான் போற்றார்ப் புரக்குமங் கண்
[ணன்
யிங்கனென் றென்றும் வலஞ்செலுஞ் சிகரச் சேனிநாதன்றான் போற்றி.

சுகந்தமா லதிமுன் னாமலர் வேதந் துதிநிரி சுபன்னமுன் னணிந்து
திகந்தமா மணங்கடர் சுசந்தன பரமந் தியிர்த்தர தனந்தந் தாதி
யுகந்தபூ டணகந் தாத்தொடு மெனியேற் கோங்குமா சிற்சபா பதியாய்ச்
சுகந்தனி வீடு பேறுற நடஞ்செய் சேனி நாதன்றான் போற்றி. (க௨க)

இன்னிசை யிருதங் காதிதா ளங்க ளியைந்தசங் கீதங்கள் யாவுந்
துன்னுச்சா மியமார் தாண்டவப் பிரியன் றுலங்குமா மறைச்சிலம் பரற்
பொன்னட வாமருஞ்சித பாதன்பயங்கபூ டணனரி போதன் [தும்
சென்னிதாழ்நீ திருபாற் றுதிசெயுந் தலைமைச் சேனி நாதன்றான்
போற்றி. (க௨௦)

உமைகசாம் புயத்தா லுவந்துசெய் பூசைக் குளமகிழ் பவன்புலி முராரி
யமரர்கண் முனிவருலகபா லகர்க ளனந்தன்முன் னவர்தொழு மமல
னிமலை யுதவு நிமலைதன் னை நேத்துநர் காமியப் பிரதன்
நிமினிமி ரிடப மூர்த்தருள் பரமன் சேனி நாதன்றான் போற்றி. (க௨௧)

புரந்தர னாதி யாரச மூக பூசித பாதவம் புயன்றங்
காந்தராம் பனலா னிலாம்பரேந் திரவி யான்மக வட்டமூர்த் தியன்பூ
வரத்தரு பிரகு வஞ்சகனைக் குவந்தோன் வரனான் புரந்தகன் மறவி
திரந்தரு முரத்தி னொச்சபங் கயனெஞ் சேனி நாதன்றான் போற்றி. (1)

என்றுபன் மொழியாற் றேத்திரம் புரிந்தாங் கிலக்குமி யிதயமீ துவகை
துன்றுறக் கசிந்து கண்மழை பொழிந்துதுணைக்காஞ்சிரமிசைக்குவிந்து
நின்நிட வானைத் திகழ்பாரற் பானை நிகழ்சபா நடனநா யகனை [பிலாள்
முன்றனி யிறைஞ்சி யெழுந்துநின் றகில முதல்வனைப் பார்த்திது மொ

அமரநாயகனே கிட்டுத்த கரிய வமலை பேர்த் தாண்டவ மளியேன்
மமமற விருகண் களிப்புறக் கண்டேன் சன்மசா பல்லிய முற்றேன்
பமரமா துரிய மதுறுகார் திசைகள் பாடுமிச் சீதளி நாப்பண் னரத்தான்
விமலர் யுரைத்தாங் கென்றுகிற் றெழுதே விழைந்தமர் திடுவென்று;

அம்மொழி வினா வமலனுங் கமலை யானன நோக்கியீ தறைவான் [டோ.
செம்மலர்த் திருநீ புகன்றவித் துதியைச் சிந்தித்தோ ருரைத்தவர்கேட்
ரிம்மையி னினைத்த விட்டகா மியங்கள் யாவையும் பெற்றுவாழ்ந்தேனை
யம்மையின் மோக்க மடைகுவ ரைய மன்றிது திண்ணமென் றதைந்
தான். (க௭ச)

இவ்வகை யருளு மீசவாக் கியங்க ளிலக்குமி வினா யுள் மகிழ்ந்தச்
செவ்விய விதழிக் காணன மொருவான் சீதளி நாப்பண்வீற் றிருந்தா [த்
னவ்வணி யிழையு சனைபுரிந் ததற்பின் னமலனைத் தலத்தையத் தடத்தை
கிவ்விய நாமஞ் சீதளி நாதன் சீதலஞ் சீதளி யென்ப. (க௭டு)

எத்தரு பொருளு மத்திரு முன்னு வியைந்தன சீதளி யென்னு
மத்தடத்தீசா னோபதா தடத்தி னவிர்தரு மருச்சுன விருக்கங் [ஞ்சார்
கொத்தவ ரவங்கற் குழற்றிரு வென்றுங் குறித்தமர் வெறித்தவம் புய
நத்துவ வனைய சீதளி யமோக ளினியென் பெயரையு நனுகும். (க௭சு)

பொன்மகள் காணப் புதுநடஞ்செயுமப் புராதன நகரின் புத்து [மீசன்
ரென்னவும் யாண்டும் வழங்கிடப் பெற்ற தியார்க்குமுன னவனெனு
பின்னரா மயன்மான் முதலினோ ரிறந்து மிறந்திடாப் பெற்றிய னாகி
மன்னரின் றிளமை புதியவ னாக வயங்குதல் போன்மென மாதோ. (1)

வேறு.

[யோன்

செங்கமலத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்குஞ் சேயிழையச் செங்கண் மா
றங்குதிருப் பாற்கடலின் முன்புநடந் தரிசித்த தகைமை யுள்ளத்
தங்கணுற வெழுந்திருகை கிரங்கூப்பு மஞ்சலிபார் தவன்பா லந்தத்
துங்கநெறி வினாவியிரு ஷகைவிதிக்கட் டெள்ளன்பு தூண்ட லாவே. (2)

செவ்விதழி வனஞ்சார்ந்து பிருகுமுனி தனைக்கண்டு செவனைப் பூசை
யெவ்வமக லுறப்புரிந்து, கௌரிதூண் டவந்தரிசித் திறைஞ்சி யந்த
வ்விமறி திகழங்கை நாதனருள் பெற்றுடனெஞ் ஞான்றுத் தூய
பெளவிகர் சீதளியி னிடையிருப்ப வரம்பெற்றப் படிபே வாழும். (3)

திருத்தலமு மத்தகைய தீதளியு மாங்கருளே செய்தெம் முன்னர்
திருத்தமல னருளுருவா யமர்மூல வருட்குறியுந் திகழிம் மூன்றுந்
திருத்தகுபல் புராணமிதி காசமுதல் யாவுமுணர் சிந்தை யான்மு
திருத்தமர்சர் வோத்தமமென் றங்கையெடுத்த னலேந்திச் செப்புவாரால்

பவித்திரமாய்க் கமலைசெந்நாப் பவித்ததுதி யட்டகமப் புரன்கை நாக
பவித்திரன்முன் றுதிப்போர்ப்பானருளாற்றிருளோக்காற்பல்குசெல்வம்
பவித்திரப்போர்க் களித்தினிய மகப்பேறுமுதற்பேறுபடைத்துமேலுந்
பவித்திரங்கு படர்ந்திதுப் பரமசிவ பதமிழலிற் பயின்று வாழ்வார். (கசக)

என்றுமல யத்தமரு மெந்தைகுறு முனியியம்ப வினிது கேட்ட
துன்றுமுனி வரரெந்தாய் தூயபரன் மாநடனந் துகடீந் தின்ப
மொன்றுறநீ புகன்றனைகேட் டிடலெடுத்த பயன்யாவு முற்றே மந்த
வென்றிவடு கேசனருட் காதையினி விளம்புகென விரிக்க லுற்றான்.

இலக்குமிதாண்டவச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௮௪௬.

வைரவச் சருக்கம்.

சிந்தை யன்புறு மந்தனை
ரிந்தி ரைநட மியம்பினு
முந்து சேர்வடு கண்கதை
புந்தி யாதரப் புகலுவாம்.

வேறு

முன்னொருகற் பாரம்பத் திரவி யிந்து முகிழ்க்குமுனம் புவிவரின
முழுது மூடித், துன்னுமிரு ளேபரம்பி மறைப்ப வானிற் சூழ்ந்துநிறை
சுரர்கடமைத் தொலைவி லாற்றற், கொன்னுளேவே லசரர்குழா மடர்ப்ப
வஞ்சிக் குலைகுலைந்தார் புவிநீரரைக் குறுகி யாக்கே, வன்னிலைய வெம்
பூத சீவதா ளங்கள் வல்லிடங்கள் பலபிணிகள் வருத்த நொந்தார். (௨)

இன்னவகை பரிபவமுற் றெடுங்க விண்ணே ரிருநிலத்தா கொழிந்
தோர்க ளெவரு மீற்றிற், அன்னியெழு மெழுதடலி னெலியே போலத்
துளங்கினர்வாய் விட்டாற்றித் தொல்லை வேத, முன்னிலிவ் தாரகத்
தை யமல னுக்கே மொழிந்திறக்கு மூழிர்க்குரிய முத்தி ன்கும், பன்ன
ரிய வருத்திரந் பூமி யாய வைப்பென்னெயிற் காசிரசுப் பாங்கு தோந்
ததி. (௩)

வேறு.

அன்னாவி முத்தமெனு மப்பதியுற் றுங்கே
மன்னுபல மாதவர்கு ழாத்தைமுன்வ ணங்கி
யின்னுயிர்க ளாய்மறை வேள்விகளி யற்றித்
துன்னுல னேயருளுந் தூயமுனி வீரகான். (சு)

என்றினைய நற்றுதியி யம்பினரி றைஞ்சி
யன்றியசு ராதிகள்செ யார்த்திமுழு தாங்கே
நின்றெதிர்மொ ழிந்தவைக னீங்கும்வகை செய்வி
ரினறுதம தின்னருளின் யாங்களுய வென்றார். (ஊ)

ஆங்கவர்க ளிவ்வகைய யர்ந்தனரி சைப்பப்
பாங்கமரு மாமுனிவர் பற்பலவ ருள்ளே
தாங்குமளி யார்பிரக தாரணன வர்க்காந்
திங்கறுமு பாயமிது வென்றுநனி தேர்ந்தே. (சு)

ஒவரிய தீவினைகள் யாவுமுட னோட்டித்
தாவரிய விற்புபொரு டாம்பலவு மீட்டி
வீவரிய வாழ்வருளு ருத்திரநல் வேள்வி
யாவதென வெண்ணியஃ தாற்றவுள மேற்றான். (எ)

எண்பிரக தாரணனென் றேத்துறுமத் தீர்த்தன்
விற்பாவு ருத்திரநல் வேள்விசெய் வேண்டு
மொண்பொருள்க ளீட்டிமறை யோதுவிதி காட்டி
வுண்பெயன னீட்டிவள ராகுதிகள் கூட்டி. (அ)

ஆற்றிவர வேள்வியினை யாங்கதனி னுப்பட்
போற்றுபல கோடிபலி போன்றொளிரு மேனி
யேற்றறுகு ணப்பகவ னேத்துறவெ முந்தான்
கூற்றிறநிகர் தானவர்கு லைநனைந டெங்க. (ஈ)

வேறு.

செய்ய வேணியு முக்கண்ணுந் தாடங்கந் திகழும்
துய்ய கன்னமும் புருவநன் னெறிப்பொரு துலங்கும்
தெய்வ வாண்முக மும்பகிர் மதியினைச் சிவனும
வைய மஞ்சறு வக்கிர தந்தமும் வயங்க. (ஈ)

கரமி ரண்டினுந் தண்டமுங் கபாலமுங் கவினத்
தரள மாலுமஞ் சேரமங் கதமுதற் றயங்கப்
பொருவின் மந்திர பூடண னாய்வடு வாகிப்
பரம யோகியாய் நின்றன னூண்டெழு பகவன். (கக)

நின்ற போதிமை யவரமுதல் யாருமந் நிமலன்
முன்ற வாதபே ரன்பினுன் முறைமுறை பணிந்து
துன்று கண்களா லருந்துந் தாமெனத் துவன்றி
கன்று நோக்கியாங் குருத்திர மகத்திலந் நாதன். (கஉ)

தேன்று தன்மையாற் றமக்குறு மாபத்தைத் தொலைப்பா
னென்று நின்றலா லியைபெய ருருத்திர னென்றுஞ்
சான்ற வாபதுத் தாரண னென்னவுஞ் சாற்றி
யான்ற துன்பற வையநீ சாமென வடைந்தார். (கங)

வேறு.

அடைந்து நின்றெமை யானுடை யண்ணலே
படர்ந்த வேணிப் பகவ பராபர
தொடர்ந்த டர்த்திடு தீமை துமித்தரு
ளிடந்த ரற்கிவண் வந்தரு னெந்தையே. (கச)

சேரு மாருயிர் மாசு சிதைத்தலுஞ்
சாரு மாசி லியற்கையுந் தற்குள
தியாரு மோர்ந்திட வேகொ டெலரிமகத்
() தார வந்தனை யாபதுத் தாரண. (கரு)

ஐய நேயா சேயமு தேயருண்
மெய்ய நேயொளிர் வெண்மதி வேணிய
துய்ய நேயடி யார்க்குள் சோதியே
சூய்ய நேயன வாவருட் குன்றமே, (கௌ)

தேவ தேவ திகழ்வடு கேசனே
காவ லான பிரம கபாலனே
பாவ லோர்துதி பண்ணவ வுண்ணடுங்
வே தாமிடர் தீர்த்தியென் றேத்தினார். (கள)

இன்ன வாறுநின் தேத்தி யிரங்கிய
வன்னர் பாலசு ராதிக ளானனி
துன்னு பேரிடர் தோய்ந்தமை தேர்த்தவ
னுன்னு மாரரு ளாலொன் றுருற்றுவான்.

(கஅ)

அன்ன ஆர்திய ஞாய வலர்மிசை
மன்னுநான் முகற் கூவி வரந்திகழ்
பனன ரும்மொளி யார்மதி பானுவை
யின்ன நீரவுண் டாக்கென் றியம்பினான்.

(கக)

ஒது மாற்ற முணர்ந்தனன் மாமதி
யாத வன்றனை யம்முறை யாக்கினன்
வேத நேக விராட புரியினிற்
போத வுன்னியப் புண்ணியன் போந்தனன்.

(உ௦)

வேறு.

பாந்திடு மமல னாங்குப் பொருவிலா வசுர ராதி
யாந்துயர் புரிவார் தம்மை யாவத்தா லழிப்ப வெண்ணி
நாந்தரு மனைய வார்ப்பி னலிகுவர் கால மொன்றின்
மாய்ந்திட வுலக மெல்லாம் வந்ததோ வொலியீ தென்னா.

(உக)

நம்புக லடைந்தோ ரென்ன வெண்ணுபு வடுக நாதன்
றன்பெரு மாயை தன்னாற் றனித்தனி யனைய மாந்த
ரும்பர்தஞ் செவித்து வார மொருகண மடைத்து வைத்திட்
டெம்பிரா னுகாந்த வார்ப்பே யென்னநின் றெலித்தான் மன்னே.உஉ

வீறுமா புருடார்த் தங்க ளளித்தருள் விமலன் றன்னைக்
கூறுமா வருத்தி ரப்பேர்க் குழகனை விராசன் றன்னைப்
பாறுகுழ் குல கால பைரவன் றன்னை முன்னர்த்
தேறுவா னவர்கண் மாந்தர்க் கிடர்புரிந் தாரிற் சில்லோர்.

(உ௩)

தமதுபே ராற்றல் குன்றிச் சரணடைந் தார்க்க் சில்லோர்
ஞமலிய னுருவு தாங்கி நண்ணின ராங்குச் சில்லோ
ரமைவுறு மறிவு நீங்கி மூர்ச்சித ரானார் சில்லோர்
சமரகா மிகளா யெம்மான் றன்னெதிர் சார வந்தார்.

(உ௪)

அணையர்க ளெவரு மஞ்சி யழிதரக் கொன்று சூலந்
தனிலுடல் கோத்து விண்ணிற் றுங்குபு கரகபாலத்
தினிலவ ருடலிற் பெய்யுங் குருதிமுற் றேந்தி யுண்டா
னனியொளிரி களமே யன்ன குருதியா னனைந்த தம்மா. (உடு)

அன்னவெங் குருதிச் செம்மை யக்களந் தன்னின் முன்னத்
துன்னிய கரள நீலத் தொடுமணி யாகித் தோன்ற
மன்னின் றுங்கெம் பெம்மான் மறைகளே ருமலி யாகித்
தன்னைவெந் சுமக்கு மாறு சமைத்தனன் கொண்டு பின்னர். (உசு)

அணியகிங் கரர்க ளாக வடைந்துள பூத நாதர்
திணியபல் வேதா ளங்கள் தேவர்மா னுடர்க ளாதி
பணிசுநர் காண நின்று பயினடஞ் செய்தாங் கச்சம்
புணருமா ரவம் புரிந்தான் பொங்கருள் வடுகநாதன். (உ௪)

வேறு.

மிக்குறு*பீ தருநீ ரவத்தைப் புரிதலினு லாங்கவற்கு விளம்பு நாமர்
தக்கைப ரவனென்னு வமாரொலா மகிழ்ந்தினிது சாற்றி னுப்பின்
செக்கமலத் திருக்கரத்திற் றிகழ்தண்ட மேந்திவரு சிறப்பி னாலே
யக்கடவு டனக்குரிய பெயர்தன் ட பாணியென வறைந்தார் மன்றோ. ()

வாயில்செலா யோகியென வருதலினுல் யோகியென வழத்தி னுர்கண்
மேயமல ரயன் றனைக்கூய்ச் சுடர்களையுண் டாக்குகென விதித்த லாலே
துயமுனி வோரவனைப் பிரமேசு னெனும்பெயரார் றுதித்து வாழ்ந்தார்
பாயபலப் பலபூத வேதாள மாதிகண்முன் பரவிச் சூழ்ந்தே. (உ௬)

நயந்துரிய பணிபுரித லாற்பூத நாதனென நவின்ருர் முன்னு
ளியைந்தமகந் தனிற்பால ரூபகனாய் வந்தருளு மியல்பு நோக்கி [காங்கு
யுயர்ந்தபெயர் வடுகனென வுரைத்தனரெத் தலத்தினிலு முறைந்தாங்
வியந்துசெய்பா லனத்தாற்கேத் திரபால னென்றியற்பேர் விளம்பி னு
ரால். (உ௭)

இத்தகைய னிவர்திருப்பேர் புகன்றுதுதித் திடவாங்க ணிலங்கி நின்ற
மெய்த்தருநத் திரகால வைரவனவ் விடைநின்றும் விழைவி ளோடு
முத்தமமாந் திருச் சைலத் தாழ்வரையின் மாபுரத்தி னுறையு மொன்பான்
சித்தர்களா லுபாசிக்கப் பட்டவனா யவரெதிரே சென்று நின்றான். ()

ஆங்கவா பா லுளத்தருள்கூர் தணிமாதி யட்டசித்தி யவர்க்கு நல்கி
யோங்குமகா வருத்திரா யுற்பத்தி யொடுக்கலிலை யொழிந்த யோகி
பாங்குறுதன் னமிசத்தா லட்டவை ரவர்கடமைப் படைத்தா னன்னோர்
தாங்கருட்பே ருவகையொடு தற்கூழ்ந்தா ரவார்திருப்பேர் சாற்றுவாமால்.

மாற்றருஞ்சீ ரசிதாங்க வைரவனே ருருவைர வன்னென் னூழ்மெய்ப்
போற்றுசண்ட வைரவனே குரோதவை ரவனேசெம் பெரன்னாமேனி
மேற்றிகழன் மத்தவை ரவனேகா பாலவை ரவனே வென்றி
யேற்றுயாபீ டணவைர வனெனெசங் காரவை ரவனென் றெண்மர்.

வேறு.

பொற்பமரும் வடுகேச னுயிர்க ளோர்த்திப் புனிதநெறி கைக்கொ
ண்டு பொலியுமாறு, * தற்பரா னு யனைய ரெண்மர் தமையுநீத்துச் சைலம
தின் பாங்கமர்ந்து தன்னே ரில்லோ, னற்பொடுதன் னொகி காண மெய்
ஞ்ஞான மறிந்திடுவான நவமியற்று மவர்கள் போல, நற்புலியுயர் திடுகு
ரிப்பி னோற்ற னாங்கே நலந்திகழும் பொலஞ்சுடர்வேனஞானமூர்த்தி.

அச்சமயஞ் சுவேச்சையினான் மைஞ்ஞை மேற்கொண் டருகணைந்
தானன்ன துகண் டன்பி னோடு, முச்சகமும் புகழ்வடுகன் பூசித்தென்ற
ன்முன்னமென்று முடியுமென்று மொழிதல் கேளாச், செச்சைநறுந்
தொடைபுரஞ் திரண்முந் நான்கு திண்டோனான் வண்டோலஞ் செய்
துகுழும், விச்சையரு ளிதழிவனஞ் சேறி யாங்குண் வேட்கைமுடி மெ
ன்றினிது விளம்பிச் சென்றான். (௩௫)

ஹவார்மகண் மணந்தபுயா சலவேள் கூறு மாற்றமுள மேற்றனைய
வடுகநாத, னறனவிலு மறையருவ ஞமலி நீயிங் கமர்தியென நிமலனரு
ளானை தந்து, திறனவில்கிங் கார்கடமைப் பூதநாதர் திரளினையங் கழைத்
திதனைச்செப்பு நீவிர், பொறையிதனின் பச்சிமத்தி னமர்திர் நாமப் பொ
ன்னிதழி மன்னுவனம் போது வோமால். (௩௬)

அவ்விதழி யடவியினி லன்பர் பூசை யாற்றியநாம் வீற்றிருப்போ
மாங்கு நீவிர், செவ்வியநற் பிருகுதினத் திரவிற் "போந்து செய்பலிக
ளவைகவர்த்து திரிய வும்போந், திவ்வரையின் டச்சிமத்தி லமர்தி ரென்
ன விசைத்தவரை முடுவறனை யிருத்தி யாங்கே, யெவ்வரமுந் தவத்தா
லேசித்தி யாமென் றெண்ணிநறுங் கடுக்கைவனத் தெய்தி னாளுல். (௩௭)

வேறு.

ஆங்குறுசீ தளியனற்றீர்த் தக்குடபா லாடியஃ தவன்பே ராகத்
தாங்குமதன் கரையருகு யரமனிகே தனமெனுஞ்சீ தளியி னுள்ளாற்
பாங்குறுசிற சபைவடபாற் சருவசித்தி பூமியெனும் பதத்தின் மேவி
யோங்குறுபச் சிமமுகனாய் பரியங்க யோகமுய லுளத்த னாகி. (௩௮)

பாதமிரண் டையும்பிணைத்தப் பெருவிரலு முழந்தாளும் பாரி லுன்றி
யேதமகற் றவ்விருகாற் குதியினுறச் சகனமிரண் டிருத்திக் கேச [துச்
மோதுமுட்டி னீடமெ: வறச்சுழ்ந்து துதல்விழித்தீ யொடுங்க வைத்
சோதிமணிச் சருடோடு மணக்கமழு முற்பலமுந் துலங்கு காதம். (௩௯)

வக்கிரதந் தங்கனம்புன் னகையுமொளிர் முகாம்புயமு மனுமுந்தாலுந்
தொக்கமுத்தா ரக்களமும் பதக்கமணி யகன்மாப்புந் துணைப்பொற் றோளு
தக்கமிதப் புதரமுஞ்சு நாயுமஞ் சீரமொளிர் தருபொற் றோளு
மிக்கவிரு கரவளையுங் கங்கணமு மங்கதமும் விளங்குவோனாய். (௪௦)

வலக்காத்தி லசனிதரித் ததன்புறமவ் ஆருவினில் வைத்திட் டேனை
நலக்காமவா மத்தொடையின் வைத்தருண கமலதள நயனத் தோளு
யிலக்கமில்பல் கோடியினம் பாணுவொருங் குதித்தெனமெ யிலங்கித்தோ
ன்றக், கலக்கமறச் சுழினைவழி மூலவன றிளையெழுப்பிக் கருத்தினூலே.

உச்சியிந்து மண்டலத்தி னொழுகமுதுண் டாங்குசிவ முவந்து நாடி
நச்சி*நிமீ லனபால நயனியா யார்வமுற நயந்த யோக
மச்சமற வெண்ணுறாண் டரைக்கணம்போற் கழுவுறவங் காற்றி னாளு
லிச்சையுட னவன் றனுதல் விழியிலொரு மகாபுருட னெழுந்தானன்றே.

வேறு.

சாந்தமிகு மதிகோடி யிரவி*கோடி தழல்கோடி யொருங்குதித்த தன்
மைபோலக், காந்திசெறி கிருட்டினபிங் களா யன்னோன் கருத்துறச்
செ யோகினையுட் களிப்ப நோக்கிப், போந்திவணத் திருச்சைல நின் று
மைந்த புடவியின்பம் பொருத்துறநீ புரியு மேன்மை, யாந்தவத்தா லுளத்
துவகை யடைந்தோ மிப்பா லன்பொடுநீ வேண்வென வறைதி யென்
றான். (௪௩)

அவ்வரசுகேட் டருள்வடுக நாத னென்ற னருச்சினையின் கண்மனு
க்கள் செயங்கள் சித்தி, வெவ்வியயோ கினிக ணங்கள் வேதா னங்கள்
வெவ்பூத கணங்க ளென்பான் மேனாட் டோன்று, மெவ்வமிலா வட்ட
வை ரவர்கண் முன்னே ரெற்குழ விருக்கின்றே னிருந்து மென்னை,
கவ்வையகற் றெம்பெரும வென்ற னாதி காணமு மெய்ந்தூல்சொல்
காட்சி தானும். . (சச)

உள்ளபடி யுணர்ந்திடுவா னுள்ளம் வேட்டே னுத்தமவென் றானது
கேட் டெவகை யோடும், வள்ளலெதிர் நின்றாங்கைம் முகனாய்த் தேவி
மருங்கினனாய்ச் சதாசிவனாய் வயங்கித் தோன்றித், தெள்ளமுத நிகர்ம
தூரவாய்மை யாலே செப்புவா னெமக்கினிய சிறுவ மேனாள், விள்ளரிய
பெருஞ்சீர்த்தி புவனம் போர்ப்ப விளங்குதிருக் கைலாய வெற்பின்
மாதே. (சடு)

நமதருளா முமையொடுநங் கிரீடித் தாங்கு நண்ணினமெம் மமிசத்
தானம்பி நீயவ், வுமையிடத்த மகவாகத் தோன்றி னாயவ் வுமைக்குரிய
புத்திரனீ யுண்மையீதா, நிமலமுறு மெமதுசுத நாமே நீயா னீயேயா
மையமிதி னினைக்க வேண்டா, மமைவுறும் பஞ்சமுகத் தொன்ற தான
வகோமுக னீயென்றாந் கமலன் பின்னும். (சசு)

புவனமெலாம் பரம்பியுள பூதம் யாவும் புகலுளத்திற் றிருத்திரானி
பொருந்து மாறு, மவைமுழுதும் புரந்திடவு நீநம் பாலி னமிசபுர னாயு
தித்தா யருமை மைந்த, வெவர்கணினைக் குறித்திரிய செபந்தி யானம்
யாகமருச் சனையாதி யியற்றினாஹ், தவறிலவை யாவுநமக் களவி னாத
சந்தோட கிருத்தியமாந் தவத்தின் மேலோய். (சஎ)

உன்னமிசத் தாலுதித்த வெண்ம ரான வோதுதிறல் வைவரவசே
யொழியா தென்று, மன்னுலகி லெங்குமுள புரங்க ளெல்லாம் வாரிலெ
லாம் வனம்பூமி மலைக ளெல்லாந், துன்னுமவற் றெல்லாவரை யுன்று
ஐஞ்ஞைத் தொழில்பூண்டு புரந்திடுக துலங்கு மன்போ, டன்னவர்க்குப்
புரிபூசை நின்ன தேயா மையநீ வியண்யோகத் தமர்ந்தா யேனும். (சஅ)

எப்புவனங் களிலுந் தால யங்க ளெவற்றையுந் மடியர்குழாத் தினை
யு நீயே, செப்பமுறப் புரந்திடுக நீயிக் கானிற் செயற்கரிய பரியங்க யேச
கஞ் செய்த, தப்பில்வரத் தால்யோக குருவென் னுன்போர் சாந்துக பல்
லுயிர்புரக்குந் தன் மையாலே, யொப்பில்பசு பதியெனவும் புகல்வெ
ன்றாங் குரைத்தருளி ஞானவிய லோது கின்றான். (சக)

வேறு.

சாற்று மறையே யுருவாய சாரமேய வூர்தியநீ
போற்றும் வகைய ஞானநெறி புகல்கென் றிசைத்தா யதுகேட்டி
யாற்றும் யோக முற்றினுறு மதுதான் கிரியை யகம்புறஞ்செய்
பேற்றி னுறுமா லக்கிரியை சரியை புரியப் பெறும்பேறும். (௫௦)

அனைய ஞானக் கிவைமுறையே யேது வாகு மாதலி னு
லினைய முறையே முன்னியம்பி யிசைத்தும் ஞான வியலென்னு
நனைய விதழி மலர்வேணி நாத னருளு நங்காதற்
றனைய வருணூன் முற்றுணரா சானை யடைந்தி தயத்தன்பால். (௫௧)

நற்றூள் வழிபட் டவனருளா னல்குஞ் சமய தீக்கையினேப்
பெற்றா னையினு லிடத்துலகு பெற்றா ளமரொந் நிகேதனத்திற்
சுற்றா முயிற்செங் கதிரொழுமுன் னூநீ ராடிப் புரிநியதி
முற்றா வடைந்து திருவலகிட் டதனமேன் மெழுக்கு முறையாற்றல். ()

புலரு முனம்போய்த் திருந்த வனத்திற் பழுது புணராத
மலரும் பருவத் தாம்பலநன் மலர்பூங் கூடை மல்கநிறைத்
திலகுங் கணிதா ரிண்டைமுத லியற்றி யெமக்காம் பதத்தளித்த
றலமா ரொருநால் வகைமலர்ந் தனங்க ளமைத்துத் தான்போற்றல். ()

நமதா லயத்திற் றிருவிளக்கா னறுநெய் வாக்கி நனிதருத
லமையா வன்பி னமக்கினிய துதிகள் பாடன் மகிழ்ந்தாட [சிக்
லெமதா ரடியார் தமையெமைப்போற் கண்டாங் கடிக்கீழ் வீழ்ந்திறைஞ்
கமையார் பூசை புரிந்தியிற்றிக் கருத்தி னேவல் பலபுரிதல். (௫௨)

இனைய பலவாய்ப் புறத்தொழின்மாத் திரையெய் முருவத் திருமேனி
தனைநோக் குபுசெய் திருத்தொண்டே சரியை தாத மார்க்கமிஃ
தினிதி னியற்று தாதரெம துலகத் திருப்ப ரெம்புதல்வ
புனித விதுமுற் றுறப்பெற்றோர் புரியுங் கிரியை புகல்கிற்பாம். (௫௩)

அமல குரவ னருள்பெற்றங் கமையுஞ் சமய விசேடமெனு
முமல மகற்றி யருடக்கை முறையி னமதா ரருடகுறியாம்
விமல விலிங்கம் பெற்றுரிய விரைமென் மலர்பூம் புகைதீபங்
கமல மினிய நிவேதனமுற் றேதும் பொருள்பற் பலவீட்டி. (௫௪)

பூத முதலைஞ் சுத்திபுரீஇப் புகலு முறையா சனமூர்த்தி
யேது ஈர்த்தி மடனென்னு வுரைபா உனைசெய் தாவாகித்

தேதில் விதியா லகம்புறமு மருச்சித் தேத்தி யிறுதியினில்
வீதி கோத்தி ரத்தியற்றும் விதித வோம வினைமுடித்தல். (௫௭)

ஆய வகத்தும் புறத்திலுமன் பமைய நாளு மருவுருவத்
தூய மேனி தனைநேர்க்கித் தொடங்கும் வழிபா டேகிரியை
வாய வெழிற்புத் திரமார்க்க மற்றீ தாற்றும் புத்திரந்ம்
மேய சாமீப் பிமம்பெறுவர் விளம்பும் யோகத்திறந் கேண்மோ. (௫௮)

காமங் குரோத முலோபமுமோ கம்மே மதமாற் சரியமுதற்
ரோமங் கொழிபு கட்டோடே தொலையத் துரத்தி யுள்ளமுகந்
தாமன் புறுமக் கிரியைமுதிர் வாக வார்வ மேவெழலா
லேமன் னுணர்வு கீழராணி யியைதா ரகமே லராணியென. (௫௯)

கொண்டு கடைந்து ஞானங்கி குலவ வெழுப்பி மலந்தகித்து
மண்டு மருடா ரகமாக மருவு நாடி யொருபஃதுங்
கண்டு புருந்தாங் கோடுசுதா கதியோர் பஃது மகிதேர்ந்து
விண்ட நாடி களினிடையே மின்னற் கொடிபோல் விளங்குவதாய்(சு௦)

தாளி னிரண்டு பெருவிரலிற் றொடங்கி மூலா தாரமவரை
வாளி னுருவ மிரண்டுபிர மார்தி ரத்தின் வரையொன்றாய்க்
கோளி லாவுட் டீளையின தாய்க் குலவு மிடைபிங் கலையெனும்பே
ராளு நாடி யவையாங்காங் களவிப் பின்னுற் றதுவாகி. (சு௧)

வனசு முகிழாங் கதோமுகமாய் மருவுந் தகைத்தாய்ச் சுழுனைதனை
நினைபு சிவார்க்க னுலவற்றை நிமிர்த்தி யலர்த்தி யக்கிரந்தி
யினையு மவிழ்த்துச் சுழுனைவழிப் பிராண னெழமூ லாதாரந்
தனில்வான் மேற்பை கீழ்சுருக்கிச் சார்ந்து துயிலங் குண்டலிதான். ()

துயினின் றெழுந்து மேனோக்கத் துகளின் மூலக் கனவெழுப்பி
வியலிந் துருகிச் சுழுனைவழி வெளியும் பெருகி யொழுக்கமுத
பயமுண் டமர்ந்து மனோலயமாய்ப் பகரு மூலா தாரகுத
மியலுஞ் சுவாதிட் டானகுய மிலங்கு மணிபூ ரகநாபி. (சு௩)

விரவு மநாக தவ்வியம் விசுத்தி தாலு மூலமொளி
பரவு மாஞ்ஞை புருடுவாப் பகரு மாறா தாரமவற்
றுருவங் குறியக் கரங்கமல மோரா றுள்ள படியுணர்ந்து
மருவு மவ்வா றிடைக்களிற்று வதன னயன்மா லுருத்திரனே. (சு௪)

திகழு மாகேச் சுரன்சதா சிவனென் நிரும வரைமுறையே
நிகழ ஷுழிபட் டருள்கொடுமே நெறிசென் நிதழாயிரத்தெட்டுத்
தொகும் புயமேற் றுவங்குநடச் சோதி தனைக்கண் மென்னிநித
மகலு மிருபத் தொராயிரத்தோ டறுதூ ருய சுவாசுத்தை. (சு௫)

சங்ஙென் றுட்பூ ரகம்புரிந்து சமனுற் றமரக் கும்பகஞ்செய்
தங்ஙென் றெழுப்பு மசபையுணர்ந் தரிய சிவமா ரருளான்மா
யிங்ங னியக்குந் திரோதைமல மெனுமைந் தெழுத்தின் மறைப்பிருணீத்
துங்ங னருண்மெய்ச் சிவளிருத்தவ் வைந்தோ டொருமூன் றிரண்டொ
ன்றாய். (சு௬)

ருமவி முத்தி முதலாகு மனுவை மனத்தா னுறச்செபித்து
விரவி விந்து நாதமுமாய் மேவு வெளியிற் சிந்தைநிநீஇ
வருதன் வடிவஞ் சிவன்வடிவாய் வயங்க நடன குஞ்சித்தாட்
டிருவு மிகுதா புரவோசை தேக்கி யமர்தல் சிவயோகம். (சு௭)

இனைய யோகாங் கம்மிருநான் சியம நியம மாசனமே
கனை*கா நகைதல் பிரத்தியா காரந் தார ணைதியானம்
புனித சமாதி யாமிவற்றைம் பொறிமுன் மனமார் சாக்கிரத்தி
னனிசெய் தவங்க ளியமமதாநனவிற் பொறிமுன் னொழிகனவில். சுஅ

காணுந் தவநி யமங்கரணங் கலவா நனவின் கட்சமுத்தி
மாணுந் தனியா சனமாம்வே ருக்கி மலிதத் துவமுமுதும்
பேணும் பிரம மேதானாய்ப் பேத மறுசாக் கிரதுரியம்
பூணும் பிராண யாமமதாம் பொருவில் பரமா யதமறந்தே. (சு௯)

திகழ வருசாக் கிரதுரியா தீதம் பிரத்தி யாகார
மிகலி ள்கண்ட வடிவதுகண் டெங்குந் தான யிருந்திடுதன்
மிகுதா ரணையாங் காட்சியெலாங் கண்ணாய் விளங்கி யாட்சியினி
லகலா தமையு மதுதானே யரிய தியான மாருமால். (௭௦)

பரவ வரிய தற்பதந்தொம் பதஞ்சா ருபாதி கற்பனைகள்
சரியு முறைகண் டசிபதமாஞ் சச்சி தானந் தப்பதத்தி
னுரிய சமர நிலையுணர்ந் துறுகிற் பதம்பெற் றுறங்குதலே
யரிய சமாதி யாம்யோக வட்டாங் கத்தி னடைவிதுவே. (௭௧)

சீர்க்கும் யோக மகத்தொழின்மாத் திரையே யருவத் திருமேனி
கோக்கிப் புரிதொண் டாயசக மார்க்க மாரு துனித்தினை

* காற்கைதல்—பிராணயாமம். † ஏர்—எழுச்சி.

ஊக்கு மவரெஞ் சாருப மடைவ ரிவ்யோ கமுநானென்
† நேர்க்கும் போத நாட்டமலா விறவா விற்ப மின்றாமால். (௭௨)

நேச மிருகம் மரும்புதல்வ நிகழ்த்து ஞான மதுகேட்டி
பாச ஞானம் பசுஞானம் பதிஞா னந்தா னெனமூன்றும்
பசு பாச மெனுமலந்தான் பிரியும் வகைய் னொருமூன்றா
மாசென் றுரைக்கு மம்முன்றன் பெயருஞ் செயலு மறைகிற்பாம். ()

வேறு.

ஆணவங் கரும மாயையென் பனவே யன்னவற் நின்றபெய ரவற்று
ளாணவஞ் செம்பிற் களிம்பினான் மாலி லனாகியே கலந்துள தொன்றா
யாணவந் தருபெண் ணலியெனப் பரம்பு மாலிக டோலும்வே ருகி
யாணவந் தருமல் வறிவொடு தொழிலை யாவரித் தாங்ஙன நின்றே. ()

தத்தம கால வெல்லையி னீங்குஞ் சத்திக ளனேகங்க ளுடைத்தாய்ப் [யர்
பொத்துறுசடமாய்ப் பிபோத்திருத்துவத்தைப் புரிவதாய்விருவதாய்பெரி
கைத்திடு கரும மாலிகண் மனவாக் காயத்தாற் செய்யுமற மறமா
மத்திறற் பாவ புண்ணிய மிரண்டு மடர்துயர் படர்சுக மளிக்கும். (௭௩)

இனைய*கான் மியந்தா னிப்பவத் தியற்றப் படும்பொழு தத்துவா விட
கனிவுற வீட்டப் பட்டெயர் தூல கன்மமா யாகாமி யப்பே [மாய்க்
ரினையுறும் பவங்க டோறுமில் வகையே யீட்டிடப் படுபுதன் பருவந்
தனையுறு மளவுஞ் சூக்கும மாகச் சாருபு புத்திதத் துவந்தான். (௭௪)

தாரக மாக மாயையிற் கிடந்து சாதியோ டாயுபோ கமதாச்
சுருமியம் மூன்றற் கேதுவாய்ச் சனகந் தாரகம் போக்குய மென்னச்
சேருமு வகைத்தாயாங்கு ருவஞ்சஞ் சிதம்பர மறங்கென்றுரைக்கும்
பேருறு மினைய சஞ்சிதத் தொகையுட் பிரிந்துபக் குவமுறப் பெற்றே.

மேலுறு முடம்பை யதுகொடே யனுப வித்திடப் படுமிரு பயனை
யேலுற வீந்து பயன்படுங் காலையிலங்குறு மாதிகை விகமே
பாலுறு மாத்தி யான்மிக மாகி பெளதிக மென்னுமுப் பாரூய்ச்
சாலுறும் பிராரத் தம்மெனும் பெயர்தான், சாருமா வித்தொரு கருமம்

† ஏர்-எழுச்சி ி ஆண அம்-அன்பினழகு.

ஃ போத்திருத்துவம்-போக துகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை.

* கான்மியம்-கன்மமலம்.

வீற்றவீற் றுகிச் சஞ்சித மாகா மியம்பிரா ர்த்தமென் றுரைக்கு [பின்
மாநீநினின் மூன் று வகைத்தென வமையு மனையவை விளைநிலப் பயன்
பேற்றினுக்காகத் தொகுத்திடுகவையும்பிறங்குறவிளைந்திடுமவையு
மேற்றுண வாக நிகழ்ந்திடு மிவையு மென்னுமும் பகுதிபோ லியையும்.

*புகலுமிக் கருமத் திருவினை யபுத்தி புத்தியாற் புரிதலென் றிரண்டா,மி
குமவைபுடைபோந் திடும்வினை பெயராவின்மெனும் விதத்தினுமிரண்
டா,மிகலரு மினைய வகைபல வமைந்த வித்தகு கான்மிய மலந்தா,னுருத
லுற் பலித்த லுடன்பட வெஞ்ஞான் றும்பரம் பரையினில் வரலால். ()

ஆதியீ றுடைத்தா யும்பிர வாக வனுகிரா யாவியை யார்த்திட்
டோதுகா ரியவேற் றுமைகளுக் கேற்ப வுயிரவைக் குரியபல் வேறாய்ப்
போதுயோ னிகளைத் தோற்றுவிப் பதுவாய்ப் புகறருஞ் சூக்கும மாய்நம்
மேதகா ணையினு ளுடப்பதா மாயை விதத்தினை மேலினி விரிப்பாம் ()

பன்னுமீம் மாயை சுத்தம் ிவா லாமை பகுதியென் பெயரின்மூன் றுரு
மன்னவற் றமல மாயைநித் தியமா யருவமாய் வியாபக மாகித்
துன்னிய சடமாய்ச் சொற்பொருள் வடிவுஞ் சுத்தமாந் தனுமுத னுஞ்ஞர்
தன்னிடை யுதித்தம் காதிகா ரணமாய்த் தனில்வரு பரம்பரை தன்னில்.

அத்தகு நாதம் விந்துசா தாக்கி யத்தொடு மகேச்சுரஞ் சுத்த [கோர்
வித்தையென் றிடுமைஞ் சுத்ததத துவம்ப வித்திடு முதலதா யெமக்
சத்தியாய் மயக்கஞ் செயாததா யிலகுஞ் சாற்றிய வசுத்தமா மாயை
நித்திய மாசி வியாபக மாசி நிகழ்த்திடு மருவமாய்ச் சடமாய். (அ௩)

பிரளய காலந் தன்னிலான் மாவைப் பிணித்திடு கருமங்கட்கிடமாய்,மரு
வுயிர்களுக்குச் சுத்தமோ டசுத்த வகைத்தனு வாநிக னுள்கும், உருமுத
னிபமாய் மயக்கஞ்செய் வதுவாய் வயங்குதன் பரம்பரை வழி த்தாய்த்
தாவரு கால நியதியே கலைதான் சாற்றிடு மராகமே வித்தை. (அ௪)

வருதிநன் மாணுந் தோன்றுகா ரணமாய் வயங்குமில் வாறுமே ழாகி
விரவுறு புருட தத்துவத் தோடு வித்தியா தத்துவ மென்னப்
பாவுமிச் சிரதத் துவமெனப் படுமாற் பகுதியி னியல்பினிப் பகர்து
முரபினி னுணர்க வப்பிர கிருநி மாணா,தன் பால்வழி வழியாய். (அ௫)

பூதபஞ் சகமுஞ் சுரோத்திர முதலாப் போதுஞ் னேந்திய மென்னும்-
போதபஞ் சகமும் வாக்குமுன் னாகப் பொலிதரு கருமவிந் தியமென்
ரோதுபஞ் சகமுஞ் சத்தமுன் னாக வறுதன்மாந் திரையென வுரைக்கு
மேதுபஞ் சகமும்துத்தியாங் கார மியைமனஞ் சித்தமென் றியம்பும். ()

இவையொரு நான்குட் கரணமு மாக விருபத்து நான்கென லாகி
யவிர்தரு மாணம தத்துவ மாய வசுத்ததத் துவங்கடா மடைவே
பவமுற நிபமா யசுத்தமாந் தனுமுந் பவித்திடற் காதிதா ரணமாய்த்
திவருமால் வடுக வாணவங் கருமந் திறப்படு மாயையின் செயல்கள். ()

இனிதுரை பகர்ந்தா மிவற்றொடு மாயே யந்நிரோ தாயியென் றிரண்டு
பினுமல முளவா லிவற்றுண் மாயேயம் பேசிய மாமைகா ரியமாந்
தனுவொடு கரண புவனபோ கங்க டத்துவத் தொகுதிக ளாகு
நினைத்திரோ தான கரியெனு மலந்தா னிகழ்த்துமும் மலங்களை நிரையே

பாயமற் றவற்ற லாந்தொழிந் படுத்திப் பாகங்கள் வருவிக்கு நமது [ப்ர
தூயசிற் சத்தி யாகுமான் மலத்தைந் தொழிற்படச் செலுத்திடு தொட
லேயநஞ் சத்தி யிதையு மலமென் றியம்புப மைந்தவிவ் வகைய
வாயவையும் மலங்க டமையும் செனவே ருகிடா தகமென வமர்தல். ()

முன்னவில் பாச ஞானமா மிதன்மேன் மொழிபச ஞானத்தின்முறைகே
ள்ளன்னவைம் மலத்து ளாணவ மல்லா வனைத்தையும் கழற்றி வேராகி
யின்னநா னல்லே னியையெலாங் கீழ்நா னிவற்றின்மேற் பொருளென
வெண்ணப், பின்னுறு முனைப்பி னமிழ்ந்துபு நானே பிரமமென் றகங்
கொன் பெற்றியதே. (௬௦)

இனிவரு பறிஞா னத்தினை யோர்க யானெனு மகமிகு மிதனாற் [ர்த்திட்
றுனிவரு பவங் ளகன் றிடா தெனவே துணர்ந்தமைந் தருள்வழித்தொட
ட்டினையநல் லருள்புக் காணவ மலமு மகன் றிடப் பெற்றிய லான்மாத்
தனையினி துள்ள படியுணர்ந் தவைய னே கமாய்த் தயங்குகித் தியமாய்.

உரைவியா பகமாய்ச் சேதன் மாயொன் றுறுமலத் தடையினை யுளவாய்த்
தருபல வுடல்க டோறும்வெவ் வேறாய்ச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் வினை
கள், புரிபதன் பயன்க ணுகர்வதா யுணர்ந்திப் போதமா மறிவினென்
றொனரு, யரிதரி வனவாய் சிறுதொழி வினவா யமைதலி னினைபுலா
ன்மாக்கள். (௬௧)

தம்மையே பிரம மென்றுகொண்டந்தோ தருக்குப் தம்மறி வெல்லா
மம்யவாங்காரக் களித்தரு நாகி லாழ்வது முறைமையன் றவைதா
மெம்மையு முள்ளும் புறம்புகின் றருளு மிறைமைசால் பதியொருமுதலை
மும்மையுமுடையவாகுமென் றுள்ள முரணுருவகைதுணிந்துணர்ந்தே.

அப்பதிசயநாதி போதமே சருவஞ் சூத்துவ நிராமயான் மாவே
தப்பறு மலுத்த சத்தியே யனந்த சத்தியே சதந்தாத் துவமே
யொப்பறும் விசுத்த தேசமே திருத்தி யெனசிவா கமமினிதோதூர்
திப்பிய குணங்க ளோரிரு நான்குஞ் செறிதா நிறைபா சிவமே. (கச)

என்னவுய்த் துணர்ந்தாங் கனையமெய்க்ஞ் ஞான மினிதுணர் ஞாதுரு வி
லங்கி, மன்னுறு ஞேய மெனும்பகுப் பொழிந்து மலந்தரு ஞேயத்தி
லமுந்தி, யுள்ளுதா னதுவா யொன்றியெஞ் ஞான்று மொழிவிலாச் சி
வானந்தத் துறுத, வென்னுமித் தகைத்தா மைந்தநீ விரைய வெழிற்சிவ
ஞானமின் னதுதான். (கடு)

அகப்புறத் தொழில்க ளிரண்டுமொன் றின்றியறிதொழின் மாத்திரை
யானே, பகுப்புற முனஞ்சொன் முத்திரு மேனிப் பரத்ததாய் வரத்தம
ர்ந் தெங்கு, மிகப்பொலி யகண்டா காசமா நித்த வியாபக சச்சிதானந்த
சுகப்பிழம் பாய சிவனிடத் தூற்று தொண்டென வியம்புசன் மார்க்கம்.

வேறு.

என்றிவை யுபதே சித்தாங் கெம்பிரான் வகெ நா
ணன்றருள் சரியை யாதி நான்குமய்த் துவக மோர்த்து
நின்றிடு மரபி னின்று நின்மலத் துவம்பெற் றுய்பாக்
கின்றினி துரைத்து நன்பா வென்றெழுந் தருளி னாளுல். (கௌ)

* அநாதிபோத முதலிய இவ்வெண்குணங்களும், முறையே தமிழில், இயற்கையறிவு, முற்றறிவு, இயல்பாகவே பாசங்களி லீங்குதல், பேரருள், அளவிலாற்றல், தன்வயம், தூயவுடம்பு, வரம்பிலின்பம், என வழுங்கப்படும். இவற்றுள், நிராமயான்மா அநாதிபோதத்துள்ளும், விசுத்ததேசம் அலுத்தசத்தி யுள்ளுமடங்குமாகலின் ஆறுகுண மாத்திரையாகவும் வழங்குப.

† அநி-சுறுகெட்டு நின்றபெயர்.

அந்திலவ் வருணி னைந்தாங் காதர மிகவக் காரி
வந்துசெய்ஞ் ஞான யோகம் வயங்கவீற் றிருந்தா னாங்கே
சந்தரு லோர்கள் சித்தர் கணங்கள்விண் ணவர்கண் மண்ணோர்
சிந்தையின் விழைந்த யூவுஞ் சேர்வுற வருச்சிப் பாரால். (௯௮)

அங்கருள் வடுகன்* கூளி யருக்கறி வடுத்தாங் கிம்பர்ச்
சங்கன்வா ரங்க டீடாறுஞ் சிலர்பலி தூங்க வாங்குப்
பொங்குறு மடைகொ டிப்பார் புபுட்சுக்க ளாகி யந்நாட்
டங்குசீ சைல நின்றும் பூதர்கள் சார்த்து போவார். (௯௯)

இப்படி நிகழ்நா னொன்றி லிவ்வடு கேசன் முன்னர்
வெற்புறு சிரத்தி னோடும் வியன்கரத் தசனி தாங்கி
வைப்பின்முன் கண்டி. லாத மாயிரும் பூத மொன்றங்
கப்பரன் காண வீழ்ந்த தலறிக்கொண் டவனி மீதே. (௧௦௦)

விவிதசேட் டிதங்க ளங்கு வீழ்ந்தவெம் பூதஞ் செய்ய
வவைந்நமற் காரமாயத புத்திபூ ருவத்தாற் றந்த
நவமுறு வணக்க மாங்கு நவிற்றுமக் கணத்தி னம்ம
திவியதே வருவங் கீர்த்தி சிறந்தமெய்ஞ் ஞானஞ் சேர்ந்த. (௧௦௧)

சேர்ந்திடு மள்வி லன்னோன் செங்கரத் தசனி ஞானி
யூந்தவன் றனிக்க ரத்தி லுற்றது தலையின் வெற்புத்
தீர்த்தன றிசையி லோர்ப்பற் சென்றுவீழீந் தமர்ந்த தாங்கே
சார்ந்திடு மனைய வெற்பைச் சயந்தவெற் பென்ப மாதோ. (௧௦௨)

புவனமுற் றடைந்து போற்றும் வடுகனப் பூதஞ் செய்த
வவயவச் சேட்டை யாய தொழிற்குட னருன்பெ ரும்பே
றிவையெனி லனைபான் றன்னை யன்பின்மிக் கிறைஞ்சி னோர்க்குத்
தவமன முவப்ப நல்கும் பேற்றையார் சாற்ற வல்லார். (௧௦௩)

சிறந்ததே வருவம் பெற்ற தேவனத தேவ நாத
னிறைந்தபூங் கழலிற் பல்கா னெக்குள முருக வீழ்ந்தாங்
கிறைஞ்சின னெழுந்து முன்னின் றின்பமா ருளத்த னாகித்
தாறந்தவர் பரவு மன்னோன் றுணையடி துதிக்க லுற்றான். (௧௦௪)

* கூளியர்-பரிவாரர்கள். கூளியருக்குக் கொடுப்பாரென் றிறுபுத்தி

பு புபுட்சுக்கள்-புசித்தற்கு விருப்புடையர்.

† நமற்காரம்-நமஸ்காரமென்னும் வடமொழித்தற்பவம்.

முறைமுறை மறைநின் றேத்து முருத்திர மூர்த்தி போற்றி
பிறையணி சடையாய் போற்றி பிரமன்மாற் கிறைவ போற்றி
விறலயிற் சூல போற்றி நவபுரி விமல போற்றி
கரையகற் றிறைவ போற்றி கவின்வடு கேச பேரூற்றி. (க௦௫)

விலக்கருஞ் சாப மென்பால் விடுத்தருள் விமல போற்றி
மலர்க்கரத் தசனி தன்னை வாங்கிய வள்ளால் போற்றி
கலக்குபே ரொலிசெய் தன்ப ரிடர்முனங் களைந்தாய் போற்றி
யலகவின் வயல்கூழ் புத்தூ ரமர்வடு கேச போற்றி. (க௦௬)

என்றவன் பரவுங் காலப் பூதத்தி னுருவ மேகித்
துன்றுமங் கலமாந் தெய்வத் தோற்றமெய் தியதுங் காசி
தன்றிருக் கரத்தி னேறு சார்ந்ததுந் தலைமே லொன்றி
நின்றகுண் றீ சானத்தோ நிலையின்போய் வீழ்ந்த வானும். (க௦௭)

அத்தகு தேவ ரூப மடைந்தவ னவய வங்கண்
மொய்த்தகங் கணங்கே யூர முத்தமா லிகை முன்னவ
மெய்த்திமிர் சுகந்த சந்தந் தொடைதிகழ் வடிவும் விண்ணோர்
சித்தர்மா முனிவ ரோனோர் திகழ்தரக் கண்டார் மன்னோ. (க௦௮)

கண்டவர் யாரு மாங்கட் களிப்புற வவனைக் கூவிப்
பண்டுநீ யார்கே சத்திற் பருப்பத மசனி யங்கைக்
கொண்டதென் னிரண்டு மிங்ஙன் விண்டதென் கூறு கெனாரர்
விண்டவை வினாவி யன்னு னவர்க்கிறை விடுக்கு மாங்கே. (க௦௯)

விண்டனி யரசன் மைந்தன் சயந்தனன் மேவி நண்பாக்
கொண்டகாந் தருவ ராச குமாரனை விழைந்து நேடிச்
சண்டவெற் பதனின் மேல்பாற் சத்திய கிரிக்கு தக்கி
லெண்டரு மூழ்நின் னுந்த விரையவாங் கேகி னேனால. (க௧௦)

ஆங்கொரு குகைமு கத்தின் மனோகர மான வீணைத்
தேங்கனி யிசைமுன் செல்லச் சேயிழை யொருத்தி கண்டத்
தங்குர லிசையுஞ் சேர்ந்தென் னந்தைநெக் குருகப் பின்சென்
றோங்கிசை யெதுகொ லென்னு வுணர்வுறு தொலிப்பக் கேட்டேன். ()

கேட்டலு மிசைவாள் கொண்டென் னெஞ்சினைக் கிழித்தாள் கொங்கை
கோட்டினை யுகிவாள் கொண்டு கிழித்தனன் கூடி வேள்போர் [க

நீட்டினன் புறங்காண்பாக்கு நினைந்ததி விரைந்து சென்றேன்
வேட்டுவ னொருவ னுங்கென் னெதிர்புகுந் திதுவி னம்பும். (௧௧௨)

யியநின் னுருவ நோக்கி னரசினங் குமர னாதி
வெய்யமா வழங்கு மிந்த வெற்பரு குற்ற தென்கொ
வெய்யமெய் யோது டென்ற னிசைத்துமுன் னிகழ்ச்சி யாவந்
தையறன் விழைவுங் கூற வினாவிது சாற்று மன்னோன். (௧௧௩)

கேட்டியான் மைந்த முன்னாட் கௌதமன் கிழத்தி யின்பம்
வேட்டுநின் றுதை பெற்ற விழுமநோ யுணர்கி லாய்கொ
றோட்டல ரைம்பாற் சீதை தனைவிழை தூர்த்த னுற்ற
கேட்டினைக் கேட்டி லாய்கொள் கேண்மதி யினிதென் மாற்றம். (௧௧௪)

களிகிளர் சயந்த வீது கௌணாச் சிரமமன்னோ
னுளமகிழ் பன்னி கான மிசைக்கின்ற னுவந்தன் னோ
வளமைசான் மயன ளித்தான் மணந்தவம் முனிவன் கானம்
பளகறப் பயிற்று வித்தான் பழுதுநீ போத வென்னா. (௧௧௫)

கிராதனாங் குரைத்துச் சென்றான் கிளக்குமல் வாய்மை வாய்மை
தராதறை யறையுங்*கீல கம்மென லாகிச் சால
விரோதமா யமைந்த வாற்றான் விழைந்தவா வாங்கட் சென்றக்
குரோதமின் முனிவன் வாழங் குகைத்துவா ரத்தின் மாதோ. (௧௧௬)

அங்கையான் விபுல வெற்பொன் றெடுத்தெத் ததனை மூடித்
துங்கனீண் மரத்தினாலர் களமுறத் தொடக்கி யாங்குத்
தங்கின னிருப்ப வாற்றந் தவமுனி வெகுண்டு நோக்கிப்
புங்கழார் கற்பி னோ விளித்திது புகல லுற்றான். (௧௧௭)

மங்கைகே ணின்னை யானிங் கிருப்பது மதித்தி டாத
னங்கபீ டிதனா யெந்த வதமனோ நயந்து வந்தா
னங்கவன் சிரத்தி லிந்தத் துவாரவெற் பமார்க வன்னா
செங்கையி லதன்மேற் பூட்டு மார்க்கள மிடையாய்ச் சேர்க. (௧௧௮)

அவனுருப் பூத ரூப மாகுக வறிவி ழந்தாங்
கவனுறு பித்த னாக வென்றுநான் காய சாப

* கீலகம்—ஆப்பு.

†. அர்க்களம்—தாழ்க்கோல்.

மவனுறச் சபித்தா னெஞ்சு மழிந்தியா னலமந் தஞ்சி
யவனுடைப் பதத்தில் வீழ்ந்தே யடிக்கடி வணங்கிப் பின்னர். (ககக)

அருந்தவ நிதியே ஞானத் தவிர்மணி விளக்கே தேவர்
மருந்துகைத் திடவா னந்த மருந்துமா முனிவர் வாழ்வே
பொருந்துமெய்க் கருணை வாரீ புன்மையேற் களித்த சாபப்
பெருந்துய ரொளித்தாள் கென்னுப் பேதுற முனியீ தோதும். (கஉ௦)

இந்திர குமார நீயெஞ் ஞான்றுபோ யிதழிக் கானத்
தெந்தைசீர் வடுக நாத னிணையடி யணைய வீழ்ந்து
வந்தனை புரிதி யஞ்ஞான் றிப்பெருஞ் சாப மாறு
மைந்துறு ஞான முண்டா மற்றிது நிகழ்ந்த பின்னர். (கஉ௧)

போதுதி சுவர்க்க மென்று புகன்றன னவனால் வந்த
மாதூயர்ச் சாப மேற்றுப் பூதசா லங்கன் மன்னு
மேதரு வெற்பிற் பன்னுள் வெந்துய ருமுந்து பின்னப்
பூதசா லங்க னோடு போந்திவண் வடுக நாதன். (கஉ௨)

பொன்னடி பணியப் பெற்றேன் புகல்கிரு தார்த்த முற்றே
னென்னுறு சாப நீங்கிற் றென்றுரைத் திருவி சும்பிற்
றன்னரு கமரர் சூழ்ச் சார்ந்துபல் பொருளுந் கைக்கொண்
டுன்னுமக் கொன்றை யங்கான் மீட்டும்வந் துவகை கூர்ந்து (கஉ௩)

கேத்திர பாலற் போற்றிக் கிளர்மணி யாற்செம் பொன்னுற்
சீர்த்திசேர் மயனூற் றேவ சித்தமண் டபமுன் சேர
வேத்துறு கோயில் செய்வித் திலங்கெழிற் சயந்த னென்பா
னூர்த்திதீர்த் தருள்செய் காரி தனையிருந் தருச்சிப் பானால். (கஉ௪)

முக்குண வகைய வன்னம் பண்ணிய முதல வாகத்
தொக்கபல் பொருளும் வெவ்வே றளப்பில தொகுத் தமைத்து
மிக்குய சார மீரெண் விதம்பட விழைவுற் றன்பாற்
றக்கவாச் சனைமுன் னூலிற் சாற்றிய விதியாற் செய்தான். (கஉ௫)

இருகாஞ் செவிதோ னெற்றி யெழிற்சொ மிவையோ ரெட்டுந்
தரையுறப் பரவு மன்பாற் ருழ்ந்தன னெழுந்து செங்கை
சொமிகைக் கூப்பி நின்று திகழுமுன் னவன்பே சாய்ந்தப்
பாணரு னெளிதி னல்கும் பண்ணிரு நாமஞ் சொல்வான். (கஉ௬)

வேறு.

தவர்புகழு மாவதுத்தா ரணன்றான் முன்னால் சாற்றுமுருத்திரமூர்த்தி தண்டபாணி, திவன்வைவர வன்பூத நாதன் வேதஞ்செப்புபுசு பதியேநற் சித்தி தன்சீர்ப், புவிபுகழ்யோ கினிருரவன் வடுக நாதன் பேரத் மருள்பிரமேசன் புனித யோகி, நவிலருங்கேத் திரபால வடுகற் காக நம வெனமுன் றொகுதியுற நயந்து போற்றி. (கஉ௭)

அணையமக வான்குணு மறையோ னாய வருமுனிமா கெனணன்வெ குண்டறைந்த சாபந், தனையடர வருந்துபய் மொருங்கு நீங்கித் தணப்ப ரியபூதவுருத் தனைவிட் டேக, முனையுருவுற் றறிவெய்த வளித்த முன் னோன் முடுவலிவர் வடுகனருள் முன்னி முன்னி, மனநெகிழத் தனித் தனியந்நாம மேன்மை வயங்கவரு ணயங்கொளமுன் வழுத்துகின்றான்.

மாவேள்விப் பிரியாங்கி குண்டசாதன் வயங்குமுருத் திரமூர்த்தி ம ரிக்குஞ் சேவர், பாவாதி மோசனஞ்செய் காசி பூமி பாலன்மகர பவன்கர கா பால னென்றுந், தாவாது தேவமா னுடரா பத்தைத் தவிர்த்தருளு மா வதுத்தா ரணன்றான் பூவின், மாவாமுஞ் சீதளியின் மேவுந் காலவைவர வனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கஉ௯)

தானேசெ யாரவவீ ராட்ட காசத் தாலண்ட சந்ததிக டமைப்பூ ரிப் போன்,வானேந்து ஞானேந்து கண்ட மோடு மாநதியாஞ் சானவ்நான் ம றைக்க பால, முனையுஞ் குலமணிந் தோன்*க ரான வருத்திரமா மூர்த்தி யன்ப ருளத்தன் பூவின், மானையுஞ் சீதளியின் மேவுந்கால வைவரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கஉ௦)

செங்கையமர் கொயிந்தண்ட தாட னாதி செய்துதைத் தியசங்கஞ் செருக்குந் தீரன், வெங்கத்திர்தி தண்கதிரின் விலோ சனத்தான்விபுகடி னவாணைபுரி விறலின் மிக்கோன், கங்குல்பகற் றிவியசங்க சேவி தன் சீர்க் கடோர தண்ட பாணியலர்க் கமல வாழ்க்கை, மங்கையுறை சீதளியி ன்மேவுந் கால வைவரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கஉ௧)

பயங்கரமார் தொனிகடமுன் விறல தாகிப் பரவுகண்ட நாதத்தாற் ப யஞ்செய் விப்போன், பயங்கரமா பாரதிரி குலங் கட்கம் பரிசைதான் ச த்துருக்கன் பதைத்துண் மாழிகப், பயங்கரவெஞ் சமத்தழிப்போன் பய ங்கராதி பைரவஞப் பட்கமலை பயிலும் வாலி, வயங்கியொளிர் சீதளியி ன்மேவுந் கால வைவரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கஉ௨)

ஏககா லத்திலிணை யொத்துத் தோன்று மிளம்பிறைவக் கிரதந்த
னிருண்ம யம்மை, நாகசம ரூபதா னகில தேவ நயபூசி தாங்கிரிபங் கய
னெஞ் ஞான்றும், பாகமுறத் தற்குழும் பூத நாதன் பதுடைசி வார்ச் ச
னைசெய்தடப் பாங்கர் மன்னி, வாகமருஞ் சீதளியின் மேவுங் கால வை
ரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கௌ)

சுரரசுர ராதியள விலபல் கோடி தொஞ்சீவ சங்கநா யகனாற் றோற்
றச், சரவசரப் பகுப்புறுயிப் பவஞ்ச மெல்லாந் தந்துநிநீ இயழிக்குமுதல்
சைலந் தோறும், பரவுநிலை யாலயத்தோ னாயன்மால் போற்றும் பராபர
ன்மா பசுபதியாம் பகவன் மேவி, வரகமலை யினிதமர்சீ தளியிற்கால
வைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கௌ)

மன்னுறுநல் லட்டசித்தி சமட்டி வித்தை மரபினருள் வோனன்பர்
மனத்தின் வேட்கை, துன்னவளித் திடுமேன்மைக் கோம ளாங்க சுந்த
ரன் மெய்ச் சிட்டரிடர் தொலைத்துப் போற்றத், தன்னில்வரு மட்டவை
ரவசொ ரூபன் சாற்றருமந் திரசித்தி தன்பூங் கொங்கை, வன்னிகர்மா ம
கிழந்தமர்சீ தளியிற் கால வைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம்.

பாதமலர்த் தரிசனிக டம்ம நேக பவநாசன் மலர்தாமம் பலகொண்
டன்பா, லேதமறவருச்சிப்பார்க்கனேக பாக்கி யப்பிரதன் சீதளிமாட்டெ
ன்று மேவு, மேதகைய பிரசன்ன யோக பீடன் வியனுறுயோ கினிகு
ரவன விரைகுழ் பூவின், மாதமருஞ் சீதளியின் மேவுங் கால வைரவனை
யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கௌ)

வானிலவு மட்டகா சத்தா லண்ட மாதிரங்க ணிறைவித்தோன் வய
ங்குகோள்கண், மீனினை மா மாலிகா விருத னண்ட வெளிமுகட்டை யூ
றெவி விளங்கு மேன்மைத், தானவருட் சத்தியம விசுவ ரூப னவிர்தே
வ வடுகேசு னம்பு சாத, மானிலவு சீதளியின் மேவுங் கால வைரவனை
யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கௌ)

ஆயசுபா சுபாதிகன்ம மனேகஞ் செய்யு மன்பர்குழாத் தினைப்புரப்
போனறமுன் னாய, பாய்புரு டார்த்ததா யகன்றன் மேனிப் படகொளி
யாற்பவஞ்சமெலாம் படைக்கு மேலோன், மேயதயா நிதிபிரமே சன்மா
ல் மார்பின் கீற்றிருக்குங் கோற்றொடிதான் விழைந்து வாழும், வாயபல்
வளந்திகழ்சீ தளியிற் கால வைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம்.

மந்திரவெந் திரதந்தி ரத்தின் சித்தி வழங்கிறைவன் மனதுபக்க மல்லா
வேனை, மந்திரவெந் திரதந்தி ரம்பே திப்போன் வலமாரும் போகதண
ட வாகு மூலன, மந்திரமா தவர்மனத்த னருள்செய் கண்ணுன் மாயோ
கி மலர்க்கமல வனிதை வாழு, மந்திரமாஞ் சீதளியின் மேவுங் கால வை
ரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கட்கூ)

சானவிரீங் செய்யசடா வடேந்து கட்க கபால தான் பிரசண்டசம
ரந்தன்னி, லானதிறற் பகைவருக்க மனைத்துங் கொல்வோ னரியிரத்த
பானமெய்த்தா றையினூற் பீதி, தானெவர்க்குந் தருமுருவ னட்டகாசன்
சுகதலபா லனவடுகள் சலசை வாழும், வானிமிரு மாம, சிறித் தளியிற் கா
லவைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கட்கூ)

வேறு.

என்றுசுர பதிகுது வியம்புதுதி வரங்கேனா லிமையோர் பேரற்றும்
வென்றிபுனை வடுகேசன் விகசிதமு காம்புயறும் விழைந்து நம்முட்கை
னின் றுபுரி துதிமகிழ்ந்தோ நின்விழைவின் மேலருள்வோ நின்றன்வே
நன்றுரைத்தி யென்றருளி நலந்திகழ் மேலுமிது நவிலுகின்றான். (கட்கூ)

சயந்தமுன்னீ யன்பினெமைச் சாற்றியவித் துதிவாங்கா தலித்துநம்மு
னயந்துரிய பத்திமிகச் சிரத்தையொடு மெவன்றுதிப்பா னவின மன்
னோன், வியந்திடுமா னந்தவனு பவனாகிச் சகலநிதி விளைவு மேவி
யுயர்ந்தவனி வாழ்ந்தெமது சாமீப பதம்பெறுமீ துண்மையாமால் (கட்கூ)

அன்றியுமா நிரண்டுபெய ராலுமுறத் தனித்தனியே யருச்சித் தீற்றிற்
துனீ நியநல் லோழமொடு துகளறுவிப் பிரவுண்டி துலங்கவாற்றி, யொன்
றுமித யத்தொடெமை யுவப்பிப்பா ரெவாவர்கட் குன்பே ரோங்க, மன்ற
விழைந் துள்ளனபே மெவையுமொருங் களித்துமென வழங்கி னானால்.

வேறு.

இதவசனயி துவினவு மதிவ லாரி யெழின்மதலை யிதயமுறு மூதித்
னுகி, நதிமதலை மதிமுடிய வடுக நா த நலனருணின் முனமுறவு நவைய
ரூப, மதமுறமு னெழிலுரு வமருளி னாயு னடியனினி யடைவதெனி
னலரும் வாச, பதயுகள சபரியையு மளியு மேவு பரிசுருடி யெனமுனனி
பரவி னானால். (கட்கூ)

உதுவின்வியருள்வடுகன் சயந்த கேளொவ் வொருவருடந் தொறு
மிரவி மேட மேவு, மதிபிரத மப்பிருகு வாரந் தன்னில் வானவர்கூழ் வு
றப்போந்து மகிழ்வி னீயிங், கதிகவுபு கரணதிர வியங்க ளீட்டியன்புமி
கப் புனிதமுற வமர்ந்து பூசை, விதிமுறையிற் புரிகெனவு மபர பக்க
மேவு சதூர்த் தசித்தியில் வெள்ளி நாளில். (கசக)

மரபின்முறை வழுவாம லெவர்க ணம்மை மனனுறுமெய் யன்பி
னெனெம் வழுத்து பூசை, புரிவரவ ரிட்டகா மியங்கள் யாவும் புரிந்தளித்
து மென்ன வுந் போற்று மந்நா, ஞரிமைபெறக் குணத்திரையந் தழுவ
பூசையோதுமுறை நமக்கினிய வபிடே காதி, விரைகமழு நுறந்தூப தீ
பந்தூய விசித்திரபோ னகமாடா பூபஞ் குபம். (கசக)

தருசுவைய பூபசுகோ கிருத நானு சாகபல வருக்கரிவே தனங்கற்
பூர, மிருவிளக்கா தியவில்சார்ச் சனைமுன் னாக விழைந்துபுரி ரூர்க்கெ
வையும் விரும்பியாங்கே, நிகழ்வுறநல் குதுமெனவு முரைத்தா னையனே
சமிகு வாசவன்சேய் நெடிது நெஞ்ச, மகிழ்வொடுபன் முறைவணங்கி
யருளி னேகி வான்புகுந்தாங் கமர்ந்தனன்பின் வருடந்தோறும். (கசக)

இன்றுமவன் விபுதரோடு மடைந்திங் கந்நா ளின்மறைந்தவ் விரை
மலர்த்தா ளிறைஞ் சுகின்ற, நென்றுகுறு முனியுரைப்ப முனிவர்கேளா
வெந்தைகுணத் திரையபூ சையென் றுன்முன், னன்றவைநீ விரித்த
ருள்வா யென்ன வோது நறியருள கிருதபல பாய சான்ன, மன்றன்மலி
மாடாபூ பந்தே னோம மருவுதருப் பணமுணர்ந்த மறையோ ருண்டி. (கசக)

ஆயவிலை நிகழ்வுறச்செய் பூசை தன்னையறைகுபசாத் துவிகமெ
னக்கன சாராதி, தூய நறுமணங்கமழ் குங்கும மாரங்கத் தூரிமுதற்
சுகந்தமரு மல்லிகாதி, சேயமணி யாரமுயர் கிருத தீபந் திகழ்வுறச்சேய்
பூசைசிறா சதமா மென்ப, ரேயபலி சுகிதமுற வியற்று பூசையியம்பிய
தாமதமாகு மென்று பின்னர். (கசக)

முன்னரிய வித்தியா சித்தி தெவ்வர் முனைமுருக்கு செயமொடவ
மிருத்து நீக்கம், பன்னகில ரோகநிவா ரணமுன் ஞய பலன்பலவு மளி
த்திரிமப் பகர்முற் பூசை, பின்னுறைதா மதபூசை யயர்த்துஞ் செய்யார்
பெரியோரெம் பிரானிதனைப் பிரித்திடாது, சொன்னதுயிர் பக்குவத்தா
ற்பலவே ருகித்துன்னுதலா லவைக்கியையச் சொன்னதாமால். (கசக)

சாற்றுமித னுலிட்ட சித்தி வேட்டோர் சாத்துவிக ராசத்பூ சீனக்
ண்மேவி, யாற்றுவர்மற் றவற்றினிற்சாத் துவிக பூசையதிகமென வுரை
த்தருளி யமல ஞானப், பேற்றினுயர் தவமுனியீர் சயந்தன் முன்னர்ப்
பெட்பினொடு வடுகேசன் பெயர்க ளாய்ந்து, தோற்றமிகு மாறிருபேர் பக
ர்துபோற்றும் துவாதசமஞ் சரியென்னுந் துதியை மாதோ. (கடுக)

எவனுறுமெய் யன்பினொடும் வடுக நாத னிலங்கெழிற்சந் நிதியினி
தமேத்து மன்னோன், புலனிதனி லிட்டகா மியபல் போகம் புத்திரசம்
பத்தாதி பொருந்த வாழ்ந்தே, யுவகைதரு கற்பகநாட் டரியபோக மொரு
ங்குதுகர் தொழிவுபெறீஇ யுவம னில்லா, நவநிரதி சயானந்தப் பெருவா
ழ்வாய நற்கதிபெற் றிடுஞ்சாத் நவற்றி னோமால். (கடுஉ)

மேவருஞ்சீர்க் காசமகத் தழலிற் றோன்றி விராடமடைந் தொலியி
னிசாசரரை வீட்டித், தேவர்நார்ப் புரந்துசீ சைலத் தட்ட சித்தியுற நவ
நாத சித்தர்க் கீந்தாங், கோவிமறை ஞமலிபூ தங்க டம்மை யொளிரிதழி
வனம் புகுந்து சயந்தற் குற்ற, சாவமகற் றியவடுக னென்று மாக்கே
தங்குமெனக் குறுமுனிவன் சாற்றக் கேட்டோர். (கடுங்)

வேறு.

மாதவனை வாமமுறு மாதவனல் வடிவாக்கி வஞ்ச நெஞ்சத்
தீதமரும் வைணவர்தந் தீநெறியை வீநெறியாச் செய்த தேவே[தெவ்வா
சீதனியெண் டிசையினுமெண் டிசையினர்தம் பெயர்த் தீர்த்தஞ் செய்த
ருதாவி னதுகேட்க வ்ழைந்தனமென் றார்முனிவ ரறையு மன்னோன்.

வைரவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-க00உ.

சீதளிதீர்த்தச் சருக்கம்.

தாதளிகூழ் போதலர்கோ தாவிரியின் றுவிரியின் றடத்தின் மேவி
யோதளியின் மாதருமைக் கொருபாகந் தருவோனை யொருவாப் பூசை
போதளியார் ருதரத்தீர் புகழ்வடுகன் றகையுரைத்தும் புகன்ற வாரீர்
சீதளியி னேறுவகைத் தீர்த்தநலங் கூர்த்துணர்மின் சேப்பு கின்றும்(ச)

வேறு.

திமையென் றுரைப்ப வெல்லார் திரண்டொரு வடிவ மாளே
ஹமமே னமுசி யென்பா னளிர்கிரை நாலு சூழும்
பூமியி றொருவ னுள்ளான் பூமிசை யயனை மேனாட்
டாமரைச் சாணம் போற்றித் தனித்தருந் தவம்பு ரிந்தான். (௨)

திருந்தவத் திண்மை லோக்கி யெகின்புறத் திவார்து ளாரீவர்
தருந்தவ லரிய நோன்பிற் றுனவன் பானல் லோகை
பொருந்தவர் துலக மீன்ற புண்ணிய னண்ணி நிற்பத்
திருந்தவங் கைகள் கப்பி யெழுந்து சேவடியில் வீழ்ந்தான். (௩)

பலமுறை பணிந்து போற்றும் பமரசங் குலம்ப டிந்தாங்
கலமுற மடுத்துஞ் செந்தே னருட்பிர வாக மேன்மை
புலமுறத் காட்டல் போலப் பொழியுஞ்செங் கமல மேநந்
றலமென வீற்றி ருக்குந் தாதைநின் சாணம் போற்றி. (௪)

மாணுமெவ வுலகுள் ளாரும் வாய்திறந் திசைத்த நன்ன
தாணியில் வைத்து நாளு மவரவர்க் கினிய வாணி
பேணிநன் கருளு மாதா பிராமிவெண் சலசை பாணி
வாணிக முக்க மாலை வாணிதன் மணை போற்றி. (௫)

பவனமுற் றொருங்கு வாய்த்த பகவமா தகவ போற்றி
புவனகுண் டிகையங் கைய போதநால் வேத போற்றி
சுவனக மரன்பி ரீதித் தொடர்பினிற் படைப்பாய் போற்றி
தவனமுற் றகற்றி யிட்ட காமியந் தருவாய் போற்றி. (௬)

என்றுநின் நிறைஞ்சி யேத்து நமுசியை யினிது நோக்கி
நன்றுள முவந்து வேதன் வரம்பல னல்கிச் சென்றா
னன்றவன் வரத்தின் பேற்றா லாற்றன்மிக் குடைய னாகி
வன்றிற லவுண னந்தோ மற்றிது புரிய லுற்றான். (௭)

உலகொரு நாலி ரண்டு மோம்புமும் பரைய டர்த்தான்
வலிமுதற் கவர்ந்தா னல்ல கண்டமிக் கியற்ற மானு
நலிபுதம் வலிய் ழிந்து நாரருச் சார்த்து நைந்தே
வலைபவர் நற்பா லுந்தத் திருத்தலத் தடைந்திட் டாங்கே. (௮)

மாதவப் பிருகு பாங்கர் வந்தடி வணங்கித் தம்பாற்
காதரம் பெருக வந்த கவற்சியு நமுதி மேலு
மாதயர் புரிந்த டர்க்கும் வஞ்சமு நைஞ்சு கூறி
யேதமுற் தகற்றி யுற்றார்க் கினிதருண் முனிவ ரேறே. (௧)

எங்கள்பால் வந்த விந்த விட்டள மிரித்தி யாங்க
டங்குறா திழந்து நீங்கும் பதங்களிற் சார்ந்து வாழு
மங்கள மருடி யென்னு வணங்கினர் மீட்டுங் கேட்டுத்
துங்கநன் முனிவர் கோமான் கருணையுட் ண்டெட வோதும். (௧௦)

வருதிரெண் டிசையுங் காப்பீர் மற்றவை யிழந்து நீவிர்
மருவிய வலிக ணீங்கி மானுட வடிவ மேற்றுப்
பரிவுறு மிடர்கண் முற்றும் பரிவுறற் குபாய மீண்டுப்
புரிவதுண் டெது ரைத்தும் புந்தியுற் றுவந்து கேண்மின். (௧௧)

குடைந்தவர் தம்பா லுள்ள குறையெலா மிறையி லேகத்
தடிந்துளத் திட்ட மெல்லாந் தந்திடு மந்தண் வாலி
யிடந்தரு சீத னிப்பே ரேல்வைமற் றிதன்பா னீவி
ரடைந்துதும் மாசை யெட்டி னுசையி னேசத் தாடி. (௧௨)

௧௩௩.

மறைநடுவின வயங்கு சிரு வைந்தெழுத்தை மானதமா மெழுவின்னெ
ண்ணி, யிறையவனை புளத்திருத்திச் சிவயோக தியானஞ்செய் திருமி
னாகே, நிறைகருணை யோடமலன் றவழுவந்தும் பாற்றோன்றி நீவிர்
கொண்ட, குறையனைத்து மகற்றுபுதும் வேட்கைதரு மென்றுவிடை.
[கொடுப்ப வன்னோர்.

திருத்தகுமப் பிருகுமுனி பதத்திறைஞ்சி யுவகையுளந் திகழச்சென்றாங்
கருத்தியுறத் தத்தமமா திரத்துறையிற் போய்மூழ்கி யமல ஞான, கிருட்
முனபிங் களமேனி விமலனையுள் ளிருத்தியிருட் கேதநீக்கித், தெரித்த
ருளின் மன்னுவிக்கு மைந்தெழுத்தை மானதமாச் செபித்து நின்றார்.)

இன்னதிசைக் கிறையவர்மு னத்தடத்தின் மத்தியத்தி லில்ங்கு கோடி
மின்னொளியின் மனோகரதே சோமயமா யோரிலிங்கம் விளங்கித் தோ
ன்ற, வன்னதனைக் கண்டுவகை மீதுரப்பணிந்திஷைஞ்சு மவர்கட் கந்த
நன்னயுமா சிலிங்கத்திற் றுணுவருள் வாக்கினிவை நலிற்று கின்றான்.

இத்தடத்தின் பச்சிமதீ ரத்திலெமை யெமதருளா மிமய மீன்ற
சத்தியொடு பதிட்டைபுரிந் தருச்சிப்பீர் நீர்வேட்ட சகல காம
சித்தியுறு மெனவவரு மவ்விலங்கந் தனையெடுத்தத் தீரமேல் பாற்
பைத்தமிழ்ந் குரவமு லத்துமைத னுருவினோடும் பதிட்டை செய்தே.

வேறு.

நிகமநந் சிவாக மத்தி நெறியினிற் றைல மாநி
யகமகிழ் படி ரமீரு வாட்டிநந் கலன்கள் பூட்டி
நகைமல ரலங்கல் சூட்டி விசித்திர நாக மீட்டிப்
புகைசுடர் திருமுன் கோட்டிப் புனிதவின் னமுத மூட்டி. (௧௭)

பூசனை நிரப்பி யங்கைப் புவனத்தைப் புதிய போதை
யீசனைந் தெழுத்தை யோர்தூற் றெண்முறை செபித்துச் சாத்தி
யாசனை பூசை யாதி யவன்கையிற் றத்தஞ் செய்து
தேசனை வரும்பெற் றுய்வான் றிருமுனித் துதிசெய் வாரால். (௧௮)

எம்முல குடையாய் போற்றி யினம்பிறைச் சடையாய் போற்றி
யம்மறை நடையாய் போற்றி யணிகொள்குற் படையாய் போற்றி
வெம்மைமால் வீடையாய் போற்றி விமலைபா லுடையாய் போற்றி
கொம்மையங் குரவ மூலத் தமர்முது குரவ போற்றி. (௧௯)

மேற்றளி யமல வெங்கண் மேற்றளி கருணை நின்றன்
பாற்றளித் தான்கென் பார்க்கப் பரிவருத் தனஞ்செய் வாய்தே
ஊற்றளி மடுத்து மூழ்க் கொழுகுபொன் னிதழி யானே
கோற்றளிர்க் குரவ மூலத் தமர்முது குரவ போற்றி. (௨௦)

வேறு.

என்றுபல் வகையாற் றுதித்தன ரிருந்தாங் கிவ்வகை சிலபக லியை
ந்தன், பொன் றுமர்ச் சனையவ் வெண்மரு முருற்ற வொருகலை மதிவளர்
வதுபோற், சென்றுபூ சனைதாந் தொடங்குநான் முதலாத் தெய்வத் ரூப
முந்தேச, நின்றதம் வலியுந் தினந்தினம் வளர்ந்து நிறைதரப் பெற்றனர்
முறையே. (௨௧)

மேற்றளி நாதன் றிருமுனில் வரங்கன் வேண்டுவா ரையசீ தளியின், பா
ற்றளித் தனியா மூழ்குமெண் டிறையும் பகருமெம் பெயர்களம் முறை

யே, யேற்றிட வவற்றைக் காணுநர் பரிசித் திடுமவர் பருகுநர் தோய்ந்
தோர், கோற்றொடி. பாக விகபர போகங் குளித்திட வருள்கெனவிரந்தார்.

இரந்தவா றண்ண லீந்தன மென்ற நெண்மரு மிறைஞ்சின ரேகிப்
பாந்ததம் பதமுன் போலமர்ந் தனரப் பரமனைப் பரையையிப் பாரி, லூர
ந்தரு பச்சி மேசுரன் பச்சி மேசையென் றுயர்பெய ருரைப்ப; விரிந்த
சீ தனியின் நீர்த்தத்தின் வகையு மேன்மையு மேல்விரித் திடுவாம். ()

இந்திர னனலன் வைரவ னியம னியம்புறு நிருகில் வருணன்
வந்துவண் குபேரன் வனசமா னாழி வயங்குமீ சானன்மா கௌரி
தந்தநா மத்தாற் கீட்டிசை முதலாச் சாற்றுறு முறையினிற் சமைத்த
சிந்துநேர் மகிமைத் தீர்த்தமீ ராறுஞ் சீதனி வாவியுட் டிகழும். (உச)

வேறு.

இந்திர திசையின் மேவு மிந்திர தீர்த்தந் தன்னின்
மைந்துறு தகரிற் பானு மருவிடு மதியின் மேவு
முந்துசித் திரைநீன் னாளின் மொழிந்தவை கறையின் மூழ்கி
யந்தநம் நீரத் தீர வாயையோ டமர்ந்து பின்னர். (உடு)

ஒவ்வகை சொன்ன தான மறையவர்க் குதவி னோர்கள்
வெல்வலி யயமே. தத்தின் பயன்பெறீஇ விபுதர் வேந்தன்
றொல்பதி யடைந்து போகந் துய்ப்புநூல் விசேட மென்று
சொல்பயன் றருமம் மேட மதியினிற் றினமுந் தோய்ந்து. (உசு)

சீதவி நாதன் பாத தெரிசனஞ் செய்து போற்றி
நீதியி னீட்டு செல்வத் தியன்றவந் தணர்க்கு நேர்ந்தோர்
மேதகு சுநாசி யோடு வியனரித் தவிசின் மேவி
யாதரம் பெருகப் பன்னா ளமர்ந்துவீற் றிருந்து வாழ்வார். (உஎ)

அக்கினி திக்கி லங்கி தீர்த்தத்தி லருக்கன் நேண்மேற்
புக்கியன் மாதந் தன்னிற் பொருந்துகார்த் திகைநன் னாளிற்
றக்கசெங் கதிரோ னுச்சி தனிலுறு மமைய மூழ்கித்
தொக்கமூன் றைந்தே ழாதல் சொலுமவற் றதிக மாதல். (உஅ)

இரணிய தான மீந்தோ நெத்துணை யிழிந்தா னேனுந்
தரணியிற் றனவா னாகிச்*சானமாங் கெய்தி வேள்வி

யாணியி னழலி னாற்று மந்தணர் சன்ம மெய்தி
முரணிய வினையி னீங்கு மொழிந்தவிம் மதியந் தன்னில். (௨௬)

அத்தரு தீர்த்தந் தன்னி னொடொறு மாடி யன்னஞ்
சத்திர மாதிரி யிட்ட தானமா மறையோர்க் கீந்தோன்
மெத்திய சகல பாவ விழுத்தனாய்ச் சுவர்க்க மேவுஞ்
சத்தியம் விழைந்த யாவை யவையெலா மொருங்கு சாரும். (௩௦)

வயிரவ தீர்த்த நற்றா வகன்றிகைக் குடபால் வெய்ய
வயினமன் றிசைக்குக் கீழ்பா லமருமத் தடத்தி வென்று
மயரறு மன்பி னோடு மாசிரி பெளம வாரம்
வியனுறு பிருகு வாரம் விழைதக விதியின் மூழ்கி. (௩௧)

வகைனை வணங்கி மாடா பூபமா திகணி வேதித்
தடைவினிற் பணிந்து போற்றி யந்தணர்க் குண்டி நல்கி
யுடன்முதற் றான மீந்தோன் பாவங்க ளொருங்கு நீங்கு
மிடரெலா மிரியு மன்னோ னெண்ணியாங் கியாவுஞ் சேரும். (௩௨)

இயமன்மா திரத்தின் மேவு மியமன்மா தீர்த்தந் தன்னின்
மயர்வொரீஇக் கடக நன்மா மதிமதி யிரவி யோடும்
பயில்வுறு தினத்தி னுச்சிப் பகன்மன முவந்து மூழ்கி
யியைபுறு பிதிர ரானோர்க் கியற்றுபஃ றருப்ப ணிதி. (௩௩)

அமைதரு மனுவோ டாற்றி யாம்பய கிருத ரூப
*சமன்வி த போன கந்தா ன்றாவிலந் தணருக் கீந்தோர்
தமபிதிர் வருக்கஞ் சேர்ப்பர் சத்திய வுலகிற் றாங்க
ணியிரிய ிதி நீங்கி நேரிய நண்ப ராவார். (௩௪)

நிருதியின் கருபத் தன்னோ னிறைந்தசீர் தீர்த்தந் தெய்திப்
பரிதிமா மதியி ரண்டு பராகத்தி னன்பின் மூழ்கி
யிரணிய முட்பூ ரித்திட் டிலங்குகுடன் மாண்ட மெள்ளத்
தரைபொன்கோ கன்னி யாதி தைலநற் கடங்க ளாதி. (௩௫)

துன்னுபல் பீடை யாதி துரிசறும் பொருட்ட தாகப்
பன்னுறு மிட்ட தான மோர்த்துணர் பனவர்க் கீந்தோர்

* சமன்விதம்—சகிதம்.

† உபராகம்—கிரகணம்.

சொன்னவொவ் வொன்றி னுக்குக் கோடிமா பலன்க டோய்ந்து
நன்னலந் தருமு ராரி நற்பத மடைவர் தின்னம். (௩௬)

வருணம் பரத்தி லப்பேர் வழங்குறு தீர்த்தந் தன்னில்
விரவுவை சாக மாசும் விசாகநாட் பருவத் தென்று
வருமுத யத்தி லாதன் மத்தியா னத்தி லாதல்
பரிவொடு படிந்தி யன்ற பொருளுயர் பனவர்க் கீந்தோன். (௩௭)

இம்மைசெய் பாவ முற்று மிரித்துட னூறு சென்மத்
தும்மைசெய் பாவ முற்று மொழிந்திடப் பெறுத றிண்ண
யிம்மதி நான தான மேற்றயித் திருத்தத் தென்ப
செம்மைகொண் டிறைய வர்க்குச் சிவிறிபா துகையி னேடும். (௩௮)

சத்திரம் வத்தி ரஞ்சேர் ததியன மும்பலாதி
யீத்தடத் தளித்தோன் வானி னின்புறீஇ*வேந்த னும்பி
னித்தயிம் மதியிற் றேய்ந்து பச்சிம நீமலந் பூசை
பத்தியிற் புரிவோன் முக்கட் பரமசா மீப மெய்தும். (௩௯)

வாயுவி னரிதத் தன்னோன் வாரியா ரோக்கி யத்தி
னேயமுற் றவரு திக்கும் பானுமண் டலநேர் னோக்கித்
தோயுறின் வாயு ரோக முதலிய தொலையு மாற்ற
லாயது முதல காம மெண்ணியாங் கடையு முற்றும். (௪௦)

தனபதி வம்ப லன்னோன் சலிலத்தோ ராண்டு காறு
மன்னுறத் தினமுந் தோய்ந்து மகிழ்புமேற் றளியான் றன்னை
யன்கையைப் பணிந்து தம்மா லாமுப கரணத்தோடு
தினமக லாது பூசை சிறப்புறச் செய்து பின்னர் (௪௧)

சுவைபல தழுவு நான்கு வகையுணுத் துய்த்தி டாம
லவிசப ரான்ன காலத் தொருபொழு தருந்து லே
வெவகன் றுண்டு மூன்று ளெண்ணிலாச் செவ்வ மெய்திப்
புவனமோர் மூன்று மொவ்வாப் பொலிவொடு மினிது வாழ்வார். (௪௨)

தேற்றுமத் தனதன் நீர்த்தக் கீட்டிசைத் திருவின் நீர்த்தந்
தோற்றுவித் தவண்முன் போற்றுந் தூயதா மிதனி லன்பின்

பேற்றொடு தினமு மாதல் பிருகுவா ரந்தோ ருத
லாற்றறு நியமத் தாடி யருச்சன மூலத் தாதல். (௪௩)

சககரத் தெதிரி லாத லொருப்படு முன்னஞ் சார்ந்து
மிக்கபொன் மகளை முன்னி விளம்பவள் பீசஞ் சேனார்
தக்கர மயுத மெண்ணி நியதமா யரனை யோர்ந்தே
தக்கமா நிட்டை கூடித் திருத்தல நரதம் போற்றி. (௪௪)

இவ்வகை வருட மூன்று காறுமிந் நெறியி னின்றோ
னெவ்வயில் காமி யங்க னெண்ணியாங் கெய்தி யீற்றிற்
றிய்விய ரூப னாகிச் சிவபத மடையு மிநீ
ருய்வுறு நான மாத்தி ரத்துறு மொழிவி ழாய்மை. (௪௫)

வேறு.

இம்பருட னெளிதளிக்கு மிதனிடையோ ரிதிகாச மிசைத்துங் கேண்
மின், பம்புபொரு ணைக்கரையிற் பகர்வுறுமோ ரகாமதிற் பயிலுந் தூய
ன், வம்பமரு முலைபாகன் மலர்க்கழற்கீ ழிலக்குவைத்த மனத்தன் வே
ள்வி, யம்புவியிற் பலபுரிவோ னரிசன்மா வெனும்பெயரோ னந்த னை
என். (௪௬)

மாசுறுமல் வேதியன்றன் மைந்தனவன் கிருட்டினசன் மாபென் பேரா
னேசமுறு தாதையைப்போ னியமமுனா னூழ்வலியா னெறியி னீங்கி
யேசிடயா வருஞ்சருவாந் தியவீன குலமடவா ரிணைத்தோள் புல்லு
மாசைகொடு நிரந்தரமற் றவர்த்தமுவித் தூர்த்தர்தமு ளதிப னான. ()

அல்லாக்குந் தீநெறியாங் கவன்புரித லானல்லா ரொருவர் க்காக [னீற்
வெல்லார்க்கும் பெய்யுமுழை யென்பதனுக் கெதிர்மறையா யிலங்கு வா
செல்லார்க்குந் தண்பெயலைச் செய்யாது மறுத்தலினத் தேய மெல்லா
மல்லார்க்கு மாண்பினின்று மாறாக் வற்கடமன் மருவிற் றாலோ. (௪௮)

வேமெரியிற் பூரண குதிரிரைப்பா ரெழுந்துநின்று விரிபூ வாதி
தாமதேத்தல் போன்மலரா திகளுகுத்தாங் குலர்ந்துநிற்ப தருக்களெல்லாம்
வாய்மைநெறி யறமிலர்தம் வருவாயில் செல்வமென வறப்ப வாவி
தீமைபிரிந் தார்க்கவது மற்றவர்க்குஞ் செய்வதெனத் திங்சன்காய்வ.

இரவியெதிர் மாத்திரமல் வினன்சிலையொன் றிறைக்குமழ லென்னே
யிந்நா, ளிரவுமொழி யாதழலே யிறைப்பவரு வினமுழுது டென்னுங்

கூற்று, யிரவிதமா நிறைவனவா லேற்றுகநான் நீருநின் நின்மையாலே யிரவெனுமோர் பொருளிலையாங் கெனலாய தனையநா டெந்தநாளும். ()

வருந்திருந் நானோற்று மாதவன்பான் மாதவன்நன் வரவு காணு தரந்தையுறு மமையத்தாங் கிமையத்தா யுடனாக வருளிப் போந்த கரந்தைமதி நதியணிந்த கண்ணுதலே.ண் நிருவெழுச்சி கடுப்ப வானிற் பரந்தமுகி றடித்துநிரை பரப்பியநாட் டொவ்வொருகாற் பயிலுமாதோ.

அம்முகிலி னுடோபத் தாலளப்பி லாண்டுகளுக் கமையும் போலு மிம்மையென் றிதயமகிழ் வெய்திடுங்கா லீவாரை யிடையி னீக்கும் வெம்மையினர் போற்குறை விலக்கவுற வருட்காழி வேந்தர் வாக்காற் பொய்ம்மைபுரி தேரருடைந் தாற்போல வுடையுமவ்வம் புதங்க ளம்ம.

வறந்தொழிந்த முகிலிரைந்து வந்தமைகண் டகமகிழ்ந்த மாந்த ரவ்வான் மறைந்திடமுன் னோகையெலாஞ் சாகைநிகர் துயராக வருந்தி னாராற் பிறந்திடுக சுதனெனவெம் பிரானுரைத்தற் குளமுவர் தெம்பிராட்டி பி ன்ன, ரிறந்திடுக வெனமுனிவா லிசைத்திடவாங் களுக்கடல்வீழ்ந் திர [ங்கு மால்போல்.

நிறைதழலி னுட்பொதிந்து நீற்றாமற் குழைத்திடநன் னீர்பெய் யாமற் றுறையமரும் வெண்டாளச் சுண்ணமெளி தெம்முடலிற் றுதைந்த தெ ன்பார், வெறியபசு மெல்லிலைபா கிலையென்பா ரரிவையர்தம் மெய்யி னாரந், தெறுவெதுப்பி னீரூகிச் செறிவியர்ப்பிற் சேரூய திறத்தையோ ரார்.

இவ்வகையி னிடருமுந்தாங் கடர்வெயிலி னிடைவெதும்பி யெவரு மே ங்கு, கவ்வைநெடுங் கடற்புலியாள் காவலன்கே ரளனோர்து கவற்சி மூ ழ்சி, யெவ்வகைய பலவளனு மென்றும்வள ரிந்நாட்டி லிந்நான் வானம் பெய்வகைதீர்ந் தறவறந்த பெற்றியென்னோ வெனநினைந்து பேதுற்றா னல்.

பொன்னூடும் புகழ்*நாடும் பொருவில்வளம் பொலிநாடும் புன்கண்மேவி யன்னாவோ வெனவலற யான்புரியு மரசுமிக வழிகி தந்தோ, வென்னு லென் தமரான்மற் றெவராலிங் கிருங்கொடுமை யெய்திற் றேயோ, மி ன்னூர்செஞ்சுடையமலன் மெய்யடியா ருளங்கொதிப்பவிளைந்ததேயோ.

என்றுபல பலநினைந்தாங் கின்ன லுறு மன்னன் மலரடினிது காப்போன்
வென்றிபுனை யகன்மாப்பன் வேதியர்க ளாதியான் மேலோர் தம்மைத்
தன் றனிமந் திரத்தழைத்தா தனத்திருத்தி மனத்தருத்தி சார நோர்கின்
நின் றுமுகின் மழைமறுத்ததென்கொலி தூன்கியம்புகென்று தாழ்ந்தான்

அவண்மரு மருமறையோ ரனைவருமங் கரசனெதி ரறைவா ரந்தோ
புவனிவளர் புயந்தழுவப் புன்னெறிகள் பொன் றவறம் பூப்பமேற் கொ
ண், டவனிமுழு தரசளிக்கு மறந்தருகோ லரசேயிவ் வகர்தன்னி, லெ
வருமனத் திடையுமெனா விழிதொழின்முற் றியற்றுவனோ ரினாயனன்
[ஏன்.

யாவனெனக் கேண்மதியிவ் விரும்பதியா னொருங்குகலை யாவுமோர்ந்தா
ன், ருலிலரி சன்மாவின் றனிக்குமரன் கிருட்டின சன் மாவென்றார்க
ளாவலிஃ திதுகாறில் வகரமெங்கு நிகழ்ந்திலதென் னரசுநன்றூற்
பாவியவ னிவணிரிந்து படர்கவென வுழையுமப் பரிசு செய்தார். ()

அயனைபெரும பதியொழிந்தாங் கவனகன்ற னவற்பிரி தற் காற்றாதன்
னென், றனையுதவு மிருவருமத் தனையனிடத் துறுகாத றம்மை யீர்ப்ப
வினைநினைபு னைந்தவனை விடாதுதொடர் தாரனைய வினைசெய் பாத
கனையரசன் றுரத்தியபின் கனமெழுந்து நெடுந்தாரை கான்ற தெங்கும்.

வருநதிகால் குளமோடை வாலியெலா நீர்நிறைந்த மருத மாதி
விரிநிலமா பவனளித்த வியன்பொழிலா தியசெழித்த விரவு மாந்த
ருரியமன நீனிகளித்த வொருவுபுசென் மறையவனா கூழா லீன்ற
குரவரொடு மிதழிவனங்குறுகினனுத் தரத்திலங்கோர்முனிவர்கோமான்

பன்னுபெயர் குசகேசன் பரமசிவார்ச் சனைநியமம் பழுத்த சீவன்
முன்னுமுளத் தோடனையர் முன்னுறல்கண் டாங்கழைத்தம் மூவர் தம்
மை, யின்னருளான் முகமலர்ந்தாங் கியம்புவான் யாவர்நீ ரிங்குப்போந்த
தென்னகுறித் தும்பதியா யதன்னவரி சன் மாமுன் னிறைஞ்சினின்றே.

தம்மையுமன் பதியினையுந் தானுணர்ந்தித் தன்மகன்பா தகத்தி னாலே
வெம்மொழித் தரசனவண் விடுத்தகலத் துரத்தியதும் விளம்பியெந்தா
யெம்மையினி தளித்தருளா லிவன்பாவ நீங்கும்வகை யியம்பியாள்கென்
றம்முனிவன் றினமீட்டு மடிபணிந்தா னதுகேட்டாங் கறவர்கோமான்.

மறையவநின் மனக்கவற்சி மாற்றுகநின் மகன்புரிந்து வலியபாவம்
பறைவகையு பாயமொன்று பகர்துமெனப் பன்னியுணர் பறிபோ யாங்
கே, வறிதுறுமக் கிருட்டினசன் மாவினுக்கங் கருணைக்கம்வழங்கிமை
ந்தா, வறிகுதிமுன் னுளிமயத் தம்பிகையாற் பகர்ந்ததொன்றிங் கறைத்
[ல் செய்வோம்.

அக்கிரிசை யாற்பாவ மனைத்துமொழிந் தாலிகளின் படைந்துவாழ்வான்
றக்கவகை முன்னியற்றப் பட்டதொரு தடமதுசீ தளிமா தீர்த்த
மிக்கயநீ சார்ந்ததனி னிலக்குமிதீர்த் தத்தளியோ டினிது மூழ்கிச்
சக்கரமாந் தெதிர்கண்டத் தடக்கரையின் மருதினையுந் தழுவி மாதோ.

பன்னருமச் சீதளியின் பச்சிமத்தி லமர்ந்தருளும் பச்சிமேசன்
றன்னேவிதிப் படிபூசித் தேழுநா ளிந்நியமந் தன்னி னின்ற
னின்னதக நெஞ்சுறச்செய் நிலையினதே யெனினுமுகினிரையுண்மாய்
ந்த, மன்னுமின னதின்னீங்கு மாறுபோ லொருங்கொழிதல் வாய்மையெ
ன்னுன்.

இனையவகை முனியருள விறைஞ்சினனக் குமரனகன் றேகி யத்த
னனையொடுமச் சீதளியி னலர்மகட னான்மரபி னாடி யாங்கே, நனைய
ககு பந்தழவி நேமிசண்டு மேற்றளியி னாதன் பாதந், தனையருச்சித் தெ
ழுதினமூப் பொழுதினிலந் தான் செய்பா தகநீங் குற்றான். (க௭)

பாதத்தின் முத்தளும் பனவன்முது குரவரொடும் படிவர் கோமான்
பாதமுறப் பணிந்தனன் றன் பதிபுகழுந் தெரிந்தரசன் பாங்கினோவான்
பாதவனே ரரசேயிப் பதிபுகுந்தான் முனமகன்றோன் பயின்ன் மார்க்க
*பாதமுறு கிருட்டினசன் மாவென்ற ரதுவினவிப் பாரான்வேந்தன்.

அவனையிவ ணழையினென வயலினுரு வியவர்கடி தனைந்து கூவி
யெவமகலம் மறையவனை யெதிர்விடுப்ப விறைநோக்கி யென்கொ னீ
தான், பவநிறையு மபரீசுத்தன் பதிமீண்டு புகுந்ததெனப் பனவன் கூ
றுமீ, புலியரசே யுகமுழுதும்போக்கியர னருளால்யான்புனிதனானேன்.

என்றுகிருட் டினசன்மாச் சொலவேந்த னின்றாய்மைக் கேதே
தென்னக், கொன்றைவன மடைந்துநீர் குடைந்துமேற் றளியான்ருள்
குறுகிப் போற்றி, நின்றருளாற் பாவமிரிந் தமையுரைப்ப நிருபனந்த நி
கழ்ச்சி வாய்மை, யின்றுணரக் காட்டுகிகொ லென்றுரைப்ப மறையவ்
னவ் விதழிக் கானில். (௭௦)

அரசனொடுங் குரவரொடு மடைந்தருட்சீ தளிகுடைந்தாந் கலர்நீன்வாசக்
குரவரிழல் வீற்றிருக்கு மேற்றளியான் றனைச்சிந்தா குலத்த னாகப்

பரவுமலர டிவீழ்ந்து பணிந்துரைப்பான் முனிபுகன்ற படிநின் பூசை
புரிவினெழு நாட்புரிந்து நின தருளால் வினையகன்று புனித னானேன்.

பாதகத்தின் மிகைநோக்கித் தன்பதின் நெனைத்தாரந்த பாரான் வேந்த
னீதகத்துத் தேருன்வந் திந்நின்றான் யான்புரிவ னீதன்னே யெந்தாய்
மாதிரத்தார் தவத்தாலிவ் வாவியிடை யெழுந்தருளி வணங்கு மன்னோர்
காதரத்தைத் தீர்த்துவலி கொடுத்தாசை நிலையுறச்செய் க்ருணைவள்ளால்

மன்னுளத்தி னாசங்கை மாற்றியடி யென்வாய்மை வாய்மை யாக
நின்னருளாற் றெரித்தருளாய் நிலமதியுங் குலநதியு நிமிருங் காள
பன்னகமும் படர்சுடையாய் பச்சிமநா யகிபாகா பச்சி மேசா
யென்னவநீ யேயரணென் றிசைத்திரங்க வணையனன்புக் கெளியனாகி.

திருக்குரவி னமர்சருவ சான்றான சிவமூர்த்தி சித்த ரூபம்
பரித்தடிபன் னிரண்டுநிலம் பதஞ்சூட நடந்தருளிப் பரிதி நேர்பாத்
துரைத்திடுங்கே ரளவேந்தே யோதுறுமிக் கிருட்டினசன் மாவுச் சூழி
யருத்தியுறப் படிந்தெமைப்பூ சித்திரம்பா தகமுழுது மகன்றானன்றே.

ஆதலினாற் கேரளபூ பாலமறை யோருளிவ னதிக னென்றே
பேதமறத் தேறுதிசீ தளிபடிந்து நமைப்போற்றிப் பெயர்ந் தூரேகி
நீதியினின் னாசியற்றி யனந்தரணம் பதம்பெருதி நீயென் றாங்கே
யாதிமத்தி யாந்தமிவா னவ்விவங்கந் தனிந்காரந்தா னன்னோர் காண. ()

அந்நிலையிற் கேரளவேந் தம்மொழிகேட் டகமகிழ்ந்தவ் வமலந்போற்றிக்
கொன்னிகழ்சீ தளிமூழ்கிப் பரிதிகண்டு மருதுதழீஇக் குரவ மூலந்
தன்னிலமர் மேற்றளிநா தனைவணங்கிச் சீதளிநா தனையு மேத்தி
மன்னகில பாவமுத்த னுயளவி னிதியளித்து வழத்திப் போனான். ()

ஆதலினிவ் விலக்குமிநீர் பிரயாகை யாதியின்மே லாந மீதி [நாளுங்
னேதமில்கான் முனைவிலைந்நோர் வந்தியரா யினுமதி யொன் றெண்ணி
காதலுறப் படிந்தாழி கண்டுகு பந்தழுவிக் கருதீ ராறு
வேதியருக் குணவுதரிற் சிராயுகப் பெற்றுவப்பார் விளம்போராண்டில்.

இணையதடந் தனிவெவர்தா மெய்தியொரு காற்படிந்தாங் கினிது மேவுங்
கனையொளிய நேமியெதிர் கலந்தனர்நம் பிதிர்களுளங் களிக்குமாற்றான்
மனம்விழைபு தருப்பணமா திகன்புரிவா ரவர்பிதிர்க்கண் மலரோ னூரி
லனவரதம் வீற்றிருந்தாங் கருஞ்சகமுற் றடைகுவரா லறவீர் காளோ.

நாடுமிதி விடபதுலா விருச்சிகநா னம்மதிக நயந்து நாளு
மாடியிய ஞானமளிப் பலர்கங்கை காவிரிமுன் னளப்பிலாத
பீடுபெறு நதிநான தானபலன் பெறுவரினிப் பேச லென்னே
நீடுறுமிந் நீர்நான மாத்திரையே விட்டமெலா நிறைய நல்கும். (எக)

இத்தருமா தீர்த்தத்தின் கீட்டிசையி லீசதிசை மேல்பா லேயு
மெய்த்தருசக் கரதீர்த்த மதிற்படிந்தவ் வாழிமுன்வே தியர்க ஞுண்டி
யுத்தமதா னம்பிதிரர் தருப்பணமுன் ஞயவன்பி னுஞற்று வோர்கள்
சத்தியமொவ் வொன்றினுக்குக்கோடிமடங் கதிகபலன் சார்ந்துவாழ்வார்

தேவரெலாம் பரவுகின்றார் மாரோக தேகியதிற் சேர்ந்து மூழ்கி
ஞேவருமந் நோய்நீங்கி யுத்தமனா கின்றனம்ண் டலமொன் றன்பால்
வீவரிய பவித்திரஞயத் தினம்படியு மவனுலகம் வெருவத் தோன்றுந்
தாவில்வயம் பெறுகூற்றின் றுயர்சாரான் முகுந்தபதஞ் சார்ந்து வாழும்.

இத்திகிரி புனற்கீழ்பா லீசான தீர்த்தமுறு மிதனின் மூட [னத்
சித்தரேனி னும்மொருகான் மூழ்கிடினமெய்து ஞானநிலை சேர்வர் மீ
துத்திரநா ளலதுதனு மதிருடைந்தப் பாரற்றொழுவோ ருடல்போ மீற்றி
லெத்திசையுந் தொழ்ச்சிவசா ருபமூறிஇச் சிவலோக மெய்தி வாழ்வார்.

தெரிசமுறு மிந்துதின மூழ்கியருச் சிக்கினுருத் திரமா லோக
மருவுவார்ன் மாககிருட் டினசதூர்த்த சியிலாதல் வயங்கு வில்லா
திரையாதல் படிந்துசீ தனியானைத் தரிசிப்போர் சேர்வர் மோக்கம்
பரிவொடுமோர் காற்படிந்தப் பரணைவிரி வுறப்பூசை பயிற்றி மாதோ. (.)

மெய்யுணர்ந்த மாமறையோர்க் கன்பிடுனாடு மமுதனிக்கும் விரத சீலன்
செய்யமனத் தூய்மையனாய் மலமொழிந்து சிவசாயுச் சியப்பே ரெய்து
மையமிலை யீதொருமண் டலந்தோய்வோ னெவ்வெவற்றி னைசமேவுந்
தூய்முனிவீரவைகண் முற்றுறுவ னிதன்மகிமை சொலற்பாற்றன்றே.

வேறு.

கௌரிமா தீர்த்த மீச கருபதெக் கணத்தின் பாங்க
ராவமும் வலாரி யாசைக் கடுத்தவுத் தரத்தின் மேவு
முவமனி லதனின் மாக மதிரவி யுதிக்குங் காலைத்
திவசமுப் பதுங்கு டைந்து சீதனி நாதர்ப் போற்றும். (அடு)

திருத்தகு விரதம் பூண்டோன் சிவபுரஞ் சேர்ந்து வாழு
மரித்திர லேப னுங்கி யாகவெம் மாது மூழ்குங்
சுருத்தொடு மவனெம் மன்னை கௌரிமா லோகஞ் சாரு
முறைத்திடு கொழுநர் தீர்ந்த கைம்மைக னுற்றோ ராண்டு. (அசு)

ரித்தலு மிதனின் மூழ்கி னேர்ந்திடு மேழு சன்மூத்
துத்தம குலத்திற் றேன்றி யோதுநல் லிலக்க ணங்கண்
மெய்த்தகு கொழுந ரோடும் பிரிவின்றி மேவி வாழ்வார்
வித்தமா வித்தை கீர்த்தி ஞானமுன் விழைந்து னோரும். (அஎ)

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யெய்துவர் யாவு மோர்ந்த
புண்ணிய முனிவீர் நம்மாற் புகலுநுந் தகைய தன்றற்
றிண்ணிய விவ்வீ ராறு தீர்த்தமுந் திகழு மேன்மை
யெண்ணுசீ தனியெப் பாங்க ராயினு மியைபுற் றேகி. (அஅ)

சிரத்தையுற் றுத லன்றி யாதலத் திரைநீர் மூழ்கித்
திருத்தவ நாதற் போற்றின் மலமுத்த னாத நிண்ணம்
வரத்தசீ தனியை நெஞ்சில் வைத்தயற் றீர்த்த மூழ்கு
தரத்தரு மிதனுக் கோது பலனெலாஞ் சார்வ ரன்றே. (அக)

துத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த சீதனி யிதனை நெஞ்சில்
வைத்தவர் தரிசித் தோர்கள் பரிசித்தோர் வயங்கு மிந்நீர்
துய்த்தவர் குடைந்தோர் சீர்த்தி சொன்னவர் கேட்டோர் யாரு
முத்தரா யமலன் மேவு முதுசிவ புரத்தில் வாழ்வார். (க0)

என்றிவ்வா றினைய வாவி யியனலம் யாவு மோதுங்
குன்றெறி திரையி னுற்றல் குலத்தசெங் காத்தெங் கோமான்
றன்றுணை யடிவீழ்ந் தாதி சந்திர வழுகி காதை
ஈன்றினி யருடி யென்றார் முனிவரர் நவிலு மன்னேன். (கக)

சீதனிதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧0௬௩

ஆதிசந்திரபாண்டியச் சருக்கம்.

—0—

வருதிர் மாதவிர் சீதளி வாவிரீர்ப்
பெருமை யாவையு முள்ளவா பேசுத
லரிதி யாவர்க்கு மாதிநற் சந்திரன்
சரிதம் யாமுணர்ந் தாங்கினிச் சாற்றுவாம். (க)

அமிரர் தானவ ராதி யனேகரைக்
குமர. ராப்பெறு கோதறு மாதவன்
சுமல நான்முகன் காண்முனோ காசிபன்
நியிர மாற்றுவெண் டிங்களை முற்பகல். (உ)

அனைய னூற்றப சாரத்தி னூற்புவி
மனுட னுகெனச் சாபம் வழங்கின
னினைய வெம்மொழி யிந்து செவிக்கொளாக்
கனவ்சொ ரிந்தென வுள்ளங் கவன்றரோ. (ங)

சாந்தம் வாய்மை யறிவு தவமுத
லேய்ந்த நற்குண மெயுரு வாயினேய்
காந்து தீவின யான்புரி காசினற்
நீர்ந்து மானுட னுகெனச் செப்பினாய். (ச)

ஆண்ண லென்குறை நோக்கி யளியனே
ஊண்ண டெங்க வுரைத்த வொருசொலே
யெண்ண முற்று மிரித்தெமை வாட்டுமென்
மண்ணி லுற்பவ மானுட மென்செயா. (ஊ)

இனைய வாரிங் கியம்புவ தன்றியான்
பினையி யற்றுவ தென்னகொல் பேதையே
னனக வந்தண வாரரு ளாகர
தனைய தெத்தவர் தம்மிடர் பாற்றுவோய். (ஈ)

வேறு.

இன்ன லுற வெழுசாப மிதுமாற்றி யெனைப்புரத்தி யென்று தாழ்ந்தா
னன்னமுனி யருள்புரியு மாலவா யருணகருக் கரச னாகிப்
பன்ன லுறும் பெயராதி சந்திரனென் றுரைத்திடப் பூபாரந் தோளிற்
அன்னுறவைத் தவனிமுழு துன்குடைக்கீழ் சுகித்திருப்பத் துகடீர்த்
[தாள்வாய்.

நினதுவழிப் பரம்பரைசந் திரமரபென் றுலகுரைப்பா னிலவ நீதான்
மனுநெறியி னரசியற்றி வருநாளின் மறைநாலு மரபி னோர்த்து
புனிதமுறு பனவர்கையிற் பூதானம் புரிந்திடினும் புகன்ற சாப்[னா]னால்
வினையொழிபுன் பதம்புகுந்து விளங்குவைமுன் போலென்று விளம்பி

அன்னமுனி மொழிப்படியே யவனியிடைக்கெளரியநா டதன்பா லுண்
[மைப்

பன்னுபுகழ் மிகுமதுரைப் பதிபுகுந்து மதிசுலந்தன் பார்முற் றுள
மன்னனென நரவடிவாய்ப் பெயராதி சந்திரனும் வயங்க நன்று
தன்னுரிய தாரசுத சகிதனா யரசரிமை தாங்கி வாழ்ந்தான். (க)

மிகுபரம *தாமிசுறு யவ்வாதி சந்திரன் றான் வியோம மார்க்கம் [விண்
புகுமதிதன் கரத்தாற்போ லதன்கலையாய்ப் போந்துமவன் புகழி னால்
ககுபமுந்தன் பெயரிலங்கவாழ்ந்தனன் மற்றவர்க்குரிதிக்கடவுணர்க்கோ
மகபதிக்காங் கெனச்சோழ கேரளர்கண் மித்திராச்சா மந்த ரானார். [ண்

இத்தகைய மூவரும் னுச்சொலிய நீதிமுறை யிரவி றேந்தோள்
வைத்தவனி மாதையுயி ரற்பமுமி னுவதனை மருவி டாமே
சித்தமகிழ் கூரவரு னாய்த்துவன மார்குடிகள் செறிய வோவா
மெத்தியந லாறிலொரு பைத்தவன மேகவர்பு மேவி னொல். (கக)

மேவுமிவர் மகக்குரிய வாய்பல கலப்பைகளும் விழைவி னீட்டித்
தேவர்பதி யுலப்பவுள மோதுமறை நெறிக்கிரியை திகழ நாட்டி
யாவிழுது மடுத்துவல மாகநனி சுழித்திலக வான லுட்டி
யோவிலவி மனுப்பலவு மோநின்றை வறக்கன லீ னொளிர நீட்டி. (கஉ)

இவ்வகையின் யாகமன வில்லனசெ யாநிகழு மிவர்பால் வேந்தன்
செவ்வியந லாதாமொ டெய்துநல் வேள்விபல செயுநீர் வேண்டிநிந்
தவ்விப்பொருள் யாவையவை சொல்லுகென வானிறைவ தமியே மூர்ந்
கெவ்விடமும் வானுமுறும் வையமருள் கூர்புதரு கெனமா லொந்தே.

அவருரைத்த வாறுமக பதியனித்து வானடைய வனைய தேரி
னிவர்கணித்தம் வானிறை வனையடுத்து நீள்புவியி னேரு வார்க
ளுவகைமிக்கு மூவர்களு மரசியற்று நானொர்பக லுரிய தேரிந்
* நிவமடுத்து நாடாநிறை சுதன்மைபுக்கு வாசவனெ திரின்மு னேகி. (.)

* தாமிசுன்-தருமஞ்செய்வோன். † சாமந்தன்-சமீபித்தவன்.

* நிவம்-இரண்டனுருபுவிருந்தசுவர்க்கப்பெயர்.

இந்திரன தேவலர்கண் முந்தவிவர் மேவியவவ் விறைச மீபத்
தந்திலிடு பீடமிறை கொண்டமர்ச காசனமொ டளவ னாவி
நந்தலிச்ச லாபவச னம்பலவ லாரியொடு நவில்பு நீடு
சிந்தைகளி கூடவவ ணின் றுமகி மீளுவர்க டினமு மாதோ. [கடு]

ஏகியிவர் மீள்பொழுதோர் நாளரியி னேவலர்பி னிவர்கண் மேய
வாகுமணி பீடமணு காந்யன கோசரமன் வழுகி பீட
மாகருமை யாயிலக வாசவச மீபமுற மருவி யோர்வின்
மோகர்மன மாய்வழுதி பீடமுறல் காணுகென மொழிதல் கேளா. (கசு)

மகபதியின் வழுகியிவண் வரினொளிசெய் மறுதவிசென் மாட்டு நீவிர்
தகவிடுமி னெனவுரைசெய் தன்னமுறை மறுபொழுது சாற்று மாறன்
புகுபுழைய ரிடுமனிய தவிசினரி யுடனுரைகள் பூப்ப மேவிக்
ககுபமுழு தொளிசெய்தவி சவனெழுவ மிருளுதல் காட்டி னூரால்.

விம்மிதமு னுவுரிய தன்மரபி னூரியனை விளித்து வேந்த
னம்மமணி பீடமிது தென்னனம ராவெழுவ மலித்தை மாந்தர்
தம்மனமெ னுவிருள்கொ டன்மையெவ னோவடிகள் சலித்தல் கூர்ந்த
வெம்முனயிர் தீரவருள் கென்னமுழு தோர்குர னுனிசைக்கு மாங்கே.

வேறு.

வேந்தகே னெந்த வேந்தர்தந் தேயம் விப்பிர சங்குல ரகித
மாந்தனி பாவ ராசியே சகித மாகின்ற தரசன்மற் றெவனோ
வேந்திசைச் சுருதி விதித்தசட் கன்ம மிசைந்தவிப் பிரகுல மில்லாப்
பாந்தனின் படத்திற் பயின்றிடும் பவன பாலனம் பரிந்துசெய் பவன்
ருன். ()

அவ்விறை மயான பாலநீ சோப மானியாஞ் சுரர்கள்பூ சுரரா [தைச்
லெவ்விராட் டிரந்தா னணிசெயப் படுத லில்லையோ வவ்விராட் டிரத்
செவ்விதிற் பால னம்புரி தோடத் திருந்துகூர்ங் குடாரமவ் வேந்தின்
றிவ்விய தரும விருக்கமு லத்தைச் சேதிக்கு மென்பது தின்ணம். ()

சோழகே ரளர்தம் பாலன பூமி சுருதிதேர் விப்பிர புஞ்ச
வாழ்வுகூர் தருயிப் பஞ்சவன் புரக்கு மகிகிறி தேனும்பெற் நிலதத்
தாழ்வின லவன்செய் சுகிர்தசா லங்கள் சகலமு மவினமா யதனற்
கேழ்விரி தவிச மிலேகர்செய் நிந்தா கிருட்டினத் துவமடைந் தென்னு.

பணிவசித் திடுதன் மீளாப் பரகதி புகுந்தார் தம்மைப்
பணிமுடிப் பரணி னீப்பப் பண்ணுநர் முயற்சி போலும். (௩௬)

அரியதிச் செயலென் றெண்ணி யத்திறத் தவருண் மூல
பரிடவே தியரை மட்டு மடைந்துபைந் தருப்பை யாதி
தருதலப் பியங்க நற்கோ தோகன மவர்பூந் தாள்கள்
வருடெவன் றிவைசீபா லெண்ணின் மற்றுள பணிகள் யாவும். (௩௭)

ஒவ்வொரு மனைக டோறு மொவ்வொரு வருக்கு நாளஞ்
செய்விசா தூரியத் தாலே தனித்தனி சீட னாக
வவ்வவர்க் கியையு மாற்றாற் பாரதந் திராளு யல்லு
மெவ்வமில் பகலு மாக விடையரு தியற்றி னானால், (௩௮)

சுண்டிவ்வா றியற்று மாதி சந்திர வழுதிக் கீரா
ருண்டிடை யகன்று நீங்க வனந்தா மவன்பா லன்பு
பூண்டிடு முளத்தர் மூல பரிடவிப் பிரர்கள் போற்றும்
பாண்டிக ி ரூபாகன் மாரம் பஞ்செய்புண் ணியகா லத்தில். (௩௯)

ஒருபகற் பால ராதி முதியவ ரளவா யுள்ளோர்
மருவின ரொருங்கு கூடி மாண்டரு மோர்பா லாங்க
ணரசனு மடுத்து நோக்கி யவரைலிம் மிதத்த னாகிப்
பரவுமித் தான மன்றோ பங்கய னுலக மென்றான். (௪0)

ஆபால விருத்த ராக வாங்கமர்ந் தருளும் வேத
சாபால சுவேத பூதி தாரணர் கனக மன்றிற்
காபால னருள்பெற் றுள்ளோர் வேதியர் கணங்க டம்மைப்
பூபால வதிழு போற்றிப் புவியினின் றெழாம லுற்றான். (௪௧)

ஆங்கனம் வணங்கி யாங்கே யவனியிற் கிடப்போன் றன்னைப்
பாங்குற வெழுப்பிக் கூட்பும் பாணிய னிற்கின் றானைத்
தேங்குறு மாசி வாக்கின் வத்திரர் திகழு நோக்கி
யோங்குநற் பணிசெய் யேது வுணர்தா விழைந்தா ரன்னோர், (௪௨)

* கோதோகனம்—பசுக்கறத்தல்.

§ உபாகன் மம்—சிராவணக்கிரியை.

ஏதினி துணை வேட்டோர் வழுவியை யினிது கோக்கி
கீதிக முருவி னாலே நிச்சயமாசனேயிப்
போதிலெம் மனைக டோறும் புத்திரர் சீடர் தாச
ராதியர் யாருஞ் செய்யும் பணியெலா மாற்று கின்றாய். (௪௩)

சிரமநற் றெண்டு நாளுஞ் செய்திடு தொழும்பர் சிந்தா
தரமெவை யனவுகள் யாவந் தந்திடார் பங் வ ராசி
பரசிவ னுலக ரோர்ந்தப் பான்மையி னொழுதி மேன்மை
விரவுற வளித்த வேத நிந்தகா விழும் போல. (௪௪)

புரையறு மறையோர் தம்மை யிகழ்பவர் புன்கண் போலக்
ஞாவரை மனித ராகக் குறித்தவர் பாவம் போல
தரமிரு மடியார் நிந்தை சாற்றுநர் சன்மம் போலப்
பிரமநா மெனவாய் பேசும் பேதையர் பாத கம்போல். (௪௫)

ஞானசம் பந்த பானு வாதியர் நவின் ற வாய
தீனசம் பந்த நீங்கத் திரிமலஞ் செய்யு மாற்ற
லீனசம் பந்த விர்த்தே யிமகிரி தனையை வாம
ஞானசம் பந்த மில்லா வடிநிழ லமர்பே ரின்பம். (௪௬)

தம்மையன் பொடுநற் றீக்கை யாதிய சமக்கா ரத்தின்
செம்மைகொ ணியமா சார சீலரா யோது வொருக்
கெம்மையுந் தருவ வாகி யிலங்கருட் பாக்க டம்மை
வெம்மையூழ் வலியா லநதோ வாரிய வேத மாய. (௪௭)

கஷங்கலம் புனல்வ டித்த கழிசுவை யமுத மாக
விலங்குமெய் வேத மென்றே யெண்ணி டா தெண்ணில் காலம்
விலங்குறா தளந்றி லாழ்ந்து விழுமமுற் றொடுங்கு மாறு
மலங்கியிப் புடவி யிற்சா மானிய தூலென் றோதும். (௪௮)

அறிவிழி கயமைப் புல்ல ராஞ்சிலர் பாவம் போல
மறிமழுக் கரத்தெம் பெம்மான் வயங்குபல் செவலின் மாண்பாற்
செறிதரு பாடை தம்முட் சிறந்ததென் றுயர்த்திக் காட்டு
நெறிதிகழ் தமிழ்க்குக் கூறு நிந்தகர் பாவம் போல. (௪௯)

*அயனரி யிருவர் தம்மை யரற்கடி யார்க ளென்கை
நயனிறை மெய்ந்து லோர்ந்து நாட்டுத லொன்றோ பாண்டும்

வியனிலத் திவர்கள் பூசை செய்துமுன் வேண்டி யாங்குங்
பயனருள் செவகோ சங்கன் பற்பல காட்டக் கண்டும்.

(௧௦)

வங்கினி லுமெப்பிற் றுங்கள் பிடித்ததே மரப தாகப்
பொங்குது ரபிமா னத்தாற் புரந்தகன் காம நாசன்
கங்கையஞ் சழல னீல் கந்தான் கபாலி ரூவி
சங்கரன் நன்னோ டன்னோர் சமமென்பார் பாவம் போல.

(௧௧)

நசுவத் திரங்க னைந்து ஞந்தா னனமா யேய்ந்த
பேசிய லீசா னத்திற் பிறந்துள காமி காதி
தேசறு வாது ஞாந்த சின்மயா கமங்க டம்மைக்
காசுளத் திழியு கூறுங் கலதியர் பாவம் போல.

(௧௨)

முக்கண னீசா னாதி முகோற்பன புனித மேன்மை
தக்கவைந் திருடி யோர்தஞ் சந்ததி யினராய் நாடு
மிக்குறு பார்த்த பூசை வியனுல கெல்லாம் வாழப்
பக்கமொ டியற்று வானா யிகழ்பவர் பாவம் போல.

(௧௩)

இன்னன வுந் தத்தோ டிலங்குது பொருள்க ணிந்தை
பன்னுநர் பாவம் போலக் குலாசல பாரம் போலத்
துன்னுபு லிருத்தி யாகித் துக்கமிக் களிக்கு மன்றோ
மன்னவ நினைக்கு யாஞ்செய் வனதரு வனமற் றியாவை.

(௧௪)

நின்மனோ பீட்டம் யாவை நிகழ்த்துதி யென்றா ரென்ற
சொன்மனா தீதன் வாய்மைச் சுயம்பிர காச ரூபன்
நன்மனா மிடபா ரூடன் சதாசிவ னினிது மேவு
நன்மனா லயரை மீட்டு நமந்தெழுந் தரசன் கூறும்.

(௧௫)

போற்றுசிற்ப் பாண்டி நாடு புரந்திடு மரச னேகான்
சாற்றுமென் னாம மாதி சந்திர வழுதி சேர
னேற்ற செம்பியன் சகாய மித்திர ரெனக்கன் னாரோ
டாற்றிய சதம கத்தோ னவையிடை யடைந்தேன் முன்னாள்.

(௧௬)

வேறு.

கலங்கொன் விப்பிர சங்கமில் லாதராட் டிராநா
கரிலங்கு பாலணம் புரிதரு மிருக்கினு லிலேகர்

குலங்க னாலரி சுதன்மைந் சதசினைக் கொடியேன்
கலங்க நெஞ்சக நிந்தைசெய் தூட்பெற்றீடுக் கவன்றேன். (௫௭)

நெஞ்ஞு போரில்வெந் நீட்டவர் நிகர்தாக் கவியின்
நாங்கு நித்திடாடி செல்வரைப் பாடினர் தகைய
வாங்கொ டம்மர பிழக்குறப் பெற்றவர் மான
வாங்கு நெஞ்சஞய்த் சமழ்ப்புழி தூர்தலி னடியேன். (௫௮)

தாங்கி ராட்டிசு* தாமெனச் சிவபுத் திராதம்
பாங்கி ருத்துபு சந்தஞ் ருடனாய்ப் படர்ந்து
தேங்கு விப்பிர பிருந்தபூ ரிததலந் தேடி
யாங்கு வட்டைச னனேககா வதங்கடந் தடைந்தேன். (௫௯)

திமிரம் வீட்டிய சதானந்த முனிவஞ்ச் சிரம
மமல வம்முனி யருளிஞ் லடிகனீ ரமரும்
விமல வுத்தம வித்தல மேன்மைகேட் டுணர்ந்தந்
சிமல னுஞ்ஞையா லாங்கனம் பாகுதேர் கிறுத்தி. (௬௦)

ஒருவ னாகியிங் கென்றுய ரெழிஞுவா னுமையே
சாண மாகவந் தடைந்தன னடைகின்றேன் ரமியேன்
கருது மெண்ணமீ ததுதம ததீனமே கருணைக்
குரிய வந்தணீர் தும்மரு ளடியனேற் குளதேல் (௬௧)

எனது நாட்டினுக் கெழுந்தருள் பாக்கிரு நிலத்தோர்
புனித மாதரிற் பணிவுறு பூச்சிய ராகி
யினிது மேய்ச குடும்பரா யாங்கணு மிலங்கு
மனக மாதவீ ருமைப்பணி கின்றன னடியேன். (௬௨)

வேறு.

அருந்தவத்தீர் யானெண்ணி யாங்கருளி யனியேனுள்
வருந்துதுனி மாற்றுகிற்பீர் வழிபடுமென் மனங்கொண்ட
திருந்துசெயன் முடியாதேற் தேவசபா நிந்திதனாய்ப்
பரிந்திடுமென் னுயிரீக்கப் படுமென்ப துரைப்பானேன். (௬௩)

பன்னாளு மசுராதி பயத்தாலே யிடர்கூராத்
தன்னாடு தன்னதெனுந் துணிவின்றித் தடுமாறு

மின்னூடு சதகோடி வேந்தினு நிந்தையினு

மின்னுமிக் குணநிரய மெனக்கினிதா மெனவுரைத்தான்.

(௯௬)

அரசனிலை யுரைப்பனவி லந்தணருட் சிற்சிலவர்

யரைவிலரும் பெறற்செல்வ வழுதினேன் வருந்தற்க*

யுரைசெயுன தண்ணடைக்க னுறுகின்றே முறுமெம்மை

யரியருமும் பங்கனொடு மடைவித்த லுனக்கரிதாம்.

(௯௭)

ஸ்ரீனையதுனக் கரிதாவ தெவனெனிற்கேண மதிநின்பான்

மனனுவந்து வருமெமது வைதிகமாண் வழிக்கிரியை

யினிதியற்று காலமதொண் றிணையேகா முறுமியல்பிற்

ஸ்ரீந்னவுணர்தி கணமேனு மேறுதரு மூதற்கிசையா.

(௯௮)

ஆதலினுற் பொழுதொன்றே யருத்தியுறு மக்கருமம்

போதுநெறித் தவருமே புரிந்தியற்றப் படுவதெவ

னோதுறுமெய்ப் பிரமச்சார் புடைத்தாமக் கிரியையினை

வேதிபர்க ணையத்தால் வெகுட்சியால் வெருட்சியினால்.

(௯௯)

அருத்தமதி லுறுநசையா லாதல்விடு கிலர்தின்ணம்

விரித்தாரநாம் யுகவ்வானேன் மெய்தளர்வுற் றுணர்வொடுங்கி

வருத்தியு முயிநீக்கம் வருமெனினும் வைதிகமாண்

கிருத்தியம்விட் டொழிதலுரைக் கெழுதகுசீர் மறையோர்கள்.

(௧௦௦)

ஆயின்மிகு புகழ்தருவ தாஞ்செயலின் வாஞ்சையினர்

மேயவிரா சதகுணத்தார் விடுகிலர்கொ லெனினவருந்

துயவரு ணச்சிறித் தொடர்ச்சியினுக் குரித்தாகப்

பாயமுன்னு லுரைதருமப் பற்றுவிடா ரொருபோதும்.

(௧௦௧)

சாற்றிருடி*நிபராசிச் சாபானுக் கிரகவலி

யேற்றதிரு வாக்கினரா மிணையதிறல் வேதியர்தம்

மேற்றிகழ்ந்த தியமேனை மித்திகமாம் வினைகடமி

வாற்றாறுநா னுதிகங்க ணுத்திடுமே லந்நிபத்தால்.

(௧௦௨)

பருவான்மிக் குறுபாவம் பற்பலவந்தேறுமவை

விரிதிரைமும் நீருடுத்த பேதினிகா வலனாய

நிருபனைவந் தடர்ந்தலக்க ணிறுத்துமன்றோ வில்வயாவும்
பெரிதுமுனத் தடிக்கடிநீ பேணிநினைந் தோருதியால்.

(எக)

தென்னவநீ மின்னவுவக டேர்ந்துணர்ந்த வழிநாங்கள்
சொன்னவைக டயிலுனக்குத் துணிவுளதே லங்ஙனெமை
நின்னரிய தமிழ்நாட்டி னீயழைத்துக் கொடுபோதி
யென்னமுழு துணர்முல பரிடம்மறை யவரிசைத்தார்.

(எஉ)

வேறு.

வேந்தன்மறை யவர்வாய்மைகள் வினவாவடி யேனீ
ரேந்தும்புகழ்க் கருமந்தவ ருமைப்புரப் பேன்யா
ளோந்திங்கிசைத் ததுசத்திய மும்மாணதம் யாவு
நேர்தெண்ணிய வாநேபுரி கின்றேனிறை தவத்தீர்

(எங)

வனசந்தன மிசை கொண்டுடன் வருமின்றி விடையே
வனசந்தன நகிலங்களை மகவின்குல முடனே
வனசந்தன மனையந்தனன் மலையுங்களை முகில்பாய்
வனசந்தன மலயங்கொளென் மகிசென்றிட நிணமே.

(எச)

வனசந்தனமிசை-அழகிய தேர்மீது.வனசம் தனம் நகில்-சந்தனக்
கோலத்தை யுணிந்த சுகத்தைச்செய்தென்ற பொன்னிறத்த தேமல்படர்
ந்தநகில். வனசம் தனமனை, பாய்வனவாகிய சந்தன மாங்களென்க.

வதிசந்திர முடிகின் நிழி வாமொன்றிய வேக
வதிசந்திர மெரியுந்தடம் வருதுங்களை யேக
வதிசந்திர மருவும்படி நிறுவுஞ்செயல் பாக
வதிசந்திர மணனன்றருள் வரன்குசெய் வேனால்.

(எடு)

வேகவதியின் பொன் எறியுங்கரை, அவதிவக சம் நிசம் மருவும்
படி, பாகவதி சந்திக்கின்ற மணன் என்க. ஏக என்பது நிறுபுறந்
ததி.

என்றின்னப லீதவாய்மைக ளியம்பாவெழி லிரத
மன்றங்கணு குறுமாளினை வற்றானது பொழுதே
நன்றுந்திடு விற்றஞ்சக கிதமாயது நவைநீத்
தென்றும்மரு டருமம்முனி யுழைநின்றெழுந் தன்றே.

(எஃ)

கால * பீடண நாச பூடண காம ரபேடண காரண-
நீல கந்தர சேர்ம சுந்தர நேய வந்தர பூரண
குல பாணிய வேத வாணிய தோய வேணிய தாரண
முன லோசன †கோச ராசன பாவ மோசன ‡சாரண. (௧௪)

வேறு.

அந்தோ சிவனே யெனக்கிந்த வலக்கண் வருமோ வறவாசினம்
வந்தால் விண்ணம் புரையோடி வருத்தும் பதத்தின் மற்றுமொரு
பெந்தா ரிருப்புக் கோல்பாய்ச்சின் விளையும் துயரும் ஹிலவேனே
யிந்தார் முடியாய் மதுரேசா வெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ. (௧௨)

ஒது மறையு முணர்வரிய வொருவ வுலக சராசரங்கள்
யாதும் யாரு மாயெங்கு மிலகும் பொருளே பெளியேற்கிப்
போது மருவும் பொறுக்கரிய புன்க ணுணராய் போன் திருந்தா
லேது மிலையால் வேறுபுக வெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ. (௧௩)

செல்லார் பொழில்சூழ் திருவால வாயின் மணியே சிங்கி துகார்
தல்லார் மிடற்றி னருமருந்தே யகில நாதா வளித்தமகப்
பொல்லா வினைகள் புரிந்தாலு மீன்றாள் கடியிற் புகலுண்டோ
வெல்லாம் பெறுத்தே யித்தருணத் தெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ.

அருளின் நாமோ நினையாணு வரற்று மடியேற் புறக்கணித்த [தோம்
நெருளின் நிகழ்ந்து சபித்துனக்கே செய்யுந் கொலையுஞ் சூழ்ந்தார்
பொருளென் றுணரா தெவர்க்கு மெட்டாப் புனித நடந்தந் தவருளத்தி
னிருளன் நகற்றி யருண்மதுரை யெந்தா யெளியேற் கிரங்காடியோ.

நீமைக் குறித்தா ரறிவில்லாச் சிறுவாப் பயந்தோர் செறுத்தாலு
மாமப் பொழுதே யணைத்தருளவா ரகில மாந்த ரருட்கடவே
தோமெற் குண்மை யாற்பணித்தாய் துயர மெனினு மதுதீர்த்திந்
கேமத் திருத்த னின்கடனே யெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ. (௧௬)

ஏன்னு வழுதி துதிகள் பல வியம்பி யெனக்கூ ழித்துயர
மன்னு வளித்த தினியென்னு வடியேன் புரிவ தென்றலுமந்
தின்னு வுழந்தா னின்கிருந்தென் பயனென் நெழுந்தா னம்மறையோர்
முன்னு வருவா னாகவவன் நீன சகித முகனோக்கா. (௧௭)

* பீடணம்—பயங்கரம். ரபேடணம்—பொடியாக்குதல்.

† கோ—மலை. ‡ சாரணம்—உலகங்களைப் பஸ்மமாக்குதல்.

அந்த ராச சல்லாபத் ததிதற் பரராம் விப்பிராக்
 ளெந்த வகையுஞ் சகிப்பரிதா மிடருக் கிடன யிறையவனால்
 வந்த * பிராமி யம்மூர்த்த கிரியா பங்க மனங்குறித்தா
 ருந்து மருண விம்பத்தி னுதய பதமு முடன்பார்த்தார். (௧௮)

தம்மி லொருவர்க் கொருவரிவை சாற்று வார்பன் னெடுங்கால
 மெம்மி றொறுநா மியம்பாமே யெண்ணற் கரிய ருணிபுரிந்தா
 னம்ம தெய்வ கதியாலே யடைந்தா னிந்த மருத்தவத்தை
 மம்ம ருளனாய் முகப்பொலிவு மாழ்கி நலிந்தான் மகிபாலன். (௧௯)

வேறு.

இவனை யின்னவை நோக்கிநா மிவ்விடைச் சாப
 நவிறல் பாதக முசிதமன் றென்றிவை நயந்தாங்
 கவர்க ளோதின ரந்தலை யக்கடத் தாசன்
 றவர்கள் பாவருங் காண்புற விப்பிர சரீரி. (௨௦)

தோத்தி வாகர காந்தியன் சிராயுள்கூர் விருத்த
 † ஞாத்தி ராம்பரன் பவித்திர கரசமித் தவனாய்ச்
 சீர்த்த தேவரு முனிவருந் தினந்தினஞ் சென்று
 நார்த்த சிந்தையிற் போற்றுகுஞ் சீதளி நாதன். (௨௧)

அகில நாயகன் மதிமுடி யதனிடையம்நான்
 முகில நாயகன் ககுபமுஞ் சருமமு மொழியுந்
 துகில நாயக னொருபுற மேனியிற் றுலங்கோர்
 நகில நாயகன் ருயகன் சீதளி நாதன். (௨௨)

ஏன வெண்மருப் பாமையோ டெறுந்நர வரித்தோன்
 மீன வொண்கண்வா மனமுழு வெலும்பதழ் வேயந்தே
 மாண வன்பர்மா லினுமுனிந் தருடரல் வயக்கு
 ஞான நாயகன் ருயகன் சீதளி நாதன். (௨௩)

அடுத்து வந்தன னாசன்லிப் பிரர்களாங் கணுருங்
 கடுத்த தும்பிய கந்தாங் கார்தவந் தணனை
 யெடுத்த சிந்தையி னனிமகிழ்ந் தீசசந் நிபனாய்
 மடுத்த கண்டிரும் பாவகை பார்த்தனர் மதித்தார். (௨௪)

* பிராமியமூர்த்தம்—வைகறைக்காலம்.

௦ மருஸ்தலம்—நீரற்றஇடம் † ஆர்த்திராம்பாம்—நீனைத்தவஸ்திரம்.

வேறு.

வேணியை மறைத்து மலர்ச்சிகையாக்கி வியாக்கிர சருமத்தைவிலக்கிப் பாணியினைந்து தண்டெளி தூங்கும் பானிறத் துகிலரைக் கசைத்துப் பூணர வகற்றித் தவளமுப் புரிதூல் பூண்டுமா லயன்முத லெவருங் காடுனாறு வடிவங் காண்பதற்கெளிதாக் கண்டுகண்களிப்புறக்கலந்தான்

கடுக்கையால் வாங்கி யுண்டுவா னளித்த கண்ணுதல் வேதிய னுகித் கடுக்கையார் வனத்தின் மால்விழி புனைந்தகழலினை கன்றநேர் நடந்தாங் கடுக்கையா னமுத கடத்தைநேர் கிடைத்த வரும்பசி யாளனே போலங் கடுக்கையா ருலக மொருங்களித் தருளவ் வந்தண னடிபணிந் தரசன்.

பேதுறு துக்க சகிதனார் தனக்குப் பிரத்தியக் காணந்தப் பிரத வேதிய னுகி வருமவற் பார்த்து விளம்புவா னிங்கொர்* வே சந்த மாதல்கா னாமே யருர்க்குடல் மூழ்கு மற்றத்தி 0 லார்த்திராம் பாத் தோ டேதற வருதுந் நாமதா னங்க ளியம்புக வடிகளென் றிசைத்தான். ()

ஆர்த்தலை சுருட்டு மாழிகுழ் புடவி யளித்திடு மரசகேட் குதிராந் தீர்த்தநா ம்பே ருடையமிக் வனத்திற் சிரஞ்சக குடும்பமோ டன்பு கூர்த்தனு சரர்குழ்ந் திடவிருக் கின்றேங் கோணையார் பிரமமா தேயப் பேர்த்திலங் குறுமிக் கானமீ தமைக பெட்டிடைப் பந்துவர்ச் சிதனும்.

இவனொரு தமியா யடைந்தநீ யாரை யிக்கன மக்கின விரதத் தவிர்தா வகாலத் தடுத்திடு மிவரா ரறைகென வதுவினா யரசன் றவநிறைச்சுகளு விருத்தவே தியமெய் தரித்துறு திருத்தலத்தவற்குத் துவிசகி ரகண காரண முழுதுஞ் சொல்லுவா னுள்ளவா றமைந்தான்.

வாமமார் தீர்த்த நாமவே தியநான் மாமது ராபுரி யரச னாமமே லாகி சந்திர வழுதி நான்மறை யவரிலா நாட்டை யேமகிழ்ந் தனிக்கு மிழிபினு லமரர்க் கிறையெதிர் யான்புகுந் திருந்த தாமமார் தவிசு களங்கமுந் ததனாற் சாற்றரும் பராபவஞ் சார்ந்தேன்.

*வேசத்தம்-நீர்சுருங்கிய குறுகுளம்.

0 ஆர்த்திராம்பரம்-நனைந்தவஸ்திரம்.

† அனுசார்-பின்சரிப்போர்; அவர்வவலானவர்கள்.

‡ குகளு-வஞ்சனை.

அனையதிச் சுடலால் வாரண வாசி யடைந்தனன் சதானந்தர் மொழியா
லனகரா மந்தர் வேதிவே தியரை யழைத்தனன் மீண்டுசெல் லளவி
லெனதிய லிரத மச்சொடிந் தவனி யிடைவிழ வவரொடு மினைந்தேன்
புனிதவெம் பெருமநனைதுகி லொடுநீ போந்தரு ளருமையென்புகல்
வேன்.

மாதவ துவிச பூங்கவ புவன வர்ச்சித ராட்டிச நகரி
வேதியர் வசிக்கப் படுவதன் நன்றோ விளம்புநீ யிங்குளை யாகிற்
சேன வாரி பூருவ தலத்தைத் தெரித்தருள் கென்றலு மரச
காதலென் னபீட்டமுடித்தியேலதனைக் காட்டுது மென்றன்கடவுள்

என்றருள் மாற்றங் கேட்டுள மெழீந்தானெந்தைநின் னிட்டம்யாததனை
நன்றுநீயெண்ணியாங்களிக்குவன்யான வின்றதுசாதமென் றுரைத்தான்
பின்றையம்மறையோர்குழுக்கள் விப்பிரசுப்பிரியமேயிரு தயம்பெருகும்
வன்றிற லரச னுடன்சிவ மறையோன் வந்தன னவ்வன நாப்பண்

சென்றவட் புருந்த வேதிய வடிவன் சேரண பன்னபூரணமாய்த்
துன்றிய உணந்த மீனமாதியவாய்த் தோற்றுபல் சலசரங் களிளு
னின் றுநோக் குருநக் கறிவுறுத்தகைத்தாய் நிகழ்த்துமப்பிரியநல்குவதா
யன்றமைந் திருந்த சீதளி நாமத் தாலிகீர் காட்டின னாக்கே. (௧௧௪)

கண்ணுதல் கரட்டக் கண்டிடு மறையோர் காவலஞ்ஞல மூழ்கி [ன்னிப்
யெண்ணிவர் தடைந்தோர்க் கீகலான் செவ்வ மென்னவுங் கற்புடைக்க
பெண்ணலம் வாளா கழியவோர் வரனைப் பெறாதவர் பெய்வுளையெனவு
மண்ணலந் தீர்த்த நண்ணிய திறங்கண் டவலமுற் றமுங்கினர் மாதோ.

கண்டது சிவத்து விசன்மலர் மந்த கிசமு காம்புல னுகி
மண்டனை நோக்கு பார்வைய னின்று மலர்பிர ணவமனுச் செபித்துக்
கொண்டொ தாள வாகினி தனையக் கோட்டத்தி னழைத்துநாற் றிசையு
மண்டிடு மேற்கொ ளப்பிர வாக வாரியை யந்தவா வியின்சன். (௧௧௫)

தனகர பல்ல வத்தினு லமைத்துத் தகைந்துதா பித்தன ளடங்கி
யினகர தாள சங்ககல் லார விமம்புய சைவவத் தோடு
மனகரம் மீயச லிலநனி விருத்தி யாயவக் கங்கையிந் தனல்
தினசர நயன வேதிய னடிபூ சிப்பவன் போன்மென விரிந்தான். (௧௧௬)

வேறு.

இன்ன வற்புத மேன்மைகண் டிந்துவின்
மன்னு வப்பெனும் வாரிதி மூச்சினன்
துன்னு விப்பிரர் யாவருஞ் சொல்லரு
நன்ன யத்தபே ரானந்த நண்ணின்

(௧௧௮)

தீர்த்த நாமப் பெயர்கொளச் செம்மன்மு
னோர்த்த வுட்டுவி சோத்தம ருட்சில
ரார்த்த குஞ்சி யவிழுகின் ருடுவார்
பார்த்தி னைஞ்சுபு பாடுவ ரோர்சிலர்.

(௧௧௯)

கைத்த லத்தொடு கைத்தலங் கொட்டுவார்
மெய்த்த லத்திற் புளகம் விசுவவர்
முத்த வேணுதண் டேந்துபு முன்னெறிந்
துத்த ியம்பின் ிசுவ ரோர்சிலர்.

(௧௨௦)

மன்னு ருண்டிகை வானெறி வார்சில
ருன்னி யுன்னி யுவகையின் மூழ்குவா
ரின்ன தீர்த்தன மென்றி ணத்ததோ
றன்ன வின்னெறிந் தேற்பத்தங் கைச்சிலர்.

(௧௨௧)

முந்த வானின் முடுக்கு தருப்பையை
யந்தி லங்கைய னாற்றுவ ரோர்சிலர்
சந்தி கால நியமத் தவறிலே
மிந்து சேகர னின்னரு ளீதென்பார்.

(௧௨௨)

தீர்த்த நாமன் செய்கிறைத் தேத்துவா
ரார்த்த வேளைய னண்டம் பொதுப்பாற்
சேர்த்த தேனுகரீ தேனெனச் சீதரி
தீர்த்த வாத தடத்தி னிலாவறம்.

(௧௨௩)

ஆறி ண்டு துறையு மடைத்தனர்
வீறு தண்புன ரெய்த்தனர் வேதியர்
கூறு மண்புடை வேந்துங் குடைத்தனர்
மெறு வேல யருணனு மெய்கினன்.

(௧௨௪)

வேறு.

சீதனியே யங்கிகுண்டஞ் செங்கமல மங்கியளி நிகழுந் தூமம்
வேதியரே புகலிருத்து விக்கிகள்செய் குரவரென வேந்தன் ருளே
யோதுபரி மேதவின யுளுந்துவிக்குக்குத்தாவென் றுரைப்பச்சுழந்தா
ராதாமக் கொணர்வானி லனுதினன் கீழ்த் திசைப்புரவி யணித்தேர்ச்
[குரன்.

ஆதவனா நியர்முனிவ ரமரர்களுக் கருக்கியமுன் னாய் செய்தார்
வேதமலர் தருகாயத் திரியெடுமைந் தெழுத்துளத்தான் மென்னமேவி
யோதியிவை முதலானி கோத்தமகன் மம்முமுது முளுற்றி னூர்பின்
பாதிபுடற் பாவையுருக் கரந்துதரா சுராகிருதி பரித்து வந்த. (௧௨௯)

தன்னிகர்விப் பிரசிவனை யரசொடுமத் தராகுரர் குக்குமஞ்சார் நோக்கா
வன்னிலையின் னவனென்ன வாய்ந்துணர்ந்தா ரனந்தரமவ் வந்தீனாள்
தென்னவன்முன் னருள்வடிவாய் நின்றருள்வே தியனாய சீதனீசன்
பன்னுறும்மயா வருங்காணச் சானவிதன் சசாங்கமதி பரித்தவேணி. ()

சிலாசனத்தன் றிரிநயனங் கபாலகர காற்புயமுன் நிகழ வாய்மைப்
பலாசனத்த வுமைசகித னாயிடபா ரூடனாய்ப் பரவுதேவர்

* கலாசனத்த தவமுனிவர் சேவித்தனா யலகிள்கிவ கணங்கன்குமு
மலாசனத்தமுறத்தேன் நினை நருளக் கண்டரசன்மறையோர்யாரும்.

கண்டளவே கரைபுதண்டா காரமெனக் காறலையிற் கலப்ப வீழ்த்து
மண்டனிலெட்ட டங்கமுற வணங்குபுபன் முறைமுறையின் வலியநீல
கண்டனைய கண்டனையான் கையனையெம் மையனையான் கதிர்வெண்
[டிங்கட்

மண்டனையத்தீதுண்டனையப்பைந்தோகையனையிகையனையச்சோதிதன்னை

கனத்தானைக் கனனாவா கனத்தானை யினத்தானைக் கருணையன்பர்
மனத்தானைச் சந்திசைக மனத்தானைச் சினத்தானை வயச்சுவானை
யனத்தானை வாமகர வனத்தானை முனத்தானை யருள் செய்கொன்றை
வனத்தானை முடியின்மதி வனத்தானை மேன்மேலும் வணங்கினாரால்.

கண்கனத்தானை ஆவாகனத்தானை என்க. கருணையன்பர் என்
பது, துனத்தான் மனத்தான் என்னு மீரிடத்துஞ் சென்றியையும் கடு
நிலைத்தீபகம். வாமகர வல் நத்தானை என்க.

* கலாசனத்த எனப்பிரிக்குக. மலாசு-மலஆகனெப்பிரியும்;
குளாம்பல்போல. § துண்டு-பங்கு.

ஒருவிடைமே லமர்ந்திருவே றுருவாய்மும் மலமகற்றி யோது நாலாம்
பாநலமேதந்தருளுமைந்தெழுத்தை யாறமையப் பகர்வாருள்ளம்[ரோன்
விரவியெழு மெண்குணஞென் பானுருவ னுங்கவர்முன் வெளியி னின்
நிருவடியிலிறைஞ்சாரின் பத்தமுந்த வருணைக்கஞ்செய்தான்மன்னே.

இறையிடபத் தெழுந்தருளி யிலங்குதிரு வெழுச்சியுரு வெழிலேநோக்கி
நிறைமகிழ்ச்சி யுளங்கொள்ளா நீருருவாய்ப் புறம்பொழியுநீர்மைத்தாகச்
செரியருவி விழியொழுக்கச் செங்காங்கண் மேற்குவியச் சிந்தை செந்தீ
யுறுயிமுதாயுருகமொழி தழுதழுப்ப நின்னுதுதித் துவகை கூர்வார். ()

திவளுமின மதியரவு தேங்கொன்றை நதிமுதல தினோக்க வாய்ந்து
கவினிலகு வித்துரும மொத்திலகு செஞ்சடையின் காட்சி போற்றி
குவலயமெல் லாந்தழைப்ப விரவிமுன மரவிந்தக் கொண்கை போல
வவரவரீதம் பயனடைய வருன்பொழியுந் திருவதனத் தழகு போற்றி.

மும்மலமே முக்குணமே முக்காண முக்குற்ற மூன்று பற்றே
மும்மனமே முப்பகையே முப்புரமே மூன்றவத்தை மூன்று புத்தி[றே
மும்மைவினைமுதலவற்றின் முரண்சாய்த்தின்புறற்கேதும் முழுநீறென்
மும்மையுலகுணர்த்தவணிமுக்குறிவெண்ணீற்றுதுதன்முதுசீர்போற்றி.

ஆருயிர்க்கிடரிருணீத்தவிரொளியெங்கணு ம்பாப்பியருளும்வாய்மைச்
சீருறுமுச் சுடர்நயனத் திறல்போற்றிமறைமலருஞ் செவ்வாய்போற்றி
காருருவா யரிவெதும்ப வடர்ந்துலக மொருங்கவியக் கனன்ற கோற
னீருறுவெந் நெருப்படங்கி நிலவுதிரு மணிமிடற்றி நிலைமைபோற்றி.

மேருமலை யுளநாணித் தலைகுனிந்து சிலையாக வீறு சோளு
மாருமுந்தூ லக்கடுக்கை யலங்கல்சா ரக்கடுக்கை யணிந்த மார்புஞ் [சந்
சாருமினென் றெலித்தழைத்துத் தானிசமென்றழலேந்திச் சார்ந்தாரச்
தீருமினென் றளித்தருள நேற்றுநாந் நிருக்காவண் சீரும் போற்றி.

கதளுமுலை யதனுடுத்த கவினிலகு திருவரையின் காட்சி போற்றி
புதநிறைந்து விதிதொடர்ந்து போதநிலை தனிற்படர்ந்த புனித சீல
ருதயலய மொன்றுமின்றி யொருநிலையாய் நிராகிய வுலவா வின் ப
விதமயமா யலகிலர்வீற் நிருப்பவிரி திருப்பதத்தி னெழிற்கீர் போற்றி.

பவளமலை தனிற்படர்ந்த பணிபோலத் திருநீறு பரவு மேனித்
திவளுமெழி னலம்போற்றி சீதளிநா யகனெனுமா திருப்பேர் போற்றி

தவளமலை தருமது தருமாநி வளர்த்தருளுந் தளர்க்கை யன்னை
துவளுமிடைச் சிவகாம சுந்தரிசே ரிடப்பாகத் தோற்றம் போற்றி. ()

என்றிவைமுற் பற்பலவா யிறையவனு மறையவருஞ்சே ளீசன்
றன்றனிமான் மியங்கடமைத் தருவேத சாரகீர்த் தனங்க ளாலு
நன்றிதரு சாமகா னங்களினு லுந்துதிக ணவின்ற பின்னர்
மன்றநிறை யன்புளத்தின் மல்காதி சந்திரப்பேர் வருதி மாதோ. ()

வேறு.

ஏக ஞாயரன் சந்திதி நின்றவ் விஷுவ னேருற லாற்சப வாக்குண்
டாக லும்மிட பாருட னாகி யம்பிகான்வித ஞாய்விபு வாய
மாக மாரிர*தாட்சபங் கத்தால் வருந்து மேல்வையு தகமளித் திடர்கூர்
மோக மாற்றிய சேதளி நாதன் முளரி யம்பத முதமிகத் துதிப்பான். ()

பொன்னி சேர்வரத் தாற்றல மீதப் பொறியை முன்னொடு நிருத்தல
மெனவுந், தென்ன லந்தைதா னன்னவன் வசிக்குந் திறத்திற் சேதளி
யெனவுமர்ச்சனையா, னின்ன பேர்திருத் தலத்திறையெனவு நிகழ்த்து
வார்புத ராட்டிற் னுணர்ந்தேன், பன்னு சேதளி நாதவி போரின் பங்க
[சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

அண்ண லேரித்தி யானிக வித்தி யாசம் விப்பிர சிவர்க்குறச் சிறுநீர்
நண்ணொர் பல்வல மாயினு நாடி நணுகு ருதுள நவியுமில் விபினத்[னே
தெண்ணவேதிய ஞாயுத் தெழினீரேல்வையாட்டியென்னிடர்கழிந்தரு
பண்ணு சேதளி நாதவி போரின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

சென்னி கேரளர் தம்மொடு முன்னிந் திரச பாழுகத னாகிய வேல்வையத்
துன்னு விப்பிர ரகிதபூ பால தோடத் தாலவ மதிப்புறத் துயர்ந்தே
னென்னை யான்பசு பதிதயா நிதிம கேச முற்றுணர் வியாபக யாண்டும்
பன்னு சேதளி நாதவி போரின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

இந்து பாணுகு ரலம்வனி யனில மேந பம்மிய மானென்ன மூர்த்தி
மந்தரயோகசு தம்பாமுனிவோர்மறைமுன்னு ல்களினுலகண் ணியனே
தந்தரகாம முப்புர தக்க நாசு சக்க ராதியர் போற்றுறு சாண
பைந்தண் சேதளி நாதவி போரின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

தரும தாரக சுகன்மயா கிகட்டுத் தகுபென் னூட்டுறு பேரகதா யகவ
தரும தன்மவி வேகிக*ணிதனந் தன்னி லவ்வவ பலன்றரு தானு
கரும சாதச பலனுல கினர்க்குக் கடிதி னீந்தருள் பவதன்மா கரணே
பரம சீதளி நாதவி போநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

அரியை யாதிய வமரர்க ளானீ யலகிஞ்ஞளினு நோக்கவு மரியை
யுரமி லேன்விழி காணவந் துதக முதவு தீர்த்தநா மப்பிர*போநின்
றரிச னத்தள வாதவின் புற்றேன் றைவி கத்தரு மப்பலனிதுவோ
பரவு சீதளி நாதவி ூபாநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன். ()

சம்பு சாருவ சுராசுரர் முனிலோர் தங்க ளாலடிக் கடிதுதித் திடுவோய்
வம்பு ஞுற்றிய தக்க%பூ தாத்து வரந் சித்திட முனிந்தருள் வரநி
னம்பு யார்ச்சித பதத்தினிற் றுருவ மாக வென்மனம் பதிதர வருள்சீர்
பம்பு சீதளி நாதவி போநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

வாம மேவுமை தனகடbகாடான் விதாலிங் கனமுற மகிழ்தரு மகேச
சோம நின்மல சானவி சடிவ சுவர்ண சந்ரிப சுவன்னக தாம
காம நாசு+ தாசன வரிண கராம்பு சாதவித் தலத்தமர் பரம
ஶபாம சீதளி நாதவி போநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

என்றிவ் வாரிறை துதித்திட வெந்தை யினிது வந்தனன் றிருச்செவி
சாத்தி, நன்று பார்த்திப வெந்தெந்தச் சமய நம்மை யந்நிய விடயத்தி ன
டவா, தொன்று மன்பொடு கருதுகின் றுய்நீ யோது மப்பொழு துன்
னுளத் தபிட்ட, மென்ற யாவையு மளிக்குது நின்னா லியம்பு மித்துதி
[யார்தின மிசைப்பார்.

அவர கோரதூர்க் கதியமடசாச னத்தை மேவில ரானந்த மேல்கொண்
டிவாரச் சந்ததி யலகில செல்வ மிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுவர்
திவிய நம்பத நிச்சய மாகச் சேர்வ சிங்கிதி லையமொன் றிலையென்
றெவருமின்புடன் வினவியயுரைத்தானிமயமின்புணர்திருத்தளிநாதன்.

* நிதனம்—முடிவு. o தான்—முயற்சி.

% பூதாத்துவரம்—முன்னடந்தயாகம்.

b காடான்விதாலிங்கனம்—இறுகத்தழுவல்.

† உதாசனன்—அக்கினி. ஶ பாமம்—பிரபை.

௩ சாசனம்—ஆணை.

னேறு.

எதுபொழுது தேவசங்க சேவிதனு யேற்றி னிமகிரிசை யிடத்தமர விருடிகண்மேத்த, வதிகசிவ கணஞ்சூழ வெழுந்தருள்சி தளியா னருளுருவ யிருனொருவ வீமீந்துதெரி சித்தா, ரதுபொழுது மூலபரி டத்து விசர் முதத்தா னுங்குதனித் தனிந் டன சாமகா னாதி, விதமருவு மார்பி னராய் நதியிதழிமதியம் விரவுமுடி யரணியின துதிகள்விளம் பினரால்.

திருமருவு மணிமார்பத் தரிபிரம னாபூ சிதாங்கிரிபங் கேருகனைச் சிவ் னையவ்வி யயனை, யருண்மருவு சங்கரனைப் பிரமதா திபனை யனங்கர் பல கோடிருமு மினங்கணிக ராகா, வுருமருவு சந்தரனை யிந்துது டணனை யோதுபுவ னேசரனைச் சதாசிவனை யாவந், தருமருவு சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (கடுஉ)

மேதகுசிற் சொருபனைச் சனையனா மயனை விளம்பரிய வுதாரகீர்த் திய னையுக்கி ரனைவான், மீதிலகு சோமவிம்ப நிபானனை யானை விரவுயி ர்க னெவைக்குமன்ன தானமருள் பரனைக், கோதில்கரு னாநிதியைத் தூநிதிய வீதி கோத்திரச சாங்ககர பதங்கவிலோ சனைக், சாதமருள் சதாம்பிகாப் பிரியநாயகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடைகின்றேம்.

அரைதிகழம் பரவியாக் கிரசரும தரனை யச்சுதவல் லபனையிட பந்து வசு கரனை, விரைகமழுஞ் சாதகும்ப சங்காச தீர்க்க வேணியனை யிந்தம ர தாங்கிணிதா ரணனைக், கரையிலிட ருவனைபுவி யினர்க்கியற்று மந்த காசுரகு தனையுபவ கைம்முனிவந் திடுநே, சரையருளுஞ் சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (கடுச)

மேயபுர பாலவை ரவாட்டசே விதனை விளம்பனந்த ரூபனையே கனைய னீ சுரனைப், பாசுதா பசுமசந்த லேபனனை மிருது பாடிதனை பீழல்பு ரப் பகைளுனையின் படியார், தோயவரு ணீலகோ மளசைல ராச சுதை வதனும் புயபார்க்க ரனையருணன் மேனித், தாயினல சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (கடுடு)

நீபவன பதியாதி சந்திரம கீசா நீதமகி சுராசிரய நிமலவிக்கி ரகனைத் தாபதனா மிருகஜ்ஜி வாழ்வினா ள்த சேனை சாபவிமோ சனையதர பல்லங் சோ பிதனை மயலன்மிக் கருன்பாக்கத் திரிசையுல கவர்க்கு வகுத்துன சி தளிபுனித கிருத்தியனை மேருச், சாபகர சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (கடுசு)

பன்னகங் கி ராசவரப் பிரதவருண் மேனிப் பனாமருட நாககண பூடண
னை முனிவோ, ருன்னதரும் போற்பவபூ சிதலிங்க வாமத் துறமகியை
யுண்டவனைக் கொண்டவனைப் போதிற், பொன்னிமேனா ததப்படியே
புரிந்தளிப்பான் கெனரி புனிதநடங் காட்டியருள் புண்ணியனை யாரும்,
தன்னிகரில் ச்தாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியாளை யளியாளைச் சரணம
[டை கின்றேம்.

சேரகி னெழுந்துலவு சேனா னிலத்தாற் செய்கெனரி நடசிரம முத்த
ணையுத் தமனைத், தேசவிரும் பலராச விருக்கவருத் தரத்திற் றிப்பியநி
யிசேனாம்வீற் திருப்பாளை விருப்பா, னோசையிடு சிவதேவ தாங்கினி
ரை தட்டி னுமாசகலீ லகையெவர்க் கும்வினையி னுருற்றிஞ், சாசன
னைச் ச்தாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியாளை யளியாளைச் சரணமடை கி
[ன்றேம். (கடுஅ)

காமினியச் சிவகாம சுந்தரியை யிடப்பாற் கலந்தவனைச் சலந்தானைக் க
டிந்தவனைப் படிந்து, *பூமினிய லம்பரோ ததிபான நிசியம் புதநிபகந்
தானைமழுக் கானையரி புரனை, †யாமினிய பதிகோடி நிகர்பூதி மேனி
யிலங்குபாண் டானையருள் வானைதி தானைத், தாமினிய ச்தாம்பிகாப்
பிரியநா யகசி தளியாளை யளியாளைச் சரணமடை கின்றேம். (கடுசு)

என்றினைய வாறுவகை மீக்கூரு மிதயத் தினராக மூலபரி டத்துவிசர்
யாரு, லின்றுதுதித்திடலுவ புரியிலனவரத் திவாசர்சீ தலாகதமானவரா
தி யோர்க்கு, னன்றுவரப் பிரதனுஞ்சீ தலத்தைநினைப் பனவே நலிச்சரு
வ காமதா யகனுமா யிலகு, வென்றிதரு சீதளிகா யகனுரைப்பா லீவீர்
வினம்பயவித் துதிவசத்தின் மிகவுமுள மகிழ்ந்தேம். (கடுஊ)

நமதுதிருத் தலவாச விப்பிராகான் கேண்மி னமையவனீர் துதித்திடுமி
வ் வட்டகமா றுதியை, யமையமுளத் தொடுமெவன்றான் றினம்படன
ம் புரிவா னனையனிம்மை தனிவிட்ட காமியந்த கொண்டவயுங், கமைவி
துகார் தினிதிருந்தே யம்மையினம் பதத்திற் கலந்திருக்கும் பெருவாழ்
வு பெருவெண்ண வருளி, பெமையளிக்கும் பரங்கருணைத் தடங்கடலெ
ம் பெருமா னெழின்மறையோ ரவர்க்கினருள் புரிந்தனனவ் வேல்வை.

வேறு.

மகதிசமா தனுரவனைப் பார்த்தாதி சித்தினிம்மாற்றங்கூறு
விந்தனிலேனியநீ முன்னுத்திகங்கொண்டொருபுருடனியங்க முன்னின்
*ராசவிருக்கம்—கொன்றை. * பூமியின் அம்பரமாதிய உததியைப்
புனித்த நிசிபோன்ற அம்புதம் என்க. அம்பரம்—வல்திரம். அம்புதம்—
இமம். † யாமினிபதி—சந்திரன்.

நந்தவழியேடிக்கும்பாவையின்பொருவரம்பேட்டவன்கேட்டாங்கு
நந்தவிலா நின்மாயா வசமாகிப் பலபுவன நடன் மாற்றும். (கந்த.)

* அநிதிலை யான்மலியு மான்மவர்க்கத் தொருவரு யளப்பில் கோடி
ததுவின்வினை வழிபுருந்தாங்கிடருழந்து நின்னருளின் நன்மையாலிம்
மதுடதனு வினைப்பரித்து வந்தபர தந்திரனென் மாட்டு வேட்டுப்
புரிதமலர் வாய்கலாந்தென் னுற்புரியுஞ் செயலொன்றுபுகன்றாயன்றே.

தாதையர்க டுணையர் தயில்லிழைந்தென்து வினவிலவர்தம்பாற்கொண்ட
காதல்வெளிப் படவிறன் நீளியிற் றருதுமெனக் கழறு மாபோ
லாதாமொ டாதேய மாமெவைக்கு மாதார மாகி யாண்டு
மேதகநின் றருள்பரமவடியேன்பால்வினவியதென் வினம்புகென்றான்.

அதுவினவு மானருளு மரசனினு லானீத ராய வேத [தேரு
முதுமறையோ ருடனெமையா யிரத்தெழுநற் றெருவொனு முறை
மதிக்கொடு தானமுதத் தொகையிந்து மனைமுதல வயங்க வாற்றிச்
சதமகனின் தனையொழிகென் றருளவினு யரசனவை சாற்று கின்றான்.

இந்திரன்மா லயன்முதலா மெண்ணரிய சுரர்க்குமா சீயு மெந்தரங்
வந்தெளிதி னெனக்கெதிரின் றியான் றருது தானமுந் வாஞ்சிப்பாயே
வந்தமிலா நின்கருணை மறைமுதற்பல் லளவைகளி னடங்கு மோநின்
சிந்தனையிற் கிதுவாகி வென்போல வரியதவஞ் செய்தார்யாசே. (கந்த)

காதரமார் நயனகென நீ சதிருத் தலவாச கெனரி மாவுட்
ஓ காதரமார் திருநடன விப்பிரத்தஞ் சாபவெந்நோங் கவற்று மென்னுந்
காதரமா ரளியனுளங் கலங்கஞர்முன் கலங்கவரு கருணை காதல் [தே
நீகாதரமா விடனெவர்க்கு மனிக்குமொரு வெளிக்குமிடங் காண்பாருண்

மேதன்கய தன்பரிசு மாத்திரமே காத்திரக வேத மாற்றி
யேதறுமின் புதவுமினத் தென்றல்வியர் வுற்றனில மிரப்ப துண்டோ
வோதுறுபல் லண்டமொருங் குண்டுநீரம் பாவங்கி யுதர மேய
வீதிக்கோத் திரஞ்சொலிப்ப வவுடதமா ரிடத்தேனும் விழைவ துண்டோ

* அநிதம்—அநியதம். அது நண்டு அனலின்னா.

ஓ காதரம்—விருப்பம்.

ஓ காதரம்—அச்சம்.

ஓ காதரம்—அச்சம்.

ஆகிலபுவ னத்தினும்யா வர்க்குநிய மக்கின்று யமையா தாகிச்
சகலவுயிர் வருக்கமெலாந் தட்பமுறத் தாகவிடாய் தணிப்ப தாகி
யுகமுடிவின் மிகவிரிந்தெவ்வுலகமுந்தன்னுட்கொள்பெருக் குடையதாகி
நிகழ்புவனந் தனக்குருப்ப முற்றொழிப்பா னிரந்திடுமோர் நெறியுமுண்
[டோ]

பல்வள னுந்தன்னிடையுற்பவிப்பித்தாங்கெவர்க்குமருள்பண்பே பூண்ட
செல்வநிறை வசந்தரைக்கும் பசும்பொனுறக் கொடுத்திடுதல் செய்வாரு
ண்டோ, வில்வரைய நின்னருளால் வில்வரையா தகிலமெலாம் விளக்கு
மேன்மை, செய்வளரு மல்லவற்கு மெல்லவற்கும் வில்வெருத்த ரீவ
[துண்டோ.

ஏவருக்கும் புனல்வழங்கு மழைமுகிலும் புனல்வேண்ட வீத லுண்டோ
தாவகற்றும் பெருங்கடற்குங் குறைவுளதாய்க் குறைநிரப்பந்தகையருண்
டோ, யாவருக்கும் பிணியகற்று மமுதினுக்கு நோய்மருத்தொன் றிடு
வாருண்டோ, மேவெவர்க்குங் கொடுத்திடுநீ யான்கொடுப்பக் கொள்வது
[நின் விளையாட்டன்றோ.

என்றாச னியம்புதலு மீவானு மேற்பானு மேற்கின் றோர்க்கு
நன்றுதரு பைம்பொருளு நாமேயாக் கௌரியமு னவீன்ற வாறே
துன்றியபூ தானமெமக் களித்தியெனவிளம்பியருள் சுரந்துதாவுந்[றே.
கன்றினமான் கரத்தேந்துங் கண்ணுதலோ னருட்குறியிற் கரந்தா னன்
வேறு.

விரைக்கொ ணீத்த வேணியா, னருட்கு றிக்கு ளாயபி
ஊருக்கு மன்பொ டுவகைமேற், றரிக்கு மாதி சந்திரன். (க௭௩)

திருத்த லேசர்செப்பியாங், கருத்தி கூர்சி வாகமந்
தெரித்து ணீத்து சிற்பதூ, னிரைத்தொ லாழி நீந்தினோர். (க௭௪)

ஆய கம்மி யர்க்கொணத், தேய மிக்க தேளி
நாய னுக்கு நாடுநர், பாய சிந்தை பார்வைகள். (க௭௫)

மீண்டி டாவி தம்பிணித், தாண்டு தம்வ யஞ்செயுங்
காண்ட குங்க ரூப்பவின், மாண்ட வத்த மண்டபம். (க௭௬)

மாத ரார்மா மண்டப, மாதி யாக வமர னார்
மீது சந்வி மானமோ, டோது றும் ா ஹுப்பெலாம். (க௭௭)

கறையி லாட கங்கினிச், சிறைசொல் சாத ரூபந்திண
ணறிய சாம்பு நதமெனு, மறுவி னுன்கு வகையவாம். (௧௪௮)

சாத கும்பந் தன்னிமிக், கோத னற்க னோடவைத்
தேத கட்டி னெங்கணுங், கோத நக்கு யினறமோ. (௧௪௯)

கலைஞர்க் குள்ளங் கவற்றுறு, விலைமிக் கேறு வேதியக்
குலனிற் கூறு மணிகொடத், தலனிற் ரூப னஞ்செயா. (௧௫௦)

கேழ்கே முந்நி கேதனம், வாழ்ம திக்கொ டாற்றியங்
கேழ்பொழிற்கு மேணிபோற், சூழ்ம திற்றொ குத்துமேல். (௧௫௧)

பெருகொ ளிச்செய் பிரதமா, வரணத் தீசன் மாதிரத்
திரணி யத்தி னியற்றினான், றெரிம ணிக்கொள் சிற்சபை. (௧௫௨)

இருமை யாகுமா வரணத் தீசனா, * ரரித மேவிய வமலை யம்பிகை
கிரிசை வாழுகி கேதனம்பல, வுரைசெயங்கமோ டொளிர வாற்றினான்.

தேசி னன்னசே திமத்த தென்பிர, தீசி யாசையிற் செய்ய காரிவா
ழாசி லாலய மாட கத்தினாற், காசில் காசினாற் கவின வாற்றினான். ()

தேன்னி லங்குமிச் சினக ரம்மெலா, முன்ன ருள்ளன வேனு மொய்
[யொளிப்.

பொன்னின் மாமணியாற்புதுக்குவித், துன்னரும்பலபணியுருற்றினான்.

மாதர் சூழ்பரி வார தேவர்தஞ், சேதி மங்களுந் திகழ வாற்றியிவ்
வாதியாகவா வரண மேழுமெண், மாதிரங்களின் வயங்க வாற்றினான்.

உலையெயான் றனீ னொகரமுந்திரண், டலர்பதத்தன்மூன் றம்பகத்தனான்
மலர்மறைக்கண மைந்து ளாறுசேந், திலகெ பூச்சியோ ரெவர்க்கு மெ
[ட்டொனா.

நிலையி னிற்பினு நவபு ரிக்கணோந், துலகு பத்திரின் றய்ய மேவுகைக்
கலைய ரன்சிவ காமி சண்டினந் தலைவ ருந்திர தம்மைந் தாற்றினான்.

சலசைமேவுசீ தளிப்பைஞ் சூழியைக், கலச மாநகற் கௌரி யாதியாக்
குலவு மாரிரு குணித ராதிராட், டலைமை சாலபி தானத் தாற்றிய.

பன்னி ரண்டெனப் பரவு தீர்த்தமு, மன்னு தண்டறை வயங்க வாற்றுபு
சென்ன நீடுசோ பான மேனைய, தன்னுகுழெலாந் துலங்க யாத்தனன்

களவி

திருப்புத்தூர்ப்புராணம்.

வீசுவ மாதவர் தாவி லாகமத், துய்வ முிக்கணின் துய்ப் சார்த்தமா
தெய்வபூசையான் மார்த்தஞ்செய்துசெய்தைவிகத்தர்வான்சுதனமாலகன்

ஏழு தூறுமே வெண்ணு மாயிரம், வாழி யந்தணர் மதிய மாற்கரு
ளாழி யான்றளிக் கவாசியாசையி, லாழினத்தொகை மீனையு ருற்றினுன்.

கோதி லேனெழக் குலத்தி னோர்கன்வாழ், மாதாரீபெ வனத்தென்னு லு
மோது மேனகீழ் மயக்கி னுற்றுள, சாதி யாகர நியாப சாலமும். (ககக)

பொதியின் மன்றீள்பொங்கர்நந்தனம், கதிர்செயோதிறங்கழகழாவணம்
புதுகிலக்கொடேர்பொழி லுய்யானங்களெதிமடாலயமேல்வைவாலிகள்

தெற்றியம்பலஞ்செல்லுறங்குபொற்பொற்றையன்னகோபுரங்களாநியா
வெற்றிற்ங்கொண்மாதகரிக்கேய்வன, முற்றுமுற்றினுனுவனை மோகுறு

இன்ன வாறெலா மியைத்த னந்தர, நன்ன ராகமத் தொடர்பு நாடியே
சொன்னவானியஞ் சபமு கூர்த்தநா, டன்னின் மேவுசி தளிய ரற்கோர.

வேறு.

கையற்றிநீள்சுலப்பைப்பொருளினினைபற்பலவுநிமிரக்கொணர்வித்
தூதமுற்றையுமோருணர்விற்பெருகாசிரியத்திறலோர்சிவவேதியரால்.

சாற்றும் பெருமா சாந்திச் செயலாங், கேற்றங்கொளுமாரிம்பர்த் தலமும்
தோற்றந் தாமார்கவர்க்கத் தலமும், போற்றும்பரிசாற் புரிவித் தன்னால்.

அதுமுற் றியபின் மறையோர்க் கமைத்த, புதுமைச் சுதனத் தொறுமப்
[புனிதர்]
வழிவுற் றிதொ பனமாண் செயலும், விதியிற் புரியா விழைவுற் றனனால்.

மறையோ ருணவு மாகே சார்தந், நிறைபூ சினையு நிகமா கமஞ்சொன்
முறையிற்புரிந்தான்முதமேவுளமோ, டறைபூ ரியதெக்கணை தந்தனனால்

அக்கான் முதலா வரசந் நகரிற், நன்னு கரமாய்ச் சமைவுற் றுளநீள்
பொன்னூர் மணிமா ளிகையிற் பொலியப், பன்னுண் மருவாப் பகர்தூள்
[முறையே]

* செய் ஒதிமம்—செய்குன்று.

o கலப்பை—யாகபூஜாத்திரவியங்கள்.

கோடுண்டிசைசெங்கோல்சென்றுலவ, ஞாலம்புரவாஞ்சலஞ்சடைகோ
பாலன் கரகா பாலன் புரிகா, பாலன் னுமையும் பாலன் புரமும். (௨௦௨)

கோபாலன்-கண்டுதலன். புரிகாபாலன். செய்கின்ற காபால மெ
ன்னுங் கூத்துடையான். உமையும் பாலன் புரமும் என்பதில் பாலன்
நடுநிலைத் தீபகம்.

நவமாபுரியன்னவமாருருவன், னவையுங்கடந்தோனவையுப்பயில்வோன்
புவனம் முடியன் புவனம் முழுதார், பவனென் றிலுஞ்சேர் பவனன்
மெனுமுன்.

நாகப் பணியன் னாகப் பணியன், மாகண் ணுளனார் மாகண் ணுளனார்
வேகத் தபனன் வேகத் தபன, னேகத் துடையா னேகத் துடையான்.

நாகப்பு அணியல் நாகப்பணியன், மாகண் உளன் நார்மா கண்ணு
ன் ஆர்வேரு அ தபனன் வேகதபனன் ஏரு அத்துஉடையான் ஏகத்து உ
டையான் என்க. கண்-இரக்கம். கண்ணுன்-கூத்து. தபனன்-அக்கினி
சூரியன். அத்து-செந்நிறம். ஏகத்தன்மையின் நீங்கான்.

தனியா ருட்டி தனிரா யகற்கா, ரனியோ டானீ யவிழா வார
மொளியார் பக்க மாசோற் சவமுற், களிகூர் தருமா கவினப் புரியா.

சாந்துந் தண்கவைசாகம் மதியிற், போந்தும்புணர்தத் திருகாட்புனைஞெய்
தேற்றின் றுவசமேற்றா விதியின், வீற்றென்முனவிம் யிதவுற் சவமுற்.

நவமா தினமா ரதவுற் சவமுஞ், சிவமா ரொருபான் நின்மே தகைய
கவினர்தீர்த்தோற் சவமுங் களிகூர், புலிவான் பரவப் புரிவித் தன்னால்.

வேறு.

ககாசிருனுலின் றுன்பறுத்தி ன்பமே, யகாணி னல்கியவரவதுத் தாணன்
பனாக பூடணன் காரி பைரவன், னெனாவழுத்தெம் பிரான்வகிகேசரி.

நாரை சித்திரை மாதஞ்சயித்திரத், தாருமானியத் தான்ற பொருட் குவை
சோ நல்குபு செல்வச் சிறப்புறச், சாரு மன்பிற் சபரியை யாற்றினான்.

கெனரி மாவுட் களிப்பமுற் காணுறச், குவலை யத்தர் குளிப்பவருங்
கவினுமெந்தாழினட்டநவிறியாங்கவிச்செயசனுக்காதிரைவின்மதி.

ஆனிரித்திரம்மாதி திடுனாச்சவ, மேனீ மூர்த்திகட் கேயும் விழாச்சுரு
மேனி லத்தின் விதித மதியெனு, மான் விக்க வழுதி யியற்றினான்.

திருத்த லத்தம லன்முனஞ் செப்பியாக், கருத்தி யோடெழு தூற்றொ
ன் றடுக்குமா, யிரத்தொ கைக்கொள்பு, தானமு மீந்தன, னுரைத்த வம்ம
[றை யோர்க்கு மொருவற்கும்.

இன்ன வாறிலை யாதி யியற்றியத், தென்ன னுதரச் சீதளி நாநன
மன்னு கோயின் மூன் றங்கம் வயங்கிய, மன்ன ராகம நீதி நடாத்துபு.

உரிய காலங்க டோறு முளன்றை, பரிவு கூடப் பணிந்தப் பரமனை
விரியு மாமனு தானெறி மேதினித், தெரிவை யாதரத் திண்புய பூதரம்.

தன்னில் வாழ்வறத் தாங்கின னிம்பரின், மன்னி நான் பல வாழ்ந்தனன்
[மைந்தனைப்
பொன்னின் மாமுடிமுட்டிப் பூதர, மன்ன வன்புயத் தாற்றவளித்தனன்.

மாரி லத்தை விடுத்து மறைமுனி, தானளித்தமுற் சாபந் தணந்துபோ
யானெ டித்த கமலத் தமலனா, கான டித்த மலர்க்கழல் கைதொழா.

அன்ன சீதளி நா தனருடரத், தன்ன வாழ்பதந் தன்னின் மருவுபு
வென்ன வாழ்வு மிதற்கிணை யின்றென, மன்னி வாழ்ந்தனன் மாமதி
வேந்தெனு.

பேறு.

பூதலமு மீதலமும் போற்றுறுமிச் சிதலத்தின் புராணந் தன்னைக்
கோதுமெய்ம் மாதவனாக் குறுமுனியன் புறுமுனிவர் குலவு நாநன்
மீதெழுமுற் றோதுதலம் வ்னவுமவர் மனமொழிமெய் வேறின் ருகி
மேதகைய வாதாமே விளங்குருவா யுளங்குளிர்தார் விழிகீர் பெய்தார்.

விழியொழுகு மானந்த வென்னமதி னுள்ளுடலம் விரவ நின்றார்
பொழியமுத மழலைமொழிப் புனிதைசிவ காமிடம் புரியெய்ம் மீசன்
வழியருணன் மலரடிகண் மனத்திருத்திச்சிரத்திருகை வயங்கச்சேர்த்தி
மொழியமுதுண் டமரரென்பேர்முகமன றவடைந்துபர முத்தாரானோம்.

மலையமலை சிலையமலை மன்னமலை தன்னமலை மலையக் கோமா
னிலையமலை யிலையமுறுத் தின்னருளே மன்னுயிர்க்கீர் திடச்செய்ச
னிலையமலை தலையொழிகென் னுமுனிவர் மன்னுவந்துந்நுபோற்றுங்
கலையமலைத் தெழுமடிகேள்கரோத்திரத்தினேத்திரமுங்களித்தல்வேட
[டேம்.

மலையமலையானது, சிலை அமலைக்கு மன்னுடைய அமல்லை துன்
னு அ மலையேயாம். மலையக்கோமான், இலையத்தை மன்னுயிர்க்கு
அலை இலயமுறுத்து இன்னருளீர்திடச் செய்ச்சேனையாம். (இதவே)
நிலை (இதில்) அ மலைதலை ஒழிக என்னுமுனிவர்.....போற்றும் அடி
கேளென்க. இலையம்-புடனம். அலை-ஒற்று இரட்டிக்காமல் நின்
றது. இலயமுறுத்து-பெடுத்து. அ-இரண்டும் சுட்டு. கலையம்-
கலகம். அலைத்து-உடைந்து.

எனமுனிவ ரிறைஞ்சியினி தியம்புமொழி யெழி ன்மலயத் திறைவன்
நனியுவுகை யுளந்துரப்ப நற்றவத்தீர் நமதுளமு நயந்தவாரே [கேளா
யினி துரைத்தீ ரெனத்தவத்தே ரிவர்ந்துவிசும்பாறாக வெழுந்துடோந்தம்
முனிவரோடு நவபுரியின் முன்னுபுசீ தனியின்முறை முழ்கி னானால்.

அனந்தராமக் குறுமுனியோடு ஹமுனிவ ராலயத்து ளணந்து போய்த்தா
மினந்தரமுன் கேட்டுவகை யெய்துமுரைப் பொருள்வெளியி னெதிரே
மனந்தழிவி னீழுதாக மலர்விழிநீ ராறாக மாறா தோடக் [கண்ணு
கனந்தருமா மிடற்றைய சீதனிரா தனைப்பணிந்து கரைந்து போற்றி.

உரியசிவா கமமரபா லுடையான யிடையாமெய் யன்பி னேடு
மரியவுப கரணமெலா மவணீட்டிச் சபரியைநன் றுற்றி யந்நாட்
பிரியமுள நறையவுப வாசிகளாய் வீற்றிருந்து பிற்பை நானுந்
தூரியநிலை கடந்தபரஞ் சோதிசீ தனிராதற் றெழுது முன்போல்.

பூசனைநற் றைலமுதற் பொற்பமரும் பற்பலமாண் பொருவி னுட்டித்
தூசணிபைந் தொடைநறிய தூபமொளிர் சுடர்வகைய சொன்றி யாதி
யாசகல வணிந்துவளைத் தழுதுசெய்வித் திம்மரபி னுற்றி யாவு
நேசமுறச் சமர்ப்பணஞ்செய் தங்கணெதிர்நின்றுதுதி நிகழ்த்துவாரால்.

திருக்கலைதனிலிடப்பாற்செல்விநடம்வினையவனி சேர்ந்து நோற்றீண்
டிருக்கவெதிர்போந்தவன்பேரிலையமகிமாதவன் முன்னிமையோர்காணக்
கருக்கழலும் பிரகுமுனி கட்செவிமுன் னேருவகைக் கடலின் மூழ்க
வுருக்கமுள நிறைந்தவடா னுவந்தருளப் புரிந்தருளு மொருவ போற்றி.

கண்டிமொல் பின்றனிப்பாற் கடலினெழுந் தஞ்சலித்த காட்சினோக்கிப்
பண்டிவனோற் றமர்ந்திருந்தபதுமைமுனம்புதுநடஞ்செய்பரமபோற்றி
திண்டிறல்சேர் பரியங்க சிவயோகஞ் செய்வடுகச் செம்மற் கந்நா
ளண்டர்நிறை சீதனிரா லனம்புரியுங் கனம்புரிந்த வரசே போற்றி.

சீதனியெண் டிசையினி லுந்திசைபாலந்தினைத்திழந்திறன்முற் சேர்ந்து
காதரமற் றுலகளிப்பக் கருணைபுரிந் தருணயனக் கடவுள் போற்றி
பாதிசுந்தி ரப்பெயரி னவனிபன்றே ரச்சிறுவித் தவனை யீண்டு
பாதியற வெதிர்தகைந்து பணிபுரிவித் தருள்புரிந்த பகவ போற்றி.

புபருகுதவப் பிரகுமுனி பிரியாம லருகமர்ந்து பேணி நானு
மருகுமனத் துடன்பூசையுவுந்துசெய நிவந்தமருமொருவ போற்றி

திருமணஞ்செய்வித்தரிதன் திருத்தளியுத்தரத்திருப்பச்செயராயடேற்றி
யருமுனியை யிகழ்ந்தமணிப் பிரகாசத் கருளுருவ மளித்தாய் போற்றி.

அரசன்வெகுண்டகாமதிலடையாமல்கற்றுவிப்பவருண்மூழ்கும்[ந்நி
புரைகொள்கிருட்டினசன்மாப்புனிதமுநீஇப் புகுதவருள்புரிந்தாய் போ
பாவரிய சீதளியெம் பரம்பரனே நிரம்பருன்பா லிப்பாய் போற்றி
விர்வுமலர்ச் குழலிசிவ காமசௌந் தரியொருபால் விமல போற்றி.

என்றினைய துதிகன்பல வியம்பிமுனி வார்யாரு மிறைஞ்சி யனபு
துன்று முளஞ்சீதளியான் றுணையடிக்கீழிருத்துபுன்னொலவில் சீர்த்தி
மன்றன் மலர்ப்பொழின்மலயமாதவனைவணங்குபுதம்வனத்திற்சென்றார்
பின்றனியக் குறுமுனிதன் பெயரிலங்கு சிவலிங்கப் பெருமான் பாதம்

தனையும்ருச் சனைபுரிந்து தன்மலய மலையதனிற் சார்ந்தா னென்ற
வினையறுனன்மிசமெனும்பேர்விபினமதிர்குழந்திருந்துவிரும்பிககேட்ட
முனிவருளங்கரி தூங்கி முதமிசுமற் புதமடைய முதிர்வே ரன்பார்
புனிதநிறை ஞ்சமுனி புகன்றுரைத்தான் திருப்பத்தூர்ப் புராணமிகே.

வேறு.

மாநிருப் புத்தூர் வாழி மன்னிரு சீர்ததம் வாழி
சீதளிநாதர் வாழி சிவகாம வல்லி வாழி
யாதர வகென் வாழி யகம்படித் தொண்டர் வாழி
யோதுமிப் புராணம் வாழி யுலகெலா மென்றும் வாழி. (உரு)

ஆதிசநதிரபாண்டியச் சருக்கமுற்றிற்று.

கீட திருவிருத்தம்-க.உ.ரு.

திருப்புத்தூர்ப் புராணம்

முற்றிற்று.

